

En ny mervärdesskattelag

Del 2

*Betänkande av Utredningen om en strukturell
översyn av mervärdesskattelagstiftningen*

Stockholm 2020

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2020:31

SOU och Ds kan köpas från Norstedts Juridiks kundservice.
Beställningsadress: Norstedts Juridik, Kundservice, 106 47 Stockholm
Ordertelefon: 08-598 191 90
E-post: kundservice@nj.se
Webbadress: www.nj.se/offentligapublikationer

För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Norstedts Juridik AB
på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Svara på remiss – hur och varför

Statsrådsberedningen, SB PM 2003:2 (reviderad 2009-05-02).

En kort handledning för dem som ska svara på remiss.

Häftet är gratis och kan laddas ner som pdf från eller beställas på regeringen.se/remisser

Layout: Kommittéservice, Regeringskansliet
Omslag: Elanders Sverige AB
Tryck: Elanders Sverige AB, Stockholm 2020

ISBN 978-91-38-25058-7

ISSN 0375-250X

Innehåll

Del 1

Sammanfattning	19
1 Författningsförslag	25
1.1 Förslag till mervärdesskattelag (0000:000)	25
1.2 Förslag till mervärdesskatteförordning (0000:000)	230
1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter	243
1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.....	244
1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.	245
1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt	247
1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	248
1.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor	249
1.9 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:446) om provantering av fartyg och luftfartyg	250
1.10 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	251

1.11	Förslag till lag om ändring i lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner, regioner, kommunalförbund och samordningsförbund	256
1.12	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	260
1.13	Förslag till lag om ändring i tullagen (2016:253).....	284
1.14	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1091) om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter	289
1.15	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	290
1.16	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1277) om elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling ...	291
1.17	Förslag till förordning om ändring i förordning (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m.	292
1.18	Förslag till förordning om ändring i förordning (1994:224) om återbetalning av mervärdesskatt och vissa punktskatter till hjälporganisationer, utländska beskickningar m.fl.	293
1.19	Förslag till förordning om ändring i rättshjälpsförordningen (1997:404)	296
1.20	Förslag till förordning om ändring i förordning (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	298
1.21	Förslag till förordning om ändring i förordning (2002:831) om myndigheters rätt till kompensation för ingående mervärdesskatt	301
1.22	Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261)	303
2	Utredningens uppdrag och arbete	305
2.1	Utredningens uppdrag	305

2.2	Utredningens arbete	306
2.3	Utredningens prioriteringar	307
2.4	Betänkandets disposition m.m.	308
3	En jämförelse mellan ML och mervärdesskattedirektivet	309
3.1	Vårt uppdrag.....	309
3.2	ML:s begrepp skattskyldig	309
3.3	ML:s begrepp omsättning	312
3.3.1	Inledning	312
3.3.2	Begreppet omsättning	313
3.3.3	Omsättning av vara jämfört med artiklarna 2.1 a och 14.1 i mervärdesskattedirektivet	314
3.3.4	Omsättning av tjänst jämfört med artiklarna 2.1 c och 24.1 i mervärdesskattedirektivet	317
3.3.5	Uttag av vara eller tjänst enligt ML jämfört med artiklarna 16 och 26 samt 18 b i mervärdesskattedirektivet	318
3.3.6	ML:s transaktioner likställda med omsättning jämfört med artikel 17.1 i mervärdesskattedirektivet	320
3.4	Avslutande synpunkter.....	321
4	En ny mervärdesskattelag	325
4.1	En ny mervärdesskattelag.....	325
4.2	Mervärdesskattebestämmelser i annan lagstiftning	325
4.2.1	Bestämmelser som bör införas i NML.....	326
4.3	NML:s struktur och språk	331
4.4	Hänvisningar till EU-direktiv och EU-förordningar	334
4.4.1	Statiska och dynamiska hänvisningar	334
4.4.2	Bestämmelse med benämningar på EU-rättsakter	336

4.5	NML:s systematik och terminologi	337
4.5.1	Problemen med ML:s systematik och terminologi	337
4.5.2	NML ska anpassas till mervärdesskattedirektivets systematik och terminologi	340
4.5.3	Ändrade eller nya begrepp, termer och uttryck ..	342
4.6	Begrepp och bestämmelser som slopas	345
4.6.1	Skattskyldig, omsättning samt leverans av vara ..	345
4.6.2	Specialbestämmelser om skattskyldighet	347
4.6.3	Begreppet utländsk beskattningsbar person.....	349
4.6.4	Definitionen av export.....	351
4.6.5	Begreppet verksamhet.....	352
5	Mervärdesskattens tillämpningsområde	353
5.1	Vårt uppdrag	353
5.2	Mervärdesskattens tillämpningsområde.....	353
5.2.1	Gällande rätt	353
5.2.2	Tillämpningsområdet anpassas till mervärdesskattedirektivet.....	356
5.3	Tillämpningsområdet för leverans av varor och tillhandahållande av tjänster.....	359
5.3.1	Gällande rätt	359
5.3.2	Bestämmelserna om tillämpningsområdet för leverans av varor och tillhandahållande av tjänster utformas i enlighet med mervärdesskattedirektivet.....	361
5.4	Tillämpningsområdet för unionsinterna förvärv av varor ..	362
5.4.1	Gällande rätt	362
5.4.2	Bestämmelserna som reglerar unionsinterna förvärv av varor inom tillämpningsområdet utformas i huvudsak i enlighet med mervärdesskattedirektivet.....	364

5.4.3	Bestämmelserna som anger vilka unionsinterna förvärv som inte är föremål för mervärdesskatt utformas i enlighet med mervärdesskattedirektivet	365
5.4.4	En ny bestämmelse om beräkning av tröskelvärdet för vissa unionsinterna förvärv av varor	366
5.5	Tillämpningsområdet för import av varor	367
5.5.1	Gällande rätt	367
5.5.2	Import av varor som är föremål för mervärdesskatt	368
6	Beskattningsbara transaktioner	371
6.1	Vårt uppdrag	371
6.2	Begreppet beskattningsbara transaktioner	371
6.3	Leverans av varor	374
6.3.1	Gällande rätt	374
6.3.2	Definitionen av begreppet leverans av varor	375
6.4	Transaktioner som likställs med leverans av varor mot ersättning	376
6.4.1	Uttag av varor likställs med leverans av varor mot ersättning	376
6.4.2	Överföring av varor till andra EU-länder likställs med leverans av varor mot ersättning	377
6.5	Unionsinternt förvärv av varor	378
6.6	Överföringar av varor som likställs med unionsinternt förvärv av varor mot ersättning	380
6.6.1	Gällande rätt	380
6.6.2	Överföring av varor från andra EU-länder likställs med unionsinternt förvärv av varor mot ersättning	381
6.7	Tillhandahållande av tjänster	382
6.8	Uttag av tjänster likställs med tillhandahållande av tjänster mot ersättning	383

6.9	Import av varor.....	384
6.9.1	Gällande rätt	384
6.9.2	Definitionen av begreppet import av varor	386
6.10	Bestämmelser om vouchrar.....	387
6.10.1	Överlåtelse av enfunktionsvouchers.....	387
6.10.2	Hantering av flerfunktionsvouchers	388
7	Beskattningsgrundande händelse och redovisningsskyldighet	391
7.1	Vårt uppdrag	391
7.2	Beskattningsgrundande händelse och redovisningsskyldighet.....	391
7.2.1	Gällande rätt	391
7.2.2	Begreppet beskattningsgrundande händelse införs.....	394
7.2.3	Tidpunkt för när vissa kontinuerliga leveranser av varor och tjänster äger rum	399
7.2.4	Slopad särreglering av varor som sänds till köpare mot postförskott eller efterkrav	401
8	Beskattningsunderlag.....	405
8.1	Vårt uppdrag	405
8.2	Beskattningsunderlag	405
8.2.1	Gällande rätt	405
8.2.2	Beskattningsunderlag vid överföring av varor till ett annat EU-land	406
8.2.3	Omräkning av valuta.....	407
9	Generell skatteplikt och undantag från skatteplikt	409
9.1	Vårt uppdrag	409
9.1.1	Senare tillsatta utredningar som påverkar vårt uppdrag.....	410
9.2	Bestämmelser om omsättningsland utformas som undantag från skatteplikt	410
9.2.1	Gällande rätt	410

9.2.2	Omsättningsland för export och exportliknande transaktioner utformas som undantag från skatteplikt	412
9.3	Unionsinterna leveranser av punktskattepliktiga varor.....	412
9.3.1	Villkor att transporten sker under ett uppskovsförfarande införs.....	412
9.4	Undantag för luftfartyg	414
9.4.1	Gällande rätt	414
9.4.2	Undantagen för luftfartyg anpassas till mervärdesskattedirektivet	415
9.5	Undantag för krigsfartyg.....	417
9.5.1	Undantaget för krigsfartyg införs	417
9.6	Undantaget för väpnade styrkor på Cypern	418
9.6.1	Gällande rätt	418
9.6.2	Undantaget ska gälla i den omfattning som skattefrihet medges i Cypern.....	419
9.7	Slopade regler om befrielse från skatt vid import	420
10	Frivillig beskattning för fastighetsupplåtelser.....	423
10.1	Vårt uppdrag.....	423
10.2	Frivillig beskattning för fastighetsupplåtelser.....	423
10.2.1	Gällande rätt	423
10.2.2	”Frivillig skattskyldighet” ersätts med ”frivillig beskattning”	425
10.2.3	Fastighetsuthyrningar och bostadsrättsupplåtelser som kan omfattas av frivillig beskattning.....	426
11	Avdrag för och återbetalning av ingående skatt	429
11.1	Vårt uppdrag.....	429
11.1.1	Avsnittets innehåll.....	429
11.2	Regelverken kring avdrag och återbetalning	430
11.2.1	Gällande rätt	430

11.2.2	Systematiken och terminologin avseende avdrag och återbetalning anpassas till det EU-rättsliga regelverket	431
11.3	Avdragsrätt och begreppet ingående skatt.....	433
11.3.1	Gällande rätt – avdragsrätt.....	433
11.3.2	Gällande rätt – begreppet ingående skatt	437
11.3.3	Avdragsrätten kopplas till den beskattningsbara personen	438
11.3.4	Avdragsrätten i NML	442
11.4	Systematiska och terminologiska följdändringar.....	448
11.4.1	Avdrag i stället för återbetalning för vissa transaktioner som är undantagna från skatteplikt	448
11.4.2	Avdrag i stället för återbetalning för transaktioner i ekonomisk verksamhet utanför Sverige	450
11.4.3	Avdrag i stället för återbetalning vid en tillfällig unionsintern leverans av ett nytt transportmedel.....	451
11.5	Avdrag för ingående skatt vid import av varor	453
11.5.1	Gällande rätt	453
11.5.2	En ny bestämmelse om hur avdrag ska styrkas vid import	454
11.6	En ny bestämmelse som skiljer avdragsrätt från återbetalningsrätt	457
11.7	Återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer.....	459
11.7.1	Gällande rätt	459
11.7.2	Tillämpningsområdet för återbetalning anpassas till trettonde direktivet	462
11.8	Bestämmelser som flyttas från lag till förordning.....	463
11.9	En ny bestämmelse som anger vilka transaktioner som en ansökan om återbetalning ska avse.....	464
11.10	Nya bestämmelser om beräkning av tidsfristen för när en ansökan om återbetalning ska ha kommit in.....	466

12	Fakturering	469
12.1	Vårt uppdrag.....	469
12.2	Slopat faktureringskrav vid betalningar i förskott eller a conto för undantagna leveranser av varor till annat EU-land	469
13	Särskild ordning för beskattningsbara personer med liten årsomsättning	473
13.1	Vårt uppdrag.....	473
13.2	Särskild ordning för beskattningsbara personer med liten årsomsättning	473
13.2.1	Gällande rätt	473
13.2.2	”Skattebefrielse” ersätts med ”undantag från skatteplikt”	474
13.2.3	Ändrade bestämmelser om hur omsättningen ska beräknas	476
13.2.4	En uttrycklig bestämmelse om avdragsbegränsning införs.....	478
14	Särskild ordning för investeringsguld	479
14.1	Vårt uppdrag.....	479
14.2	Särskild ordning för investeringsguld.....	479
14.2.1	Gällande rätt	479
14.2.2	”Rätt att bli skattskyldig” ersätts med ”frivillig beskattning”	480
14.2.3	Rätt till återbetalning av ingående skatt blir rätt till avdrag	481
15	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	483
15.1	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	483
16	Följdändringar	489
16.1	Vårt uppdrag.....	489
16.2	Följdändringar.....	489

17	Konsekvenser av utredningens förslag	493
17.1	Inledning	493
17.2	Konsekvenser av en ny mervärdesskattelag	494
17.3	Slopade specialbestämmelser för vissa konstnärer	498

Del 2

18	Författningskommentar	505
18.1	Förslaget till ny mervärdesskattelag	506
18.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter	828
18.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank	828
18.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.	829
18.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt	829
18.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	830
18.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor	830
18.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg	831
18.9	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	831
18.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner, regioner, kommunalförbund och samordningsförbund	833
18.11	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	835
18.12	Förslaget till lag om ändring i tullagen (2016:253)	843

18.13 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1091) om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter	845
18.14 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.....	845
18.15 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1277) om elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling	846
Särskilda yttranden	847

Bilagor

Bilaga 1	Kommittédirektiv 2016:58	853
Bilaga 2	Kommittédirektiv 2018:112	863
Bilaga 3	Kommittédirektiv 2019:92	865
Bilaga 4	Paragrafnyckel NML–ML.....	867
Bilaga 5	Paragrafnyckel ML–NML.....	891
Bilaga 6	Paragrafnyckel NML–mervärdesskattedirektivet.....	913

18 Författningskommentar

Förkortningar i författningskommentaren

I författningskommentaren avses med

- NML: nya mervärdesskattelagen,
- NMF: nya mervärdesskatteförordningen,
- ML: mervärdesskattelagen (1994:200),
- MF: mervärdesskatteförordningen (1994:223),
- LFS: lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import,
- SFL: skatteförfarandelagen (2011:1244),
- lagen om särskilda ordningar: lagen (2011:1245) om särskilda ordningar för mervärdesskatt för telekommunikationstjänster, radio- och tv-sändningar och elektroniska tjänster,
 - mervärdesskattedirektivet: rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
 - EU-återbetalningsdirektivet: rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat,
 - genomförandeförordningen: rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
 - trettonde direktivet: rådets trettonde direktiv 86/560/EEG av den 17 november 1986 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter – Regler om återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium.

18.1 Förslaget till ny mervärdesskattelag

1 kap. Lagens innehåll

Kapitlet innehåller bestämmelser om lagens innehåll. I kapitlet upplyses även om författningar där ytterligare bestämmelser om mervärdesskatt och förfarandet finns, bestämmelser om omräkningsförfarande för företag som har sin redovisning i euro och slutligen en bestämmelse om beräkning av annan statlig skatt eller avgift.

När det gäller förfarandebestämmelser så slopas 12 kap. 1 § ML som obehövlig då det redan framgår av de bestämmelser i NML som rör beslut enligt lagen att dessa fattas av Skatteverket.

1 §

Paragrafen, som saknar motsvarighet i ML, motsvaras närmast av artikel 1.2 i mervärdesskattedirektivet.

Första stycket anger att lagen innehåller bestämmelser om mervärdesskatt.

Andra stycket anger vilken typ av skatt som mervärdesskatten är och skattebasen. I sak innebär bestämmelsen ingen förändring mot vad som för närvarande anses gälla, men framgår nu direkt av lagen. Mervärdesskatten är en indirekt, allmän skatt på konsumtion som tas ut i varje led i produktions- och distributionskedjan. Skattebasen utgörs av konsumtion. Det är dock inte själva konsumtionen av en vara eller tjänst som beskattas, utan tillhandahållandet eller förvärvet av varan eller tjänsten mot ersättning. Det mervärdesskatterättsliga systemet bygger på principen att skatten övervältras på köparen och betalas av den slutlige konsumenten. Mervärdesskatten är därför indirekt genom att det är beskattningsbara personer som säljer varor och tjänster som påför skatten på priset samt redovisar och betalar skatten till staten. Mervärdesskatten är allmän i den betydelsen att utgångspunkten är att mervärdesskatt ska påföras samtliga försäljningar. Undantag från skatteplikt är att betrakta som en avvikelse från skattens allmänna karaktär. Vidare är mervärdesskatten transaktionsbaserad. Det innebär att det är en viss transaktion som beskattas och inte själva varan eller tjänsten. Det här skiljer mervärdesskatt från punktskatt. Det innebär också att skatten utgår per transaktion, till skillnad från inkomstskatt som beräknas på en verksamhets sam-

lade inkomster under en viss period. Slutligen slås skyldigheten att betala skatten till staten fast.

2 §

Paragrafen saknar motsvarighet i ML. Den består av en innehållsförteckning över lagens kapitel. Innehållsförteckningen har placerats här för att den vid framtida ändringar i lagen ska hållas uppdaterad. Syftet är att en innehållsförteckning ska underlätta för användaren att snabbt och enkelt orientera sig och hitta i lagen. Syftet är också att underlätta för användaren att jämföra lagens struktur med direktivets struktur och därigenom finna motsvarande bestämmelse i direktivet.

Bestämmelser om mervärdesskatt i andra författningar

3 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 kap. 2 c § ML. I paragrafen lämnas upplysningar om att materiella regler om mervärdesskatt även finns i andra nationella författningar. Det är dock inte en uttömmande lista över alla författningar som innehåller mervärdesskatterättsliga bestämmelser. Paragrafen syftar till att göra det mervärdesskatterättsliga regelverket mer överskådligt.

Första punkten avser avtalet mellan Danmark och Sverige om förenklad hantering av den mervärdesskatt som tas ut på passageavgiften för Öresundsbron. Reglerna har tagits in i en särskild lag (SFS 2000:142) med avtalet som bilaga. Avtalet innebär att svenska beskattningsbara personer får göra avdrag för all mervärdesskatt, även dansk, i sina svenska deklarationer. Motsvarande gäller danska beskattningsbara personer. Återbetalning av mervärdesskatt till andra än danska beskattningsbara personer hanteras av Sverige, närmare bestämt av Skatteverket. Enligt avtalet fördelas passageavgiften och beskattningsunderlaget lika mellan länderna.

Andra punkten avser LFS. LFS innehåller bl.a. bestämmelser om undantag från mervärdesskatt vid import, undantag från skatt vid import som är undantagen från tull, undantag från skatt för varor

som medförs i personliga bagaget för resande från tredjeland samt schablonberäkning av skatt och tull i vissa fall.

4 §

Paragrafen saknar motsvarighet i ML. Syftet med bestämmelsen är att göra det mervärdesskatterättsliga regelverket mer överskådligt för användarna då en förordning, till skillnad från ett direktiv, inte får transformeras till eller på annat sätt upprepas i svensk lag.

Hur olika EU-rättsakter benämns i lagen anges i 2 kap. 2 § där de fullständiga och formella benämningarna återges. Våra överväganden avseende val av hänvisningsteknik till EU-rättsakter redovisas i avsnitt 4.

Bestämmelser om förfarandet i andra författningar

5 §

Paragrafen motsvarar 22 kap. 1 § ML. I jämförelse med ML görs några redaktionella och språkliga ändringar som en följd av att de särskilda ordningarna i lagen om särskilda ordningar, som har egna bestämmelser om förfarandet, flyttas över till 22 och 23 kap. NML. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Bestämmelser om omräkningsförfarandet för företag som har sin redovisning i euro

6 §

Paragrafen saknar motsvarighet i ML. I paragrafen lämnas en upplysning om att det finns bestämmelser om omräkning från euro till svenska kronor även i lagen (2000:46) om omräkningsförfarandet vid beskattning för företag som har sin redovisning i euro. Syftet med bestämmelsen är att göra det mervärdesskatterättsliga regelverket mer överskådligt.

Annan statlig skatt eller avgift

7 §

Paragrafen motsvarar 22 kap. 5 § ML. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

2 kap. Definitioner och förklaringar

Var finns definitioner och förklaringar?

1 §

Paragrafen, som saknar motsvarighet i ML, innehåller en inledning till kapitlet samt en lista med begrepp, termer och uttryck som används i lagen. Listan är uppställd i bokstavsordning. De definitioner och förklaringar som har betydelse för tillämpningen av flera bestämmelser på olika ställen i lagen finns i detta kapitel. Definitioner och förklaringar som är hårdare knutna till ett visst kapitel placeras i stället i det kapitlet. För att det ska vara lätt att hitta samtliga definitioner och förklaringar finns det i listan hänvisningar till paragrafer både i detta kapitel och i andra kapitel.

Bestämmelsen är utformad med 3 kap. 1 § SFL och 2 kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229) som förebilder.

Benämningar för vissa EU-rättsakter

2 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i ML. I paragrafen anges hur EU-direktiv och EU-förordningar benämns i NML, samt rättsakternas fullständiga namn. Benämningarna anges i bokstavsordning.

Hänvisningarna till EU-förordningarna är utformade på så sätt att de avser förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning. I de fåtal fall i NML där en hänvisning till en förordning avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning, används inte de benämningar som anges i denna bestämmelse. I stället anges förordningen med fullständigt namn samt vilken lydelse som avses, se t.ex. i 10 kap. 75 § och 16 kap. 12 §.

Hänvisningarna till EU-direktiven är utformade på så sätt att de avser direktiven i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

I 1 kap. 2 § första stycket 4 d ML finns en hänvisning till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG. Denna hänvisning är dynamisk. För att den statiska hänvisningen i NML till detta direktiv ska avse samma lydelse, hänvisas i denna bestämmelse till den senaste lydelsen av direktivet.

I 7 kap. 1 § andra stycket 4 ML finns vidare en statisk hänvisning till rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten, ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003. Denna hänvisning uppdateras till den senaste lydelsen av direktivet.

Någon ändring i sak är inte avsedd.

Beskattningsår

3 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 14 § första stycket ML. I jämförelse med ML tillkommer en hänvisning till 4–6 §§ med anledning av att 1 kap. 14 § ML delas upp i flera paragrafer. Vidare görs en smärre språklig och redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 14 § andra stycket ML. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 14 § tredje stycket ML. I jämförelse med ML görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

6 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 14 § fjärde stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. I jämförelse med ML ändras hänvisningen till lagen om särskilda ordningar, eftersom motsvarande bestämmelser i NML finns i 22 kap. NML. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I paragrafen görs en hänvisning till mervärdesskattedirektivet. Hänvisningen avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

Distansförsäljning av varor

7 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 1 j § ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 14.4.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts "omsättning" ut mot "leverans" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts "säljaren" ut mot "leverantören" och "köparen" mot "förvärvaren" för att närmare ansluta till direktivets lydelse.

I *punkten 1 a i första stycket* används benämningen "mervärdesskattedirektivet" i stället för direktivets nummer. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Vidare ändras hänvisningen i ML till artikel 2.1 b i direktivet till artikel 3.1 för att lagtexten ska utgöra en direkt svarighet till direktivets lydelse.

I övrigt görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

8 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 1 k § ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 14.4.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts "omsättning" ut mot "leverans" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts "säljaren" ut mot "leverantören" för att närmare ansluta till direktivets lydelse och "ett land utanför EU" byts ut mot "en plats utanför EU" för att tydligare inkludera direktivets båda begrepp "tredje territorium" och "tredjeland".

I *punkten 1 a i första stycket* används benämningen "mervärdesskattedirektivet" i stället för direktivets nummer. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Vidare ändras hänvisningen i ML till artikel 2.1 b i direktivet till artikel 3.1 för att lagtexten ska utgöra en direkt mot svarighet till direktivets lydelse.

I övrigt görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Faktura

9 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 17 § ML och artikel 218 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

10 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 17 a § ML och artikel 217 i mervärdesskattedirektivet.

Fastighet

11 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 11 § ML. Hänvisningen till genomförandeförordningen avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, en s.k. dynamisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

Felaktigt debiterad mervärdesskatt

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i ML. I paragrafen anges vad som avses med felaktigt debiterad mervärdesskatt. Definitionen baseras på bestämmelsen i 1 kap. 1 § tredje stycket ML om felaktigt debiterad mervärdesskatt som ska betalas till staten.

Kommun

13 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 kap. 16 § ML. En mindre språklig ändring görs. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Marknadsvärde

14 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 9 § första stycket ML och första stycket i artikel 72 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts begreppet ”omsättning” ut på två ställen mot ”leverans” och ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”köpare” och ”säljare” ut mot ”förvärvare” respektive ”leverantör eller tillhandahållare” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. Slutligen görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

15 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 9 § andra stycket ML och andra stycket i artikel 72 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” och ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare införs orden ”inget jämförbart” och ordet ”utför” byts ut mot ”tillhandahåller” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Nya transportmedel

16 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 13 a § ML och artikel 2.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Personbil

17 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 13 § ML. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Punktskattepliktiga varor

18 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 13 b § ML och artikel 2.3 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs smärre språkliga ändring för att bl.a. närmare ansluta till direktivets lydelse. Vidare görs en smärre redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Statliga affärsverk

19 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 kap. 16 § ML. En mindre språklig ändring görs med anledning av att bestämmelsen flyttas till en egen paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Telekommunikationstjänster

20 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 16 § tredje stycket ML och artikel 24.2 i mervärdesskattedirektivet. Vad som omfattas av begreppet telekommunikationstjänster framgår även av artikel 6a i genomförandeförordningen.

I jämförelse med ML byts i *första punkten* orden ”skrift” och ”med hjälp av” ut mot orden ”text” och ”via”. I *andra punkten* läggs orden ”inbegripet tillhandahållande av tillgång till globala informationsnät” till. Dessa ändringar görs i syfte att ytterligare anpassa lagtexten till mervärdesskattedirektivet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Territoriella definitioner och förklaringar

21 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 10 a § ML och artiklarna 5.1, 5.2 och 7.1 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts orden ”ska likställas” ut mot ”likställs” för att göra lagtexten mer lättillgänglig. I bestämmelsen slopas också orden ”i denna lag” och ”Vid tillämpningen av denna lag” då dessa bedöms vara överflödiga. Slutligen görs en redaktionell ändring av bestämmelsen för att hänvisningen i *andra stycket* till en mening första stycket ska kunna slopas. Någon ändring i sak är inte avsedd.

22 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 10 b § ML och artiklarna 5.3 och 6 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML görs några språkliga och redaktionella ändringar för att göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

23 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 10 c § ML och artikel 7.2 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tullrelaterade termer och uttryck

24 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § femte stycket och 19 §, 7 kap. 9 § tredje stycket och 9 c kap. 2 § ML. Avseende begreppet ”fri omsättning” motsvarar paragrafen närmast artikel 30 i mervärdesskattedirektivet.

I bestämmelsen anges vad som avses med anläggning för tillfällig lagring, fri omsättning, frizon, icke-unionsvara, temporärt exporterade varor, tullager, tullskuld, unionsvara och tullförfarandena extern transitering, intern unionstransitering, passiv förädling och tillfällig införsel. Bestämmelsen hänvisar, på samma sätt som i motsvarande bestämmelser i ML, till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (unionstullkodexen). När det gäller begreppet ”fri omsättning” hänvisas det i artikel 30 i mervärdesskattedirektivet till artikel 24 i fördraget om upprättandet av gemenskapen (numera artikel 29 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUF-fördraget). I NML beskrivs i stället begreppet ”fri omsättning”, på samma sätt som i ML, genom en hänvisning till unionstullkodex. Skälet till detta är att bestämmelserna i unionstullkodexen, som har sin grund i fördraget, mer utförligt beskriver importformalitetserna

och annan hantering som påverkar en varas övergång till fri omsättning, vilket kan vara av intresse vid tolkningen av mervärdesskatte-reglerna. Hänvisningen i direktivet leder också till unionstullkodex, även om det görs indirekt via artikel 29 i EUF-fördraget.

Begreppet ”fri omsättning” i unionstullkodexen grundas på artikel 29 i EUF-fördraget. Av artikel 29 framgår att varor som kommer från tredjeland ska anses vara i fri omsättning i en medlemsstat, om importformaliteterna har uppfyllts och tillämpliga tullar och avgifter med motsvarande verkan har tagits ut i denna medlemsstat och hel eller partiell restitution av sådana tullar och avgifter inte har lämnats. I unionstullkodexen finns det inte någon bestämmelse som uttryckligen definierar fri omsättning, men begreppets innebörd förklaras genom att det används i många artiklar. Exempelvis anges i artikel 5.16 att med tullförfarande avses bl.a. övergång till fri omsättning och i artikel 5.23 b att med unionsvaror avses bl.a. varor som förts in i unionens tullområde från länder eller territorier belägna utanför detta tullområde och som övergått till fri omsättning. Vidare anges i artikel 77 att en tullskuld vid import bl.a. uppkommer genom att icke-unionsvaror som omfattas av importtullar hänförs till tullförfarandet övergång till fri omsättning.

I jämförelse med ML görs en mindre språklig ändring. Vidare slopas hänvisningen i 1 kap. 2 § femte stycket ML till artikel 5 i tullkodex, då denna artikel inte omfattar samtliga begrepp i denna bestämmelse. Hänvisningen till unionstullkodexen avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen (vilket framgår av 2 kap. 2 §), en s.k. dynamisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Utgående skatt

25 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 8 § första stycket ML. I jämförelse med ML, byts ”omsättning” ut mot ”leveranser av varor” och ”tillhållande av tjänster” till följd av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare hänvisas till 7 kap. om beskattningsgrundande händelse och redovisning. I ML hänvisas till portalparagrafen 1 kap. 1 §, där skattskyldigheten slås fast, dvs. skyldigheten att betala mervärdesskatt till staten (prop. 1993/94:99

s. 105, 122). Någon exakt motsvarighet finns inte i NML på grund av att ML:s begrepp skattskyldighet slopas. Avgörande i definitionen av utgående skatt är att den ska redovisas till staten. Bestämmelser om redovisning av utgående – men även av ingående skatt – finns i 7 kap. Vidare görs några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vouchrar

26 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 20 § ML och artikel 30a.1 i mervärdesskattedirektivet.

27 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 21 § ML och artikel 30a.2 och 3 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts i första stycket uttrycket ”i vilket land omsättningen av varorna och tjänsterna sker” ut mot ”på vilken plats varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”varor och tjänster” ut mot ”varor eller tjänster” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. Vidare görs ett par smärre språkliga ändringar för att lagtexten ska vara mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 kap. Mervärdesskattens tillämpningsområde

Kapitlet innehåller bestämmelser om avgränsningen av tillämpningsområdet för mervärdesskatt. Som ett led i förslaget att anpassa NML till mervärdesskattedirektivets systematik, anpassas även tillämpningsområdet. Våra förslag gällande tillämpningsområdet behandlas i avsnitt 5.

Transaktioner som är föremål för mervärdesskatt

1 §

Paragrafen motsvarar närmast 1 kap. 1 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 2.1 a, 2.1 b i, 2.1 c och 2.1 d i mervärdesskattedirektivet.

Paragrafen anger vilka transaktioner som är ”föremål för mervärdesskatt” och förutsättningarna för detta. Med uttrycket ”föremål för mervärdesskatt” avses att en viss transaktion *kan* beskattas enligt NML. Synonymt med detta används uttrycket ”mervärdesskattens tillämpningsområde”. Om beskattning faktiskt ska ske, avgörs därefter med hjälp av andra bestämmelser i NML, bl.a. undantagen från skatteplikt i 10 kap. I likhet med direktivets bestämmelser måste samtliga förutsättningar vara uppfyllda för att en viss transaktion ska vara föremål för mervärdesskatt, dvs. kunna beskattas.

Paragrafen anger inte uttömmande lagens tillämpningsområde. NML innehåller bestämmelser som är tillämpliga även om inte samtliga förutsättningar i förevarande bestämmelse är uppfyllda. Exempelvis är bestämmelserna om fakturering under vissa förutsättningar tillämpliga vid en beskattningsbar persons leverans av varor eller tillhandahållanden av tjänster där beskattningslandet är ett annat EU-land (17 kap. 6 §) eller ett land utanför EU (17 kap. 7 §). Andra exempel är att det i NML finns en definition av felaktigt debiterad mervärdesskatt, dvs. ett belopp som faktiskt inte är mervärdesskatt (2 kap. 12 §) och bestämmelser med innebörden att den som i en faktura anger ett belopp som felaktigt betecknats som mervärdesskatt ska betala det beloppet till staten (16 kap. 18 §).

Avgränsningen av tillämpningsområdet görs bl.a. med hjälp av de beskattningsbara transaktionerna, dvs. leverans av varor, tillhandahållande av tjänster, unionsinterna förvärv av varor och import av varor. Som ett led i den systematiska anpassningen till direktivet, införs begreppet beskattningsbara transaktioner och definieras i likhet med direktivet landsneutralt, se avsnitt 6. Med beskattningsbar transaktion avses en transaktion inom tillämpningsområdet – oavsett om skatteplikt föreligger eller inte. Det innebär att bestämmelsen inte tar ställning till om mervärdesskatt faktiskt ska betalas till staten eller inte. I likhet med direktivet faller därmed såväl skattepliktiga som från skatteplikt undantagna transaktioner inom tillämpnings-

området. I detta avseende är tillämpningsområdet enligt denna bestämmelse vidare än portalparagrafen i 1 kap. 1 § första stycket ML.

Första punkten, som delvis ersätter 1 kap. 1 § första stycket 1 ML, motsvaras av artikel 2.1 a i direktivet. Bestämmelsen är utformad för att nära ansluta till direktivets lydelse. I bestämmelsen anges förutsättningarna för att en leverans av varor ska vara föremål för mervärdesskatt. Samtliga förutsättningar måste vara uppfyllda för att leveransen ska vara föremål för mervärdesskatt, dvs. ska kunna beskattas. Begreppet beskattningsbar person definieras i 4 kap. NML och vad som avses med begreppet leverans av varor anges i 5 kap. NML.

Andra punkten, som ersätter 1 kap. 1 § första stycket 2 ML, motsvaras av artikel 2.1 b i i direktivet. Bestämmelsen är utformad för att nära ansluta till direktivets lydelse. I systematiskt hänseende ersätts ML:s lagtekniska konstruktion att omsättningen inte får vara gjord inom landet med direktivets att det unionsinterna förvärvet ska vara gjord inom landet. Den förändringen blir möjlig genom att ML:s begrepp skattskyldig och omsättning slopas. Förslagen att slopa dessa begrepp behandlas i avsnitt 4.

I bestämmelsen anges förutsättningarna för att ett unionsinternt förvärv av varor ska vara föremål för mervärdesskatt, dvs. kunna beskattas med stöd av NML. Bestämmelsen omfattar alla typer av varor, inklusive nya transportmedel och punktskattepliktiga varor (jfr mål C-414/17 *Arex*, p. 48). För att ett unionsinternt förvärv ska kunna läggas till grund för beskattning uppställs vissa villkor på säljaren och dessa villkor anges i förevarande bestämmelse. Det finns tre olika situationer hänförliga till säljaren och dennes leverans som utesluter ett unionsinternt förvärv. Något unionsinternt förvärv föreligger inte om de förvärvade varorna har levererats av en beskattningsbar person som i ett annat EU-land har rätt till undantag från skatteplikt enligt artiklarna 282–292 eller har levererats från ett annat EU-land i enlighet med förutsättningarna för platsen för beskattning av distansförsäljning av varor (artikel 33) eller för beskattning av varor som monteras eller installeras (artikel 36). I det fall ett unionsinternt förvärv är uteslutet blir det i stället säljarens leverans av varor som utlöser beskattning. Var beskattning ska ske bedöms med hjälp av beskattningslandsreglerna (artiklarna 31–39 i direktivet, 6 kap. 4–27 §§ NML).

I det fallet säljarens leverans i det andra EU-landet omfattas av undantaget från skatteplikt för beskattningsbara personer med liten årsomsättning, är undantaget från skatteplikt för unionsinterna leveranser av varor inte tillämpligt (18 kap. 15 § NML, artikel 139.1 och 139.2). Eftersom en undantagen unionsintern leverans utgör ”spegelbilden” av ett unionsinternt förvärv, innebär det att något unionsinternt förvärv inte föreligger. Se vidare i 18 kap. om den särskilda ordningen för beskattningsbara personer med liten årsomsättning.

I det fallet säljaren är en beskattningsbar person i ett annat EU-land och den aktuella leveransen omfattas av bestämmelserna om platsen för beskattning vid distansförsäljning av varor (artikel 33) ska, under vissa förutsättningar, leveransen beskattas på den plats där varorna befinner sig när transporten avslutas. Det förklarar varför en sådan transaktion undantas från tillämpningsområdet för unionsinterna förvärv av varor. När leveransen ska beskattas i det land där varorna befinner sig när transporten avslutas, kan helt enkelt inte ett unionsinternt förvärv av varor inträffa. Nya transportmedel och sådana varor som ska monteras eller installeras av säljaren omfattas inte av distansförsäljningsregeln, se vidare om platsen för beskattning vid distansförsäljning i 6 kap. NML.

I det fallet säljaren är en beskattningsbar person i ett annat EU-land och den aktuella leveransen omfattas av bestämmelserna om monteringsleverans i artikel 36 ska leveransen beskattas i det EU-land där varorna installeras eller monteras. Det utesluter ett unionsinternt förvärv av varor. Se vidare om platsen för beskattning av monteringsleveranser i 6 kap. NML.

Tredje punkten, som delvis ersätter 1 kap. 1 § första stycket 1 ML, motsvaras av artikel 2.1 c i direktivet. Bestämmelsen är utformad för att nära ansluta till direktivets lydelse. I bestämmelsen anges förutsättningarna för att ett tillhandahållande av tjänster ska vara föremål för mervärdesskatt. Samtliga förutsättningar måste vara uppfyllda för att tillhandahållandet ska vara föremål för mervärdesskatt, dvs. ska kunna beskattas. Begreppet beskattningsbar person definieras i 4 kap. NML och vad som avses med begreppet tillhandahållande av tjänster anges i 5 kap. NML.

Fjärde punkten, som ersätter 1 kap. 1 § första stycket 3 ML, motsvaras av artikel 2.1 d i direktivet. Bestämmelsen anger att import av varor är föremål för mervärdesskatt i betydelsen att skatt kan tas ut

i Sverige. Av den anledningen anges att importen ska göras ”till landet” vilket innebär att importen ska äga rum i Sverige. I det avseendet avviker bestämmelsen från artikel 2.1 d men det är en konsekvens av skillnaderna mellan nationell lagstiftning och ett direktiv. Samtliga förutsättningar måste vara uppfyllda för att beskattning ska kunna ske. Vad som avses med begreppet import av varor anges i 5 kap. NML. I vilka fall en import ska anses äga rum i Sverige framgår av 6 kap. NML om platsen för beskattningsbara transaktioner. För att avgöra om en viss import ska beskattas i Sverige, räcker det alltså inte att enbart läsa förevarande bestämmelse.

Se vidare avsnitt 5.

2 §

Paragrafen motsvarar närmast 1 kap. 1 § första stycket 2 och 2 a kap. 3 § första stycket 1 ML. Paragrafen motsvarar artikel 2.1 b ii i mervärdesskattedirektivet.

Bestämmelsen är utformad för att nära ansluta till direktivets lydelse. Av bestämmelsen framgår att unionsinterna förvärv av nya transportmedel är föremål för mervärdesskatt när förvärvaren är sådan en beskattningsbar person eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, vars övriga unionsinterna förvärv inte är föremål för mervärdesskatt enligt 4 och 5 §§ eller förvärv av varje annan person som inte är en beskattningsbar person. Av förevarande bestämmelse jämförd med 1 § 2 och 5 § följer att unionsinterna förvärv av nya transportmedel alltid är föremål för mervärdesskatt, oavsett vem förvärvaren är. En korresponderande bestämmelse (”spegelbild”) om undantag från skatteplikt för en unionsintern leverans av ett nytt transportmedel finns i 10 kap. 49 § NML (artikel 138.2 a). Varje person som tillfälligtvis levererar ett nytt transportmedel till ett annat EU-land betraktas som en beskattningsbar person (4 kap. 3 § NML). Vad som avses med nya transportmedel framgår av 2 kap. 16 § NML.

Se vidare avsnitt 5.

3 §

Paragrafen motsvarar närmast 1 kap. 1 § första stycket 2 och 2 a kap. 3 § första stycket 2 ML. Paragrafen motsvarar artikel 2.1 b iii i mervärdesskattedirektivet.

Bestämmelsen är utformad för att nära ansluta till direktivets lydelse. Av bestämmelsen framgår förutsättningarna för att unionsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor ska vara föremål för mervärdesskatt.

I *första punkten* anges bestämmelsens subjekt. Förvärvaren ska vara en sådan beskattningsbar person eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, vars övriga unionsinterna förvärv inte är föremål för mervärdesskatt enligt 4 och 5 §§. Vad som avses med punktskattepliktiga varor framgår av 2 kap. 18 § NML.

I *andra punkten* frångås direktivets lydelse i syfte att bestämmelsen ska vara mer klargörande. I artikel 2.1 b iii i direktivet hänvisas till det numera upphävda direktiv 92/12/EEG. Det direktivet har ersatts av direktiv 2008/118/EG. I stället för att hänvisa till något av de nu nämnda direktiven, hänvisas till motsvarande nationella bestämmelser och vilka förvärv som avses. De förvärvade punktskattepliktiga varorna ska ha transporterats till Sverige under ett sådant uppskovsförfarande som avses i 7 a–7 f §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt, 3 a kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi eller 8 a–8 e §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt. En korresponderande bestämmelse (”spegelbild”) om undantag från skatteplikt för en unionsintern leverans av punktskattepliktiga varor finns i 10 kap. 48 § NML (artikel 138.2 b).

Se vidare avsnitt 5.

Unionsinterna förvärv som inte är föremål för mervärdesskatt

Förvärv där en leverans av varorna inom landet skulle omfattas av undantag

4 §

Paragrafen saknar direkt motsvarighet i ML. Paragrafen motsvarar artikel 3.1 a i mervärdesskattedirektivet.

Inledningen är utformad för att nära ansluta till direktivets lydelse i inledningen till artikel 3.1. Hänvisningen till 1 § 2 syftar till att klargöra systematiken och i vilken ordning bestämmelserna om unionsinterna förvärv av varor ska läsas (jfr mål C-414/17 Arex, p. 47–53), se även författningskommentaren till 1 §.

Av bestämmelsen framgår att unionsinterna förvärv av varor som uppfyller angivna förutsättningar inte är föremål för mervärdesskatt, dvs. sådana förvärv kan inte beskattas med stöd av NML. De i artikel 3.1 a i direktivet nämnda undantagen från skatteplikt (artiklarna 148 och 151) har genomförts i ML, dels som undantag från skatteplikt (3 kap. 21, 21 a, 30 c, 31 och 31 a §§ jämförda med 3 kap. 1 § tredje stycket ML), dels som omsättningslandsregler som anger att omsättningen har skett utomlands (5 kap. 3 a § första stycket 4 och 4 a ML). I båda fallen medför det att beskattning inte sker. Som ett led i den systematiska anpassningen till direktivet, föreslår vi att de ovan nämnda omsättningslandsreglerna görs om till undantag från skatteplikt, se vidare avsnitt 9. Artiklarna 148 och 151 omfattar undantag från skatteplikt för såväl leverans av varor som tillhandahållande av tjänster. Hänvisningar görs enbart till sådana undantag i 10 kap. NML där motsvarigheterna i artiklarna 148 och 151 gäller leveranser av varor.

Se vidare avsnitt 5.

Förvärvaren saknar avdrags- eller återbetalningsrätt

5 §

Paragrafen saknar direkt motsvarighet i ML. Paragrafens närmaste motsvarighet finns delvis i 2 a kap. 3 § första stycket 3 och andra stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 3.1 b i mervärdesskatte-direktivet.

Inledningen är utformad för att nära ansluta till direktivets lydelse i inledningen till artikel 3.1. Hänvisningen till 1 § 2 syftar till att klargöra systematiken och i vilken ordning bestämmelserna om unionsinterna förvärv av varor ska läsas (jfr mål C-414/17 Arex, p. 47–53), se även författningskommentaren till 1 §. De unionsinterna förvärv av varor som omfattas av bestämmelsen är sådana som ”blir kvar” efter att förvärven i 4 § (motsvarande leverans inom landet skulle omfattas av vissa undantag) och 8 § (förvärv av begagnade

varor m.m.), förvärv av nya transportmedel och punktskattepliktiga varor ”dragits bort”.

De förvärvare som avses i *första och andra punkterna* är huvudsakligen sådana som saknar avdrags- eller återbetalningsrätt för ingående skatt men även juridiska personer som inte är beskattningsbara personer. För båda typer av förvärvare gäller villkoret att deras unionsinterna förvärv i Sverige måste understiga det tröskelvärde som anges i 6 §. Hänvisningen till 14 kap. 7–9 §§ respektive 35 och 36 §§ avser beskattningsbara personer etablerade i ett annat EU-land respektive beskattningsbara personer som inte är etablerade inom EU och som ansöker om återbetalning av ingående skatt i Sverige.

Till skillnad från artikel 3.1 b i direktivet omfattar denna bestämmelse inte förvärvare som omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning av jordbruks-, skogsbruks- eller fiskeri-verksamhet (artiklarna 295–305). Schablonbeskattningen gäller inom det EU-land som valt att införa den särskilda ordningen. Sverige har inte använt sig av den möjligheten till schablonbeskattning som direktivet ger. Ett unionsinternt förvärv av varor i Sverige som görs av en beskattningsbar person som omfattas av schablonbeskattningen i ett annat EU-land bedöms enligt de allmänna reglerna om unionsinterna förvärv (1 § 2).

Se vidare avsnitt 5.

6 §

Paragrafens första stycke motsvaras närmast av 2 a kap. 3 § andra stycket 2 första strecksatsen ML. Paragrafens andra stycke saknar motsvarighet i ML. Paragrafen motsvarar artikel 3.2 i mervärdesskattedirektivet.

Första stycket, som motsvarar artikel 3.2 första stycket, anpassas till direktivets systematik och utformas för att nära ansluta till direktivets lydelse. Bestämmelsen i ML uppnår i princip samma resultat som direktivet men med en annorlunda lagteknisk konstruktion. Till skillnad från direktivet som anger att vissa unionsinterna förvärv av varor som *inte* överstiger tröskelvärdet inte är föremål för mervärdesskatt, anger ML:s bestämmelse att unionsinterna förvärv som överstiger 90 000 kronor medför skattskyldighet. Av ML följer således motsatsvis att unionsinterna förvärv av varor under tröskel-

värdet inte medför skattskyldighet och därför, i likhet med direktivet, inte kan beskattas.

I *andra stycket*, som motsvarar artikel 3.2 andra stycket, anges hur tröskelvärdet i första stycket ska beräknas. Bestämmelsen utformas för att nära ansluta till direktivets lydelse.

7 §

Paragrafen motsvarar 2 a kap. 4 § ML och artikel 3.3 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Förvärv av begagnade varor, konstverk, samlarföremål m.m.

8 §

Paragrafen motsvarar närmast 3 kap. 30 f § ML. Paragrafen motsvarar artikel 4 i mervärdesskattedirektivet.

Genom att unionsinterna förvärv av begagnade varor undantas från skatteplikt i 3 kap. 30 f § ML, uppnås samma resultat som i direktivet men med en annorlunda systematik och lagteknisk konstruktion. Enligt båda regelverken blir resultatet att förvärvet inte ska beskattas. Kravet i 3 kap. 30 f § ML på att beskattning ska ha skett i det andra EU-landet slopas då det saknas stöd i direktivet för ett sådant krav. Enligt direktivet ska den förvärvade varan ha varit föremål för mervärdesskatt i det andra EU-landet i enlighet med någon av de särskilda ordningarna för vinstmarginalbeskattning.

I jämförelse ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4.

Hänvisningarna i bestämmelsen till artiklarna 312–341 i mervärdesskattedirektivet avser även övergångsordningen för begagnade transportmedel och den särskilda ordningen för försäljning på offentlig auktion. Dessa båda särskilda ordningar har inte införts i ML och föreslås inte heller införda i NML. För att undvika dubbelbeskattning ska dock ett unionsinternt förvärv i Sverige inte vara föremål för mervärdesskatt om spegelbilden, leverans av varor, har varit föremål för mervärdesskatt i ett annat EU-land enligt dessa särskilda ordningar.

Se vidare avsnitt 5.

4 kap. Beskattningsbara personer

Innehåll

1 §

I paragrafen, som saknar motsvarighet i ML, anges kapitlets innehåll. Syftet med bestämmelsen är att göra kapitlets struktur och innehåll mer överskådligt.

Vad som avses med beskattningsbar person och ekonomisk verksamhet

2 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 1 § ML och artiklarna 9.1 och 10 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Beskattningsbar person vid tillfällig unionsintern leverans av ett nytt transportmedel

3 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 2 § ML och artikel 9.2 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”levererar” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare ändras uttrycket ”nya transportmedel” till ”ett nytt transportmedel”. Det är en språklig justering i syfte att förtydliga att det räcker med en enstaka leverans för att betraktas som beskattningsbar person. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Viss offentlig verksamhet

4 och 5 §§

Paragraferna motsvarar 4 kap. 6 och 7 §§ ML och artikel 13.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ideella föreningar och registrerade trossamfund

6 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 8 ML. I avsnitt 4 föreslår vi att ML:s begrepp skattskyldig slopas. I förevarande bestämmelse avses dock skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och begreppet ska därför behållas. I jämförelse med ML görs en mindre redaktionell ändring för att förtydliga att det är skattskyldighet enligt inkomstskattelagen som avses. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Mervärdesskattegrupper

Med stöd av artikel 11 i mervärdesskattedirektivet infördes 1998 i ML en möjlighet för beskattningsbara personer i finans- och försäkringssektorn och de med huvudsaklig inriktning att tillhandahålla varor och tjänster till finans- och försäkringssektorn samt vissa kommissionärsföretag och kommittentföretag att bilda mervärdesskattegrupper (prop. 1997/98:148). Det är enligt artikel 11 i direktivet frivilligt för medlemsstaterna att införa nationella ordningar om mervärdesskattegrupper.

7 §

Paragrafen motsvarar 6 a kap. 1 § ML och baseras på artikel 11 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Vidare slopas 6 a kap. 1 § andra stycket ML eftersom det bedöms överflödigt. Någon ändring i sak är inte avsedd.

8 §

Paragrafen motsvarar 6 a kap. 2 § första och tredje stycket ML. Paragrafen baseras på artikel 11 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML omformuleras bestämmelsen och ändras i redaktionellt hänseende i syfte att förtydliga vilka kombinationer av beskattningsbara personer som kan ingå i en mervärdesskattegrupp.

I jämförelse med ML byts i *första punkten* ”omsättning av tjänster” ut mot ”tillhandahållande av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet. Till följd av det och då begreppet skattskyldighet slopa, (se avsnitt 4) omformuleras bestämmelsen i första punkten något. Någon ändring i sak är inte avsedd.

9 §

Paragrafen motsvarar 6 a kap. 2 § andra stycket ML och baseras på artikel 11 i mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen görs ett par smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

10 §

Paragrafen motsvarar 6 a kap. 3 § ML och baseras på artikel 11 i mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

11 §

Paragrafen motsvarar 6 a kap. 4 § ML och baseras på artikel 11 i mervärdesskattedirektivet. I *första stycket* görs några smärre språkliga ändringar. I *andra stycket* ändras punkterna 1 och 2 i redaktionellt hänseende. Någon ändring i sak är inte avsedd.

12 §

Paragrafen motsvarar 6 a kap. 5 § ML och baseras på artikel 11 i mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

13 §

Paragrafen motsvarar 6 a kap. 6 § ML och baseras på artikel 11 i mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen görs endast några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

14 §

Paragrafen motsvarar 6 a kap. 7 § ML och baseras på artikel 11 i mervärdesskattedirektivet.

Beskattningsbara personer i särskilda fall

15 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 1 § första meningen ML. I jämförelse med ML byts ”omsättning” och ”skattskyldig” ut mot ”ekonomisk verksamhet” respektive ”beskattningsbar person” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Bestämmelsen i 6 kap. 1 § andra meningen ML om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) slopas såsom obehövlig. Bestämmelsen tillkom 1995. Numera finns dock artikel 5 i genomförandeförordningen där det anges att en europeisk ekonomisk intressegruppering som inrättats i enlighet med förordning (EEG) nr 2137/85 och som levererar varor eller tillhandahåller tjänster mot ersättning till sina medlemmar eller till tredje part ska vara en beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 9.1 i mervärdesskattedirektivet. En förordning ska enligt artikel 288 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt¹, förkortat EUF-fördraget, ha allmän giltighet samt vara till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. EU-domstolen har också slagit fast att det är förbjudet att införa förordningsbestämmelser i medlemsstaternas rättsordningar genom nationella bestämmelser som återger innehållet i förordningen (mål 34/73 Variola). Det innebär att förordningsbestämmelser varken behöver eller får införlivas i svensk rätt genom nationella bestämmelser.

¹ Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (konsoliderad version), EUT C 202, 7.6.2016, s. 47.

16 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 2 § ML. I jämförelse med ML byts ”skattskyldig” ut mot ”beskattningsbar person” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 6 § ML. Se även 2 kap. 19 § NML där det klargörs att vid tillämpning av denna lag utgör de statliga affärsverken inte en del av staten.

18 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 3 § ML. I jämförelse med ML byts ”omsättning” och ”skattskyldig” ut mot ”ekonomisk verksamhet” och ”beskattningsbar person” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

19 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 4 § ML. I jämförelse med ML slopas ”omsättning” och ”skattskyldig” byts ut mot ”beskattningsbar person”. Vidare införs ”ekonomisk verksamhet”. Ändringarna är en följd av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 kap. Beskattningsbara transaktioner

I 5 kap. NML finns bestämmelser om beskattningsbara transaktioner. De motsvarar artiklarna 14–30b i avdelning IV ”Beskattningsbara transaktioner” i mervärdesskattedirektivet. I ML återfinns liknande bestämmelser huvudsakligen i 2 kap. om omsättning och import samt i 2 a kap. om unionsinterna förvärv. Som en följd av att

strukturen i NML anpassas till direktivet samlas bestämmelserna i ett kapitel i NML. Se vidare avsnitt 6.

En ytterligare följd av anpassningen till direktivets systematik är att bestämmelserna i 5 kap. NML, i likhet med motsvarande artiklar i direktivet, är "landsneutrala". Det innebär att bestämmelserna ger förklaringar om vad som avses med olika beskattningsbara transaktioner utan att koppla dem till Sverige. Exempelvis definieras "unions-interna förvärv av varor" i NML som försändningar eller transporter mellan två EU-länder och "import av varor" som införsel av varor till EU. I vilka fall en beskattningsbar transaktion anses ske i Sverige framgår i stället av 6 kap. NML där samtliga bestämmelser om platsen för beskattningsbara transaktioner finns. Bestämmelserna i 6 kap. motsvarar avdelning V i direktivet om platsen för beskattningsbara transaktioner. NML:s struktur kommer härigenom följa direktivets struktur i detta avseende.

Se vidare avsnitt 6.

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i ML. I paragrafen anges kapitlets innehåll för att göra kapitlets struktur och innehåll mer överskådligt.

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i ML. I bestämmelsen anges vad som avses med beskattningsbara transaktioner. Vidare lämnas en upplysning om att 6 kap. innehåller bestämmelser om i vilka fall platsen för en beskattningsbar transaktion är inom landet.

Leverans av varor

3 §

Paragrafen motsvarar delvis 2 kap. 1 § första stycket 1 ML. Paragrafen motsvarar artikel 14 i mervärdesskattedirektivet.

I 5 kap. görs en systematisk anpassning till mervärdesskattedirektivets begrepp ”leverans av varor”, varvid begreppet ”omsättning av vara” i ML slopas, se avsnitt 4. I paragrafen definieras därför, på samma sätt som i artikel 14.1, enbart vad som avses med ”leverans av varor”, utan någon koppling till ett krav på ersättning. Det krav på erhållande av ersättning som begreppet ”omsättning av vara” i ML omfattar, finns i stället i 3 kap. 1 § (jfr artikel 2.1 a) som en förutsättning för att en leverans av varor ska vara föremål för mervärdesskatt, se vidare avsnitt 5.

Av *första stycket* framgår vad som avses med begreppet ”leverans av varor” enligt huvudregeln. Detta är ett unionsrättsligt begrepp som enligt EU-domstolens dom i mål C-320/88 Shipping and Forwarding Enterprise Safe, inte hänför sig till äganderättsövergång i enlighet med de formkrav som den tillämpliga nationella rätten ställer upp. Begreppet innefattar enligt domstolen samtliga överföringar av materiell egendom från en part till en annan, vilka ger mottagaren befogenhet att faktiskt förfoga över egendomen som om han var ägare till desamma. I bestämmelsen benämns ”varor” i pluralis i stället för som i 2 kap. 1 § ML i singularis. Detta är endast en språklig justering i syfte att anpassa språket till ordalydelsen i artikel 14.1.

Av *andra stycket* framgår att begreppet leverans av varor även omfattar ytterligare två typer av transaktioner. *Första punkten* avser transaktioner där äganderätten överförs mot ersättning i enlighet med beslut av staten, ett statligt affärsverk eller en kommun eller på uppdrag av dessa. Punkten motsvarar artikel 14.2 a i mervärdesskattedirektivet och avser t.ex. expropriation. Det kan också avse situationer där en myndighet ger ett civilrättsligt subjekt ett uppdrag att utföra något. *Andra punkten*, som motsvarar artikel 14.2 b i mervärdesskattedirektivet, avser faktiska överlämnanden av varor i enlighet med avtal om avbetalningsköp eller annat avtal om uthyrning av varor under viss tid, där äganderätten normalt ska övergå senast när den sista avbetalningen har gjorts. På detta sätt likställs transaktioner där äganderätten för en vara ska gå över till motparten senast när den sista avbetalningen har gjorts med vanliga äganderättsövergångar för

varor. Eftersom leverans av varor är ett unionsrättsligt begrepp som är oberoende i förhållande till de civilrättsliga bestämmelserna om äganderättsövergång i medlemsstaterna (se ovan nämnda mål C-320/88) är det inte avgörande för denna bestämmelses rättsföljd om avbetalningsköpet uppfyller kriterierna för att klassificeras som ett avbetalningsköp enligt svensk civilrätt.

Bestämmelserna i andra stycket har inte någon motsvarighet i ML och införs för att uppnå en formell överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i direktivet. Någon ändring i sak är inte avsedd. *Första punkten* utformas dock på ett annat sätt än i direktivet för att lydelsen bättre ska stämma överens med uttryck i svensk lagstiftning. I lagtexten används orden ”staten, ett statligt affärsverk eller en kommun” i stället för direktivets ”offentlig myndighet”. Skälet är att det varken i svensk lagstiftning eller i mervärdesskattedirektivet finns någon enhetlig definition av vad som avses med offentlig myndighet. Uttrycket ”staten, ett statligt affärsverk eller en kommun” används i 4 kap. 4 § NML för att beskriva subjekt som enligt artikel 13 i mervärdesskattedirektivet kan utföra transaktioner i egenkap av en offentlig myndighet, och bör därför även användas i denna bestämmelse.

Leverans av varor genom användning av ett elektroniskt gränssnitt

4 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 9 § andra stycket och 10 § andra stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och delvis artikel 14a i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen är en exemplifiering av vad som avses med ”elektroniskt gränssnitt”. I jämförelse med ML placeras denna exemplifiering som är gemensam för 5 och 6 §§ i en egen paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 9 § första stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och delvis artikel 14a.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsatt” ut mot ”levererat” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet,

se avsnitt 4. Som ett led i den systematiska anpassningen och för att närmare ansluta till direktivets lydelse slopas även uttrycket ”ska vid bedömning av skattskyldigheten”. Vidare byts ”ett land utanför EU” ut mot ”en plats utanför EU” för att tydligare inkludera direktivets båda begrepp ”tredje territorium” och ”tredjeland”. Direktivets begrepp ”tredjeland” definieras inte i NML. Någon ändring i sak är inte avsedd.

6 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 10 § första stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och delvis artikel 14a.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” och ”omsatt” ut mot ”leverans” och ”levererat” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Som ett led i den systematiska anpassningen och för att närmare ansluta till direktivets lydelse slopas även uttrycket ”ska vid bedömning av skattskyldigheten”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tillgångar som likställs med materiella tillgångar

7 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 6 § ML. Paragrafen har sin motsvarighet i artikel 15.1 i mervärdesskattedirektivet.

Av bestämmelsen framgår vilka tillgångar som ska likställas med materiella tillgångar. Med ”materiella tillgångar” avses detsamma som med termen ”vara” enligt definitionen i 1 kap. 6 § ML. I ML:s definition används dock orden ”materiella ting”. Vidare anges i ML i förtydligande syfte att fastigheter omfattas av begreppet vara (prop. 1993/94:99 s. 107). I jämförelse med ML byts ”ting” ut mot ”tillgångar” och ”elektrisk kraft” mot ”el” för att modernisera språket och för att terminologin ska stå i överensstämmelse med mervärdesskattedirektivet. Eftersom fastigheter omfattas av begreppet ”materiella tillgångar” behöver de inte särskilt anges i lagtexten. I uppräknningen av tillgångar slopas vidare orden ”bland dem” och i stället införs orden ”och liknande”. Även det görs för att anpassa ordalydelsen till direktivet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

En definition av begreppet ”tillhandahållande av tjänster” finns i 5 kap. 25 §.

Uttag av varor

8 §

Paragrafen motsvarar delvis 2 kap. 1 § första stycket 2 ML. Paragrafen motsvarar tillsammans med 9 och 11 §§ artikel 16 och tillsammans med 10 och 11 §§ artikel 18 b i mervärdesskattedirektivet.

I bestämmelsen likställs uttag av varor med leverans av varor mot ersättning. En förutsättning för att en leverans av varor ska kunna beskattas är att den sker mot ersättning, dvs. faller inom tillämpningsområdet. Uttag av varor sker däremot inte mot ersättning. För att kunna beskatta uttag av varor likställs uttagen därför med leverans av varor mot ersättning.

9 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 2 § första stycket 1 och andra stycket ML. Paragrafen motsvarar tillsammans med 8 och 11 §§ artikel 16 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML görs i *första stycket* en redaktionell ändring. Vidare byts ”verksamhet” och ”verksamheten” ut mot ”rörelse” och ”rörelsen” samt uttrycket ”för annat ändamål” byts ut mot ”för andra ändamål” för att anpassa språket till direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* byts ”egen verksamhet” ut mot ”rörelse” och ”inom ramen” läggs till för att anpassa språket till direktivets lydelse. Inte heller här är någon ändring i sak avsedd.

10 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 2 § första stycket 2 ML. Paragrafen motsvarar tillsammans med 8 och 11 §§ artikel 18 b i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML omformuleras bestämmelsen som en följd av att begreppet skattskyldighet slopas, se avsnitt 4. För att återspegla de föreslagna avdragsbestämmelserna, som bl.a. görs transaktionsbaserade, knyts uttag av varor till att den beskattningsbara personen för över en vara från en verksamhetsgren där transaktionerna medför avdragsrätt till en verksamhetsgren där transaktionerna inte alls eller endast delvis medför avdragsrätt. Vidare slopas hänvisningen till återbetalningsbestämmelserna, då dessa bestämmelser görs om till avdragsbestämmelser eller slopas såsom obehövliga, se avsnitt 11. Ordet ”verksamhet” byts ut mot ”verksamhetsgren” för att anpassa språket till direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

11 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 3 § ML. I paragrafen anges under vilka förutsättningar de situationer som nämns i 9 och 10 §§ utgör uttag av varor. Bestämmelsen har sin motsvarighet i artiklarna 16 och 18 b i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en redaktionell ändring.

I *första punkten* görs några språkliga ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen avser situationer där ingående skatt har varit avdragsgill. Vidare införs direktivets formulering ”helt eller delvis” för att förtydliga att det räcker att en del av den ingående skatten har varit avdragsgill för att uttagsbeskattning ska kunna ske. Lagtexten kommer därigenom även överensstämja bättre med artiklarna 16 och 18 b i direktivet. Vidare läggs orden ”eller dess beståndsdelar” till i syfte att närmare anpassa lagtexten till ordalydelsen i artikel 16. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *första punkten* slopas slutligen hänvisningen till återbetalningsbestämmelserna, då dessa bestämmelser görs om till avdragsbestämmelser eller slopas såsom obehövliga, se avsnitt 11.

I *andra och tredje punkten* anges att uttag även anses föreligga i de fall en beskattningsbar person har gjort ett skattefritt förvärv eller import av en vara enligt 10 kap. 71, 72, 73 eller 75 § och förfogar över varan på sätt som anges i 9 eller 10 §§. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” i den *andra punkten* som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4.

Vidare införs ett ”har” i andra och tredje punkten för att lagtexten i denna bestämmelse och 5 kap. 28 § ska vara enhetlig. Lagtexten i punkterna omformuleras också för att den ska vara enklare att läsa. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Överföring av varor till andra EU-länder

12 §

Paragrafen ersätter 2 kap. 1 § andra stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 17.1 i mervärdesskattedirektivet.

I *första stycket* anges att en beskattningsbar persons överföring av varor till ett annat EU-land likställs med leverans av varor mot ersättning. En förutsättning för att en leverans av varor ska kunna beskattas är att den sker mot ersättning. Överföringar av varor sker inte mot ersättning. För att överföringar av varor ska kunna beskattas likställs de därför med leverans av varor mot ersättning.

Av *andra stycket* framgår vad som avses med överföring av varor till ett annat EU-land. I enlighet med direktivets systematik, anges i 5 kap. 23 § spegelbilden, dvs. i vilka fall en överföring av varor likställs med unionsinternt förvärv av varor mot ersättning.

Bestämmelsen anpassas till direktivets lydelse. I första stycket används dock orden ”den egna rörelsen” i stället för direktivets ord ”sin rörelse” för att stämma överens med språket i NML. Vidare görs i *andra stycket tredje punkten* en avvikelse från direktivets lydelse för att lagtexten ska vara enklare att läsa. Någon ändring i sak är inte avsedd.

13 §

Paragrafen motsvarar delvis 2 a kap. 7 § andra stycket ML, och motsvarar artikel 17.2 i mervärdesskattedirektivet. Det finns en systematisk skillnad mellan den föreslagna bestämmelsen och ML, även om båda baseras på artikel 17.2 i direktivet. Bestämmelsen i ML anger att vissa överföringar inte ska anses utgöra unionsinterna förvärv. I den föreslagna bestämmelsen beskrivs däremot, på samma sätt som i direktivet, de fall där försändningar och transporter inte utgör överföringar till ett annat EU-land, och därmed inte ska lik-

ställas med leverans av varor mot ersättning. Bestämmelsen korreponderar med 5 kap. 23 § andra stycket NML där det anges att transporter och försändningarna i 13 § inte ska likställas med unionsinterna förvärv av varor mot ersättning.

I vissa punkter i bestämmelsen hänvisas både till NML och till mervärdesskattedirektivet. Detta görs för att bestämmelserna ska, på samma sätt som direktivet, landsneutralt definiera vilka transaktioner som inte ska anses som överföringar.

Paragrafens inledning motsvarar delvis inledningen till 2 a kap. 7 § andra stycket ML. Inledningen motsvarar inledningen av artikel 17.2 i direktivet.

Första punkten motsvarar delvis 2 a kap. 7 § andra stycket 6 ML. Punkten motsvarar artikel 17.2 a i direktivet och avser s.k. distansförsäljning (artikel 33 i direktivet). Bestämmelsen utformas i enlighet med direktivets lydelse. Vidare görs en redaktionell ändring varigenom bestämmelsen delas upp i *underpunkterna a* och *b* där *a* avser leveranser som utförs inom landet och *b* avser leveranser som utförs i ett annat EU-land. Några mindre avvikelser görs också från direktivets lydelse för att anpassa lydelsen till språket och strukturen i NML. Exempelvis används uttrycken ”inom landet” och ”eller i ett annat EU-land” i stället för direktivets ”inom den medlemsstats territorium” samt ”i enlighet med förutsättningarna” i stället för direktivets ”på de villkor”. Vidare införs ”distansförsäljning” för att tydliggöra vilken typ av transaktioner som bestämmelsen avser. Samtidigt slopas direktivets ”där försändelsen eller transporten avslutas” eftersom detta framgår av de bestämmelser i NML och direktivet som denna bestämmelse hänvisar till. Hänvisningen i direktivet till artikel 33 kompletteras med en hänvisning till 6 kap. 7 § NML. Genom de ändringar i ML som föreslås träda i kraft den 1 januari 2021 (det s.k. e-handelspaketet) avser hänvisningen i 2 a kap. 7 § andra stycket 6 unionsintern distansförsäljning, se prop. 2019/20:122 Vad som avses med unionsintern distansförsäljning framgår av 2 kap. 7 § NML. Bedömningen av om en leverans av varan har utförts inom landet görs därmed i enlighet med 6 kap. 7 § NML och bedömningen av om en leverans av varan har utförts i ett annat EU-land görs i enlighet med artikel 33 i mervärdesskattedirektivet.

Andra punkten motsvarar delvis 2 a kap. 7 § andra stycket 6 ML. Punkten motsvarar artikel 17.2 b i direktivet. Punkten avser leverans av varor som transporteras från ett EU-land till ett annat och mon-

teras eller installeras i det andra EU-landet (artikel 36 i direktivet). Bestämmelsen utformas i enlighet med direktivets lydelse. Vidare görs en redaktionell ändring varigenom bestämmelsen delas upp i *underpunkterna a* och *b* där *a* avser leveranser som utförs inom landet och *b* avser leveranser som utförs i ett annat EU-land. Några mindre avvikelser görs också från direktivets lydelse för att anpassa lydelsen till språket och strukturen i NML. Exempelvis används, liksom i första punkten uttrycken ”inom landet” och ”eller i ett annat EU-land” samt ”i enlighet med förutsättningarna”. Vidare förkortas beskrivningen av vilka leveranser som omfattas av denna bestämmelse i jämförelse med direktivets lydelse, i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Resultatet blir detsamma genom hänvisningen till den bestämmelse i NML och artikel 36 i direktivet som denna bestämmelse hänvisar till. Hänvisningen i direktivet till artikel 36 kompletteras med en hänvisning till 6 kap. 12 § NML. Bedömningen av om en leverans av varan har utförts inom landet görs därmed i enlighet med 6 kap. 12 § NML och bedömningen av om en leverans av varan har utförts i ett annat EU-land görs i enlighet med artikel 36 i mervärdesskattedirektivet.

Tredje punkten motsvarar 2 a kap. 7 § andra stycket 1 ML. Punkten motsvarar artikel 17.2 c i direktivet och avser leveranser av varor ombord på fartyg, luftfartyg och tåg under persontransporter i EU (artikel 37 i direktivet). Bestämmelsen utformas i enlighet med direktivets lydelse. Vidare görs en redaktionell ändring varigenom bestämmelsen delas upp i *underpunkterna a* och *b* där *a* avser leveranser som utförs inom landet och *b* avser leveranser som utförs i ett annat EU-land. Några mindre avvikelser görs också från direktivets lydelse för att anpassa lydelsen till språket och strukturen i NML. Exempelvis används ”luftfartyg” i stället för direktivets ”flygplan” och ”i enlighet med förutsättningarna” i stället för direktivets ”på de villkor”. Hänvisningen i direktivet till artikel 37 kompletteras med en hänvisning till 6 kap. 17 § NML. Bedömningen av om en leverans av varan har utförts inom landet görs därmed i enlighet med 6 kap. 17 § NML och bedömningen av om en leverans av varan har utförts i ett annat EU-land görs i enlighet med artikel 37 i direktivet.

Fjärde punkten motsvarar delvis 2 a kap. 7 § andra stycket 7 ML. Punkten motsvarar artikel 17.2 d i direktivet och avser vissa leveranser av el, gas, värme och kyla. I jämförelse med ML görs en redaktionell ändring genom att uppräkningsinledningen inleds med ”el”. Syftet är att

utforma bestämmelsen på motsvarande sätt som i 6 kap. NML. Beskrivningen av vilka leveranser som omfattas förkortas i denna bestämmelse i jämförelse med direktivets lydelse i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. De förutsättningar i artikel 17.2 d i direktivet som inte nämns i den här bestämmelsen framgår dock av de bestämmelser i NML och av artiklarna 38 och 39 i mervärdesskattedirektivet som denna bestämmelse hänvisar till. Vidare görs en redaktionell ändring varigenom bestämmelsen delas upp i *underpunkterna a* och *b* där *a* avser leveranser inom landet och *b* avser leveranser i ett annat EU-land. Hänvisningen i direktivet till artiklarna 38 och 39 kompletteras med en hänvisning till 6 kap. 20–23 och 24–27 §§ NML. Bedömningen av om en leverans har utförts inom landet görs därmed i enlighet med 6 kap. 20–23 och 24–27 §§ NML och bedömningen av om en leverans har utförts i ett annat EU-land görs i enlighet med artiklarna 38 och 39 i mervärdesskattedirektivet. Slutligen används ”sänds” i stället för direktivets ”försänds” för att modernisera språket.

Femte punkten motsvarar delvis 2 a kap. 7 § andra stycket 5 ML. Punkten motsvarar artikel 17.2 e i direktivet. Lagtexten ansluter närmare till direktivets lydelse än motsvarande bestämmelse i ML. En redaktionell ändring görs varigenom bestämmelsen delas upp i *underpunkterna a* och *b*, där *a* avser leveranser som utförs inom landet och *b* avser leveranser som utförs i ett annat EU-land. Vidare görs vissa avvikelser från direktivets lydelse för att bestämmelsen ska vara tydligare och mer lättillgänglig. Exempelvis anges att hänvisningarna till paragraferna i 10 kap. NML avser undantag från skatteplikt. Hänvisningen i direktivet till artiklarna 138, 146, 148, 151 och 152 kompletteras med en hänvisning till 10 kap. 46, 65, 66–67, 68, 71, 72, 73–74, 75 och 88 §§ NML. Bedömningen av om en leverans som utförs inom landet är undantagen från mervärdesskatt görs därmed i enlighet med 10 kap. 46, 65, 66–67, 68, 71, 72, 73–74, 75 och 88 §§ NML och bedömningen av om en leverans som utförs i ett annat EU-land är undantagen från mervärdesskatt görs i enlighet med artiklarna 138, 146, 148, 151 och 152 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML har vissa smärre ändringar gjorts i den hänvisning som görs till bestämmelser i NML. Ändringarna beror på att bestämmelserna i NML, jämfört med ML, har delats upp i fler paragrafer. Samtidigt har en viss anpassning gjorts för att närmare ansluta

till direktivets lydelse. Ändringarna har bedömts vara försumbara och inte få någon praktisk betydelse.

Sjätte punkten motsvarar delvis 2 a kap. 7 § andra stycket 2 ML. Punkten motsvarar artikel 17.2 f i direktivet. Bestämmelsen utformas i enlighet med direktivets lydelse. Några mindre språkliga avvikelser görs dock från direktivet i syfte att göra bestämmelsen mer lättillgänglig. Exempelvis används ordet ”om” i stället för direktivets ”förutsatt att” och orden ”efter det att” i stället för direktivets ”sedan”. Vidare anges ordet värdering i singularis. I ML anges ordet värdering i singularis till skillnad från i direktivet där det anges i pluralis (värderingar). När värdering av varor inkluderades i bestämmelsen i ML, angavs i förarbetena som skäl för att avvika från direktivets lydelse att regeln omfattar såväl en enstaka värdering som flera sådana och att för att undvika oklarheter bör lämpligen singularis användas både avseende värdering och arbete på vara (prop. 2011/12:94).

Sjunde punkten motsvarar delvis 2 a kap. 7 § andra stycket 3 ML. Punkten motsvarar artikel 17.2 g i direktivet. Punkten avser tillfällig användning av en vara i ett annat EU-land för tillhandahållanden av tjänster i det landet. Bestämmelsen utformas huvudsakligen i enlighet med direktivets lydelse. Några mindre avvikelser görs dock för att anpassa lydelsen till språket i NML och göra bestämmelsen mer lättillgänglig. Exempelvis används ordet ”användning” i stället för direktivets ”bruk”.

Åttonde punkten motsvarar delvis 2 a kap. 7 § andra stycket 4 ML. Punkten motsvarar artikel 17.2 h i direktivet och avser tillfällig användning av varor i ett annat EU-land. Bestämmelsen utformas huvudsakligen i enlighet med direktivets lydelse. Några mindre avvikelser görs dock för att anpassa lydelsen till språket och strukturen i NML. Exempelvis används ordet ”användning” i stället för direktivets ”bruk”. I bestämmelsen anges också ”från en plats utanför EU” i stället för direktivets ”från tredjeland” eftersom tredjeland inte definieras i NML.

Samtliga hänvisningar till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör s.k. statiska hänvisningar. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

14 §

Paragrafen motsvarar 2 a kap. 7 § tredje stycket och motsvarar artikel 17.3 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML anpassas bestämmelsen till direktivets lydelse. Några mindre språkliga avvikelser görs dock från direktivet för att anpassa lydelsen till språket NML och för att göra bestämmelsen mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Överföring av varor från ett EU-land till avropslager
i ett annat EU-land*

15 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 1 c § och 2 a kap. 8 § ML. Paragrafen motsvarar artikel 17a.1 och 17a.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts i *första stycket* ”omsättning” och ”förvärvat” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Första stycket utformas även så att det närmare ansluter till direktivets lydelse. Vidare byts ”överlåtas mot ersättning” ut mot ”levereras” i *första punkten i andra stycket* för att närmare ansluta till direktivets lydelse och för att följa direktivets systematik. Det följer av mervärdesskattedirektivets systematik att en leverans ska ske mot ersättning för att omfattas av mervärdesskattens tillämpningsområde, jämför 3 kap. 1 § NML, och det kravet behöver därför inte upprepas i bestämmelsen.

I likhet med övriga definitioner i 5 kap. utformas bestämmelsen landsneutralt, se avsnitt 6. Bestämmelsen inkluderar därmed såväl överföringar från Sverige som till Sverige. I *första punkten i andra stycket* anges därför att det är en transport ”från ett EU-land till ett annat EU-land”. Skyldigheter enligt NML:s bestämmelser med anledning av överföring av varor till ett avropslager uppkommer dock endast under förutsättning att överföringen faller inom lagens tillämpningsområde, dvs. att det är fråga om en överföring antingen till eller från Sverige.

Vidare framgår av *fjärde punkten i andra stycket* att skyldigheten att föra register och lämna uppgift i en periodisk sammanställning följer såväl av bestämmelser i SFL som av bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 243.3 och artikel 262.2 i mervärdess-

skattedirektivet. Vilket regelverk som är relevant avgörs av om varan överförs från Sverige eller om den överförs från ett annat EU-land.

I hänvisningen till direktivet används benämningen ”mervärdes-skattedirektivet” i stället för direktivets nummer. Hänvisningen avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

16 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 1 d § och 2 a kap. 8 a § ML. Paragrafen motsvarar artikel 17a.3 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans av varor” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4.

I likhet med övriga definitioner i 5 kap. utformas bestämmelsen landsneutralt, se avsnitt 6. I *första punkten i första stycket* anges att den som överför varan gör en leverans i det land från vilket varan sändes eller transporterades som undantas från skatteplikt antingen enligt bestämmelser i 10 kap. 46 och 47 §§ NML eller enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 138.1 i mervärdes-skattedirektivet. I vad mån leveransen anses vara gjord i Sverige och därmed kan undantas från skatteplikt enligt NML framgår av 6 kap. NML. På motsvarande sätt anges i *andra punkten i första stycket* att den som förvärvar varan gör ett unionsinternt förvärv i det land till vilket varan sändes eller transporterades. I vad mån förvärvet anses vara gjort i Sverige framgår av 6 kap.

I hänvisningen till direktivet används benämningen ”mervärdes-skattedirektivet” i stället för direktivets nummer. Hänvisningen avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 1 e § och 2 a kap. 8 b § ML. Paragrafen motsvarar artikel 17a.4 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts orden ”ska överföringen likställas med en omsättning av varan” och ”ska den anses förvärvad” ut mot ”ska en överföring av varan anses ha skett” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet (se avsnitt 4) och för att närmare ansluta till direktivets lydelse. Vidare byts ”tidpunkten för omsättningen” och ”tidpunkten för förvärvet” ut mot ”tidpunkten för överföringen”. Som ett ytterligare led i anpassningen till direktivets lydelse byts ”överlåtits” ut mot ”levererats”.

I likhet med övriga definitioner i 5 kap. utformas bestämmelsen landsneutralt, se avsnitt 6. I jämförelse med ML byts därför ”till det andra EU-landet” och ”till Sverige” ut mot ”det EU-land den sändes eller transporterades till”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

18 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 1 f § och 2 a kap. 8 c § ML. Paragrafen motsvarar artikel 17a.5 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts orden ”utan att överföringen ska likställas med en omsättning” samt ”utan att den ska anses förvärvad” ut mot ”utan att en överföring av varan ska anses ha skett”. Ändringen görs som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet (se avsnitt 4) och för att närmare ansluta till direktivets lydelse. I jämförelse med ML anges i *första punkten* uttryckligen att rätten såsom ägaren inte ska ha överförts. Tillägget görs i förtydligande syfte.

I likhet med övriga definitioner i 5 kap. utformas bestämmelsen landsneutralt, se avsnitt 6. I jämförelse med ML byts därför ”till Sverige” samt ”till det EU-land” ut mot ”till det EU-land som den sändes eller transporterades från”. På samma sätt byts ”till det andra EU-landet” samt ”till Sverige” ut mot ”till det EU-land som den sändes eller transporterades till”. I *tredje punkten* hänvisas vad gäller registerskyldighet såväl till bestämmelser i SFL som till bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 243.3 i mervärdesskattedirektivet. Vilket regelverk som är relevant avgörs av om återsändandet sker till Sverige eller till ett annat EU-land.

I hänvisningen till direktivet används benämningen ”mervärdesskattedirektivet” i stället för direktivets nummer. Hänvisningen avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

19 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 1 g § och 2 a kap. 8 d § ML. Paragrafen motsvarar artikel 17a.6 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts orden ”ska inte likställas med en omsättning” samt ”ska varan inte anses förvärvad” ut mot ”ska inte någon överföring av varan anses ske”. Ändringen görs som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet (se avsnitt 4) och för att närmare ansluta till direktivets lydelse.

I likhet med övriga definitioner i 5 kap. utformas bestämmelsen landsneutralt, se avsnitt 6. I jämförelse med ML byts därför ”till det andra EU-landet” samt ”till Sverige” ut mot ”till det EU-land som den sändes eller transporterades till”. I *andra punkten* hänvisas vad gäller registerskyldighet såväl till bestämmelser i SFL som till bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 243.3 i mervärdesskattedirektivet. Vilket regelverk som är relevant avgörs av om varan har överförts från Sverige eller från ett annat EU-land.

I hänvisningen till direktivet används benämningen ”mervärdesskattedirektivet” i stället för direktivets nummer. Hänvisningen avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

Någon ändring i sak är inte avsedd.

20 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 1 h § och 2 a kap. 8 e § ML. Paragrafen motsvarar artikel 17a.7 första stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts orden ”ska överföringen likställas med en omsättning” samt ”ska varan anses förvärvad” ut mot ”ska en över-

föring av varan anses ske”. Ändringen görs som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet (se avsnitt 4) och för att närmare ansluta till direktivets lydelse.

I likhet med övriga definitioner i 5 kap. utformas bestämmelsen landsneutralt, se avsnitt 6. I jämförelse med ML byts därför ”till det andra EU-landet” samt ”till Sverige” ut mot ”till det EU-land som den sändes eller transporterades till”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

21 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 1 i § och 2 a kap. 8 f § ML. Paragrafen motsvarar artikel 17a.7 andra, tredje och fjärde stycket i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML utformas bestämmelsen så att den följer mervärdesskattedirektivets systematik. Till skillnad från ML anges i direktivet vid vilken tidpunkt villkoren i 15 och 19 §§ (artikel 17a. 2 och 6) ska anses upphöra att vara uppfyllda. Av artikel 17a.7 första stycket framgår sedan att en överföring ska likställas med en leverans av varor vid denna tidpunkt. Artikel 17a.7 andra, tredje och fjärde stycket preciserar därmed första stycket avseende den tidpunkt villkoren ska anses upphöra att gälla i tre specifika situationer. Motsvarande systematik införs i NML. Förevarande bestämmelse preciserar den tidpunkt som villkoren i 15 och 19 §§ upphör att vara uppfyllda. Att överföringen likställs med en leverans av varor mot ersättning vid den tidpunkten framgår sedan av 20 §.

I *första stycket* byts vidare ”överläts” ut mot ”levereras” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. I övrigt görs vissa mindre språkliga ändringar för att anpassa till direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Unionsinternt förvärv av varor

22 §

Paragrafens *första och andra stycke* motsvarar delvis 2 a kap. 2 § 1 och 2 och 2 a kap. 5 § första stycket ML. Paragrafens *tredje stycke* motsvarar närmast 2 a kap. 2 § 5 ML. Paragrafens första och andra stycke har sin motsvarighet i artikel 20 i mervärdesskattedirektivet.

I *första stycket*, som motsvarar artikel 20 första stycket i direktivet, definieras vad som avses med unionsinternt förvärv av varor. Bestämmelsen utformas i enlighet med direktivets lydelse, med undantag för några ord som behålls från motsvarande bestämmelser i ML för att lagtexten ska vara enklare att läsa. Som exempel används uttrycket ”eller för någonderas räkning” i stället för direktivets ”eller för säljaren eller förvärvarens räkning”. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Det finns skillnader i systematiken mellan ML och NML avseende bestämmelserna om unionsinterna förvärv. I ML kopplas definitionen av unionsinterna förvärv till en varutransport till Sverige eller till att köparen har angett ett svenskt registreringsnummer till mervärdesskatt vid förvärvet. Definitionen i första stycket i förevarande bestämmelse har inte någon sådan koppling till Sverige utan den omfattar försändningar och transporter mellan två EU-länder (under vissa förutsättningar). Kopplingarna till Sverige anges i stället i 6 kap. 28 och 29 §§ NML där det regleras i vilka fall ett unionsinternt förvärv av varor anses ha skett i Sverige.

I *andra stycket* finns en bestämmelse som motsvarar artikel 20 andra stycket i direktivet. Bestämmelsen motsvarar delvis 2 a kap. 5 § första stycket ML. Genom denna bestämmelse skapas ett unionsinternt förvärv om en juridisk person som inte är en beskattningsbar person importerar en vara i ett EU-land för att därefter transportera varan till ett annat EU-land. Bestämmelsen hindrar därmed i många situationer juridiska personer som inte är beskattningsbara personer från att kunna minska sina mervärdesskattekostnader genom att välja ett EU-land med låg mervärdesskatt för import av varor och därefter utan mervärdesskattekonsekvenser föra över dem till ett annat EU-land.

Andra stycket har i huvudsak utformats i enlighet med direktivets lydelse. Några mindre avvikelser har dock gjorts för att anpassa lydelsen till språket och strukturen i NML. Exempelvis används orden ”en plats utanför EU” i stället för direktivets ord ”från ett tredje

territorium eller ett tredjeland”, eftersom tredjeland inte definieras i NML. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Hänvisningen i 2 a kap. 5 § andra stycket ML till en återbetalningsregel i 10 kap. ML slopas. En bestämmelse om återbetalning av mervärdesskatt vid import som motsvarar sista delen av andra stycket i artikel 20 finns i 14 kap. 49 § NML och en hänvisning till denna paragraf bedöms vara överflödig.

Genom *tredje stycket* förtydligas att bestämmelsen även omfattar förvärv av varor som görs från ett avropslager. Det är fråga om varor som har överförts från ett annat EU-land och som överläts till en i förväg känd förvärvare inom en 12-månadersperiod från det att varorna ankom till avropslagret. Om avropslagret finns i Sverige är förvärvet av varorna ett unionsinternt förvärv inom landet eftersom transporten av varorna avslutas här, se 6 kap. 28 § om platsen för unionsinternt förvärv av varor. Bestämmelser om avropslager finns i 15–21 §§.

Överföring av varor från andra EU-länder

23 §

Paragrafen motsvarar delvis 2 a kap. 2 § 3 och 4 ML samt 2 a kap. 7 och 9 §§ ML. Paragrafen har sin motsvarighet i artikel 21 i mervärdesskattedirektivet.

I *första stycket* beskrivs vilka överföringar av varor som likställs med unionsinterna förvärv av varor mot ersättning. En förutsättning för att ett unionsinternt förvärv av varor ska kunna beskattas är att det sker mot ersättning. Överföringar av varor sker inte mot ersättning. För att överföringar av varor ska kunna beskattas likställs de därför med unionsinterna förvärv av varor mot ersättning.

I jämförelse med ML utformas bestämmelsen huvudsakligen i enlighet med direktivets lydelse. Några mindre avvikelser görs i syfte att göra bestämmelsen mer lättillgänglig och för att lydelsen ska stämma överens med språket i NML. Exempelvis används ”sänts” i stället för direktivets ”försänts”, ”den egna rörelsen” i stället för direktivets ”sin rörelse” och ”av den beskattningsbara personen eller för dennes räkning” i stället för direktivets ”av honom eller för hans räkning”. I första stycket görs en hänvisning till artikel 2.1 b i mer-

värdesskattedirektivet. Denna artikel avser unionsinterna förvärv av varor som är föremål för mervärdesskatt (jfr motsvarande bestämmelser i 3 kap. 1–3 §§). Hänvisningen avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

En systematisk skillnad mellan denna bestämmelse och motsvarande bestämmelser i ML är att kopplingen i ML till varutransporter till Sverige inte finns i bestämmelsen i NML. Bestämmelsen i NML är i likhet med direktivet landsneutralt utformad och i vilka fall en sådan överföring av varor likställs med ett unionsinternt förvärv i Sverige regleras i stället genom bestämmelser om platsen för unionsinterna förvärv i 6 kap. NML.

I *andra stycket* anges att varutransporter och varuförsändningar som inte utgör överföringar av varor till annat EU-land enligt 5 kap. 13 § NML inte heller ska likställas med unionsinterna förvärv av varor mot ersättning. Syftet med denna bestämmelse om överföringar av varor som ska likställas med unionsinterna förvärv av varor mot ersättning är att dessa förvärv ska vara en spegelbild av varuöverföringar mellan EU-länder som likställs med leverans av varor mot ersättning. Eftersom varutransporterna i 13 § NML inte utgör sådana överföringar av varor som ska likställas med leverans av varor mot ersättning, ska dessa inte heller likställas med unionsinterna förvärv av varor mot ersättning.

Någon ändring i sak är inte avsedd.

24 §

Paragrafen motsvarar närmast 2 a kap. 2 § 3 ML. Paragrafen saknar en direkt motsvarighet i direktivet. Bestämmelsen är avsedd att tydliggöra i vilka fall en överföring av varor från ett EU-land till ett avropslager i ett annat EU-land ska anses som ett unionsinternt förvärv av varor enligt 23 §. Det är endast sådana överföringar som anses ha skett enligt 12 § som omfattas, dvs. överföringar som likställs med en leverans av varor mot ersättning. En överföring av varor till ett avropslager som uppfyller villkoren i 15 § likställs inte med en leverans av varor mot ersättning. En sådan överföring likställs därmed inte heller med ett unionsinternt förvärv mot ersättning enligt

23 §. En förutsättning är att varan överläts till en avsedd förvärvare, eller någon som ersatt denne enligt 19 §, inom en 12-månadersperiod från det att varan ankom till det andra EU-landet. Om villkoren för att tillämpa förenklingsregeln för avropslager inte längre uppfylls likställs överföringen med en leverans av varor mot ersättning. Överföringen omfattas därmed av 23 § och jämföras med ett unionsinternt förvärv mot ersättning. Det gäller exempelvis om den överförda varan inte överläts till den avsedda köparen inom en 12-månadersperiod, om byte av köpare gjorts utan att villkoren i 19 § är uppfyllda eller om varan transporterats från avropslaget till ett annat EU-land än det som varan ursprungligen transporterades från. Bestämmelser om avropslager samt i vilka fall överföring till ett avropslager likställs med en leverans mot ersättning framgår av 15–21 §§. I likhet med övriga definitioner i 5 kap. utformas bestämmelsen landsneutralt, se avsnitt 6.

Tillhandahållande av tjänster

25 §

Paragrafen motsvarar delvis definitionen av tjänst i 1 kap. 6 § ML och delvis 2 kap. 1 § tredje stycket 1 ML. Paragrafen har sin motsvarighet i artikel 24.1 i mervärdesskattedirektivet.

I 5 kap. NML görs en systematisk anpassning till mervärdesskattedirektivet genom att begreppet beskattningsbara transaktioner införs, vilket bl.a. innefattar ”tillhandahållande av tjänster”, varvid begreppet ”omsättning av tjänst” i ML slopas, se avsnitt 4. I paragrafen definieras därför, på samma sätt som i artikel 24.1, enbart vad som avses med ”tillhandahållande av tjänster” utan någon koppling till ett krav på ersättning.

I artikel 25 i mervärdesskattedirektivet finns exempel på tillhandahållande av tjänster. Dessa exempel införs inte i NML eftersom de omfattas av definitionen i denna paragraf.

I jämförelse med ML anpassas lagtextens utformning till artikel 24.1 i mervärdesskattedirektivet. I paragrafen benämns ”tjänster” i pluralis i stället för som i 2 kap. 1 § tredje stycket 1 ML i singularis. Detta är endast en språklig justering i syfte att anpassa språket till ordalydelsen i artikel 24.1. Någon ändring i sak är inte avsedd. Definitionen av leverans av varor finns i 5 kap. 3 § NML.

Uttag av tjänster

26 §

Paragrafen motsvarar delvis 2 kap. 1 § tredje stycket 2 och 2 kap. 4 § ML. Paragrafen motsvarar artikel 26.1 första meningen i mervärdesskattedirektivet.

I paragrafen likställs uttag av tjänster med tillhandahållande av tjänster mot ersättning. En förutsättning för att ett tillhandahållande av en tjänst ska kunna beskattas är att det sker mot ersättning. Uttag av tjänster sker inte mot ersättning. För att uttag av tjänster ska kunna beskattas likställs de därför med tillhandahållande av tjänster mot ersättning.

27 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 5 § första stycket 1 ML och artikel 26.1 b i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ordet ”verksamheten” ut mot ”rörelsen” för att ordalydelsen närmare ska ansluta till lydelsen i artikel 26.1 b. Vidare görs en redaktionell ändring i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

28 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 5 § första stycket 2 ML och 2 kap. 5 § andra stycket ML. Paragrafen motsvarar närmast artikel 26.1 a och 26.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts på två ställen ordet ”verksamheten” ut mot ”rörelsen” för att ordalydelsen närmare ska ansluta till artikel 26.1 a.

I *första stycket första punkten* görs några språkliga ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen avser situationer där ingående skatt har varit avdragsgill. Vidare införs direktivets formulering ”helt eller delvis” för att förtydliga att det räcker att en del av den ingående skatten ska ha varit avdragsgill för att uttagsbeskattning ska ske. Lagtexten kommer därigenom även överensstämja bättre med artikel 26.1 a i direktivet. Vidare slopas hänvisningen till återbetalningsbestämmelserna, då dessa bestämmelser har gjorts om till avdragsbestämmelser eller har slopats såsom obehövliga, se avsnitt 11.

I punkten införs också ett ”har” för att lagtexten i denna bestämmelse och 5 kap. 11 och 29 §§ ska vara enhetliga.

I *första stycket andra punkten* ersätts begreppet omsättning, som slopas (se avsnitt 4), med ”leveransen eller tillhandahållandet”. Vidare förtydligas i *första stycket andra och tredje punkten* att bestämmelsen avser den beskattningsbara personens skattefria förvärv eller förhyrning av varor samt skattefria unionsinterna förvärv och import av varor som förs in till Sverige. Bestämmelsens formulering stämmer därmed överens med bestämmelsen i 5 kap. 11 § NML om uttag av varor som förvärvats eller importerats skattefritt. Slutligen har stycket utformats i punkter och omformulerats något i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* ändras hänvisningen eftersom begränsningen i detta stycke avser hela det första stycket. Vidare görs en smärre språklig ändring i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig.

Uttag av tjänster avseende personbilar och motorcyklar

29 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 5 § första stycket 3 ML och 2 kap. 5 § andra stycket ML. Paragrafen motsvarar närmast artikel 26.1 a i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts i *första stycket* orden ”utgör en tillgång i eller har förhyrts för” ut mot ”hör till”. Orden ”hör till” används i 28 § och i förarbetena till motsvarande paragraf i ML angavs att med ”vara som hör till verksamheten” avses både varor som ägs och varor som hyrs (prop. 2007/08:25 s. 113). Orden ”utgör en tillgång i eller har förhyrts för” byts därmed ut för att lagtexten ska vara enklare att läsa och för att denna paragraf och 28 § ska vara mer enhetliga. Vidare byts, på samma sätt som i 28 §, ordet ”verksamheten” ut mot ”rörelsen” för att ordalydelsen närmare ska ansluta till artikel 26.1 a. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* görs några språkliga ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen avser situationer där ingående skatt har varit avdragsgill. Vidare införs direktivets formulering ”helt eller delvis” för att förtydliga att när en personbil eller motorcykel förvärvats eller tillverkats räcker det att en del av den ingående skatten har varit avdragsgill för att uttagsbeskattning ska ske. Lagtexten kommer däri-

genom även överensstämma bättre med artikel 26.1 a i direktivet. I bestämmelsen slopas även hänvisningen till återbetalningsbestämmelserna, då dessa bestämmelser har gjorts om till avdragsbestämmelser eller har slopats såsom obehövliga, se avsnitt 11. Slutligen görs vissa smärre språkliga och redaktionella förändringar i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Inte heller här är någon ändring i sak avsedd.

Uttag av tjänster i byggnadsrörelse

30 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 7 § ML. I jämförelse med ML görs redaktionella ändringar och en smärre språklig ändring för att lagtexten ska vara enklare att läsa. I *andra stycket* ändras lagtextens utformning genom att det där anges att första stycket gäller endast om förutsättningarna i andra stycket är uppfyllda, i stället för som i 2 kap. 7 § tredje stycket ML där det anges i vilka fall första stycket inte gäller.

I andra stycket tredje punkten byts ”medför skattskyldighet” ut mot ”medför avdragsrätt” som en följd av att begreppet skattskyldighet slopas, se avsnitt 4. Vidare byts orden ”i en verksamhet” ut mot ”för transaktioner”. Denna ändring görs för att lagtexten ska stämma överens med avdragsbestämmelserna i NML, som görs om till mer transaktionsbaserade bestämmelser. I bestämmelsen slopas även hänvisningen till återbetalningsbestämmelserna, då dessa bestämmelser har gjorts om till avdragsbestämmelser eller har slopats såsom obehövliga, se avsnitt 11. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Uttag av tjänster i övrigt på fastighetsområdet

31 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 8 § första och andra stycket ML. Nuvarande 2 kap. 8 § ML är omfattande och svåröverskådlig. I förtydligande syfte och för att göra bestämmelserna mer överskådliga, delas paragrafen upp i flera, se 5 kap. 31–34 §§ NML.

I jämförelse med ML ändras bestämmelsen redaktionellt och vissa smärre språkliga ändringar görs för att lagtexten ska vara enklare att läsa. Som en följd av att begreppet skattskyldighet slopas (se av-

snitt 4) och avdragsbestämmelserna i NML görs om till mer transaktionsbaserade bestämmelser, byts uttrycket ”fastighet som utgör en tillgång i ekonomisk verksamhet som varken medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning av ingående skatt” ut mot en lagtext som stämmer överens med de nya bestämmelserna om avdragsrätt. För att uttag av tjänst ska uppkomma anges därför i stället att fastigheten ska utgöra en tillgång i fastighetsägarens ekonomiska verksamhet och att fastighetsägaren inte skulle haft avdragsrätt för ingående skatt på tjänsterna om de hade tillhandahållits av en annan beskattningsbar person. Hänvisningen till återbetalningsbestämmelserna slopas, då dessa bestämmelser har gjorts om till avdragsbestämmelser eller har slopats såsom obehövliga, se avsnitt 11. Någon ändring i sak är inte avsedd.

32 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 8 § tredje stycket ML. I jämförelse med ML görs stycket om till en egen paragraf för att denna och övriga bestämmelser som motsvarar 2 kap. 8 § ML ska bli mer överskådliga och enklare att läsa.

Bestämmelsen ändras redaktionellt och vissa smärre språkliga ändringar görs för att lagtexten ska vara enklare att läsa. Som en följd av att begreppet skattskyldighet slopas (se avsnitt 4) och avdragsbestämmelserna i NML görs om till mer transaktionsbaserade bestämmelser, byts uttrycket ”lägenheter som de innehar med hyresrätt eller bostadsrätt i en ekonomisk verksamhet som varken medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning” ut mot en lagtext som stämmer överens med de nya bestämmelserna om avdragsrätt. För att uttag av tjänst ska uppkomma anges därför i stället att lägenheten ska innehas i hyresgästens eller bostadsrättshavarens ekonomiska verksamhet, och att hyresgästen eller bostadsrättshavaren inte skulle haft avdragsrätt för ingående skatt på tjänsterna om de hade tillhandahållits av en annan beskattningsbar person. Hänvisningen till återbetalningsbestämmelserna slopas, då dessa bestämmelser har gjorts om till avdragsbestämmelser eller har slopats såsom obehövliga, se avsnitt 11. Någon ändring i sak är inte avsedd.

33 §

Paragrafen, som inte har någon motsvarighet i ML, är en följd av att 2 kap. 8 § ML delas upp i flera paragrafer. Syftet är att förhindra att uppdelningen av bestämmelserna i 2 kap. 8 § ML i flera paragrafer leder till att beloppsgränsen om 300 000 kronor skulle komma att gälla 31 § respektive 32 § var för sig, dvs. att en beskattningsbar person som omfattas av båda bestämmelserna skulle kunna utföra tjänster till ett värde om sammanlagt 600 000 kronor utan uttagsbeskattning som följd. Någon ändring i sak är inte avsedd.

34 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 8 § fjärde stycket ML. I jämförelse med ML görs stycket om till en egen paragraf för att denna och övriga bestämmelser som motsvarar 2 kap. 8 § ML ska bli mer överskådliga och enklare att läsa. Orden ”en beskattningsbar person som ingår i en sådan mervärdesskattegrupp” byts ut mot ”en medlem i en sådan mervärdesskattegrupp” i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. I en mervärdesskattegrupp kan endast beskattningsbara personer vara medlemmar enligt 4 kap. 8 § NML. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Import av varor

35 §

Paragrafen motsvarar delvis 2 kap. 1 a § ML. Paragrafen motsvarar artikel 30 i mervärdesskattedirektivet. I paragrafen definieras i likhet med direktivets systematik vad som avses med begreppet import av varor. Bestämmelsen har utformats i nära anslutning till direktivets ordalydelse. Definitionen är inte kopplad till Sverige utan omfattar import av varor till EU. Bestämmelser om i vilka fall en import av varor görs till Sverige finns i 6 kap. NML, se nedan. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Första punkten avser införsel till EU av varor som inte är i fri omsättning. Punkten avser därmed införsel av varor som inte har erhållit status som unionsvaror genom tullförfarandet ”övergång till

fri omsättning” (avseende begreppet fri omsättning, se kommentar till 2 kap. 24 § NML).

Andra punkten avser införsel till EU av varor i fri omsättning från ett tredje territorium som ingår i unionens tullområde. Punkten avser därmed varor som förs in till EU från en plats som ligger inom unionens tullområde men utanför unionens mervärdesskatteområde och som är i fri omsättning, dvs. utgör unionsvaror. Ett exempel på en sådan införsel är en införsel till Sverige från Åland av en vara som i tullhänseende har importerats till Åland genom att varan hänförs till tullförfarandet ”övergång till fri omsättning” på Åland.

För ytterligare beskrivning avseende import av varor, se avsnitt 6. För beskrivning av begreppen ”EU”, ”tredje territorier” och ”fri omsättning”, se 2 kap. 21, 22 och 24 §§. I vilka situationer en import anses ha skett till Sverige anges i 6 kap. 65 och 67 §§ NML.

Överlåtelse av rörelse

36 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 1 b § ML och artiklarna 19 och 29 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML ersätts begreppet ”omsättning” med begreppen ”leverans av varor” och ”tillhandahållande av tjänster”. Detta är en följd av att begreppet ”omsättning” i ML slopas, se avsnitt 4. Vidare byts ordet ”verksamhet” ut mot ”rörelse” för att ordalydelsen ska vara enhetlig med andra bestämmelser i 5 kap. NML där ordet ”verksamhet” byts ut mot ”rörelse”. I bestämmelsen införs också orden ”hela eller en del av” för att göra det tydligt att även överföring av en del av en rörelse omfattas av bestämmelsen. I bestämmelsen byts vidare ordet ”förvärvaren” ut mot ”mottagaren av tillgångarna” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse, och det görs några språkliga och redaktionella ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen avser situationer där den ingående skatten som annars skulle ha tagits ut på överlåtelsen skulle varit avdragsgill eller att mottagaren skulle varit berättigad till återbetalning av skatten. Slutligen görs en redaktionell och språklig ändring av lagtexten för att förtydliga bestämmelsen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Förmedling och försäljning för någon annans räkning

37 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 7 och 8 §§ ML. *Första stycket* motsvarar 6 kap. 7 § ML. Bestämmelsen motsvarar närmast artiklarna 9.1, 14.2 c och 28 i mervärdesskattedirektivet. Artikel 28 har varit förebild vid utformningen av bestämmelsen. I 6 kap. 7 § ML betecknas förmedlaren ”någon”. I förtydligande syfte ersätts i jämförelse med ML ordet ”någon” med begreppet beskattningsbar person. I jämförelse med ML byts begreppet skattskyldighet ut mot beskattningsbar person och omsättning byts ut mot begreppen leverans av varor respektive tillhandahållande av tjänster till följd av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Därutöver görs vissa mindre språkliga ändringar i syfte att modernisera språket och göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Andra stycket motsvarar 6 kap. 8 § ML. Med producentföretag avses ett företag som har bildats av producenter för avsättning av deras produktion eller som tillkommit i detta syfte (prop. 1968:100 s. 122 och prop. 1993/94:99 s. 190). Som exempel kan nämnas ett producentföretag som på auktion säljer fisk som fångats av fiskare, dvs. av producenterna. I jämförelse med ML är bestämmelsen omformulerad på grund av att den flyttas från en egen paragraf och för att begreppet beskattningsbar person införs, varvid begreppen skattskyldig och omsättning slopas. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vouchrar

Enfunktionsvoucher

38 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 9 § ML och artikel 30b.1 första stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts i *första stycket* orden ”omsättning av de varor eller tjänster” ut mot ”leverans av de varor eller tillhandahållande av de tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare slopas även skrivningen om att överlåtelse ska ske ”mot ersättning” och hänvisningen till bestämmelserna om uttag av varor och tjänster, då dessa skrivningar endast behövs i ML för att

överlåtelseerna av vouchrar kopplas till begreppet omsättning i stället för som i direktivet och i NML till begreppen leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, se vidare avsnitt 6. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* byts av samma anledning som i första stycket orden ”är inte en omsättning” ut mot ”är inte en självständig transaktion”. Härigenom får lagtexten en utformning som ligger närmare direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

39 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 10 § ML och artikel 30b.1 andra stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts orden ”omsätta de varor eller tjänster” ut mot ”leverera de varor eller tillhandahålla de tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga ändringar i syfte att ytterligare anpassa lagtextens utformning till direktivets lydelse. Slutligen byts ordet ”denne” ut mot ”den i vars namn överlåtelsen sker” i syfte att förtydliga att det är den beskattningsbara person i vars namn den andra beskattningsbara personen agerar, som anses göra leveransen eller tillhandahållandet av varorna eller tjänsterna. Någon ändring i sak är inte avsedd.

40 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 11 § ML och artikel 30b.1 tredje stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts orden ”omsatt varorna eller tjänsterna” ut mot ”levererat varorna eller tillhandahållit tjänsterna” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Flerfunktionsvoucher

41 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 12 § ML och artikel 30b.2 första stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts orden ”ska anses som omsättning enligt 2 kap. 1 §” och ”är dock inte omsättning” ut mot ”ska vara föremål för mervärdesskatt i enlighet med 3 kap. 1 §” respektive ”ska inte vara föremål för mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Härigenom får lagtexten också en utformning som ligger närmare direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

42 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 13 § ML och artikel 30b.2 andra stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts orden ”genomför en sådan omsättning som avses i 12 §” mot ”utför den transaktion som är föremål för mervärdesskatt enligt 41 §” och ”anses som omsättningar” mot ”vara föremål för mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Härigenom får lagtexten också en utformning som ligger närmare direktivets lydelse. Vidare byts ordet ”person” ut mot ”beskattningsbar person” i syfte att förtydliga bestämmelsen. Vidare förkortas skrivningen ”den beskattningsbara person som utför” till ”den som utför” i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

6 kap. Platsen för beskattningsbara transaktioner**Innehåll**

1 §

Paragrafen saknar motsvarighet i ML. I bestämmelsen anges kapitlets innehåll. Syftet med bestämmelsen är att göra kapitlets struktur och innehåll mer överskådligt.

Bestämmelser i andra kapitel

2 §

Paragrafen motsvarar närmast första meningen i 5 kap. 1 § första stycket ML. I paragrafen lämnas en upplysning om att ytterligare bestämmelser om platsen för beskattningsbara transaktioner finns i 19 kap. om den särskilda ordningen för resebyråer och i 20 kap. om den särskilda ordningen för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter.

Syftet med paragrafen är att göra det lättare att hitta var i lagen det finns bestämmelser om platsen för beskattningsbara transaktioner.

Transaktioner som ska anses vara gjorda utomlands

3 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 1 § första stycket ML. Syftet med bestämmelsen är att förtydliga att en transaktion som inte anses vara gjord inom landet enligt detta kapitel bestämmelser eller 19 kap. anses vara gjord utomlands. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Platsen för leverans av varor*Leverans av varor utan transport*

4 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 3 § ML och artikel 31 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts orden ”är omsatt” ut mot ”anses leveransen vara gjord” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leverans av varor med transport – huvudregler

5 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 § första stycket 1 ML och artikel 32 första stycket i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”är omsatt” och ”omsättning” ut mot ”anses leveransen vara gjord” och ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare har bestämmelsen formulerats så att den närmare ansluter till direktivets lydelse. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

6 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 § första stycket 3 ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 32 andra stycket i mervärdesskattedirektivet. Hänvisningen i *andra stycket* till 10 § avser att förtydliga att bestämmelsen inte gäller distansförsäljning av varor som enligt 10 § anses vara gjord utomlands. I jämförelse med ML byts ”är omsatt”, ”för att omsättas” och ”skattskyldig” ut mot ”anses leveransen vara gjord”, ”leveranser” och ”skyldig att betala” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare har bestämmelsen utformats så att den närmare ansluter till direktivets lydelse. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leverans av varor med transport – unionsintern distansförsäljning

7 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 § första stycket 4 och andra stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 33 a och artikel 59c.1 i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen avser unionsintern distansförsäljning till Sverige. En definition av vad som avses med unionsintern distansförsäljning finns i 2 kap. 7 §.

I jämförelse med ML byts ”är omsatt” och ”omsatt” ut mot ”anses leveransen vara gjord” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”köparen” ut mot ”förvärvaren” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. Hänvisningen i *andra stycket* till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

I övrigt görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

8 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 a § 1 ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 33 a i mervärdesskattedirektivet. Paragrafen avser distansförsäljning från Sverige. En definition av vad som avses med unionsintern distansförsäljning finns i 2 kap. 7 §.

I jämförelse med ML byts ”omsatt” ut mot ”leveransen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leverans av varor med transport – distansförsäljning vid import

9 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 f § andra stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 33 b i mervärdesskattedirektivet. Paragrafen avser distansförsäljning av varor importerade från en plats utanför EU till ett annat EU-land än Sverige. En definition av vad som avses med distansförsäljning av varor importerade från en plats utanför EU finns i 2 kap. 8 §.

I jämförelse med ML byts ”omsatt” ut mot ”anses leveransen vara gjord” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”ett land utanför EU” och ”köparen” ut mot ”en plats utanför EU” respektive ”förvärvaren” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

10 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 f § tredje stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 33 b i mervärdesskattedirektivet. Paragrafen avser distansförsäljning av varor importerade från en plats utanför EU till Sverige. En definition av vad som avses med distans-

försäljning av varor importerade från en plats utanför EU finns i 2 kap. 8 §.

I jämförelse med ML byts ”omsatt” ut mot ”anses leveransen vara gjord” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”ett land utanför EU” och ”köparen” ut mot ”en plats utanför EU” respektive ”förvärvaren” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

11 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 f § första stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 33 c i mervärdesskattedirektivet. Paragrafen avser distansförsäljning av varor importerade från en plats utanför EU till Sverige när transporten till köparen avslutas här i landet. En definition av vad som avses med distansförsäljning av varor importerade från en plats utanför EU finns i 2 kap. 8 §.

I jämförelse med ML byts ”är varan omsatt” ut mot ”anses leveransen vara gjord” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”ett land utanför EU” och ”köparen” ut mot ”en plats utanför EU” respektive ”förvärvaren” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. Dessutom görs några redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leverans av varor med transport – monteringsleverans

12 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 § första stycket 2 ML och artikel 36 i mervärdesskattedirektivet. Paragrafen avser monteringsleveranser i Sverige. I jämförelse med ML byts ”är omsatt” ut mot ”leverans anses vara gjord” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I direktivet anges att beställningen ska tillämpas på installation eller montering, med eller utan provning. Motsvarande tillägg ”med eller utan provning” föreslås i förevarande bestämmelse. I övrigt görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I mervärdesskattedirektivet är det avgörande var monteringen eller installationen äger rum och inte från eller till vilket land varan transporteras för att monteras eller installeras. Det skiljer sig från regleringen i 5 kap. 2 § första stycket 2 ML som anger som förutsättning att varan inte finns här i landet då transporten påbörjas. För monteringsleveranser i Sverige där transporten påbörjas här i landet gäller i stället den allmänna regeln i 5 kap. 2 § första stycket 1 ML som innebär att varan är omsatt inom landet eftersom transporten påbörjas här. Någon skillnad avseende platsen för beskattning föreligger därför inte mellan ML och direktivet. Som ett led i anpassningen till mervärdesskattedirektivets struktur föreslås dock att bestämmelsen i NML utformas i enlighet med artikel 36 i direktivet och därmed omfattar alla monteringsleveranser i Sverige inklusive sådana där transporten påbörjats i Sverige. Bestämmelsen har i egenkap av specialregel företräde framför huvudregeln om leveranser med transport i 5 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

13 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 a § 2 ML och artikel 36 i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen avser varor som transporteras från Sverige för att monteras eller installeras i ett annat land och där leveransen annars skulle vara gjord inom landet enligt 5 §. I jämförelse med ML byts ”anses omsatt” ut mot ”leveransen anses vara gjord” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt görs några språkliga ändringar.

I mervärdesskattedirektivet är det avgörande var monteringen eller installationen äger rum och inte från eller till vilket land varan transporteras för att monteras eller installeras. Bestämmelsen är därmed tillämplig oavsett om varan monteras eller installeras i ett EU-land eller i ett land utanför EU. I 5 kap. 2 a § 2 ML begränsas dock tillämpningen av bestämmelsen genom att det där anges att varan ska installeras eller monteras i ett annat EU-land. När en vara transporteras från Sverige för att installeras eller monteras i ett land utanför EU anses den transaktionen som export enligt 5 kap. 3 a § 1–3 ML och är därmed en omsättning utomlands (prop. 2010/11:28 s. 52). På det sättet uppnås samma resultat som enligt mervärdesskattedirektivet. Anpassningen av NML till direktivets struktur innebär

att en leverans av varor till ett land utanför EU ska anses vara gjord inom landet men undantagen från skatteplikt. För att uppnå det resultat som är avsett enligt mervärdesskattedirektivet ändras därför ”i ett annat EU-land” till ”i ett annat land”. Därmed kommer en monteringsleverans i ett land utanför EU fortsatt vara en leverans som anses vara gjord utomlands. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leverans av varor i flera led med en transport

14 §

Paragrafen motsvarar delvis 5 kap. 2 e § ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 36a.1, 2 och 4 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättningar” och ”omsättning” ut mot ”leveranser” och ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare bryts definitionen av ”mellanhand” ut och regleras separat i 15 § I övrigt görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

15 §

Paragrafen motsvarar delvis 5 kap. 2 e § första stycket ML och artikel 36a.3 i mervärdesskattedirektivet. I ML används begreppet ”mellanman” som i mervärdesskattedirektivet motsvaras av ”förmedlande verksamhetsutövare”. I den engelska språkversionen används begreppet ”intermediary operator”. I EUR-Lex översätts ”intermediary” regelmässigt med ”mellanhand”. För att nå en bättre överensstämmelse med motsvarande engelska begrepp byts ”mellanman” ut mot ”mellanhand”. I jämförelse med ML införs definitionen av ”mellanhand” i en separat paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

16 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 g § ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 36b i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsatt” och ”omsättningen” ut mot ”levererat” och ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen

till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några mindre ändringar för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Slutligen görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leverans av varor ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg

17 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 b § första och femte stycket ML och artikel 37.1 och artikel 37.2 fjärde stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsätts” och ”anses omsatt” ut mot ”leverans” och ”anses vara gjord” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

18 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 b § andra–fjärde stycket ML och artikel 37.2 första–tredje stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

19 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 1 § tredje stycket ML vad avser leverans av varor. Bestämmelsen saknar en direkt motsvarighet i mervärdesskattedirektivet men får anses ha stöd i artikel 37.3 (prop. 2009/10:15, s. 110). I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” och ”anses vara gjord” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leverans av el, gas, värme eller kyla till en beskattningsbar återförsäljare

20 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 c § fjärde stycket ML och artikel 38.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML har en mindre redaktionell ändring gjorts genom att el anges först i uppräknningen av vilka varor som avses. Någon ändring i sak är inte avsedd.

21 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 c § första stycket ML och artikel 38.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” och ”är omsatt” ut mot ”leverans” och ”anses leveransen vara gjord” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I förhållande till ML byts även orden ”gas genom ett naturgassystem som finns inom unionens territorium eller genom ett gasnät som är anslutet till ett sådant system” ut mot ”el” för att göra bestämmelsen mer lättillgänglig. Att bestämmelsen även gäller för gas framgår i stället av 23 §. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

22 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 c § andra stycket ML och får anses följa av artikel 38.1 mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatt” ut mot ”leveransen anses vara gjord” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt ersätts ”varan” med ”elen” för att göra bestämmelsen tydligare. Bestämmelsen infördes i ML från den 1 januari 2011 för att uppnå ett korrekt genomförande av EU-rätten. Utan denna reglering skulle leveransen av varan anses vara gjord i Sverige om återförsäljaren har sitt säte här i landet (prop. 2010/11:28 s. 65). Någon ändring i sak är inte avsedd.

23 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 c § tredje stycket ML och artikel 38.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt byts ”el” ut mot ”gas genom ett naturgassystem som finns inom unionens territorium eller genom ett gasnät som är anslutet till ett sådant system”, se författningskommentaren till 21 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leverans av el, gas, värme eller kyla till någon annan än en beskattningsbar återförsäljare

24 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 d § första stycket ML och artikel 39 första stycket mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” och ”omsättningen” ut mot ”leverans”, ”anses vara gjord” och ”leveransen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I förhållande till ML byts även orden ”gas genom ett naturgassystem som finns inom unionens territorium eller genom ett gasnät som är anslutet till ett sådant system” ut mot ”el” för att göra bestämmelsen mer lättillgänglig. Att bestämmelsen även gäller för gas framgår i stället av 27 §. I övrigt görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

25 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 d § andra stycket ML och artikel 39 andra stycket mervärdesskattedirektivet.

Andra stycket, som motsvarar 5 kap. 2 d § andra stycket andra meningen ML, har ändrats för att överensstämma med första stycket och med mervärdesskattedirektivets struktur. Genom ändringen kommer regleringen att avse var en vara ska anses ha använts och förbrukats och inte som i ML var leveransen (omsättningen) ska anses vara gjord. Det framgår i stället av 24 §.

Vidare byts ”varan” ut mot ”elen” för att göra bestämmelsen tydligare. I övrigt har vissa språkliga ändringar gjorts. Någon ändring i sak är inte avsedd.

26 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 d § tredje stycket ML och får anses följa av artikel 39 andra stycket i mervärdesskattedirektivet. I övrigt ersätts ”varan” med ”elen” för att göra bestämmelsen tydligare. I likhet med 22 § infördes bestämmelsen i ML för att uppnå ett korrekt genomförande av EU-rätten. På motsvarande sätt som i 25 § andra stycket ändras bestämmelsen så att regleringen kommer att avse var en vara ska anses ha använts och förbrukats och inte som i ML var leveransen (omsättningen) ska anses vara gjord. Det framgår i stället av 24 §. I övrigt har vissa språkliga ändringar gjorts. Någon ändring i sak är inte avsedd.

27 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 d § fjärde stycket ML och artikel 39 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt byts ”el” ut mot ”gas genom ett naturgassystem som finns inom unionens territorium eller genom ett gasnät som är anslutet till ett sådant system”, se författningskommentaren till 24 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Platsen för unionsinternt förvärv av varor

Transporten avslutas i Sverige

28 §

Paragrafen motsvarar artikel 40 i mervärdesskattedirektivet. I ML motsvaras bestämmelsen närmast av 2 a kap. 2 § 1, 3 och 4 ML som anger att det är fråga om ett unionsinternt förvärv om en vara transporteras eller förs över till Sverige. I jämförelse med ML kommer

paragrafen och dess placering i NML att tydligare följa direktivets struktur som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Förvärvaren har angett ett svenskt registreringsnummer

29 §

Paragrafen motsvarar 2 a kap. 2 § 2 och 6 § första och andra stycket ML samt artikel 41 i mervärdesskattedirektivet. Regeln anses som en reservregel till huvudregeln att unionsinterna förvärv ska beskattas i ankomstlandet (prop. 1994/95:57, s. 166).

Hänvisningen i paragrafens *första stycke* till 3 kap. 1 § 2 innebär att förutsättningarna i den bestämmelsen ska vara uppfyllda för att förvärvet ska kunna beskattas i Sverige. Det innebär bland annat att säljaren ska vara en beskattningsbar person som agerar i denna egenkap. Säljaren ska inte heller vara en beskattningsbar person som omfattas av undantag för beskattningsbara personer med liten årsomsättning i enlighet med artiklarna 282–292 i mervärdesskattedirektivet. Hänvisningen till 3 kap. 1 § 2 ersätter därmed kravet i 2 a kap. 6 § första stycket ML att säljaren ska vara registrerad till mervärdesskatt i ett annat EU-land.

I jämförelse med ML byts ”påförts mervärdesskatt” ut mot ”varit föremål för mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 5. Vidare byts ”köparen” ut mot ”förvärvaren” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

30 §

Paragrafen motsvarar 2 a kap. 6 § tredje stycket ML och artikel 42 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” och ”omsättningen” ut mot ”leverans” och ”leveransen” och ”skattskyldig” till ”betalningsskyldig” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4.

I bestämmelsen införs också kravet att förvärvaren, dvs. mellanmannen i en trepartshandel, har lämnat uppgift om leveransen i en periodisk sammanställning. Bestämmelsen kommer då även formellt att överensstämma med utformningen av artikel 42 i mervärdesskattedirektivet. När bestämmelserna om trepartshandel infördes i ML infördes inte detta krav i 2 a kap. 6 § tredje stycket. En hänvisning gjordes dock i prop. 1994/95:57 till de allmänna regler om uppgiftsskyldigheten i den periodiska sammanställningen som samtidigt infördes i ML (se även mål C-580/16, Firma Hans Bühler, om artikel 42 b som ett formellt krav).

Hänvisningen i *andra stycket* till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Slutligen görs också vissa språkliga och redaktionella ändringar för att lydelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Platsen för tillhandahållande av tjänster

Vilka som ska anses som beskattningsbara personer

31 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 4 § ML och artikel 43 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts i *första punkten* ”omsättning” ut mot ”beskattningsbara leveranser” och ”beskattningsbara tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. *Första punkten* motsvaras av artikel 43.1 i direktivet. Bestämmelsen innebär att en beskattningsbar person som även genomför transaktioner som faller utanför tillämpningsområdet för mervärdesskatt ska anses som en beskattningsbar person för alla tjänster som denne förvärvar. I enlighet med artikel 43.1 görs en hänvisning till regleringen av mervärdesskattens tillämpningsområde i 3 kap. 1 §, motsvarande artikel 2.1 i direktivet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Huvudregel när förvärvaren är en beskattningsbar person

32 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 5 § första stycket ML och artikel 44 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatt” och ”är tjänsten omsatt” ut mot ”anses vara tillhandahållen” och ”anses tjänsten tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt görs viss redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

33 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 5 § andra stycket ML och följer av artikel 44 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är dock inte omsatt” ut mot ”anses dock inte tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Huvudregel när förvärvaren inte är en beskattningsbar person

34 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 6 § första stycket ML och artikel 45 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatt” och ”är tjänsten omsatt” ut mot ”anses vara tillhandahållen” och ”anses tjänsten tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt görs viss språklig och redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

35 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 6 § andra stycket ML och följer av artikel 45 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är dock inte omsatt” ut mot ”anses dock inte tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskatte-

direktivet, se avsnitt 4. I övrigt görs viss språklig och redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Förmedlingstjänster

36 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 7 § ML och artikel 46 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatt” ut mot ”anses vara tillhandahållen” och ”omsättning” mot ”transaktion” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare har bestämmelsen omformulerats för att bättre överensstämja med direktivet som använder begreppen ”förmedlare” och ”förmedling”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tjänster med anknytning till fastighet

37 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 8 § ML och artikel 47 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatt” ut mot ”anses vara tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Transporttjänster

38 §

Paragrafen motsvarar delvis 5 kap. 9 § första stycket ML och artikel 48 i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen baseras även på en rätt för Sverige att enligt anslutningsfördraget till EU fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för bl.a. de tillhandahållanden som nämns i mervärdesskattedirektivets bilaga X del B 10. Regleringen i anslutningsfördraget är införd i artikel 380 i direktivet.

I jämförelse med ML byts ”är omsatt” ut mot ”anses vara tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Till skillnad från i ML regleras persontransporter i en egen paragraf för att göra bestämmel-

serna om platsen för beskattning av transporttjänster mer lättillgängliga. Någon ändring i sak är inte avsedd.

39 §

Paragrafen motsvarar delvis 5 kap. 9 § ML. I jämförelse med ML byts "är omsatt" ut mot "anses vara tillhandahållen" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Till skillnad från i ML regleras varutransporter i en egen paragraf för att göra bestämmelserna om platsen för beskattning av transporttjänster mer lättillgängliga. Det anges även uttryckligen att bestämmelsen avser tillhandahållanden till en förvärvare som inte är en beskattningsbar person. Någon ändring i sak är inte avsedd.

40 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 10 § första stycket ML och artikel 50 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts "är omsatt" ut mot "anses vara tillhandahållen" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

41 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 10 § andra–fjärde stycket ML och artikel 51 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tjänster med anknytning till transport

42 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 12 § första meningen ML och artikel 54.2 a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatta” ut mot ”anses vara tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”transportverksamhet” ut mot ”transport”. Slutligen görs en redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Värdering av och arbete på lös egendom

43 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 12 § första och andra meningen ML och artikel 54.2 b i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatta” ut mot ”anses vara tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Till skillnad från i ML regleras de aktuella tjänsterna i en egen paragraf. Avsikten är att göra bestämmelsen tydligare och mer synlig. Slutligen görs en redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tjänster som har samband med kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga och liknande aktiviteter och evenemang

44 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 11 § andra stycket och 5 kap. 11 a § andra stycket ML samt artikel 53 och 54.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML har vissa språkliga ändringar gjorts som en följd av att uppräknningen av vilka evenemang och aktiviteter som omfattas av 45 och 46 §§ placerats i en egen paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

45 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 11 a § första stycket ML och artikel 53 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatt” ut mot ”anses vara tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

46 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 11 § första stycket ML och artikel 54.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatt” ut mot ”anses vara tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Restaurang- och cateringtjänster

47 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 13 § ML och artikel 55 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatt” ut mot ”anses vara tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Restaurang- och cateringtjänster ombord på tåg

48 §

Paragrafens *första stycke* motsvarar 5 kap. 14 § första stycket ML och artikel 57.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatt” ut mot ”anses vara tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Paragrafens *andra stycke* motsvarar 5 kap. 14 § andra stycket ML jämförd med 5 kap. 2 b § femte stycket ML och artikel 57.2 fjärde stycket i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelserna i ML har lag-

tekniskt utformats så att de definitioner som är gemensamma för 5 kap. 2 b § och 14 § endast anges på ett ställe genom att den senare paragrafen hänvisar till den förra. För att göra bestämmelsen i NML tydligare och mer lättillgänglig införs i stället definitionen motsvarande den i artikel 57.2 fjärde stycket i bestämmelsen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

49 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 14 § andra stycket ML jämförd med 5 kap. 2 b § andra–fjärde stycket ML och artikel 57.2 första–tredje stycket i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelserna i ML har lagtekniskt utformats så att de definitioner som är gemensamma för 5 kap. 2 b § och 14 § endast anges på ett ställe genom att den senare paragrafen hänvisar till den förra. För att göra bestämmelsen i NML tydligare och mer lättillgänglig införs i stället definitionerna motsvarande de i artikel 57 uttryckligen i bestämmelsen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tjänster ombord på fartyg eller luftfartyg i utrikes trafik

50 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 1 § tredje stycket ML vad avser tillhandahållande av tjänster. Bestämmelsen saknar en direkt motsvarighet i mervärdesskattedirektivet men får anses stödja sig på artikel 37.3 (prop. 2009/10:15, s. 110). I jämförelse med ML byts orden ”räknas aldrig som omsättning” ut mot ”anses inte vara tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I bestämmelsen har även tydliggjorts att det är tjänster som fysiskt utförs ombord på fartyget eller luftfartyget som omfattas. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Korttidsuthyrning av transportmedel

51 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 15 § ML och artikel 56.1 och 3 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts i *första stycket* ”är omsatt” ut mot ”anses vara tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”förvärvarens” ut mot ”kundens” för att närmare följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Annan uthyrning av transportmedel än korttidsuthyrning

52 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 15 a § första stycket ML och artikel 56.2 första stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatt” ut mot ”anses vara tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts i *första punkten* uttrycket ”förvärvas av någon” ut mot ”tillhandahålls någon” och i *andra punkten* byts ”förvärvaren” ut mot ”kunden” för att lydelsen närmare ska följa direktivets lydelse. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

53 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 15 a § andra stycket ML och artikel 56.2 andra stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatt” ut mot ”anses vara tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I *första punkten* byts ”förvärvaren” ut mot ”kunden” i stället för direktivets ”mottagaren”. Avsikten är att genomgående använda samma begrepp i 52–54 §§ för att beteckna förvärvaren/mottagaren av tjänsten. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

54 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 15 b § ML och artikel 56.2 andra stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatt” ut mot ”anses vara tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I *andra punkten* byts ”förvärvaren av tjänsten” ut mot ”kunden” i stället för direktivets ”mottagaren”. Avsikten är att genomgående använda samma begrepp i 52–54 §§ för att beteckna förvärvaren/mottagaren av tjänsten. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Telekommunikationstjänster, sändningstjänster
och elektroniska tjänster*

55 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 16 § första och andra stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 58.1 första stycket och artikel 59c.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatta” ut mot ”anses vara tillhandahållna” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4.

I *första stycket* byts uttrycket ”förvärvas av någon” ut mot ”tillhandahålls någon” för att lydelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Hänvisningen i *andra stycket* till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. I övrigt görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

56 §

Paragrafens *första stycke* motsvarar 5 kap. 16 § fjärde stycket ML och bilaga II till mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar.

Andra stycket motsvarar 18 c § MF och artikel 58.1 andra stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med MF byts ”elektronisk post” ut mot ”e-post” som en anpassning till direktivets begrepp och för att modernisera språket.

I 5 kap. 16 § tredje stycket ML finns en definition av telekommunikationstjänster motsvarande artikel 24.2 i mervärdesskattedirektivet. Denna definition flyttas till 2 kap. 20 § NML.

Tjänster från Sverige till förvärvare utanför EU

57 §

Paragrafen motsvarar delvis 5 kap. 17 § första stycket ML och artikel 59 a–h i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts i *punkten 5* ”tillhandahållande av arbetskraft” ut mot ”tillhandahållande av personal” och i *punkten 6* stryks ”andra” och orden ”än transportmedel” byts ut mot ”med undantag för alla slags transportmedel” för att närmare följa direktivets lydelse. I *punkten 8* görs en redaktionell ändring för att uppräkningsordningen ska överensstämma med bestämmelserna om el och gas m.m. i 20–27 §§. I övrigt görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

58 §

Paragrafens *första stycke* motsvarar delvis 5 kap. 17 § första stycket ML och inledningen till artikel 59 i mervärdesskattedirektivet. Paragrafens *andra stycke* motsvarar 5 kap. 17 § andra stycket ML och artikel 59a b i direktivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatta” ut mot ”anses vara tillhandahållna” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts uttrycken ”förvärvas av någon” och ”ett land utanför EU” ut mot ”tillhandahålls någon” respektive ”utanför EU” för att lydelsen närmare ska följa direktivets lydelse.

I jämförelse med ML slopas det uttryckliga kravet att tjänsterna ska tillhandahållas ”från Sverige”. Bestämmelsen är en specialregel som innebär ett undantag från huvudregeln i 34 § som reglerar när tjänsterna anses vara tillhandahållna i Sverige. Redan av systematiken i NML framgår därför att bestämmelsen endast är tillämplig när

tjänsterna tillhandahålls ”från Sverige”. Syftet är att bestämmelsen ska få samma utformning som övriga specialregler. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tjänster från en plats utanför EU till förvärvare i Sverige

59 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 18 § ML och artikel 59a b i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatta” ut mot ”anses vara tillhandahållna” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts uttrycket ”förvärvas av någon” ut mot ”tillhandahålls någon” för att överensstämja med direktivets lydelse i artikel 59 som artikel 59a hänvisar till. Även uttrycket ”ett land utanför EU” byts ut mot ”en plats utanför EU” för att närmare följa direktivets lydelse. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tjänster till beskattningsbara personer som uteslutande utnyttjas eller tillgodogörs utanför EU

60 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 19 § 5 ML och artikel 59a a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”anses som omsättning” ut mot ”anses vara tillhandahållna” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tröskelvärde vid unionsintern distansförsäljning av varor och tillhandahållande av vissa tjänster

61 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 20 § ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 59c.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts orden ”är också omsatta” ut mot ”anses också

vara gjorda” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4.

I inledningen görs några smärre språkliga ändringar. I *första punkten* byts ”säljaren” ut mot ”leverantören”. I övrigt görs en viss redaktionell ändring. I *andra punkten* byts orden ”förvärvas av någon” ut mot ”tillhandahålls någon” för att lydelsen närmare ska följa direktivets lydelse. I andra punkten har även det uttryckliga kravet att tjänsterna ska tillhandahållas någon som inte är en beskattningsbar person slopats. Det kravet följer redan genom att det i inledningen till bestämmelsen hänvisas till tillhandahållande av tjänster som omfattas av 55 §. Den sistnämnda bestämmelsen avser endast tillhandahållanden till förvärvare som inte är beskattningsbara personer. Någon ändring i sak är inte avsedd.

62 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 21 § första stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 58c.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är tjänsterna eller varorna omsatta” och ”den omsättning” ut mot ”anses tjänsterna tillhandahållna och leveransen av varorna gjord” och ”det tillhandahållande eller den leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

63 §

Paragrafen motsvarar delvis 5 kap. 21 § andra stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 59c.3 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättningarna anses gjorda” ut mot ”tjänsterna ska anses vara tillhandahållna och leveransen av varorna ska anses vara gjord” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

64 §

Paragrafen motsvarar delvis 5 kap. 21 § andra stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 59c.3 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”är omsatta” ut mot ”ska anses vara gjorda” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Platsen för import av varor

65 §

Paragrafen motsvarar delvis 2 kap. 1 a § ML och artikel 60 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML införs i NML en uttrycklig reglering av när import anses äga rum i Sverige som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vad som avses med import framgår av 5 kap. 35 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

66 §

Paragrafen saknar direkt motsvarighet i ML. Paragrafen motsvarar artikel 61 i mervärdesskattedirektivet som i viss utsträckning indirekt införts genom 5 kap. 19 § 2 b andra strecksatsen samt 2 c ML. I jämförelse med ML införs i NML en uttrycklig reglering av när import av varor som införs till Sverige ska anses äga rum utomlands som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Bestämmelsen avser införsel av varor till Sverige som omfattas av vissa tullförfaranden som avslutas i ett annat EU-land.

Första stycket motsvarar artikel 61 första stycket i mervärdesskattedirektivet. Jämför 5 kap. 19 § 2 b andra strecksatsen ML. Regleringen avser varor som inte är i fri omsättning, jämför 5 kap. 35 § 1 NML.

Andra stycket motsvarar artikel 61 andra stycket i mervärdesskattedirektivet. *Första punkten* motsvarar artikelns hänvisning till artikel 276 och *andra punkten* motsvarar hänvisningen till artikel 277. Jämför 5 kap. 19 § 2 c ML. Regleringen avser varor som är i fri om-

sättning, jämför 5 kap. 35 § 2 NML. Bestämmelsen har ingen motsvarighet i ML men innebär i praktiken ingen förändring eftersom skattskyldighetens inträde vid import följer tullagstiftningen.

67 §

Paragrafen saknar direkt motsvarighet i ML. Paragrafen motsvarar artikel 61 i mervärdesskattedirektivet som i viss mån indirekt införts genom 5 kap. 19 § 2 d ML. I jämförelse med ML införs i NML en uttrycklig reglering av när import av varor som införs till ett annat EU-land ska anses äga rum i Sverige som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Bestämmelsen avser införsel av varor till ett annat EU-land som omfattas av vissa tullförfaranden som avslutas i Sverige. Bestämmelsen har ingen motsvarighet i ML men innebär i praktiken ingen förändring eftersom skattskyldighetens inträde vid import följer tullagstiftningen. Hänvisningen i *första punkten* till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

7 kap. Beskattningsgrundande händelse och redovisning

I 7 kap. NML finns bestämmelser om beskattningsgrundande händelse och redovisning. I ML återfinns liknande bestämmelser huvudsakligen i 1 kap. med inledande bestämmelser och 13 kap. om redovisning av utgående och ingående skatt. Som en följd av att strukturen i NML har anpassats efter direktivet samlas bestämmelserna i ett kapitel i NML. Se vidare avsnitt 7.

Innehåll

1 §

I paragrafen, som saknar motsvarighet i ML, anges kapitlets innehåll.

Bestämmelser i andra kapitel

2 §

Paragrafen saknar motsvarighet i ML. I paragrafen lämnas en upplysning om att särskilda bestämmelser om beskattningsgrundande händelse och redovisning även finns i 22 kap. om särskilda ordningar för distansförsäljning av varor och tillhandahållande av vissa tjänster. Syftet med bestämmelsen är att göra det lättare att hitta var i lagen det finns bestämmelser om beskattningsgrundande händelse och redovisning.

Vad som avses med beskattningsgrundande händelse

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i ML. Paragrafen motsvarar artikel 62.1 i mervärdesskattedirektivet. I paragrafen anges vad som avses med beskattningsgrundande händelse, vilket är ett nytt begrepp som införs i NML som en systematisk anpassning till mervärdesskattedirektivet, se vidare avsnitt 7. Begreppet ersätter ML:s begrepp ”skattskyldighetens inträde”, som därigenom slopas. Med beskattningsgrundande händelse avses den händelse genom vilken de rättsliga villkoren för att mervärdesskatt ska bli utkrävbar är uppfyllda. Tidpunkten för den beskattningsgrundande händelsen är därmed avgörande för vilka regler som ska tillämpas avseende en viss transaktion. Tidpunkten påverkar också i vissa fall tidpunkten för redovisning av utgående mervärdesskatt.

Beskattningsgrundande händelse vid leverans av varor och tillhandahållande av tjänster

4 §

Paragrafen motsvarar närmast 1 kap. 3 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar delvis artikel 63 i mervärdesskattedirektivet.

Som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, definieras i denna bestämmelse när den beskattningsgrundande händelsen inträffar vid leverans av varor och till-

handahållande av tjänster, se avsnitt 7. I jämförelse med ML slopas också ML:s definition av ”leverans av vara”. Bestämmelsen baseras i stället på definitionen av den beskattningsbara transaktionen ”leverans av varor” i 5 kap. 3 §. Enligt vår bedömning leder detta slopande inte till någon materiell förändring av tidpunkten för när den beskattningsgrundande händelsen inträffar för leveranser av varor, såvida varorna inte levereras mot postförskott eller efterkrav, se vidare avsnitt 7. För leveranser av varor mot postförskott eller efterkrav leder slopandet enligt vår bedömning till konsekvenser endast i ytterst få fall, och i dessa fall uppstår konsekvenser endast för få leverantörer.

Bestämmelsen utformas i enlighet med lydelsen av artikel 63 i mervärdesskattedirektivet. För att lagtexten ska vara mer lättillgänglig byts dock orden ”vid den tidpunkt” ut mot ”när”. Vidare utformas lagtexten redaktionellt på ett annat sätt.

I bestämmelsen hänvisas till ett antal specialbestämmelser för när den beskattningsgrundande händelsen inträffar. För leveranser av varor som är undantagna från mervärdesskatt enligt 10 kap. 46 eller 50 § anges dock att bestämmelsen om förskott i 7 § inte gäller. Härigenom kommer bestämmelsen om förskott, på samma sätt som i ML, inte påverka redovisningstidpunkten för denna typ av leveranser. Övriga specialbestämmelser i 8–11 §§ är inte tillämpliga på denna typ av leveranser då de rör tjänster eller andra typer av transaktioner, varför de inte nämns särskilt.

5 §

Paragrafen har inte någon direkt motsvarighet i ML. I ML finns i stället en reglering av kontinuerliga unionsinterna förvärv av varor i 1 kap. 4 a § andra stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 64.2 första stycket i mervärdesskattedirektivet.

I paragrafen regleras när den beskattningsgrundande händelsen inträffar vid sådana kontinuerliga leveranser och överföringar av varor till andra EU-länder som är undantagna från mervärdesskatt enligt 10 kap. 46 eller 50 §. Bestämmelsen har inte någon direkt motsvarighet i ML eftersom det i ML inte finns någon reglering av tidpunkten för skattskyldighetens inträde för denna typ av leveranser (eftersom de inte är skattepliktiga i Sverige). Däremot finns i

ML en motsvarande reglering av skattskyldighetens inträde vid kontinuerliga unionsinterna förvärv av varor i 1 kap. 4 a § andra stycket ML. Genom införandet av denna bestämmelse i NML kommer det att finnas en tidpunkt för när den beskattningsgrundande händelsen inträffar även för denna typ av leveranser av varor till andra EU-länder som inte beskattas i Sverige, som skyldigheter avseende t.ex. fakturering och redovisning kan kopplas till, se vidare avsnitt 7. Vidare kommer den beskattningsgrundande händelsen inträffa vid samma tidpunkt för både leveranser och förvärv vid unionsinterna förvärv av varor.

Lagtexten följer till stora delar ordalydelsen i artikel 64.2 första stycket i mervärdesskattedirektivet men baseras också delvis på lagtextens utformning i 1 kap. 4 a § andra stycket ML. I jämförelse med utformningen av 1 kap. 4 a § andra stycket ML så tydliggörs i denna bestämmelse att den avser leveranser till andra EU-länder och att bestämmelsen också omfattar överföringar av varor.

6 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 kap. 5 a § ML. Paragrafen motsvarar artikel 64.2 andra stycket i mervärdesskattedirektivet.

I paragrafen regleras när vissa kontinuerligt tillhandahållna tjänster för vilka mervärdesskatt ska betalas av förvärvaren i ett annat EU-land i enlighet med artikel 196 eller inom landet i enlighet med 16 kap. 8 § ska anses vara tillhandahållna. I jämförelse med ML slopas i denna bestämmelse begreppet skattskyldighetens inträde som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 7. För att NML ska följa systematiken i direktivet regleras i denna bestämmelse tidpunkten för när de i bestämmelsen reglerade tjänsterna anses vara tillhandahållna, och därigenom regleras tidpunkten för när den beskattningsgrundande händelsen inträffar för denna typ av tjänster enligt 4 §. I denna bestämmelse regleras också, till skillnad mot i ML, ovan nämnda tidpunkt både för tjänster som tillhandahålls i andra EU-länder och för tjänster som tillhandahålls inom landet. Därigenom kommer det att finnas en tidpunkt för när den beskattningsgrundande händelsen inträffar även för tillhandahållanden av tjänster som inte beskattas i Sverige,

som skyldigheter avseende t.ex. fakturering och redovisning kan kopplas till, se vidare avsnitt 7.

Lagtexten följer till stora delar lydelsen i artikel 64.2 andra stycket i mervärdesskattedirektivet och 1 kap. 5 a § ML. I jämförelse med ML ändras *andra stycket* från att ange när första stycket inte gäller till att i stället ange hur länge första stycket gäller. Denna förändring syftar till att göra lagtexten mer lättillgänglig och till att uppnå en närmare överensstämmelse med direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Betalning i förskott

7 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 kap. 3 § andra stycket ML. I jämförelse med ML byts orden ”den som omsätter varan eller tjänsten” och ”omsättningen” ut mot ”den som levererar varor eller tillhandahåller tjänster” respektive ”den som levererar varan eller tillhandahåller tjänsten” och ”leveransen eller tillhandahållandet” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts orden ”inträder skattskyldigheten” ut mot orden ”inträffar den beskattningsgrundande händelsen”, se avsnitt 7. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Bygg- och anläggningstjänster

8 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 3 a § ML. I jämförelse med ML byts orden ”omsättning” och ”omsätts” ut mot orden ”tillhandahållande”, ”leverans” och ”tillhandahållande av” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts orden ”inträder skyldigheten att betala skatt” ut mot orden ”inträffar den beskattningsgrundande händelsen”, se avsnitt 7. Slutligen görs en smärre språklig ändring i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tillfälligt registrerad personbil eller motorcykel

9 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 3 b § ML. I jämförelse med ML byts orden ”när omsättningen avser” ut mot orden ”vid leverans av” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts orden ”inträder skyldigheten att betala skatt” ut mot ”inträffar den beskattningsgrundande händelsen”, se avsnitt 7. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar i syfte att göra bestämmelsen mer lättillgänglig och göra paragraferna i kapitlet mer enhetliga. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Upplåtelse av avverkningsrätt

10 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 4 § ML. I jämförelse med ML byts orden ”inträder skattskyldigheten” ut mot ”inträffar den beskattningsgrundande händelsen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 7. Vidare görs en smärre språklig ändring i syfte att göra paragraferna i kapitlet mer enhetliga. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leveranser vid användning av ett elektroniskt gränssnitt

11 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 5 b § första stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 66a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsatt” och ”omsättningen” ut mot ”levererat” och ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts orden ”inträder skyldigheten att betala skatt” ut mot ”inträffar den beskattningsgrundande händelsen”, se avsnitt 7.

Paragrafens första mening anger tidpunkten för den beskattningsgrundande händelsen för den leverans som anses gjord av den beskattningsbara personen. Av paragrafens andra mening framgår att den beskattningsgrundande händelsen för leveransen som anses

gjord till den beskattningsbara personen inträder vid samma tillfälle. I jämförelse med ML byts ”förvärvet” ut mot orden ”leveransen till” för att knyta den beskattningsgrundande händelsen till den beskattningsbara transaktionen och även för att närmare ansluta till direktivets lydelse.

I övrigt görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Beskattningsgrundande händelse vid unionsinterna förvärv

12 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 4 a § första stycket ML och artikel 68 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts orden ”inträder skattskyldigheten” ut mot orden ”inträffar den beskattningsgrundande händelsen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 7. Vidare byts i paragrafens andra mening orden ”motsvarande omsättning av varor” ut mot orden ”leverans av liknande varor”, se avsnitt 4. Genom denna förändring uppnås även en närmare överensstämmelse med direktivets lydelse. I bestämmelsen görs även ett antal ytterligare språkliga och redaktionella ändringar i syfte att uppnå en närmare överensstämmelse med direktivets lydelse och i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Slutligen slopas i jämförelse med 1 kap. 4 a § ML det andra stycket om kontinuerliga leveranser. En motsvarande reglering avseende när kontinuerliga leveranser av varor från Sverige till andra EU-länder, där platsen för leveransen är inom landet, äger rum har införts i 5 §. Eftersom tidpunkten för när förvärvet äger rum motsvarar tidpunkten för när leveranser av liknande varor inom landet äger rum, reglerar 5 § indirekt även unionsinterna förvärv av varor som levereras kontinuerligt. Övriga unionsinterna förvärv av varor äger, på samma sätt som leveranser av varor inom landet som avses i 4 §, rum när rekvisiten i definitionen av leverans av varor i 5 kap. 3 § är uppfyllda (dvs. när överföring av rätten att såsom ägare förfoga över materiella tillgångar har skett). Att tidpunkten för förvärvet är kopplad till tidpunkten för när leveranser av liknande varor inom landet äger rum och inte till när den beskattningsgrundande händelsen inträffar för sådana leveranser, leder också till att bestäm-

melsen i 7 § om när beskattningsgrundande händelse vid förskotts-
betalningar inträffar inte påverkar tidpunkten för när den beskattnings-
grundande händelsen inträffar vid unionsinterna förvärv av varor.

Någon ändring i sak är inte avsedd.

Beskattningsgrundande händelse vid import

13 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 5 § ML och artiklarna 70 och 71 i mer-
värdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts orden ”inträder skattskyldigheten” ut
mot ”inträffar den beskattningsgrundande händelsen” som en kon-
sekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskatte-
direktivet, se avsnitt 7. Vidare görs några smärre språkliga ändringar
i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig och för att lagtexten ska
stämma överens med definitionen av import av varor i 5 kap. 35 §.
Någon ändring i sak är inte avsedd.

Redovisning av utgående skatt – huvudregler

14 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 6 § 1–3 ML. Den fjärde punkten i 13 kap.
6 § ML bryts ut till en egen bestämmelse, se nedan 27 §.

I jämförelse med ML byts i *första punkten* begreppet ”omsätt-
ning” ut mot ”leverans av varor och tillhandahållande av tjänster”
som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdes-
skattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare anpassas lagtexten till den, i
jämförelse med motsvarande bestämmelse i ML, delvis förändrade
lydelsen av 16 kap. 4 §, till vilken det hänvisas i första punkten. För
att förtydliga lagtexten görs en hänvisning direkt till den som är
betalningsskyldig för mervärdesskatt för en leverans av vara eller ett
tillhandahållande av tjänst i enlighet med 16 kap. 4 § i stället för att
som i ML hänvisa till den som enligt bestämmelsen levererar en vara
eller tillhandahåller en tjänst (och som därigenom är betalnings-
skyldig för mervärdesskatten).

I *andra punkten* anpassas lagtexten till den nya strukturen i NML genom att begreppet skattskyldig byts ut mot ”den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt”. Vidare görs i denna och i *tredje punkten* några smärre språkliga ändringar med anledning av att den fjärde punkten i 13 kap. 6 § ML bryts ut till en egen bestämmelse. Slutligen görs också en språklig ändring i inledningen av bestämmelsen i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig.

Någon ändring i sak är inte avsedd.

15 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 7 § ML. Paragrafen motsvarar delvis artikel 63 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts begreppet ”den skattskyldige” ut mot ”den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts formuleringen ”den redovisningsperiod under vilken skattskyldigheten har inträtt” ut mot ”den redovisningsperiod under vilken den beskattningsgrundande händelsen har inträffat”, se vidare avsnitt 7. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar i syfte att modernisera lagtexten och göra den mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

16 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 8 § ML. Paragrafen motsvarar närmast artikel 66 b i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts begreppet ”den skattskyldige” ut mot ”den som är betalningsskyldig för skatten”, ”dennes” och ”den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs lagtexten mer lättillgänglig genom att det första och andra stycket slås samman till ett stycke och genom att det tredje och fjärde stycket byter plats. Slutligen görs även några ytterligare språkliga och redaktionella ändringar i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 8 a § ML. I jämförelse med ML byts orden ”en skattskyldig” ut mot ”den” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Redovisning av utgående skatt – specialregler

Överlåtelse av enfunktionsvouchers

18 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 7 a § ML. I jämförelse med ML byts i *andra stycket* orden ”den skattskyldige” ut mot ”den som är betalningsskyldig för skatten” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs en språklig ändring i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Slutligen placeras bestämmelsen i jämförelse med ML efter huvudreglerna för redovisning av utgående mervärdesskatt för att tydliggöra att detta är en specialregel. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Förbehåll om återtaganderätt

19 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 9 § ML. I jämförelse med ML byts orden ”den skattskyldige” ut mot ”den som är betalningsskyldig för skatten” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Konkurs

20 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 10 § ML. I jämförelse med ML byts orden ”en skattskyldig” ut mot ”den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpass-

ningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts formuleringen ”omsättning, förvärv eller import för vilken skattskyldighet har inträtt före konkursbeslutet” ut mot ”leverans, tillhandahållande, förvärv eller import för vilken den beskattningsgrundande händelsen har inträffat före konkursbeslutet”, se vidare avsnitt 7. Vissa språkliga ändringar görs också i syfte att modernisera lagtexten, göra den mer lättillgänglig och skapa en enhetlig utformning av 20 och 21 §§. Slutligen anpassas hänvisningen i *andra stycket* till att bestämmelserna som motsvarar 13 kap. 25 § ML har i NML delats upp i flera paragrafer. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Överlåtelse av rörelse

21 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 11 § ML. I jämförelse med ML byts orden ”en skattskyldig” ut mot ”den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts formuleringen ”omsättning, förvärv eller import för vilken skattskyldighet har inträtt före övertagandet” ut mot ”leverans, tillhandahållande, förvärv eller import för vilken den beskattningsgrundande händelsen har inträffat före övertagandet”, se vidare avsnitt 7. I 5 kap. om beskattningsbara transaktioner har ordet verksamhet bytts ut mot rörelse i flera bestämmelser för att lagtextens lydelse bättre ska stämma överens med lydelsen i motsvarande artiklar i mervärdesskattedirektivet. För att ordalydelsen i denna bestämmelse ska vara enhetlig med bestämmelserna i 5 kap. byts ordet verksamhet ut mot rörelse även här. Vidare görs vissa redaktionella och språkliga ändringar i syfte att modernisera lagtexten och göra den mer lättillgänglig. Slutligen anpassas hänvisningen i *andra stycket* till att bestämmelserna som motsvarar 13 kap. 25 § ML har i NML delats upp i flera paragrafer. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Uttag av tjänst som tillhandahållits under flera redovisningsperioder

22 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 12 § ML. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar i syfte att modernisera lagtexten och göra den mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Uttag av tjänst av den som bedriver byggnadsrörelse

23 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 13 § ML. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar i syfte att modernisera lagtexten och göra den mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Bygg- eller anläggningstjänster eller leverans av varor i samband med sådana tjänster

24 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 14 § ML. Paragrafen motsvarar närmast artikel 66 a och c i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts orden ”omsättning” och ”omsätts” ut mot orden ”tillhandahållande”, ”leverans” och ”tillhandahållandet eller leveransen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga ändringar i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Uttag av tjänst genom användning av personbil eller motorcykel

25 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 15 § ML. I jämförelse med ML byts orden ”den skattskyldige” ut mot ”den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några

smärre språkliga ändringar i syfte att modernisera lagtexten och göra den mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Utgående skatt hänförlig till unionsinterna förvärv

26 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 8 b § första stycket ML och artikel 69 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts orden ”den månad under vilken skattskyldigheten för förvärvet inträtt” ut mot ”den månad då den beskattningsgrundande händelsen har inträffat” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 7. Några smärre språkliga ändringar görs också i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig och för att lagtexten ska stämma överens med definitionen av unionsinterna förvärv av varor i 5 kap. 22 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Utgående skatt hänförlig till import

27 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 6 § 4 ML. För att förtydliga att bestämmelsen om tidpunkten för redovisning av utgående mervärdesskatt vid import av varor i 13 kap. 6 § 4 ML gäller oavsett om den som är betalningsskyldig för mervärdesskatten redovisar mervärdesskatt i enlighet med bestämmelserna i 14, 15 eller 16 §§, så bryts denna bestämmelse ut till en egen paragraf som placeras efter bestämmelsen om tidpunkten för redovisning av utgående mervärdesskatt vid unionsinterna förvärv av varor. På detta sätt kommer också redovisningsreglerna att följa strukturen i mervärdesskattedirektivet avseende bestämmelser om olika typer av beskattningsbara transaktioner.

Några smärre språkliga och redaktionella ändringar görs för att lagtextens utformning ska vara enhetlig med lagtexten i 26 § om unionsinterna förvärv av varor och för att lagtexten ska vara mer lättillgänglig.

Valuta vid redovisning av utgående skatt

28 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 15 a § ML. I jämförelse med ML byts orden ”den skattskyldige” ut mot ”den som är betalningsskyldig för skatten” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Den systematiska anpassningen till direktivet innebär vidare att begreppet ”utländsk beskattningsbar person” slopas och ersätts i denna bestämmelse med ”den som saknar etablering inom landet”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Redovisning av leverans av varor och tillhandahållande av tjänster

Leverans eller överföring av varor till ett annat EU-land

29 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 8 b § andra stycket ML och artiklarna 67 första stycket och 251 a i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts orden ”omsättning av varor” ut mot ”leverans av varor” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare förtydligas att bestämmelsen rör leveranser av varor till ett annat EU-land samt att bestämmelsen även avser överföringar av varor till ett annat EU-land. Den sista meningen i bestämmelsen ändras redaktionellt och språkligt i syfte att anpassa lagtextens utformning närmare till direktivets utformning samt i syfte att göra den mer lättillgänglig. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar i den övriga lagtexten i syfte att göra den mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Tillhandahållande av tjänster som ska redovisas
i periodisk sammanställning*

30 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 8 c § ML. Paragrafen motsvarar närmast artiklarna 63, 64.2 andra stycket och 65 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts begreppet ”omsättning av tjänster” ut mot ”tillhandahållande av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts orden ”skattskyldigheten inträder” ut mot ”den beskattningsgrundande händelsen inträffar”, se vidare avsnitt 7. Som en följd av att reglerna om tidpunkten för när den beskattningsgrundande händelsen inträffar struktureras på ett annat sätt än ML:s regler om skattskyldighetens inträde, behöver tidpunkten för redovisningen i denna bestämmelse inte så som i ML kopplas till tidpunkten för motsvarande tillhandahållanden inom landet. Tidpunkten kan i stället kopplas direkt till när den beskattningsgrundande händelsen inträffar för tillhandahållandet. En hänvisning till reglerna om när den beskattningsgrundande händelsen inträffar bedöms som överflödig och slopas därför. Slutligen byts orden ”som omfattas av uppgiftsskyldigheten” ut mot ”som ska tas upp i en periodisk sammanställning” för att förtydliga vad hänvisningen i lagtexten till SFL avser. En smärre språklig ändring görs också i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Redovisning av ingående skatt – huvudregler

31 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 16 § ML. För att förtydliga att bestämmelsen inte omfattar redovisning av ingående mervärdesskatt vid import av varor (detta regleras i 41 § som motsvarar 13 kap. 23 § ML), slopas i jämförelse med ML orden ”eller för in en vara till landet”. Vidare görs en språklig ändring i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

32 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 17 § ML. I jämförelse med ML byts orden ”den skattskyldige” ut mot ”den som ska redovisa ingående skatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga ändringar i syfte att modernisera lagtexten och göra den mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

33 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 18 § ML. Paragrafen motsvarar närmast artiklarna 66 b och 167a i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts orden ”Om en skattskyldig redovisar” ut mot ”Den som redovisar” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs en smärre språklig följdändring med anledning av detta byte av ord. Slutligen görs några språkliga ändringar i syfte att modernisera lagtexten och göra den mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

34 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 18 a § ML. Paragrafen motsvarar närmast artiklarna 66 b och 167a i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts begreppet ”omsättning” ut mot ”leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs en språklig följdändring med anledning av detta byte av ord. I bestämmelsen anpassas också lagtexten till direktivet genom att orden ”en skattskyldig” byts ut mot ”den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt”, se avsnitt 4. Slutligen slopas den sista hänvisningen till bestämmelsen om bokslutsmetoden (16 §), då den bedöms vara överflödig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Redovisning av ingående skatt – specialregler

Förvärv av en enfunktionsvoucher

35 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 17 a § ML. I jämförelse med ML byts i *andra stycket* orden ”den skattskyldige” ut mot ”den som ska redovisa skatten” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga ändringar i bestämmelsen i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Slutligen placeras bestämmelsen i jämförelse med ML efter huvudreglerna för redovisning av ingående mervärdesskatt för att tydliggöra att detta är en specialregel. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Förbehåll från säljaren om återtaganderätt

36 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 19 § ML. I jämförelse med ML görs en språklig ändring i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Bygg- eller anläggningstjänster eller leverans av varor i samband med sådana tjänster

37 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 20 § ML. I jämförelse med ML görs i *andra stycket* en språklig ändring för att lagtexten ska vara mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Konkurs

38 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 21 § ML. I jämförelse med ML byts orden ”Om den skattskyldige” ut mot ”Den som” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirek-

tivet, se avsnitt 4. Ordet ”han” i början av bestämmelsen slopas också som en följdändring till att begreppet skattskyldig byts ut. Vidare görs vissa språkliga ändringar i syfte att modernisera lagtexten och göra den mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Förvärv av avverkningsrätt

39 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 22 § ML. I jämförelse med ML görs några språkliga ändringar i syfte att modernisera lagtexten och göra den mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ingående skatt hänförlig till unionsinterna förvärv

40 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 18 b § ML. I jämförelse med ML görs några språkliga ändringar i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig och för att lagtexten ska stämma överens med definitionen av unionsinterna förvärv av varor i 5 kap. 22 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ingående skatt hänförlig till import

41 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 23 § ML. I jämförelse med ML görs några språkliga ändringar i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig och för att lagtexten ska stämma överens med definitionen av import av varor i 5 kap. 35 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Valuta vid redovisning av ingående skatt

42 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 23 a § ML. I jämförelse med ML görs en språklig ändring i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ändring av tidigare redovisad utgående skatt

43 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 24 § ML. I jämförelse med ML byts orden ”den skattskyldige” ut mot ”den som har redovisat skatten” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Skrivningen om att avdraget ska göras i den ordning som gäller för den skattskyldiges redovisning av utgående skatt slopas i denna bestämmelse. En liknande skrivning införs i stället i 44 § för att det av den bestämmelsen på ett tydligare sätt ska framgå hur minskningen ska redovisas. I bestämmelsen byts också orden ”dra av”, ”avdrag” och ”avdragna” ut mot orden ”minska”, ”minskning av skatten” och ”minskats” i syfte att förtydliga att ändringen av redovisningen görs genom en minskning av den tidigare redovisade utgående skatten. Som en följd av denna ändring byts även ordet ”minskar” ut mot ”ändras”. Vidare görs några språkliga ändringar i syfte att modernisera lagtexten och göra den mer lättillgänglig. Slutligen byts ordet verksamhet ut mot rörelse. Detta är en följdändring till att ordet verksamhet byts ut mot rörelse i flera bestämmelser i 5 kap. om beskattningsbara transaktioner för att lagtextens lydelse bättre ska stämma överens med lydelsen i motsvarande artiklar i mervärdesskattedirektivet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Med skrivningen ”har redovisats” i första stycket menas, på samma sätt som i 13 kap. 24 § ML, att ändringen av beskattningsunderlaget ska ha skett efter den redovisningsperiod då den utgående skatten avseende det ursprungliga beskattningsunderlaget ska redovisas.

44 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 25 § första stycket ML, i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. I jämförelse med ML införs dock ett andra stycke där det tydliggörs att de som redovisar utgående skatt enligt 15 eller 16 §§ ska redovisa minskningen av skatten på det sätt som de redovisar utgående skatt (detta framgår i dag av 13 kap. 24 § ML). Denna ändring görs för att det av denna bestämmelse tydligare ska framgå hur minskningen av utgående skatt enligt 43 § ska redovisas. Vidare ändras hänvisningen i bestämmelsen med anledning av att bestämmelserna som motsvarar 13 kap. 25 § ML delas upp i flera paragrafer. Denna uppdelning görs för att bestämmelserna ska bli mindre omfattande. Vidare görs några smärre språkliga ändringar i denna bestämmelse i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Slutligen byts ordet ”ändring” ut mot ”en minskning av skatten” som en följdändring till motsvarande byte av ord i 43 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

45 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 25 § andra stycket ML. I jämförelse med ML införs en hänvisning och görs några språkliga ändringar med anledning av att bestämmelserna som motsvarar 13 kap. 25 § ML delas upp i flera paragrafer. Vidare görs en smärre språklig ändring i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Slutligen byts ordet ”ändring” ut mot ”en sådan minskning av skatten” som en följdändring till motsvarande byte av ord i 43 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

46 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 25 § tredje stycket ML, i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. I jämförelse med ML införs en hänvisning med anledning av att bestämmelserna som motsvarar 13 kap. 25 § ML delas upp i flera paragrafer. Vidare byts orden ”avdrag för” ut mot ”en minskning av skatten enligt 43 § på grund av” som en följdändring till motsvarande byte av ord i 43 §. I bestämmelsen byts även ”en kreditnota” ut mot ”en sådan handling eller ett sådant

meddelande som avses i 17 kap. 19 §” som en följd av att ordet ”kreditnota” slopas i 17 kap. och ersätts med detta uttryck. Någon ändring i sak är inte avsedd.

47 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 25 a § ML och andra stycket i artikel 41 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts orden ”den skattskyldige” ut mot ”den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs vissa språkliga ändringar som en följdändring till ändringarna i 6 kap. 29 §. En språklig ändring görs också för att lagtexten ska stämma överens med definitionen av unionsinterna förvärv av varor i 5 kap. 22 §. Slutligen görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar i syfte att göra bestämmelsen mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ändring av tidigare redovisad ingående skatt

48 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 26 § ML. I jämförelse med ML byts orden ”den skattskyldige” i *första* och *tredje stycket* ut mot ”den som har gjort avdrag för ingående skatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Ordet ”fått” i första stycket byts i samband med ovan nämnda förändring ut mot ”gjort” för att första och tredje stycket ska ha samma lydelse. Med skrivningen ”har gjort avdrag” i första stycket avses, på samma sätt som i 13 kap. 26 § ML, situationer då en sådan handling eller ett sådant meddelande som avses i 17 kap. 19 § har tagits emot efter den redovisningsperiod då det ursprungliga avdraget för ingående skatt ska göras. Vidare görs några språkliga och redaktionella följdändringar i bestämmelsen.

I bestämmelsen byts även ”en kreditnota” ut mot ”en sådan handling eller ett sådant meddelande som avses i 17 kap. 19 §” som en följd av att ordet ”kreditnota” slopas i 17 kap. och ersätts med detta uttryck. Slutligen byts ordet verksamhet i tredje stycket ut mot

rörelse. Detta är en följdändring till att ordet verksamhet byts ut mot rörelse i flera bestämmelser i 5 kap. om beskattningsbara transaktioner för att lagtextens lydelse bättre ska stämma överens med lydelsen i motsvarande artiklar i mervärdesskattedirektivet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Redovisning av felaktigt debiterad mervärdesskatt

49 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 27 § ML. I jämförelse med ML byts orden ”den skattskyldige” ut mot ”den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare ändras bestämmelsen redaktionellt som en följd av detta byte av ord. Bestämmelsen ändras också språkligt med anledning av att en definition av begreppet ”felaktigt debiterad mervärdesskatt” införs i NML. En ytterligare ändring görs genom att ordet ”underliggande” stryks såsom överflödigt. I bestämmelsen görs även några smärre språkliga ändringar i syfte att modernisera lagtexten och göra den mer lättillgänglig. Slutligen införs i jämförelse med ML ett nytt *andra stycke* med en upplysningsbestämmelse om att den som inte är betalningsskyldig för mervärdesskatt ska redovisa felaktigt debiterad mervärdesskatt i enlighet med 26 kap. 7 § SFL. Någon ändring i sak är inte avsedd.

50 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 28 § första och tredje stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. I jämförelse med ML byts ”kreditnota” ut på två ställen mot ”en sådan handling eller ett sådant meddelande som avses i 17 kap. 19 §” som en följd av att ordet ”kreditnota” slopas i 17 kap. och ersätts med detta uttryck. Med skrivningen ”har redovisats” i *första stycket* avses, på samma sätt som i 13 kap. 28 § ML, att handlingen eller meddelandet ska ha utfärdats efter den redovisningsperiod då det ursprungliga beloppet ska redovisas. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Bestämmelsen hänvisar till belopp som avses i 49 § första stycket. Ändring av belopp som avses i 49 § andra stycket regleras i 26 kap. 7 § SFL.

Redovisning av sådan justering av avdrag som avses i 15 kap.

51 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 28 a § första stycket första meningen ML. I jämförelse med ML byts ordet ”jämkas” ut mot ”justeras” som en följdändring till motsvarande byte av ord i 15 kap. om justering av avdrag för ingående mervärdesskatt hänförlig till investeringsvaror, som görs för att lagtextens lydelse bättre ska stämma överens med lydelsen i motsvarande artiklar i mervärdesskattedirektivet. Vidare görs några smärre språkliga ändringar i syfte att modernisera lagtexten och göra den mer lättillgänglig. Slutligen införs en hänvisning till 52 och 53 §§ eftersom bestämmelserna som motsvarar 13 kap. 28 a § ML delas upp i flera paragrafer. Uppdelningen görs för att bestämmelserna ska bli mindre omfattande. Någon ändring i sak är inte avsedd.

52 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 28 a § första stycket andra meningen ML. I jämförelse med ML byts ordet ”jämkas” ut mot ”justeras” som en följdändring till motsvarande byte av ord i 15 kap. om justering av avdrag för ingående mervärdesskatt hänförlig till investeringsvaror, som görs för att lagtextens lydelse bättre ska stämma överens med lydelsen i motsvarande artiklar i mervärdesskattedirektivet. Vidare görs en smärre språklig ändring i syfte att modernisera lagtexten. Slutligen införs hänvisningar och görs redaktionella ändringar av lagtexten med anledning av att bestämmelserna som motsvarar 13 kap. 28 a § ML delas upp i flera paragrafer. Redaktionella ändringar görs också i syfte att göra lagtexten mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

53 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 28 a § tredje stycket ML. I jämförelse med ML byts orden "Om den skattskyldige försätts i konkurs" ut mot "Vid konkurs" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Bestämmelsen omformuleras något med anledning av detta byte. Vidare byts orden "jämkas" och "jämningsbeloppet" ut mot "justeras" och "justeringsbeloppet" som en följdändring till motsvarande byte av ord i 15 kap. om justering av avdrag för ingående mervärdesskatt hänförlig till investeringsvaror, som görs för att lagtextens lydelse bättre ska stämma överens med lydelsen i motsvarande artiklar i mervärdesskattedirektivet. I lagtexten görs även smärre språkliga ändringar i syfte att modernisera den och göra den mer lättillgänglig. Slutligen införs en hänvisning och görs redaktionella ändringar av lagtexten med anledning av att bestämmelserna som motsvarar 13 kap. 28 a § ML delas upp i flera paragrafer. En redaktionell ändring görs också för att skapa enhetlighet mellan 52 och 53 §§. Någon ändring i sak är inte avsedd.

54 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 28 a § andra stycket ML. I jämförelse med ML byts ordet "jämkas" ut mot "justeras" som en följdändring till motsvarande byte av ord i 15 kap. om justering av avdrag för ingående mervärdesskatt hänförlig till investeringsvaror, som görs för att lagtextens lydelse bättre ska stämma överens med lydelsen i motsvarande artiklar i mervärdesskattedirektivet. Vidare slopas orden "den skattskyldige" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare ändras bestämmelsen språkligt och redaktionellt som en följd av detta slopande. Slutligen görs en smärre språklig ändring i syfte att modernisera lagtexten. Någon ändring i sak är inte avsedd.

8 kap. Beskattningsunderlag

Kapitlet innehåller bestämmelser om beskattningsunderlag. I ML finns motsvarande bestämmelser om beskattningsunderlag i 7 kap. om skattesats och beskattningsunderlag (7 kap. 2–11 §§ ML). I mervärdesskattedirektivet finns bestämmelser om beskattningsunderlag i artiklarna 72–92. Som en följd av att strukturen i NML har anpassats efter direktivet, placeras bestämmelserna om beskattningsunderlag i ett eget kapitel i NML.

Innehåll

1 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 2 § andra och tredje stycket ML. I jämförelse med ML lämnas även en upplysning om kapitlets innehåll. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Beskattningsunderlaget vid leverans av varor, tillhandahållande av tjänster och unionsinternt förvärv av varor

Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster

2 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 3 § 1 ML och artikel 73 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML delas bestämmelsen upp i två stycken. I *första stycket* byts ”omsättning” ut mot ”leverans av varor och tillhandahållande av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Med anledning av att en ny bestämmelse om beskattningsunderlag vid överföring av varor till annat EU-land införs i 11 §, införs i *andra stycket* en skrivning om att denna bestämmelse inte omfattar överföring av varor till annat EU-land. Denna förändring torde dock i praktiken inte innebära någon materiell ändring utan endast ett förtydligande, se vidare författningskommentaren avseende 11 §.

Vad som avses med ersättning

3 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 3 c § första stycket ML och artikel 73 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”säljaren” och ”köparen” ut mot ”leverantören eller tillhandahållaren” respektive ”förvärvaren” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 3 c § andra stycket ML och artikel 73a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Uttag av varor

5 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 3 § 2 a ML och artikel 74 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

6 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 5 § tredje stycket ML.

Uttag av tjänster

7 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 3 § 2 b och 3 c § tredje stycket ML och motsvarar närmast artikel 75 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML införs ”eller på annat sätt tillhandahålla” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar. Slutligen anges tjänsterna i plural

för att bestämmelserna i kapitlet ska vara enhetliga. Någon ändring i sak är inte avsedd.

8 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 4 § ML. I jämförelse med ML byts ”den skattskyldige” ut mot ”den beskattningsbara personen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

9 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 5 § första stycket ML. I jämförelse med ML byts ”den skattskyldige” ut mot ”de personer som avses i 5 kap. 30, 31 eller 32 §” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

10 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 5 § andra stycket ML. I jämförelse med ML byts ”den skattskyldige” ut mot ”fastighetsägaren i 5 kap. 31 § eller hyresgästen eller bostadsrättshavaren i 5 kap. 32 §” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Överföring av varor till ett annat EU-land

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i ML. Paragrafen motsvarar artikel 76 i mervärdesskattedirektivet. I 5 kap. 12 § finns en beskrivning av överföringar av varor till ett annat EU-land som likställs med leverans av varor mot ersättning.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.

*Unionsinternt förvärv av varor**12 §*

Paragrafen motsvarar 7 kap. 3 § 3 ML och baseras på artikel 83 i mervärdesskattedirektivet. I 5 kap. 22 § definieras vad som avses med unionsinternt förvärv av varor.

I jämförelse med ML byts ”köparen” ut mot ”förvärvaren” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar. Slutligen införs ett *andra stycke* som tydliggör att denna bestämmelse inte är tillämplig på överföring av varor från ett annat EU-land, se 13 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Överföring av varor från ett annat EU-land**13 §*

Paragrafen motsvarar 7 kap. 3 § 4 ML och baseras på artikel 83 i mervärdesskattedirektivet. I 5 kap. 23 § finns en beskrivning av överföringar av varor från ett annat EU-land som likställs med unionsinternt förvärv av varor mot ersättning.

I jämförelse med ML görs några språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Vad som ska ingå i beskattningsunderlaget**14 §*

Paragrafen motsvarar 7 kap. 2 § första stycket andra och tredje meningen ML och artikel 78 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”säljaren” och ”köparen” ut mot ”leverantören eller tillhandahållaren” respektive ”förvärvaren” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vad som inte ska ingå i beskattningsunderlaget

15 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 6 § första och andra stycket ML och motsvarar artikel 79 a och b och artikel 90.1 i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelserna i 7 kap. 6 § tredje och fjärde stycket ML placeras i separata bestämmelser, se 16 och 17 §§ nedan. Upplysningsbestämmelsen i 7 kap. 6 § femte stycket ML slopas såsom obehövlig.

I jämförelse med ML byts ”den skattskyldige” ut mot ”leverantören eller tillhandahållaren”, då begreppet ”skattskyldig” slopas som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare läggs ”leveransen” till och ”kunden” och ”hans kund” byts ut mot ”förvärvaren” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Slutligen görs några redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

16 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 6 § tredje stycket ML och motsvarar närmast artikel 90 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”säljaren” och ”köparen” ut mot ”leverantören” och ”förvärvaren” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare görs några språkliga ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen avser situationer där ingående skatt inte till någon del varit avdragsgill för förvärvaren. I bestämmelsen slopas hänvisningen till 10 kap. 11 b § ML såsom obehövlig. Även övriga hänvisningar till återbetalningsbestämmelser slopas, då dessa bestämmelser har gjorts om till avdragsbestämmelser eller har slopats såsom obehövlige, se avsnitt 11. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 6 § fjärde stycket ML och motsvarar närmast artikel 90 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”den skattskyldiges” ut mot ”leverantörens eller tillhandahållarens”, då begreppet ”skattskyldig” slopas som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4.

Vidare slopas ”beloppet av” såsom obehövligt. Slutligen görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Omvärdering av beskattningsunderlaget

18 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 3 a § ML och baseras på artikel 80.1 första stycket a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”den skattskyldige” ut mot ”den som är skyldig att betala mervärdesskatten”, då begreppet ”skattskyldig” slopas som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”säljaren” och ”köparen” ut mot ”leverantören eller tillhandahållaren” och ”förvärvaren” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. I bestämmelsen görs även några språkliga ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen avser situationer där ingående skatt inte är fullt avdragsgill för förvärvaren. Vidare slopas hänvisningen till återbetalningsbestämmelserna, då dessa bestämmelser har gjorts om till avdragsbestämmelser eller har slopats såsom obehövliga, se avsnitt 11. Hänvisningen till 10 kap. 11 b § ML slopas såsom obehövlig. Slutligen görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

19 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 3 b § ML och baseras på artikel 80.1 första stycket b och c i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”en omsättning” ut mot ”en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Denna anpassning innebär också att ”medför skattskyldighet” byts ut mot ”medför avdragsrätt” som en följd av att begreppet skattskyldighet slopas, se avsnitt 4. Vidare byts ”säljaren” och ”köparen” ut mot ”leverantören eller tillhandahållaren” och ”förvärvaren” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. I bestämmelsen slopas även hänvisningen till återbetalningsbestämmelserna, då dessa bestämmelser har gjorts om till avdragsbestämmelser eller har slopats såsom obehövliga, se avsnitt 11. Hänvisningen till 10 kap. 11 b § ML slopas såsom

obehövlig. Slutligen görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

20 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 3 d § ML och baseras på artikel 80.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”säljare och köpare” ut mot ”en leverantör eller en tillhandahållare och en förvärvare” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Uppdelning av beskattningsunderlaget

21 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 7 § ML. I jämförelse med ML byts ”en omsättning” ut mot ”leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Leveranserna och tillhandahållandena anges i plural för att bestämmelsen ska kunna tolkas i enlighet med EU-domstolens praxis även efter denna systematiska anpassning (se bl.a. C-349/96 CCP, C-41/04 Levob, C-111/05 Aktiebolaget NN och C-463/16 Stadion Amsterdam CV). Någon ändring i sak är inte avsedd.

Den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet innebär vidare att ”medför skattskyldighet” byts ut mot ”ska beskattas”. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Omräkning av valuta

22 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 7 a § första stycket ML och baseras på artikel 91.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans av varor” och ”tillhandahållande av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till

mervärdesskattedirektivet. Den systematiska anpassningen innebär vidare att ”vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde” byts ut mot ”när den beskattningsgrundande händelsen inträffar”, se avsnitt 4. Eftersom den beskattningsgrundande händelsen, till skillnad mot skattskyldighetens inträde, inträffar även för från mervärdesskatt undantagna transaktioner, innebär denna anpassning att även dessa transaktioner kommer att omfattas av bestämmelsen, se vidare avsnitt 8. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar.

23 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 7 a § andra stycket ML och baseras på artikel 91.2 i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.

24 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 7 b § ML och baseras på artikel 91.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML slopas begreppet ”utländsk beskattningsbar person” och ersätts i denna bestämmelse med ”den som saknar etablering inom landet” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd. Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.

Beskattningsunderlaget vid import av varor

25 §

Paragrafen motsvarar delvis 7 kap. 8 § första stycket ML och artikel 85 i mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen görs en hänvisning till unionstullkodex. Förordningens fullständiga namn framgår av 2 kap. 2 §, se vidare avsnitt 4 om statiska och dynamiska hänvisningar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

26 §

Paragrafen motsvarar delvis 7 kap. 8 § första stycket ML och artikel 86.1 a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

27 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 8 § andra stycket ML och artikel 86.1 b i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”skattskyldighetens inträde” ut mot ”när den beskattningsgrundande händelsen inträffar” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 7. Vidare görs några redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

28 §

Paragrafen motsvarar 13 b § MF och artikel 86.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML och MF så flyttas bestämmelsen till NML för att andra liknande definitioner som finns i direktivet återfinns i NML. I bestämmelsen byts ”skattskyldighetens inträde” ut mot ”när den beskattningsgrundande händelsen inträffar” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 7. Vidare görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återimport med användning av tullförfarandet passiv förädling

29 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 9 § första stycket ML och baseras på artikel 88 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML flyttas 7 kap. 9 § andra stycket ML till en egen paragraf (30 §). Bestämmelsen i 7 kap. 9 § tredje stycket ML flyttas till 2 kap. om definitioner och förklaringar, där samtliga tullrelaterad ord samlas i en bestämmelse (2 kap. 24 §).

I bestämmelsen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

30 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 9 § andra stycket ML och baseras på artikel 88 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återimport av unionsvaror som reparerats utanför EU

31 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 11 § ML och baseras på artikel 88 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en språklig ändring med anledning av att ML:s bestämmelse om rätt till återbetalning av mervärdesskatt vid export har gjorts om till en bestämmelse om avdragsrätt, se avsnitt 11. Vidare görs en smärre redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

9 kap. Skattesatser

Kapitlet innehåller bestämmelser om skattesatser. I ML finns motsvarande bestämmelser om skattesatser i 7 kap. om skattesats och beskattningsunderlag (7 kap. 1 § ML). I mervärdesskattedirektivet finns bestämmelser om skattesatser i artiklarna 93–129 samt i bilaga III till direktivet. Som en följd av att strukturen i NML har anpassats efter direktivet, placeras bestämmelserna om skattesatser i ett eget kapitel i NML.

Innehåll

1 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i ML. I denna bestämmelse anges att i kapitlet finns bestämmelser om tillämpliga skattesatser på tillhandahållande av tjänster. Därför anges ordet ”tillhandahållande” inte i respektive bestämmelse om tjänster utan där anges bara vilken typ

av tjänster som avses. Detta för att bestämmelserna ska vara mer lättillgängliga. När det gäller varor regleras det dock i respektive bestämmelse om de avser leverans, unionsinternt förvärv, import eller samtliga dessa beskattningsbara transaktioner, eftersom detta skiljer sig åt mellan bestämmelserna.

Normalskattesats – 25 procent

2 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § första stycket ML och baseras på artiklarna 94 och 96 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML ändras hänvisningen eftersom bestämmelserna i 7 kap. 1 § ML delas upp i flera paragrafer. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Reducerad skattesats – 12 procent

Livsmedel

3 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § andra stycket 4 ML och baseras på artiklarna 94 och 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 1 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar i syfte att göra bestämmelsen mer lättillgänglig.

I paragrafen görs en hänvisning till artikel 2 i livsmedelsförordningen och artikel 6 i dricksvattendirektivet. I jämförelse med ML används en kortare benämning av förordningen och direktivet för att bestämmelsen ska vara mer lättillgänglig. Förordningens och direktivets fullständiga namn framgår av 2 kap. 2 §. I ML är hänvisningen i 7 kap. 1 § andra stycket 4 till dricksvattendirektivet statisk, dvs. avser direktivet i en viss angiven lydelse. I 2 kap. 2 § ändras denna hänvisning så att den avser den senaste lydelsen av direktivet, se vidare avsnitt 4.

Någon ändring i sak är inte avsedd.

Rumsuthyrning och upplåtelse av campingplatser

4 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § andra stycket 1 ML och baseras på artikel 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 12 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Restaurang- och cateringtjänster

5 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § andra stycket 5 ML och baseras på artikel 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 12a i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML slopas ”omsättning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vissa reparationstjänster

6 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § andra stycket 6 ML och baseras på artikel 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 19 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Konstverk, samlarföremål och antikviteter

7 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § andra stycket 2 och 3 ML och baseras på artikel 103.1 och 103.2 a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga och redaktionella

ändringar med anledning av att de två punkterna i ML sammanförs till en bestämmelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Reducerad skattesats – 6 procent

Persontransporttjänster

8 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § tredje stycket 12 ML och baseras på artikel 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 5 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML byts ”personbefordran” och ”befordran” ut mot ”persontransporttjänst” och ”transport” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Böcker, tidningar och liknande produkter

9 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § tredje stycket 1 ML och baseras på artiklarna 94 och 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 6 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar i syfte att göra språket mer lättillgängligt. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Program och kataloger

10 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § tredje stycket 2 ML och baseras på artiklarna 94 och 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 6 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut på två ställen mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Radiotidningar, kassettidningar och kassetter**11 §*

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § tredje stycket 3 ML och baseras på artiklarna 94 och 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 4 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut på två ställen mot ”tillhandahållande” respektive ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Varor som tillgängliggör skrift eller annan information**12 §*

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § tredje stycket 4 ML och baseras på artiklarna 94 och 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 4 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Produkter som tillhandahålls på elektronisk väg**13 §*

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § tredje stycket 5 ML och baseras på artikel 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 6 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML slopas ”omsättning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar i syfte att göra bestämmelsen mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vissa tillträden och förevisningar

14 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § tredje stycket 6 och 8 ML och baseras på artikel 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 7 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tjänster i biblioteks- och museiverksamhet

15 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § tredje stycket 7 ML och baseras på artikel 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 7 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML görs några språkliga ändringar för att 15 och 18 §§ ska vara mer enhetligt utformade. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Upplåtelser och överlåtelser av vissa rättigheter

16 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § tredje stycket 9 ML och baseras på artikel 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 9 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar för att bestämmelsen ska vara mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § tredje stycket 10 ML och baseras på artikel 98 i mervärdesskattedirektivet och punkt 9 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tjänster inom idrottsområdet

18 §

Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § tredje stycket 11 ML och baseras på artikel 98 i mervärdesskattedirektivet och punkterna 13 och 14 i bilaga III till direktivet. I jämförelse med ML slopas ”omsättning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

10 kap. Generell skatteplikt och undantag**Innehåll**

1 §

I paragrafen, som saknar motsvarighet i ML, anges kapitlets innehåll. Syftet med bestämmelsen är att göra kapitlets struktur och innehåll mer överskådligt.

Bestämmelser om undantag i andra kapitel

2 §

Paragrafen motsvarar delvis 3 kap. 1 a § ML. I paragrafen lämnas en upplysning om att särskilda bestämmelser om undantag från skatteplikt finns i 11 kap. om varor i vissa lager, 18 kap. om en särskild ordning för beskattningsbara personer med liten årsomsättning, 20 kap. om en särskild ordning för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter och i 21 kap. om en särskild ordning för investeringsguld. Syftet med bestämmelsen är att göra det lättare att hitta var i lagen det finns bestämmelser om undantag från skatteplikt.

Generell skatteplikt

3 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 1 § första stycket ML. Nuvarande bestämmelses andra och tredje stycke regleras i NML tillsammans med övriga undantag som avser unionsinterna förvärv respektive import.

I jämförelse med ML byts ”omsättning av varor och tjänster” ut mot ”leveranser av varor” respektive ”tillhandahållanden av tjänster”. Vidare tillkommer ”unionsinterna förvärv av varor”. Ändringen är konsekvenser av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Slutligen görs ett par mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag inom postområdet

4 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 20 a § ML. Paragrafen motsvarar artiklarna 132.1 a och 135.1 h i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 g § ML. Paragrafen motsvarar närmast artikel 132.1 a i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag inom området för sjukvård och tandvård

Sjukvård och tandvård

6 §

Paragrafen motsvarar delvis 3 kap. 4 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 132.1 b och c i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML flyttas undantaget för tillhandahållanden av tjänster inom området för social omsorg till en egen paragraf, se 14 §. Vidare byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 5 § ML. Paragrafen motsvarar närmast artikel 132.1 b, c och p samt baseras på artikel 131 i mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen görs några mindre språkliga ändringar och en redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

8 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 6 § ML. Paragrafen motsvarar närmast artikel 132.1 b och c samt baseras på artikel 131 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

9 §

Paragrafen motsvarar delvis 3 kap. 4 § första stycket och andra stycket första strecksatsen ML. Paragrafen motsvaras närmast av artiklarna 132.1 b, c och 134 samt baseras på artikel 131 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML görs redaktionella och terminologiska ändringar. ”Omsättning” byts ut mot ”tillhandahållande” och ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga ändringar med anled-

ning av att bestämmelsen ändras i redaktionellt hänseende. Någon ändring i sak är inte avsedd.

10 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 4 § tredje–femte stycket ML. Paragrafen baseras på artikel 131 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML görs redaktionella och språkliga ändringar. Inledningen omformuleras från ”undantaget gäller inte” till ”skatteplikt gäller dock för”. Som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4, byts ”omsättning” ut mot ”leveranser” och ”tillhandahållanden”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Dentaltekniska produkter

11 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 4 § andra stycket andra strecksatsen ML. Paragrafen motsvarar artikel 132.1 e i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leveranser” och ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs några mindre språkliga ändringar med anledning av att bestämmelsen bryts ut till en egen paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Modersmjölk, blod och organ

12 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 23 § 3 ML och artikel 132.1 d i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leveranser” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs några mindre språkliga ändringar med anledning av att bestämmelsen bryts ut till en egen paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Läkemedel**13 §*

Paragrafen motsvarar 3 kap. 23 § 2 ML och baseras på artikel 111 b i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leveranser” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag inom området för social omsorg*14 §*

Paragrafen motsvarar delvis 3 kap. 4 § första stycket ML. Paragrafen motsvaras närmast av artikel 132.1 g och h i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållanden” och ”leveranser” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs en redaktionell ändring, varigenom bestämmelsen indelas i två stycken. Slutligen görs några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

15 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 7 § ML. Paragrafen baseras på artikel 131 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag inom utbildningsområdet*16 §*

Paragrafen motsvarar 3 kap. 8 § första stycket 1 ML. Paragrafen motsvaras av artikel 132.1 i och j i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 8 § första stycket 2 ML. Paragrafen motsvaras av artikel 132.1 i och j i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML görs dels en redaktionell ändring, dels omformuleras bestämmelsens inledning med anledning av att bestämmelsen bryts ut till en egen paragraf. Omformuleringen medför bl.a. att ”tillhandahållanden” införs, vilket är en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Slutligen görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

18 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 8 § andra stycket ML. Paragrafen motsvaras närmast av artikel 132.1 i i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML omformuleras bestämmelsen med anledning av att den bryts ut till en egen paragraf. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

19 §

Paragrafen motsvarar delvis 3 kap. 8 § tredje stycket ML och baseras på artikel 131 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML omformuleras bestämmelsen med anledning av att den bryts ut till en egen paragraf. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

20 §

Paragrafen motsvarar delvis 3 kap. 8 § tredje stycket ML och baseras på artikel 131 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML omformuleras bestämmelsen med anledning av att den bryts ut till en egen paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag för tjänster inom fristående grupper

21 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 23 a § ML och artikel 132.1 f i mervärdesskattedirektivet.

I *första stycket* byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållanden”. Vidare slopas ”skattskyldighet” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4, och ersätts med en formulering som närmare ansluter till direktivets lydelse. Gruppen eller personernas verksamhet ska omfattas av undantag från skatteplikt eller vara en sådan verksamhet för vilka de inte är en beskattningsbar person. I fråga om verksamheten har HFD i dom den 9 september 2019, mål nr 4951–18 funnit att undantaget från skatteplikt i 3 kap. 23 a § ML ska tillämpas i enlighet med EU-domstolens praxis (t.ex. mål nr C-605/15 Aviva). Det medför enligt HFD att undantaget endast gäller fristående grupper vars medlemmar utövar en verksamhet av allmänt intresse i den mening som avses i artikel 132.1 i direktivet. Någon ändring är inte avsedd i den delen. I första stycket görs också några språkliga ändringar. Ordet ”exakt” i första stycket tredje punkten slopas. Ordet slopas därför att det inte används i den svenska språkversionen av mervärdesskattedirektivet. ”Exakt” används däremot i andra språkversioner, bl.a. i de franska och danska språkversionerna. Ordet ”exakt” slopas såsom ett onödigt förstärkningsord.

Andra stycket innehåller det så kallade konkurrensrekvisitet. I 3 kap. 23 a § andra stycket ML anges att undantaget endast avser sådana tjänster som normalt inte tillhandahålls utanför gruppen. HFD har uttalat att en viss schablonisering vid prövningen av konkurrensrekvisitet får anses förenlig med direktivet. Detta eftersom artikel 131 i direktivet ger medlemsländerna möjlighet att fastställa villkoren för att säkerställa en korrekt och enkel tillämpning av undantaget och förhindra skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk. Enligt HFD kan det emellertid inte uteslutas att, i ett enskilt fall, ML:s begränsning av undantaget till sådana tjänster som normalt inte tillhandahålls av någon annan skulle kunna visa sig alltför långtgående. Mot bakgrund av EU-domstolens tolkning av bestämmelsen, borde då avsteg kunna medges från schablonregeln i ML. Om det klarlagts att ett undantag från skatteplikt avseende en viss tjänst inte innebar en verklig risk för konkurrensnedvridning, för närvarande eller i

framtiden, bör skattefriheten vara möjlig även om tjänsterna skulle kunna tillhandahållas av någon annan utanför gruppen (HFD 2014 ref. 20). För att anpassa bestämmelsen till mervärdesskattedirektivet har det s.k. konkurrensrekvisitet utformats annorlunda än i ML. I andra stycket anges att det är en förutsättning att undantaget inte kan befaras vålla snedvridning av konkurrensen, vilket är en utformning som nära ansluter till lydelsen i artikel 132.1 f.

Undantag inom massmedieområdet

Enligt utredningsdirektivet (dir. 2016:58) ingår det inte vårt uppdrag att föreslå materiella förändringar rörande periodiska publikationer, se avsnitt 9. De mindre ändringar som föreslås i bestämmelserna är konsekvenser av den terminologiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Enligt vår bedömning medför förslagen inte någon materiell förändring.

22 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 13 § ML. I jämförelse med ML byts "omsättning" ut mot "leveranser" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. En annan konsekvens av anpassningen är att ordet "tillhandahållas" ändras till "distribueras". I direktivet och i NML används "tillhandahålls" tillsammans med "tjänster" i begreppet "tillhandahållande av tjänster, se avsnitt 6. En ytterligare sådan anpassning är att uttrycket "mot ersättning" slopas såsom överflödigt. Det beror på att det redan av 3 kap. 1 § framgår en leverans av varor ska ske mot ersättning för att falla inom tillämpningsområdet. I avsnitt 5 föreslår vi att NML:s tillämpningsområde anpassas till mervärdesskattedirektivet. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

23 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 14 § första och andra stycket ML. I jämförelse med ML byts "omsättning" ut mot "leveranser" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4.

Vidare görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

24 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 14 § tredje stycket första meningen ML. I bestämmelsen görs endast några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

25 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 14 § tredje stycket andra meningen ML. I bestämmelsen görs endast några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

26 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 16 § ML.

27 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 17 § ML. I jämförelse med ML tillkommer ”tillhandahållanden” och ”leverans”, vilket är en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Med anledning därav görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

28 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 18 § ML. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leveranser” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet. En ytterligare konsekvens av anpassningen är att ML:s begrepp skattskyldighet slopas, se avsnitt 4, och ersätts i förevarande bestämmelse med ”transaktioner som inte medför avdragsrätt”. Slutligen görs några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

29 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 19 § ML, varvid andra punkten i första stycket baseras på artikel 111 b i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

30 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 20 § ML. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållanden av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag inom idrottsområdet

31 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 11 a § första stycket första meningen ML. Paragrafen motsvaras av artikel 132.1 m och baseras även på artikel 380 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

32 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 11 a § första stycket andra meningen ML. Paragrafen motsvaras närmast av artiklarna 132.1 m och 134 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

33 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 11 a § andra stycket ML. Paragrafen motsvaras närmast av artikel 132.1 m och baseras även på artikel 131 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML omformuleras bestämmelsen med anledning av att den bryts ut till en egen paragraf. Vidare byts ”omsätts” ut mot ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag inom kulturområdet

34 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 11 § ML, där första punkten baseras på artikel 380 och andra–sjätte punkten motsvaras av artikel 132.1 n i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag inom försäkringsområdet

35 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 10 § ML och artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag inom området för finansiella tjänster

36 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 9 § ML. Paragrafen motsvaras närmast av artikel 135.1 b–g i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag för vissa leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster

37 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 23 § 1, 5, 6 och 7 ML. Första punkten motsvaras av artikel 135.1 e, andra punkten motsvaras av artikel 135.1 i och fjärde punkten motsvaras av artikel 152 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leveranser” respektive ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag inom fastighetsområdet

38 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 2 § ML. Paragrafen motsvaras av artikel 135.1 j–l och baseras på artikel 380 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leveranser” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”elektricitet” ut mot ”el” som är det begrepp som i övrigt används i NML. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

39 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 3 § första stycket ML. Paragrafen motsvaras närmast av artikel 135.2 i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelserna i 3 kap. 3 § andra och tredje stycket ML flyttas till 12 kap. om frivillig beskattning för fastighetsupplåtelse, se 12 kap. 5–7 §§,

och 12 §. Vidare slopas 3 kap. 3 § fjärde stycket ML. I bestämmelsen görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Inledningen ändras från ”undantaget omfattar inte” till ”skatteplikt gäller dock för”.

I *andra punkten* byts ”omsättning” ut mot ”leveranser” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4.

I *tredje, åttonde och nionde punkten* görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd. Det innebär t.ex. att i åttonde punkten gäller skatteplikten för upplåtelse för djur och inte byggnader som i sig kan användas för djur.

Undantag för leverans av vissa tillgångar

40 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 24 § första stycket ML. Paragrafen motsvaras närmast av artikel 136 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”överlåtelse” ut mot ”leveranser” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vad som avses med leverans av varor förklaras i 5 kap. 3 §.

I *första punkten* införs ”beskattningsbar person” som bestämmelsens subjekt. Vidare byts ”överlåter” ut till ”levererar”. Uttrycket ”varken haft rätt till avdrag för eller återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ av ingående skatt” ersätts av ”den ingående skatten inte till någon del har varit avdragsgill”. Begreppet ”avdragsgill” behandlas i avsnitt 11. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra punkten* ändras ”verksamhet” till ”verksamhetsgren” som en följdändring till motsvarande ändring i 5 kap. 10 § om uttag av varor, se vidare författningskommentaren till den bestämmelsen. I jämförelse med ML byts ”skattskyldighet enligt 2 kap. 2 § 2” ut mot ”har medfört uttagsbeskattning”. Ändringen beror på att begreppet skattskyldighet slopas som ett led i anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

41 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 24 § andra stycket ML. Paragrafen motsvaras närmast av artikel 136 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

42 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 24 § tredje stycket första meningen ML. Paragrafen motsvaras närmast av artikel 136 och baseras även på artikel 131 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML ändras bestämmelsen i redaktionellt hänseende till numrerad lista. Vidare byts uttrycket ”undantaget från skatteplikt enligt denna paragraf omfattar inte” till ”skatteplikt gäller dock för”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

43 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 24 § tredje stycket andra meningen ML. Paragrafen motsvaras närmast av artikel 136 och baseras även på artikel 131 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” och ”skattskyldig” byts ut mot ”beskattningsbar person” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Som ett led i att undantag från skatteplikt införs i NML för leverans av varor för bl.a. förbrukning ombord på krigsfartyg, görs även en hänvisning i förevarande bestämmelse till 75 §. Slutligen görs en mindre språklig ändring.

Undantag för statens och kommuners uttag

Staten

44 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 29 § första stycket andra meningen och delvis andra stycket första meningen ML. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Kommuner

45 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 29 § första stycket första meningen och delvis andra stycket ML. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag för unionsinterna transaktioner*Undantag för leverans av varor*

46 §

Paragrafen motsvarar inledningen till 3 kap. 30 a § första stycket ML och inledningen till artikel 138.1 samt del av artikel 138.2 a och b i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”köparen” ut mot ”förvärvaren” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. I övrigt görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

47 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 a § första stycket 1 ML. Paragrafen motsvarar artikel 138.1 a och b och artikel 138.1a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”köparen” ut mot ”förvärvaren” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. I övrigt görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

48 §

Paragrafen motsvarar närmast 3 kap. 30 a § första stycket 2 ML. Paragrafen motsvarar artikel 138.2 b i mervärdesskattedirektivet.

Bestämmelsen har utformats för att nära ansluta till den reglering som finns i motsvarande bestämmelse i direktivet. Undantaget avser leverans av punktskattepliktiga varor till sådana förvärvare vars unions-

interna förvärv av andra varor än punktskattepliktiga varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1 b i mervärdesskatte-direktivet. I NML har dock i punkterna 1–3 uttryckligen angetts vilka förvärvare som avses, dvs. huvudsakligen förvärvare som saknar avdrags- eller återbetalningsrätt för ingående skatt och vars förvärv understiger det tröskelvärde som fastställts i varans destinationsland och som inte heller valt att beskattas för dessa förvärv. En korresponderande bestämmelse ("spegelbild") om unionsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor finns i 3 kap. 3 § NML. Undantag från skatteplikt för unionsinterna leveranser av punktskattepliktiga varor regleras även i 47 §, jfr EU-domstolens dom i mål C-414/17 *Arex CZ*, p. 47–53. Hänvisningen i *första stycket* till mervärdesskatte-direktivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

Undantaget från skatteplikt har i likhet med direktivets reglering även villkorats av att varorna sänds till det andra EU-landet under ett uppskovsförfarande för punktskatter som i svensk lagstiftning motsvaras av 7 a–7 f §§ lag (1994:1564) om alkoholskatt, 3 a kap. lag (1994:1776) om skatt på energi eller 8 a–8 e §§ lag (1994:1563) om tobaksskatt. Direktivets lydelse har dock frångåtts i syfte att bestämmelsen ska vara mer klagörande. I artikel 138.2 b hänvisas till det numera upphävda direktiv 92/12/EEG². Det direktivet har ersatts av direktiv 2008/118/EG³. I stället för att hänvisa till något av de nu nämnda direktiven, har vi valt att hänvisa till motsvarande nationella bestämmelser.

I jämförelse med ML byts "omsättning" ut mot "leverans" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. I övrigt har vissa redaktionella ändringar gjorts. Förslaget innebär en ändring i sak genom att kravet att transporten av varorna ska ske under ett uppskovsförfarande enligt punktskattelagstiftningen införs. Paragrafen behandlas i avsnitt 9.

² Rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor.

³ Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG.

49 §

Paragrafen motsvarar närmast 3 kap. 30 a § första stycket 3 ML. Paragrafen motsvarar artikel 138.2 a i mervärdesskattedirektivet.

Bestämmelsen har utformats för att nära ansluta till den reglering som finns i motsvarande bestämmelse i direktivet. Undantaget avser leverans av nya transportmedel som görs till sådana förvärvare vars unionsinterna förvärv inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1 b i mervärdesskattedirektivet eller till varje annan person som inte är en beskattningsbar person. I NML har dock uttryckligen angetts vilka förvärvare som avses i artikel 3.1 b genom en hänvisning till 48 §, se kommentaren till den paragrafen. Undantag från skatteplikt för unionsinterna leveranser av nya transportmedel regleras även i 47 §, jfr EU-domstolens dom i mål C-414/17 *Arex CZ*, p. 47–53.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. I övrigt har vissa redaktionella ändringar gjorts. Någon ändring i sak är inte avsedd.

50 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 a § andra stycket ML och artikel 138.2 c i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen formuleras så att den närmare ansluter till direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

51 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 a § tredje och fjärde stycket ML och artikel 139.1 andra stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts orden ”bli skattskyldig för sina förvärv” ut mot ”låta sina förvärv bli föremål för mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”köparen” och ”köparens” ut mot ”förvärvaren” respektive ”förvärvarens” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. Hänvisningen i *första och andra stycket* till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra över-

väganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag för unionsinterna förvärv

52 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 1 § tredje stycket ML och artikel 140 a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare innebär regleringen i ML att ett unionsinternt förvärv är skattepliktigt om motsvarande omsättning skulle ha varit det. Utgångspunkten i NML är att det föreligger en generell skatteplikt för beskattningsbara transaktioner, se 3 § i detta kapitel. Som ett ytterligare led i den systematiska anpassningen till direktivet ändras därför bestämmelsen i NML så att den i stället anger när ett unionsinternt förvärv av varor ska undantas från skatteplikt. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag från skatteplikt för ett unionsinternt förvärv av varor gäller om en motsvarande leverans av varor inom landet omfattas av undantag från skatteplikt enligt denna lag. Det innebär att de förutsättningar som är uppställda för att en viss leverans ska undantas från skatteplikt skulle ha varit uppfyllda om det unionsinterna förvärvet i stället hade varit en leverans inom landet.

53 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 d § ML och artikel 140 c i mervärdesskattedirektivet. I ML görs en hänvisning i 3 kap. 30 d § första stycket till 10 kap. 13 b § som anger att återbetalningsrätt inte föreligger i vissa situationer. En motsvarande hänvisning i förevarande paragraf har bedömts inte vara nödvändig eftersom kravet att den beskattningsbara personen ska ha rätt till återbetalning enligt 14 kap. 7–9 §§ eller 35 och 36 §§ inkluderar att återbetalningsrätten inte begränsas av motsvarigheten till 10 kap. 13 b § ML i 14 kap. 10 och 37 §§. I jämförelse med ML byts ”utländska beskattningsbara personer” ut mot ”beskattningsbar person som inte är etablerad inom landet” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet,

se avsnitt 4. I övrigt görs smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

54 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 b § ML och artikel 141 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning”, ”omsättningen” och ”skattskyldig” ut mot ”leverans”, ”leveransen” och ”skyldig att betala mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Den systematiska anpassningen till direktivet innebär vidare att begreppet ”utländsk beskattningsbar person” slopas och ersätts med ”en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landet”. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag för transporttjänster – Azorerna och Madeira

55 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 e § ML och artikel 142 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag för import

56 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 1 § andra stycket ML och artikel 143.1 a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättningen” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. I övrigt har bestämmelsens lydelse anpassats till direktivet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag från skatteplikt för import av varor gäller om en motsvarande leverans av varor inom landet omfattas av undantag från skatteplikt enligt denna lag. Det innebär att de förutsättningar som är uppställda för att en viss leverans ska undantas från skatteplikt

skulle ha varit uppfyllda om importen i stället hade varit en leverans inom landet.

57 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 § första stycket ML och motsvarar delvis artikel 143.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Import med efterföljande leverans

58 §

Paragrafen motsvarar delvis 3 kap. 30 § andra stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 143.1 d i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättas” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Bestämmelsen får delvis en annan utformning för att språkligt anpassa den till att begreppet leverans införs. I övrigt görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

59 §

Paragrafen motsvarar delvis 3 kap. 30 § andra stycket samt tredje och fjärde stycket ML och artikel 143.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts i andra stycket ”skattskyldighet” ut mot ”den beskattningsgrundande händelsen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 7. Som ett led i den anpassningen används i första stycket begreppet ”leverans” i stället för ”omsättning”. I samma stycke byts ”köparen” ut mot ”kund” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Import av el, gas, värme och kyla

60 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 § femte stycket ML och artikel 143.1 l i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML har en viss redaktionell ändring gjorts genom att punktlistan inleds med ”el” i stället för ”gas” för att uppnå överensstämmelse med bestämmelserna om el, gas, värme och kyla i 6 kap. NML. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Import som görs av en person med identifieringsnummer

61 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 § sjätte stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 143.1 ca i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML har bestämmelsen ändrats i redaktionellt avseende. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Import som görs av EU eller EU-organ

62 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 3 a § LFS som förs över till NML, se avsnitt 4. Bestämmelsen baseras på artikel 143.1 fa i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med bestämmelsen i LFS har språkliga ändringar gjorts. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Import av varor för försäljning i exportbutik

63 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 4 § första stycket 2 LFS som förs över till NML, se avsnitt 4. Bestämmelsen innehåller ett undantag från skatteplikt vid import av vissa varor som är avsedda för försäljning i exportbutiker. Språkliga ändringar har gjorts i jämförelse med bestämmelsen i LFS. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tjänster som ingår i beskattningsunderlaget för import

64 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 32 § ML och artikel 144 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättningen” ut mot ”tillhandahållandet” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Hänvisningen i *andra stycket* till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Vidare görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag för export

65 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 3 a § första stycket 1–3 ML och artikel 146.1 a och b i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelserna i ML reglerar när de aktuella transaktionerna är omsatta utomlands. I mervärdesskattedirektivet är motsvarande transaktioner i stället undantagna från skatteplikt. För att anpassa till mervärdesskattedirektivets systematik ändras därför bestämmelsen till ett undantag från skatteplikt, se avsnitt 9. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Den systematiska anpassningen till direktivet innebär vidare att begreppet utländsk beskattningsbar person slopas och ersätts med ”en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landet”. I övrigt görs en viss språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Förvärvaren är en fysisk person utanför EU

66 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 3 a § första stycket 8 ML och artiklarna 146.1 b och 147 i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelserna i ML reglerar när de aktuella transaktionerna är omsatta utomlands.

I mervärdesskattedirektivet är motsvarande transaktioner i stället undantagna från skatteplikt. För att anpassa till mervärdesskattedirektivets systematik ändras därför bestämmelsen till ett undantag från skatteplikt, se avsnitt 9. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”köparen” ut mot ”förvärvaren” för att närmare ansluta till lydelsen i artikel 146.1 b. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

67 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 3 a § andra stycket ML. Bestämmelsen saknar en direkt motsvarighet i mervärdesskattedirektivet men kan anses bygga på artikel 146.1 b och 147 i direktivet. Bestämmelsen i ML reglerar när de aktuella transaktionerna är omsatta utomlands. I mervärdesskattedirektivet är motsvarande transaktioner i stället undantagna från skatteplikt. För att anpassa till mervärdesskattedirektivets systematik ändras därför bestämmelsen till ett undantag från skatteplikt, se avsnitt 9. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”köparen” ut mot ”förvärvaren” för att närmare ansluta till lydelsen i artikel 146.1 b. I övrigt görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tillfälligt registrerad personbil eller motorcykel

68 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 3 a § första stycket 7 ML. Bestämmelsen i ML reglerar när de aktuella transaktionerna är omsatta utomlands. I mervärdesskattedirektivet är jämförbara transaktioner i stället undantagna från skatteplikt. För att anpassa till mervärdesskattedirektivets systematik ändras därför bestämmelsen till ett undantag från skatteplikt, se avsnitt 9. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpass-

ningen till direktivet, se avsnitt 4. I övrigt görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tjänster – arbete på lös egendom

69 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 19 § 3 ML och artikel 146.1 d i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen i ML reglerar när de aktuella transaktionerna är omsatta utomlands. I mervärdesskattedirektivet är motsvarande transaktioner i stället undantagna från skatteplikt. För att anpassa till mervärdesskattedirektivets systematik ändras därför bestämmelsen till ett undantag från skatteplikt, se avsnitt 9. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tjänster i samband med export eller import av varor

70 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 19 § 2 ML och artikel 146.1 e i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen i ML reglerar när de aktuella transaktionerna är omsatta utomlands. I mervärdesskattedirektivet är motsvarande transaktioner i stället undantagna från skatteplikt. För att anpassa till mervärdesskattedirektivets systematik ändras därför bestämmelsen till ett undantag från skatteplikt, se avsnitt 9. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare slopas uppräkningsen av de situationer som bestämmelsen avser i 5 kap. 19 § 2 b andra strecksatsen respektive 2 c och d ML. Uppräkningsen ersätts av en hänvisning till bestämmelserna i 6 kap. 66 och 67 §§ genom vilka artikel 61 i mervärdesskattedirektivet genomförs i NML. Hänvisningen i *punkten 2 c* till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag för fartyg och luftfartyg

Leverans av fartyg eller luftfartyg

71 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 21 § 1 och 21 a § första stycket 1 och 2 ML. Paragrafen motsvarar delvis artikel 148 c och f i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. I övrigt görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Utrustning

72 §

Paragrafen motsvarar delvis 3 kap. 21 § 3 samt 21 a § första stycket 3 ML. Paragrafen motsvarar delvis artikel 148 c och f i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Som ett led i den systematiska anpassningen utformas undantaget för luftfartyg så att det ansluter till mervärdesskattedirektivets lydelse och till motsvarande lydelse för undantaget för fartyg, se avsnitt 9.

Varor för förbrukning och försäljning ombord

73 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 21 a § första stycket 4–6 och 5 kap. 3 a § första stycket 4 och 4 a ML. Paragrafen motsvarar artiklarna 148 a och 150 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Som ett led i den systematiska anpassningen utformas bestämmelsen för luftfartyg så att den ansluter till mervärdesskattedirektivets lydelse och till motsvarande lydelse för undantaget för fartyg. Leverans av varor för försäljning och förbrukning ombord på luftfartyg i utrikes trafik regleras i ML som en omsättning utomlands enligt 5 kap. 3 a §. Den föreslagna

ändringen innebär att sådana leveranser i stället undantas från skatteplikt om luftfartyget används av flygbolag som huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik mot betalning, se avsnitt 9.

I paragrafen görs en hänvisning till artikel 2 i livsmedelsförordningen. I jämförelse med ML används en kortare benämning av förordningen för att bestämmelsen ska vara mer lättillgänglig, se avsnitt 4. Förordningens fullständiga namn framgår av 2 kap. 2 §.

74 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 21 a § andra och tredje stycket samt 5 kap. 3 a § tredje stycket ML. Paragrafen motsvarar artiklarna 148 a och 150 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättningen” och ”omsättning” ut mot ”leveransen” och ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Som en följd av de systematiska ändringar som föreslås rörande leverans av varor för förbrukning eller försäljning ombord på luftfartyg flyttas regleringen i 5 kap. 3 a § tredje stycket till kapitlet om undantag från skatteplikt, se författningskommentaren till 73 § och avsnitt 9.

Varor för förbrukning och försäljning ombord på krigsfartyg

75 §

Paragrafen saknar motsvarighet i ML och motsvarar artikel 148 b i mervärdesskattedirektivet enligt vilken medlemsstaterna ska undanta leverans av varor för bunkring, tankning och proviantering av krigsfartyg enligt KN-nummer (kombinerade nomenklaturen) 8906 10 00. KN-numret för krigsfartyg har inte ändrats sedan mervärdesskattedirektivets ikraftträdande. Hänvisningen till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan har därför bedömts lämpligen kunna göras till dess lydelse den 1 januari 2021, dvs. året före det föreslagna ikraftträdandet av denna lag. Hänvisningen utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

För att undantaget ska vara tillämpligt ska krigsfartyget lämna svenskt territorium och ha en hamn eller ankarplats utanför svenskt territorium som destination. Det uppställs inget krav på att krigsfartyget ska tillhöra något annat land än Sverige. Bestämmelsen införs i NML som ett led i den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Paragrafen behandlas i avsnitt 9.

Tjänster som avser fartyg eller luftfartyg

76 §

Paragrafen har sin motsvarighet i 3 kap. 21 § 2–4 och 21 b § 1 och 2 samt 5 kap. 19 § 1 ML. Paragrafen motsvarar delvis artikel 148 c och f i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Som ett led i den systematiska anpassningen utformas undantaget för luftfartyg så att det ansluter till mervärdesskattedirektivets lydelse och till motsvarande lydelse för undantaget för fartyg, se avsnitt 9.

77 §

Paragrafen har sin motsvarighet i 3 kap. 21 b § 3 och 5 kap. 19 § 1 ML samt artikel 148 d och g i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Som ett led i den systematiska anpassningen utformas undantaget för luftfartyg så att det ansluter till mervärdesskattedirektivets lydelse och till motsvarande lydelse för undantaget för fartyg. Tjänster som avser luftfartyg i utrikes trafik regleras i ML som en omsättning utomlands enligt 5 kap. 19 § 1. Den föreslagna ändringen innebär att sådana tillhandahållanden i stället undantas från skatteplikt om luftfartyget används av flygbolag som huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik mot betalning, se avsnitt 9.

Tjänster av mäklare och andra förmedlare

78 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 22 § ML och artikel 153 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” och ”leveranser och tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Flygbensin och flygfotogen

79 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 23 § 4 ML. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Varor för konsumtion ombord

80 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 3 a § första stycket 5 ML och baseras på artikel 37.3 andra stycket i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen i ML reglerar när de aktuella transaktionerna är omsatta utomlands. Bestämmelsen i artikel 37.3 andra stycket i direktivet ger i stället medlemsstaterna rätt att undanta dessa transaktioner från skatteplikt. För att följa mervärdesskattedirektivets systematik ändras därför bestämmelsen till ett undantag från skatteplikt, se avsnitt 9.

I jämförelse med ML byts ”omsättningen” och ”omsätts” ut mot ”leverans” och ”leveransen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag som likställs med export

Leverans av motorfordon till utländska beskickningar m.fl.

81 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 26 a § första stycket ML och artikel 151.1 första stycket a och aa och andra stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. En ytterligare sådan anpassning som genomgående görs i NML är att ”köpare” byts ut mot ”förvärvare”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

82 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 26 a § andra stycket ML och baseras på artikel 151.1 andra stycket jämförd med artikel 151.1 första stycket a och aa i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”köparen” ut mot ”förvärvaren” och ”säljaren” byts ut mot ”leverantören”. Vidare flyttas en del av bestämmelsen till NMF eftersom det är en verkställighetsföreskrift som inte behöver anges i lag. Det gäller den delen av bestämmelsen som avser att intyget ska vara utfärdat av Utrikesdepartementet och att säljaren ska ge in en kopia av intyget och fakturan till Skatteverket.

83 §

Paragrafens *första stycke* motsvarar 3 kap. 26 b § första stycket första och andra meningen ML. Paragrafen baseras på artikel 151.1 andra stycket jämförd med artikel 151.1 första stycket a och aa i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” och ”skattskyldig” ut mot ”leverans” och ”betalningsskyldig” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”förvärvaren” ut mot ”överlåtaren” för att samma begrepp ska användas genomgående i paragrafen. Dessutom görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I andra *stycket* anges att den skyldighet som framgår av första stycket inte gäller vid sådana överlåtelser som framgår av 86 §. Det gäller bland annat överlåtelser på grund av att ägaren avlidit eller fått förflyttning från Sverige.

84 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 26 b § första stycket tredje meningen ML och baseras på artikel 151.1 andra stycket jämförd med artikel 151.1 första stycket a och aa i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en smärre språklig ändring. Vad som avses med ”marknadsvärde” framgår av 2 kap. 14 och 15 §§. Någon ändring i sak är inte avsedd.

85 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 26 b § andra stycket ML. Paragrafen baseras på artikel 151.1 andra stycket jämförd med artikel 151.1 första stycket a och aa samt artikel 140 a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Genom bestämmelsen jämställs ett unionsinternt förvärv som har undantagits från skatteplikt enligt 52 § i detta kapitel med en motsvarande leverans som undantas enligt 81 §. Bestämmelserna i 83 och 84 §§ gäller därmed även för motorfordon som har förvärvats från ett annat EU-land.

86 §

Paragrafens *första och tredje stycke* motsvarar 3 kap. 26 b § fjärde stycket ML. Paragrafens *andra stycke* motsvarar 3 kap. 26 b § femte stycket ML. Paragrafen baseras på artikel 151.1 andra stycket jämfört med artikel 151.1 första stycket a och aa i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

87 §

Paragrafens *första mening* motsvarar 3 kap. 26 b § tredje stycket ML och baseras på artikel 151.1 andra stycket jämförd med artikel 151.1 första stycket a och aa i mervärdesskattedirektivet. Paragrafens *andra mening* motsvarar 3 kap. 26 c § ML och baseras på artikel 151.1 andra stycket jämfört med artikel 151.1 första stycket a och aa i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leverans av varor till beskickningar, konsulat, EU, EU-organ och andra internationella organisationer

88 §

Paragrafens *första stycke* motsvarar inledningen till 3 kap. 30 c § första stycket ML och baseras på artikel 151.1 första stycket a, aa och b i mervärdesskattedirektivet. Paragrafens *andra stycke* motsvarar 3 kap. 30 c § tredje stycket och baseras på artikel 151.1 andra stycket i direktivet. I jämförelse med ML byts "omsättning" ut mot "leverans" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare byts "köparen ut mot "förvärvaren" för att närmare ansluta till de begrepp som används i mervärdesskattedirektivet. Slutligen görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

89 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 c § första stycket 1 ML och motsvarar del av artikel 151.1 första stycket a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts "omsättning" ut mot "leverans" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. En ytterligare sådan anpassning som genomgående görs i NML är att "köpare" byts ut mot "förvärvare". I övrigt görs en redaktionell ändring genom att de förvärvare som kan omfattas av undantaget anges i en punktlista. Någon ändring i sak är inte avsedd.

90 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 c § första stycket 2 och fjärde stycket ML. Bestämmelsen motsvarar delvis artikel 151.1 första stycket aa i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. En ytterligare sådan anpassning som genomgående görs i NML är att ”köpare” byts ut mot ”förvärvare”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

91 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 c § första stycket 3 och del av artikel 151.1 första stycket b i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. En ytterligare sådan anpassning som genomgående görs i NML är att ”köpare” byts ut mot ”förvärvare”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tjänster som tillhandahålls EU, EU-organ och andra internationella organisationer

92 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 c § andra stycket 1 och fjärde stycket ML. Bestämmelsen motsvarar del av artikel 151.1 första stycket aa och b i mervärdesskattedirektivet. Hänvisningen i första *punkten* till EU-organ avser samtliga förvärvare som räknas upp i 90 § första stycket 2–5 även om inte samtliga av dessa kan hänföras till sådana organ i egentlig bemärkelse. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

93 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 c § andra stycket 2 ML och del av artikel 151.1 första stycket b i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

94 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 c § tredje stycket ML och baseras på artikel 151.1 andra stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag för väpnade styrkor som tillhör part i Nato

95 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 31 § ML. Paragrafens *första stycke* motsvarar artikel 151.1 första stycket d i mervärdesskattedirektivet. Paragrafens *andra stycke* baseras på artikel 151.1 andra stycket i direktivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” och ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. I *andra stycket* görs vissa ändringar för att anpassa lydelsen till motsvarigheten i 88 och 94 §§ som även de baseras på 151.1 andra stycket i direktivet. I övrigt görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag för vissa väpnade styrkor stationerade på Cypern

96 §

Paragrafens *första stycke* motsvarar 3 kap. 31 a § ML och artikel 151.1 första stycket e i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” och ”tillhandahållande” som en

konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Paragrafens *andra stycke* saknar motsvarighet i ML och baseras på artikel 151.1 andra stycket i direktivet. Genom bestämmelsen införs ett krav på att motsvarande leverans eller tillhandahållande skulle ha omfattats av undantag från skatteplikt i Cypern. Undantaget får därmed en motsvarande begränsning som gäller för leveranser och tillhandahållanden till Nato-styrkor enligt 95 §. Paragrafen behandlas i avsnitt 9.

Undantag för förmedlingstjänster som avser vissa undantagna transaktioner eller transaktioner gjorda utanför EU

97 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 19 § 4 ML och artikel 153 första stycket i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen i ML reglerar när de aktuella transaktionerna är omsatta utomlands. I mervärdesskattedirektivet är motsvarande transaktioner i stället undantagna från skatteplikt. För att anpassa till mervärdesskattedirektivets systematik ändras därför bestämmelsen till ett undantag från skatteplikt, se avsnitt 9.

I 5 kap. 19 § 4 ML hänvisas till omsättningar som görs utanför EU enligt 3 a § och ”förevarande paragraf”, dvs. 19 §. Bestämmelserna i 5 kap. 3 a § samt 19 §1–3 ML regleras i NML som undantag från skatteplikt i 10 kap. och hänvisning görs i stället till dessa undantag. Hänvisningen i 5 kap. 19 § 4 ML till 1 § första stycket och 19 § 5 motsvarar den hänvisning som görs i förevarande paragraf till 6 kap. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leveranser” och ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare utformas bestämmelsen så att den närmare ansluter till av 78 § som avser förmedling av varor eller tjänster för fartyg och luftfartyg. Även den bestämmelsen baseras på artikel 153 i direktivet. Det innebär vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag för exportbutiker

98 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 3 a § första stycket 6 och 6 a ML och baseras på artikel 157.1 b och 2 jämförd med artikel 158.1 a, 2 och 3 i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen i ML reglerar när de aktuella transaktionerna är omsatta utomlands. I mervärdesskattedirektivet är motsvarande transaktioner i stället undantagna från skatteplikt. För att anpassa till mervärdesskattedirektivets systematik ändras därför bestämmelsen till ett undantag från skatteplikt, se avsnitt 9.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. I övrigt görs viss språklig och redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag från skatteplikt vid leverans till beskattningsbara personer som använder ett elektroniskt gränssnitt

99 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 33 § ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 136a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

11 kap. Varor i vissa lager

Kapitlet innehåller bestämmelser om varor i vissa lager samt om tillhandahållanden av vissa tjänster som har anknytning till dessa varor. I ML finns motsvarande bestämmelser i 9 c kap. Särskilt om varor i vissa lager. I mervärdesskattedirektivet finns motsvarande bestämmelser i artiklarna 154–163, artikel 202 och i bilaga V till direktivet.

Innehåll

1 §

I paragrafen, som saknar motsvarighet i ML, anges kapitlets innehåll. Syftet med bestämmelsen är att göra kapitlets struktur och innehåll mer överskådligt.

Vad som avses med skatteupplag

2 §

Paragrafen motsvarar 9 c kap. 3 § ML och artikel 154 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några språkliga och redaktionella ändringar för att huvudregeln i bestämmelsen ska komma först. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Varor i skatteupplag

3 §

Paragrafen motsvarar 9 c kap. 9 § ML och baseras på bilaga V till mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Vidare anges i bestämmelsen att hänvisningen till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan avser den ursprungliga lydelsen, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag från skatteplikt

4 §

Paragrafen motsvarar 9 c kap. 1 § första och tredje stycket ML och baseras på artiklarna 157.1, 159, 160.1 och 162 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” respektive ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare

görs några språkliga och redaktionella ändringar med anledning av att unionsinterna förvärv av varor anges uttryckligen i *första och andra punkten* i stället för att som i ML regleras i eget stycke. Slutligen görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Definitionerna av begreppen icke-unionsvara, anläggning för tillfällig lagring, tullager och frizon, som i ML finns i 9 c kap. 2 § ML, flyttas till 2 kap. om definitioner och förklaringar där samtliga tullrelaterade termer och uttryck samlas i en bestämmelse (2 kap. 24 §).

5 §

Paragrafen motsvarar 9 c kap. 1 § andra stycket ML och motsvarar delvis artikel 155 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts "omsättningen" ut mot "leveransen" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar med anledning av att unionsinterna förvärv av varor anges uttryckligen i bestämmelsen i stället för att som i ML regleras i eget stycke. Slutligen görs några språkliga ändringar för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

När mervärdesskatt ska tas ut

6 §

Paragrafen motsvarar 9 c kap. 4 § ML och motsvarar närmast artiklarna 155 och 163 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts "inträder skattskyldighet" ut mot "inträffar den beskattningsgrundande händelsen" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 7. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vem som är betalningsskyldig

7 §

Paragrafen motsvarar 9 c kap. 5 § ML och artikel 202 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”föranleder” ut mot ”är ansvarig för” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vad mervärdesskatten ska motsvara

8 §

Paragrafen motsvarar 9 c kap. 6 § ML och baseras närmast på artikel 155 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” respektive ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ingående skatt

9 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 kap. 2 § andra stycket ML. I jämförelse med ML görs språkliga och redaktionella ändringar för att förtydliga att bestämmelsen avser samtliga personer som är betalningsskyldiga för mervärdesskatt enligt 7 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Godkännande av upplagshavare och skatteupplag

10 §

Paragrafen motsvarar 9 c kap. 7 § ML och motsvarar närmast artikel 154 i mervärdesskattedirektivet.

11 §

Paragrafen motsvarar 9 c kap. 8 § ML.

12 kap. Frivillig beskattning för fastighetsupplåtelser

Kapitlet innehåller bestämmelser om frivillig beskattning för vissa fastighetsupplåtelser. Bestämmelserna baseras på artikel 137.1 d och 137.2 i mervärdesskattedirektivet. Vidare finns det bestämmelser avseende justering av avdrag för ingående skatt vid frivillig beskattning, som kompletterar bestämmelserna om justering av avdrag för ingående skatt som avser investeringsvaror i 15 kap. Bestämmelser om justering av avdrag finns i artiklarna 184–192 i mervärdesskattedirektivet.

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i ML. I bestämmelsen lämnas en upplysning om att i detta kapitel regleras frivillig beskattning vid uthyrning av fastigheter och upplåtelse av bostadsrätter. I bestämmelsen införs även en innehållsförteckning för att göra kapitlets struktur och innehåll mer överskådligt.

Vad som avses med ingående skatt

2 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 kap. 2 § fjärde stycket 1 ML. I jämförelse med ML förtydligas hänvisningen till 22 § andra stycket genom att orden ”en tidigare ägares” läggs till. Vidare inleds bestämmelsen med en hänvisning till definitionen av ingående skatt i 13 kap. som en följd av att bestämmelsen bryts ut från det kapitlet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vad som avses med fastighet och fastighetsägare

3 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 3 § andra stycket ML. I jämförelse med ML byts ”omfattas av skattskyldighet” ut mot ”omfattas av frivillig beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 10. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 3 § första stycket ML. I jämförelse med ML byts ”är skattskyldiga” ut mot ”är skyldiga att betala mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Förutsättningar för frivillig beskattning

Uthyrningar och upplåtelse som får omfattas av frivillig beskattning

5 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 3 § andra stycket första och andra meningen ML. I jämförelse med ML omformuleras bestämmelsen med anledning av att de tillhandahållna tjänsterna i bestämmelsen kommer, till skillnad från i ML där dessa tillhandahållanden alltid är skattepliktiga, vara undantagna från mervärdesskatt enligt 10 kap. om de inte omfattas av frivillig beskattning. Denna förändring utgör en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 10. En ytterligare anpassning är att begreppet ”skattskyldighet” slopas, se avsnitt 4. För att återspegla de föreslagna avdragsbestämmelserna, som bl.a. görs mer transaktionsbaserade (se avsnitt 11), anges att uthyrningen ska ske för stadigvarande användning i en verksamhet där transaktionerna medför avdragsrätt. Någon ändring i sak är inte avsedd.

6 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 3 § andra stycket tredje och fjärde meningen ML. I jämförelse med ML omformuleras bestämmelsen med anledning av att de tillhandahållna tjänsterna i bestämmelsen kommer, till skillnad från i ML där dessa tillhandahållanden alltid är skattepliktiga, vara undantagna från mervärdesskatt enligt 10 kap. om de inte omfattas av frivillig beskattning. Denna förändring utgör en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 10. En ytterligare anpassning är att begreppet ”skattskyldighet” slopas, se avsnitt 4. För att återspegla de föreslagna avdragsbestämmelserna, som bl.a. görs mer transaktionsbaserade (se avsnitt 11), används i *första och andra stycket* orden ”verksamhet där transaktionerna inte medför avdragsrätt”. Slutligen görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 3 § andra stycket sista meningen och tredje stycket 1 och 2 ML. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar med anledning av att sista punkten i 3 kap. 3 § tredje stycket placeras i en egen bestämmelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Frivillig beskattning genom mervärdesskatt i fakturan

8 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 1 § första stycket och sista meningen i andra stycket ML. I jämförelse med ML omformuleras *första stycket* som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Bland annat byts ”frivillig skattskyldighet” ut mot ”frivillig beskattning” och ”skattepliktig” slopas, se vidare avsnitt 10. Vidare görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* finns en bestämmelse som motsvarar den sista meningen i 9 kap. 1 § andra stycket ML. Bestämmelsen i ML avser både fakturor som ställs ut enligt 9 kap. 1 § första stycket och fakturor som ställs ut enligt 9 kap. 1 § andra stycket, och för att tydlig-

göra detta införs denna bestämmelse både i denna paragraf och i 9 § som motsvarar 9 kap. 1 § andra stycket ML. Någon ändring i sak är inte avsedd.

9 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 1 § andra stycket ML. I jämförelse med ML byts ”frivilliga skattskyldigheten” och ”frivilligt skattskyldig” ut mot ”frivilliga beskattningen” och ”skyldig att betala mervärdesskatt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 10. Vidare görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

10 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 1 § tredje stycket ML. I jämförelse med ML byts ”frivillig skattskyldighet” ut mot ”frivillig beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 10. Vidare införs en hänvisning till 8 § med anledning av att 9 kap. 1 § ML delas upp i flera paragrafer. Slutligen flyttas bestämmelsen om att intyget ska vara utfärdat av Utrikesdepartementet till NMF, eftersom detta är en verkställighetsföreskrift som inte behöver ges i lag.

11 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 1 § fjärde stycket ML. I jämförelse med ML byts ”En fastighetsägare, en hyresgäst, en bostadsrättsinnehavare, ett konkursbo eller en mervärdesskattegrupp ska inte anses ha blivit frivilligt skattskyldig enligt första stycket” ut mot ”En fastighetsuthyrning eller bostadsrättsupplåtelse ska inte anses ha omfattats av frivillig beskattning enligt 8 §” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 10. Vidare byts ”kreditnota” ut mot ”en handling eller ett meddelande som avses i 17 kap. 19 §” som en följdändring till att begreppet ”kreditnota” slopas i 17 kap. och ersätts med detta uttryck. Slutligen görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Frivillig beskattning genom beslut av Skatteverket

12 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 3 § tredje stycket 3 och 9 kap. 2 § första och andra stycket ML. I jämförelse med ML omformuleras bestämmelsen i *första stycket* för att 3 kap. 3 § tredje stycket 3 och 9 kap. 2 § första stycket ML sammanförs till en bestämmelse. Bestämmelsen omformuleras också som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Bland annat byts ”frivillig skattskyldighet” ut mot ”frivillig beskattning” och ordet ”skattepliktig” slopas, se vidare avsnitt 10. I *första stycket* byts ”grupphuvudman” ut mot ”mervärdesskattegrupp” för att förtydliga att det är mervärdesskattegruppen som blir skyldig att betala mervärdesskatt till staten för uthyrningen eller upplåtelsen.

I *andra stycket* byts också ”frivilliga skattskyldigheten” ut mot ”frivilliga beskattningen”. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

13 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 2 § tredje stycket ML. I jämförelse med ML omformuleras inledningen i syfte att förtydliga bestämmelsen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

När frivillig beskattning börjar gälla

14 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 4 § ML. I jämförelse med ML byts ”skattskyldighet enligt 1 § inträder” och ”skattskyldighet till följd av beslut enligt 2 § inträder” ut mot ”frivillig beskattning enligt 8 § gäller från och med” och ”frivillig beskattning till följd av beslut enligt 12 § gäller från och med” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 10. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Frivillig beskattning vid överlåtelse

15 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 5 § ML. I jämförelse med ML byts ”frivilliga skattskyldigheten” och ”skattskyldig för denna verksamhet” ut mot ”frivilliga beskattningen” och ”skyldig att betala mervärdesskatt till staten enligt detta kapitel för uthyrningen eller upplåtelsen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 10. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

När den frivilliga beskattningen upphör

16 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 6 § första stycket ML. I jämförelse med ML byts ”frivilliga skattskyldigheten” ut mot ”frivilliga beskattningen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare byts ”skattepliktig uthyrning eller annan upplåtelse” ut mot ”uthyrning eller annan upplåtelse som avses i 5–7 §§”, se vidare avsnitt 10. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 6 § andra stycket ML. I jämförelse med ML byts ”frivillig skattskyldighet” och ”skattskyldighet” ut mot ”frivillig beskattning” och ”beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se vidare avsnitt 10. Vidare görs en redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

18 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 6 § tredje stycket ML. I jämförelse med ML byts ”frivillig skattskyldighet” ut mot ”frivillig beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare byts ”skattepliktig uthyrning eller upplåtelse” ut mot ”uthyrning eller upplåtelse som avses i 5 eller 6 §”, se

vidare avsnitt 10. Slutligen görs några redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

19 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 6 § fjärde stycket ML. I jämförelse med ML byts ”frivilliga skattskyldigheten” ut mot ”frivilliga beskattningen” på två ställen som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se vidare avsnitt 10. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Anmälningsskyldighet

20 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 7 § första och tredje stycket ML. I jämförelse med ML byts ”frivillig skattskyldighet” ut mot ”frivillig beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare byts ”skattepliktig uthyrning eller upplåtelse” ut mot ”uthyrning eller upplåtelse som avses i 5 eller 6 §”, se vidare avsnitt 10. I bestämmelsen görs också språkliga och redaktionella ändringar som en följd av att 9 kap. 7 § första och tredje stycket ML sammanförs till en bestämmelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

21 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 7 § andra och tredje stycket ML. I jämförelse med ML byts ”frivillig skattskyldighet” ut mot ”frivillig beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare byts ”skattepliktig uthyrning eller upplåtelse” ut mot ”uthyrning eller upplåtelse som avses i 5 eller 6 §”, se vidare avsnitt 10. I bestämmelsen görs också språkliga och redaktionella ändringar som en följd av att 9 kap. 7 § andra och tredje stycket ML sammanförs till en bestämmelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Avdrag för ingående skatt

22 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 8 § första och delvis andra stycket ML. I jämförelse med ML byts ”jämkning” ut mot ”justering av avdrag”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare byts ”skattskyldighet som gäller enligt 1 § har inträtt” ut mot ”frivillig beskattning enligt 8 § som har börjat gälla” och ”skattskyldighet till följd av beslut enligt 2 §” mot ”frivillig beskattning till följd av beslut enligt 12 §” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare byts ”en skattepliktig uthyrning eller annan upplåtelse” ut mot ”en uthyrning eller annan upplåtelse som avses i 5 eller 6 §”, se vidare avsnitt 10. Slutligen görs bestämmelsen om redaktionellt för att lagtexten ska vara mer lättillgänglig. En del av bestämmelsen i 9 kap. 8 § andra stycket ML bryts också ut till en separat paragraf, se nedan 23 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

23 §

Paragrafen motsvarar delvis 9 kap. 8 § andra stycket första punkten ML. I jämförelse med ML får bestämmelsen en ny inledning med anledning av att 9 kap. 8 § andra stycket ML delas upp i flera bestämmelser. Vidare görs några smärre redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

24 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 8 § tredje stycket ML. I jämförelse med ML får bestämmelsen en ny inledning med anledning av att 9 kap. 8 § ML delas upp i flera bestämmelser. Vidare byts ”inte varit frivilligt skattskyldig” ut mot ”inte varit skyldig att betala mervärdesskatt enligt 8 eller 12 §” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 10. Någon ändring i sak är inte avsedd.

25 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 8 § fjärde stycket ML. I jämförelse med ML byts ”frivillig skattskyldighet” ut mot ”frivillig beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare slopas begreppet ”skattepliktig”, se vidare avsnitt 10. Slutligen görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Utfärdande av handling vid överlåtelse av fastighet

26 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 kap. 19 § första, tredje och fjärde stycket ML. I jämförelse med ML slopas i *första stycket* skrivningen om ”lägenhet som innehas med hyresrätt eller bostadsrätt” eftersom bestämmelsen, genom flytten från avdragskapitlet till detta kapitel, omfattas av 3 § av vilken det framgår att begreppet fastighet även omfattar del av fastighet som är eller som kan vara föremål för sådan uthyrning eller annan upplåtelse som omfattas av frivillig beskattning enligt 8 eller 12 §. Vidare förtydligas hänvisningen till 22 § andra stycket och orden ”i pappersform eller i elektronisk form” slopas såsom obehövligt. I *andra stycket* görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar med anledning av att 8 kap. 19 § tredje och fjärde stycket ML sammanförs till ett stycke. Vidare görs ytterligare några språkliga och redaktionella ändringar för att förtydliga bestämmelsen. I *femte punkten* byts ordet ”skattskyldigheten” ut mot ”beskattningen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 10. Vidare slopas ordet ”återbetalning” såsom obehövligt. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Justering av avdrag för ingående skatt

27 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 9 § ML. I jämförelse med ML byts begreppet ”jämkning” ut mot ”justeras”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare byts ”skattepliktig

uthyrning eller annan upplåtelse” ut mot ”uthyrning eller annan upplåtelse som omfattas eller har omfattats av frivillig beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se vidare avsnitt 10. I bestämmelsen slopas också hänvisningen till återbetalningsreglerna, då dessa, som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, har gjorts om till avdragsregler eller slopats som obehövliga, se avsnitt 11. Slutligen görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

28 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 10 § ML. I jämförelse med ML byts ”jämkning ska ske” och ”jämkning” ut mot ”avdrag för ingående skatt ska justeras” och ”justering”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare byts ”frivillig skattskyldighet” ut mot ”frivillig beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 10.

Andra punkten omformuleras med anledning av att begreppet ”skattskyldighet” slopas som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. För att återspegla avdragsbestämmelserna, som bl.a. görs mer transaktionsbaserade, anges att justering inte ska ske om fastighetsägaren övergår till att använda fastigheten i en annan verksamhet där transaktionerna medför avdragsrätt. Vidare slopas hänvisningen till återbetalningsbestämmelserna, då dessa bestämmelser har gjorts om till avdragsbestämmelser eller har slopats såsom obehövliga, se avsnitt 11. Någon ändring i sak är inte avsedd.

29 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 11 § ML. I jämförelse med ML byts ”frivillig skattskyldighet” ut mot ”frivillig beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare byts ”skattepliktig uthyrning eller annan upplåtelse” ut mot ”uthyrning eller annan upplåtelse som avses i 5 eller 6 §”, se avsnitt 10. Orden ”jämk”, ”jämkningsbelopp” och ”korrigeringsstiden” byts också ut mot ”justering av avdrag för ingående skatt”, ”justerings-

belopp” och ”justeringsperioden”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen ersätts också begreppet ”räkenskapsår” med ”beskattningsår”. Genom bytet av begrepp blir det tydligt i samtliga fall vilket år som avses, eftersom ordet ”beskattningsår” är definierat i 2 kap. 3–6 §§. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

30 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 12 § ML. I jämförelse med ML byts ”frivillig skattskyldighet” ut mot ”frivillig beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 10. Vidare görs vissa språkliga ändringar. Slutligen byts ”jämka” på två ställen ut mot ”justera avdrag för ingående skatt” och ”justera avdrag”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

31 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 13 § ML. I jämförelse med ML byts ”frivillig skattskyldighet” ut mot ”frivillig beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 10. Vidare byts ”jämka” ut mot ”justera avdrag för ingående skatt”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

13 kap. Avdrag för ingående skatt

Kapitlet innehåller de allmänna bestämmelserna om avdragsrätt, om begränsningar av avdragsrätten och hur avdrag ska styrkas. Sådana bestämmelser som rör avdrag för ingående skatt i en särskild situation, t.ex. frivillig beskattning för vissa fastighetsupplåtelser (12 kap.), finns i de kapitlen. I enlighet med direktivets systematik, behandlas avdrag för ingående skatt också i de särskilda ordningarna (se 18–22 kap.).

Kapitlets bestämmelser om avdrag anpassas i huvudsak till direktivets systematik och terminologi om avdrag. Avdragsrätten i artikel 168 i direktivet är kopplad till egenskapen beskattningsbar person. I ML är däremot avdragsrätten enligt huvudregeln knuten till den som bedriver en verksamhet som medför skattskyldighet (8 kap. 3 § ML).

Våra förslag gällande avdrag och återbetalning (se 14 kap.) behandlas i avsnitt 11.

Innehåll

1 §

I paragrafen, som saknar motsvarighet i ML, anges kapitlets innehåll. Syftet med bestämmelsen är att göra kapitlets struktur och innehåll mer överskådligt.

Bestämmelser om avdrag i andra kapitel

2 §

Paragrafen saknar motsvarighet i ML. I paragrafen lämnas en upplysning om att ytterligare bestämmelser om avdrag för ingående skatt finns i de särskilda ordningarna, vilka återfinns i 18–22 kap. Syftet med bestämmelsen är att göra det lättare att hitta var i lagen det finns bestämmelser om avdragsrätt. Som ett led i anpassningen till mervärdesskattedirektivets systematik samlas samtliga bestämmelser som rör de särskilda ordningarna i respektive ordning. Det innebär bl.a. att bestämmelserna om avdrag för ingående skatt flyttas till de särskilda ordningarna. Hänvisning görs även i de fall den särskilda ordningen endast anger att någon avdragsrätt inte finns, se t.ex. den särskilda ordningen för beskattningsbara personer med liten årsomsättning (18 kap. 13 §, jfr artikel 289 i direktivet).

3 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 kap. 1 § andra stycket ML. I paragrafen lämnas en upplysning om att särskilda bestämmelser om vad som avses med ingående skatt, om avdrag och om justering av avdrag för

ingående skatt finns i andra kapitel i NML. Syftet är att göra det lättare att hitta var i lagen det finns bestämmelser om ingående skatt.

Vad som avses med ingående skatt

4 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 kap. 2 § första och andra stycket samt fjärde stycket 2 ML. Paragrafen motsvarar tillsammans med 6 § artikel 168 i mervärdesskattedirektivet. Huvudreglerna för avdragsrättens omfattning anges i 6 §.

I bestämmelsen anges vad som avses med ingående skatt. I likhet med motsvarande bestämmelse i ML anges också vilka transaktioner som ger upphov till ingående skatt. Bestämmelsen reglerar dock inte uttömmande vad som avses med ingående skatt. Ytterligare en bestämmelse om vad som avses med ingående skatt finns i 5 § och av 3 § framgår att särskilda bestämmelser om vad som avses med ingående skatt finns i andra kapitel i NML. I direktivet används inte termen ingående skatt, utan ”mervärdesskatt”. Förslaget att använda begreppet ingående skatt i NML medför därmed en avvikelse från direktivets terminologi. Det får till följd att direktivets huvudregel för avdragsrättens omfattning (artikel 168) i materiellt hänseende motsvaras av två bestämmelser i NML. Det innebär i sig inte någon skillnad mot i dag då 8 kap. 2 och 3 §§ ML i kombination anses motsvara artikel 168 i direktivet (se bl.a. SOU 1994:88 s. 227. Förslaget att använda ML:s term ingående skatt i NML behandlas i avsnitt 11.

Bestämmelsen anpassas till direktivets terminologi och systematik genom införandet av begreppen beskattningsbar person och beskattningsbar transaktion, se avsnitt 11. I artikel 168 i direktivet kopplas nämligen avdragsrätten till egenskapen beskattningsbar person (som definieras i artikel 9.1) och dennes beskattade transaktioner. Det mervärdesskattebelopp som får dras av anges i punkterna a–e, och kopplar till de beskattningsbara transaktionerna. Begreppet ingående skatt i NML kopplas på motsvarande sätt till de beskattningsbara transaktionerna. Det ersätter ML:s koppling till ”förvärv” och ”förvärv som medför skattskyldighet” (8 kap. 2 § första och andra stycket ML). I enlighet med direktivets systematik är de beskattningsbara transaktionerna i 5 kap. NML objektiva till sin karaktär och defini-

eras oberoende av vem som är skyldig att betala mervärdesskatten som belöper på transaktionen. Det medför att begreppet ingående skatt blir oberoende av vem som är skyldig att betala in skatten till staten. Vem som är betalningsskyldig framgår i stället av bestämmelserna i 16 kap. NML. Det innebär att begreppet ingående skatt kommer att omfatta inte bara den skatt som en säljare är skyldig att betala vid t.ex. en leverans av varor utan även sådan skatt som ska betalas av en förvärvare vid en leverans av varor som omfattas av omvänd betalningsskyldighet eller vid ett unionsinternt förvärv av varor. Alla sådana transaktioner kan ge upphov till ingående skatt. Förslagen om beskattningsbara transaktioner behandlas i avsnitt 6.

Jämfört med 8 kap. 2 § ML, byts ”skattskyldig” ut mot ”beskattningsbar person” och den ingående skattens koppling till ”förvärv” ersätts av kopplingen till de beskattningsbara transaktionerna. Exempelvis ersätts ”förvärv av varor eller tjänster” (8 kap. 2 § första stycket ML) av ”leverans av varor” respektive ”tillhandahållande av tjänster” (första och andra punkterna). Uttrycket ”förvärv som medför skattskyldighet enligt 1 kap. 2 § första stycket 2–5” (8 kap. 2 § andra stycket ML) omfattar två olika typer av beskattningsbara transaktioner. Punkt 2–4 gäller sådana leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster där förvärvaren, i stället för säljaren, är betalningsskyldig för mervärdesskatten (omvänd betalningsskyldighet). Punkt 5 gäller unionsinterna förvärv av varor där förvärvaren är skyldig att betala mervärdesskatten (förvärvsbeskattning). Uttrycket ”förvärv som medför skattskyldighet enligt 1 kap. 2 § första stycket 2–5” byts ut mot ”leverans av varor”, ”tillhandahållande av tjänster” samt ”unionsinterna förvärv av varor”.

Vissa överföringar av varor som en beskattningsbar person företar inom ramen för sin egen rörelse likställs med ”unionsinterna förvärv av varor mot ersättning” (5 kap. 23 §). Överföringar regleras inte särskilt i ML:s bestämmelser om avdragsrätt, utan ingår tillsammans med unionsinterna förvärv av varor i uttrycket ”förvärv som medför skattskyldighet”. I direktivets bestämmelser om avdragsrätt (artikel 168 d) anges däremot överföringar uttryckligen, vid sidan om unionsinterna förvärv av varor. Vi föreslår att en motsvarande bestämmelse införs i NML. Den anpassningen medför att det uttryckligen anges att även överföringar kan ge upphov till ingående skatt.

Som en ytterligare konsekvens av anpassningen till direktivet byts ”omsättning” ut mot ”leverans av varor” och ”tillhandahållande av tjänster”, se avsnitt 4.

I bestämmelsens *inledning* ersätts ML:s uttryck ”skatt enligt denna lag” med ”mervärdesskatt enligt denna lag”. Direktivets term ”mervärdesskatt” används här för att förklara vad som avses med ingående skatt. Härigenom blir också kopplingen till definitionen av felaktigt debiterad mervärdesskatt tydlig (se 2 kap. 12 §). Enbart ett belopp som utgör mervärdesskatt enligt NML kan ge upphov till ingående skatt. Om däremot mervärdesskatt felaktigt angetts på en faktura, t.ex. avseende en leverans av varor som omfattas av ett undantag från skatteplikt, utgör det beloppet inte ingående skatt. Beloppet utgör nämligen inte mervärdesskatt enligt NML. Detsamma gäller om någon faktisk leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster inte ägt rum eller om dessa utförts av någon som inte är en beskattningsbar person, t.ex. en privatperson. Eftersom ett belopp som felaktigt angetts som mervärdesskatt inte omfattas av definitionen av ingående skatt, kan beloppet inte heller medföra avdragsrätt. Vid en sådan felaktig debitering ska beloppet betalas till staten och den som felaktigt angett mervärdesskatt på en faktura eller liknande handling är betalningsskyldig (16 kap. 18 §, jfr artikel 203).

Uttrycket ”har betalats eller ska betalas” i inledningen utgör en anpassning till artikel 168 i direktivet. I direktivet uttrycker det att rätten att göra avdrag inträder oberoende av om betalning har gjorts eller ska göras, t.ex. till leverantören för en levererad vara. I förevarande bestämmelse används uttrycket i betydelsen att en transaktion kan ge upphov till ingående skatt oberoende av om betalning har gjorts eller ska göras. Uttrycket har i fråga om avdrag för import (där samma person som ska betala skatten också har avdragsrätt), ansetts innebära ett krav på att den statliga skattefordran är exigibel. Om statens skattefordran har upphört, så finns heller inte någon avdragsrätt. Detta mot bakgrund av att syftet med avdragsrätten är att den beskattningsbara personen helt ska befrias från ekonomisk belastning genom mervärdesskatten (C-414/10 Véleclair, p. 19 och 20 samt Generaladvokat Kokkots yttrande, p. 30–32, 54–58).

I *första* och *andra punkterna*, som motsvarar 8 kap. 2 § första stycket och delvis andra stycket ML, byts ”förvärv av varor eller tjänster” samt ”förvärv som medför skattskyldighet” ut mot ”leverans av varor” respektive ”tillhandahållande av tjänster”. Den ingå-

ende skatten kopplas alltså till de nu nämnda beskattningsbara transaktionerna och till den ersättning som betalas för dessa. Kravet på ersättning medför att sådana leveranser och tillhandahållen som likställs med leverans av varor mot ersättning respektive tillhandahållande av tjänster mot ersättning inte omfattas av definitionen av ingående skatt. Det beror på att någon ersättning i dessa fall inte betalas. ML:s uttryck ”förvärv som medför skattskyldighet” motsvarar i förevarande punkter sådana leveranser av varor respektive tillhandahållande av tjänster för vilka förvärvaren är betalningsskyldig för skatten (omvänd betalningsskyldighet), dvs. sådana förvärv som avses i 1 kap. 2 § första stycket 2–4 e ML. Den skattskyldighet som enligt ML föreligger för unionsinterna förvärv (1 kap. 2 § första stycket 5 ML) motsvaras i förevarande bestämmelse av tredje punkten.

I jämförelse med 8 kap. 2 § ML, byts ”om omsättningen medfört skattskyldighet för den från vilken varorna eller tjänsterna förvärvats” ut mot ”om den beskattningsgrundande händelsen för leveransen” respektive ”tillhandahållandet har inträffat”. Vad som avses med beskattningsgrundande händelse framgår av 7 kap. För att ingående skatt ska föreligga krävs dessutom, på motsvarande sätt som i artikel 168, att leveransen eller tillhandahållandet görs av en annan beskattningsbar person.

Tredje punkten motsvarar delvis 8 kap. 2 § andra stycket ML. ML:s uttryck ”förvärv som medför skattskyldighet” motsvarar i förevarande punkt unionsinterna förvärv av varor, dvs. förvärv som avses i 1 kap. 2 § första stycket 5 ML. ”Förvärv som medför skattskyldighet” byts därför ut mot ”unionsinterna förvärv av varor”. Den ingående skatten kopplas därmed till det unionsinterna förvärvet av varor och den ersättning som betalas för detta. Kopplingen till ersättning medför att överföringar som likställs med unionsinterna förvärv av varor inte omfattas av denna punkt. Sådana överföringar kan dock ge upphov till ingående skatt enligt fjärde punkten.

Fjärde punkten motsvarar delvis 8 kap. 2 § andra stycket ML. I ML förstås med unionsinternt förvärv även att någon inom ramen för sin verksamhet för över en vara till Sverige (2 a kap. 2 § 3 och 4 ML) och en sådan överföring kan medföra skattskyldighet (1 kap. 1 § första stycket 2 och 2 § första stycket 5 ML). I förevarande punkt byts ”förvärv som medför skattskyldighet” ut mot ”överföringar som likställs med unionsinterna förvärv av varor mot ersättning”

som en anpassning till direktivs systematik. Sådana överföringar definieras i 5 kap. 23 §. Det är enbart överföringar som motsvarar definitionen som kan ge upphov till ingående skatt. Den ingående skatten kopplas inte till någon ersättning som betalas eftersom det är fråga om varuöverföringar som sker inom ramen för den beskattningsbara personens egen verksamhet.

I *femte punkten*, som motsvarar 8 kap. 2 § fjärde stycket 2 ML, slopas ”till landet” såsom överflödigt. Redan av paragrafens inledning framgår att enbart mervärdesskatt enligt denna lag, dvs. avseende transaktioner inom landet kan ge upphov till ingående skatt. Vid import är det den fysiska förflyttningen av en vara som ger upphov till skyldigheten att betala skatt. Av den anledningen är den ingående skatten inte kopplad till någon ersättning som ska betalas.

Paragrafen behandlas i avsnitt 11.

5 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 kap. 2 § fjärde stycket 1 och 3 ML. I mervärdesskattedirektivet används inte termen ingående skatt, utan ”mervärdesskatt”. Förslaget att behålla ML:s term ingående skatt innebär därmed en avvikelse från direktivets terminologi, se avsnitt 11.

Bestämmelsens *inledning* är likalydande med inledningen till 4 §. ML:s uttryck ”skatt enligt denna lag” byts ut mot ”mervärdesskatt enligt denna lag”. Direktivets term ”mervärdesskatt” används här för att förklara vad som avses med ingående skatt. Härigenom blir kopplingen till definitionen av felaktigt debiterad mervärdesskatt tydlig (2 kap. 12 §). Enbart ett belopp som utgör mervärdesskatt enligt NML kan ge upphov till ingående skatt. Om däremot mervärdesskatt felaktigt angetts på en faktura, t.ex. avseende en leverans av varor som omfattas av ett undantag från skatteplikt, utgör det beloppet inte ingående skatt. Beloppet utgör nämligen inte mervärdesskatt enligt NML. Detsamma gäller om någon faktisk leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster inte ägt rum eller om dessa utförts av någon som inte är en beskattningsbar person, t.ex. en privatperson. Eftersom ett belopp som felaktigt angetts som mervärdesskatt inte omfattas av definitionen av ingående skatt, kan beloppet inte heller medföra avdragsrätt. Vid en sådan felaktig debitering ska beloppet betalas till staten och den som felaktigt angett

mervärdesskatt på en faktura eller liknande handling är betalnings-skyldig (16 kap. 18 §, jfr artikel 203).

Uttrycket ”har betalats eller ska betalas” i inledningen utgör en anpassning till artikel 168 i direktivet. I direktivet uttrycker det att rätten att göra avdrag inträder oberoende av om betalning har gjorts eller ska göras, t.ex. till leverantören för en levererad vara. I förevarande bestämmelse används uttrycket i betydelsen att en transaktion kan ge upphov till ingående skatt oberoende av om betalning har gjorts eller ska göras. Uttrycket har i fråga om avdrag för import (där samma person som ska betala skatten också har avdragsrätt), ansetts innebära ett krav på att den statliga skattefordran är exigibel. Om statens skattefordran har upphört, så finns heller inte någon avdragsrätt. Detta mot bakgrund av syftet med avdragsrätten är att den beskattningsbara personen helt ska befrias från ekonomisk belastning genom mervärdesskatten (mål C-414/10 Véleclair, p. 19 och 20 samt Generaladvokat Kokkots yttrande, p. 30–32, 54–58). Någon ändring i sak är inte avsedd.

Första punkten motsvarar delvis 8 kap. 2 § fjärde stycket 1 ML. I likhet med ML ger även sådana förvärv som avses i 8 § 4 (8 kap. 4 § 4 ML) upphov till ingående skatt. Bestämmelsen om vad som avses med ingående skatt vid förvärv enligt 9 kap. 8 § andra stycket 2 ML, har flyttats till 12 kap. 2 § om frivillig beskattning för fastighetsupplåtelse.

Andra punkten motsvarar 8 kap. 2 § fjärde stycket 3 ML. I likhet med motsvarande bestämmelse i ML behandlas skatten på uttagen som ingående skatt och lägger därigenom grunden för den avdragsrätt som anges i 8 § 5.

Se vidare avsnitt 11.

Avdragsrättens omfattning

Huvudregel

6 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 3 § första stycket och 10 kap. 11 e § ML. Tillsammans med 4 § motsvarar paragrafen artikel 168 i mervärdesskattedirektivet. Av paragrafen framgår huvudreglerna för avdragsrättens omfattning.

Inledningen har en formulering som nära ansluter till artikel 168. Bestämmelsen anpassas systematiskt och terminologiskt till direktivet genom att avdragsrätten kopplas till egenskapen beskattningsbar person och till de beskattningsbara transaktionerna, se avsnitt 11. De beskattningsbara transaktionerna definieras i 5 kap. och ML:s begrepp ”skattskyldig” och ”omsättning” slopas, se vidare avsnitt 4. Anpassningen innebär att avdragsrätten, som i ML:s bestämmelse kopplas till en verksamhet som medför skattskyldighet, i stället kopplas till en beskattningsbar persons beskattade transaktioner. Direktivets regler, som är mer transaktionsinriktade än ML:s regler, får härigenom en tydligare motsvarighet. Bestämmelsen omfattar också en förvärvares eventuella avdragsrätt då denne är skyldig att betala mervärdesskatten, s.k. omvänd betalningsskyldighet (16 kap. 5–13 §§ och 21 kap. 10 §). Bestämmelsen motsvarar fall som i ML omfattas av återbetalningsrätt enligt 10 kap. 11 e § ML, dvs. där förvärvaren är skyldig att betala mervärdesskatten för leverans av guldmaterial m.m. (1 kap. 2 § första stycket 4 a ML), tillhandahållande av byggtjänster (1 kap. 2 § första stycket 4 b ML), utsläppsrätter (1 kap. 2 § första stycket 4 d ML) eller avfall och skrot (1 kap. 2 § första stycket 4 e ML).

Till skillnad från artikel 168 som innehåller formuleringen ”dra av följande belopp”, används här formuleringen ”dra av ingående skatt”. Det beror på förslaget att behålla ML:s term ingående skatt. Vad som avses med ingående skatt framgår av 4 § och 5 §. Av 3 § framgår att det finns sådana bestämmelser även i andra kapitel i NML. Genom ändringarna uppnås en förbättrad formell överensstämmelse med motsvarande bestämmelser om avdragsrättens räckvidd i artikel 168 i direktivet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Första punkten, som motsvarar artikel 168 a i direktivet, avser leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster. Villkoret att leveranserna eller tillhandahållandena ska ske till den beskattningsbara person som yrkar avdrag kommer från direktivets bestämmelse.

Av *andra punkten*, som avser unionsinterna förvärv av varor framgår att förvärvet ska ha gjorts av den beskattningsbara person som yrkar avdraget. Direktivets motsvarighet i artikel 168 c, innehåller inte något sådant krav. Det kravet framgår i stället av artikel 2.1 b avseende tillämpningsområdet för unionsinterna förvärv av varor. En motsvarande bestämmelse som innehåller detta krav föreslås i 3 kap. 1 § NML. I förtydligande syfte anges även i förevarande punkt

att det unionsinterna förvärvet ska ha gjorts av den beskattningsbara personen.

Av tredje punkten, som motsvarar artikel 168 d, framgår uttryckligen att även överföringar av varor som görs av den beskattningsbara personen inom ramen för den egna verksamheten omfattas av avdragsrätt. Det innebär inte någon ändring i sak eftersom med unionsinternt förvärv förstås enligt ML även överföringar (2 a kap. 2 § 3 och 4 ML). De överföringar som avses är sådana som uppfyller villkoren i 5 kap. 23 §. I förtydligande syfte anges att överföringen ska ha gjorts av den beskattningsbara personen. Se även författningskommentaren till 4 §.

Fjärde punkten, som motsvarar artikel 168 e, avser import av varor. Se vidare avsnitt 11.

Avdragsrätt vid en tillfällig unionsintern leverans av ett nytt transportmedel

7 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 11 a § ML och artikel 172.1 i mervärdesskattedirektivet.

Var och en som tillfälligtvis utför en leverans av ett nytt transportmedel, som försänds eller transporteras till förvärvaren, ut ur en medlemsstats territorium men inom unionens territorium, anses som en beskattningsbar person (artikel 9.2 i direktivet). Artikel 9.2 bör ses i ljuset av att förvärv av nya transportmedel från ett annat EU-land undantagslöst beskattas som ett unionsinternt förvärv i destinationslandet. Det gäller oavsett förvärvarens mervärdesskatte-rättsliga status (artikel 2.1 b i och ii i direktivet). Av den anledningen undantas den unionsinterna leveransen av fordonet från skatteplikt (artikel 138.1 och 138.2 a i direktivet). Den som anses som en beskattningsbar person bara på grund av en tillfällig leverans av ett nytt transportmedel och alltså inte kontinuerligt bedriver ekonomisk verksamhet, t.ex. en privatperson, har en i vissa avseenden begränsad avdragsrätt enligt artikel 172.1 i direktivet.

I jämförelse med ML, ändras bestämmelsen i systematiskt hänseende från att medföra rätt till återbetalning av ingående skatt, till att medföra rätt till avdrag för ingående skatt, se avsnitt 11. Begreppet ”omsättning” byts ut mot ”leverans” som en konsekvens av den

systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. I övrigt görs vissa språkliga ändringar för att lydelsen närmare ska ansluta till direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Se vidare avsnitt 11.

Avdragsrätt i särskilda fall

8 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 4 § ML. I jämförelse med ML, förändras paragrafen i redaktionellt hänseende till tabellformat, vilket medför vissa mindre språkliga ändringar. Syftet med tabellformatet är att göra bestämmelserna, som är tämligen omfattande, mer överskådliga. Bestämmelsen anpassas systematiskt till direktivet genom att begreppet beskattningsbar person införs, se avsnitt 11. Begreppet ”skattskyldig” ersätts av ”beskattningsbar person” eller ”betalningskyldig”, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Inledningens lydelse är utformad för att nära ansluta till lydelsen i inledningen till 6 § som innehåller huvudregeln för avdragsrättens omfattning.

I *första punkten*, som motsvarar 8 kap. 4 § 1 ML, byts ”skattskyldig” ut mot ”beskattningsbar person”. ”Verksamhet” ersätts med ”rörelse” som en följd av att motsvarande ändring görs i 5 kap. 36 §. Vidare byts ”förvärv” ut mot de beskattningsbara transaktionerna, varvid den ingående skatten kopplas till dessa (jfr 4 §). Uttrycket ”skulle ha varit berättigad till sådant avdrag” ändras till ”skulle ha varit avdragsgill”, se avsnitt 11. Avdragsgill är ett snävare begrepp än avdragsrätt och innebär att den ingående skatten inte omfattas av någon avdragsbegränsning, dvs. medför ett faktiskt avdrag. Jämfört med ML slopas också hänvisningen till återbetalning av ingående skatt. Återbetalning aktualiseras inte vid den här typen av transaktion. Det är en konsekvens av att reglerna om återbetalning av ingående skatt anpassas till mervärdesskattedirektivet, EU-återbetalningsdirektivet och trettonde direktivet. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar.

I *andra punkten*, som motsvarar 8 kap. 4 § 2 ML, byts ”skattskyldig” ut mot ”beskattningsbar person” medan uttrycket ”verksamhet som medför skattskyldighet” ersätts av ”transaktioner som medför avdragsrätt”. Vidare byts ”förvärv” ut mot de beskattningsbara transak-

tionerna, varvid den ingående skatten kopplas till dessa. I övrigt görs vissa språkliga ändringar.

I *tredje punkten*, som motsvarar 8 kap. 4 § 3 ML, byts ”skattskyldig” ut mot ”beskattningsbar person” eller mot ”betalningsskyldig”. Vidare byts ”avdragsrätt” ut mot ”avdragsgill, se ovan första punkten. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar.

I *fjärde punkten*, som motsvarar 8 kap. 4 § 4 ML, ersätts ”köper” med ”förvärv”, en ändring som görs genomgående i NML. I övrigt görs några smärre språkliga ändringar.

I *femte punkten*, som motsvarar 8 kap. 4 § 5 ML, byts uttrycket ”verksamhet som medför skattskyldighet” ut mot ”transaktioner som medför avdragsrätt”. Jämfört med ML slopas också hänvisningen till återbetalning av ingående skatt. Återbetalning aktualiseras inte vid den här typen av transaktion. Det är en konsekvens av att reglerna om återbetalning av ingående skatt anpassas till mervärdesskattedirektivet, EU-återbetalningsdirektivet och trettonde direktivet, se avsnitt 11. I övrigt görs några smärre språkliga ändringar.

Avdragsrätt för transaktioner i ekonomisk verksamhet utanför landet

9 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 11 § tredje stycket ML och artikel 169 a i mervärdesskattedirektivet.

Inledningen är utformad för att nära ansluta till lydelsen av inledningen till huvudregeln i 6 § och till inledningen av artikel 169 a i direktivet. I jämförelse med ML ändras bestämmelsen i systematiskt hänseende från att medföra rätt till återbetalning till att medföra rätt till avdrag för ingående skatt. Anpassningen av avdrags- och återbetalningsreglerna i NML till mervärdesskattedirektivet, EU-återbetalningsdirektivet och trettonde direktivet innebär att en beskattningsbar person som omfattas av bestämmelserna om återbetalning i 14 kap. 7–9 §§ eller 35 och 36 § inte har avdragsrätt (13 kap. 12 § NML). Förevarande bestämmelse kompletteras genom den rätt till återbetalning som finns enligt 14 kap. 7 och 35 §§ för transaktioner i en ekonomisk verksamhet utanför Sverige.

Begreppet beskattningsbar person införs, varvid avdragsrätten kopplas till egenskapen beskattningsbar person. I jämförelse med ML ändras bestämmelsen från att medföra rätt till återbetalning för

ingående skatt som hänför sig till omsättning i annat EU-land till att medföra avdragsrätt för transaktioner utanför landet, dvs. både i ett annat EU-land och i ett land utanför EU. I avsnitt 4 föreslår vi ML:s exportbegrepp slopas. I jämförelse med ML:s bestämmelse slopas första punkten. Enligt den punkten är det ett villkor för att få återbetalning att omsättningen är skattepliktig eller medför återbetalningsrätt motsvarande den som avses i den paragrafen eller 10 kap. 12 § ML i det land där omsättningen görs. Något motsvarande villkor finns inte i artikel 169 a i mervärdesskattedirektivet. Som en anpassning till direktivet slopas därför första punkten. Enligt vår mening innebär det dock inte någon förändring i materiellt hänseende, utan en formell anpassning till direktivets lydelse. Enligt EU-domstolen föreligger avdragsrätt enligt artikel 169 a i mervärdesskattedirektivet under förutsättning att två villkor är uppfyllda, nämligen dels att de transaktioner som utförs av en beskattningsbar person i en annan medlemsstat än den i vilken mervärdesskatt ska betalas för varor och tjänster som använts för att genomföra dessa transaktioner även är skattepliktiga i den förstnämnda medlemsstaten, dels att dessa transaktioner hade beskattats om de utförts i den andra av dessa båda medlemsstater (mål C-165/17 Morgan Stanley, p. 31 och 32 och där angiven rättspraxis). Högsta förvaltningsdomstolen har gjort samma bedömning i dom den 27 januari 2020, i mål 960–19.

Paragrafen behandlas i avsnitt 11.

Avdragsrätt för transaktioner som är undantagna från skatteplikt

10 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 11 § första stycket och delvis 12 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 169 b i mervärdesskattedirektivet.

Inledningen ansluter nära till lydelsen av inledningen till huvudregeln i 6 § och till inledningen i artikel 169. Vidare införs begreppet beskattningsbar person, varvid avdragsrätten kopplas till egenskapen beskattningsbar person. Ändringen utgör ett led i anpassningen till direktivets systematik och terminologi, se avsnitt 11.

I jämförelse med ML, ändras bestämmelsen i systematiskt hänseende från att medföra rätt till återbetalning av ingående skatt, till att medföra rätt till avdrag för ingående skatt. Anpassningen av avdrags- och återbetalningsreglerna i NML till mervärdesskattedirektivet, EU-återbetalningsdirektivet och trettonde direktivet innebär att en beskattningsbar person som omfattas av bestämmelserna om återbetalning i 14 kap. 7–9 §§ eller 35 och 36 §§ inte har avdragsrätt (13 kap. 12 §). Förevarande bestämmelse kompletteras därför av den rätt till återbetalning som finns enligt 14 kap. 7 och 35 §§ för transaktioner som är undantagna från skatteplikt.

Den beskattningsbara personens utgående transaktioner, undantagna från skatteplikt som medför avdragsrätt, anges genom hänvisning till aktuella lagrum. Bestämmelsen omfattar samtliga hänvisningar till undantag som görs i 10 kap. 11 § första stycket ML. Undantagen från skatteplikt finns i 10 kap. i NML.

Bestämmelsen innehåller hänvisningar till *fler* lagrum än ML:s bestämmelser. Dels beror det på att ett nytt undantag införs genom NML, se 10 kap. 75 § om undantag för varor för förbrukning och försäljning ombord på krigsfartyg. Dels beror det på att i NML görs vissa bestämmelser om från omsättningslandsregler till undantag från skatteplikt. Förändringen utgör ett led i anpassningen till direktivets systematik, se avsnitt 9. Denna systematiska ändring återspeglas i hänvisningarna i förevarande bestämmelse. Enligt ML är export av varor att betrakta som en omsättning utomlands (5 kap. 3 a § 1–3 och 8 ML). Transporter och andra kringtjänster vid en export eller import av varor anses också omsatta utomlands (5 kap. 19 § 2 a–d ML). Därutöver finns olika leveranser av varor, t.ex. till luftfartyg med viss användning som också anses omsatta utomlands (5 kap. 3 a § 4, 4 a och 5 ML). Export medför rätt till återbetalning av ingående skatt (10 kap. 12 § ML). Direktivets systematik är annorlunda. Där regleras export och vissa med export likställda transaktioner som transaktioner inom landet undantagna från skatteplikt (artiklarna 146 och 147 samt 151) men som medför rätt till avdrag eller rätt till återbetalning av ingående skatt (artikel 169 b). Det samma gäller undantag i samband med internationella transporter (artiklarna 148–150). Undantagen i samband med internationella transporter i artikel 148 finns i ML delvis reglerat som undantag med rätt till återbetalning av ingående skatt (3 kap. 21 §, 21 a §, 21 § b ML), delvis som omsättning utomlands (5 kap. 19 § 1 ML). På samma

sätt förhåller det sig med undantaget i artikel 153 för tjänster av mäklare och andra förmedlare (3 kap. 22 § och 5 kap. 19 § 4 ML). ML:s bestämmelser uppnår samma resultat som direktivet men genom en annorlunda systematik. NML anpassas till direktivets systematik. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vidare omfattas samtliga hänvisningar som görs i 10 kap. 12 § första stycket ML förutom två. Hänvisningen till undantaget för modersmjölk, blod eller organ från människor (3 kap. 23 § 3 ML) slopas såsom obehövligt. Sådana leveranser omfattas i stället av det allmänna undantaget från skatteplikt för leveranser och utförelse av varor ut ur EU i 10 kap. 65 §. Även hänvisningen till undantaget från skatteplikt för investeringsguld (3 kap. 10 a § ML) slopas såsom obehövligt. Enligt prop. 1998/99:69 s. 38 följer av artikel 17.3.b i sjätte direktivet (artikel 169 b i mervärdesskattedirektivet) en rätt till återbetalning av ingående skatt vid export av investeringsguld. I systematiskt hänseende görs den förändringen jämfört med ML, att i NML regleras investeringsguld uttömmande i 21 kap. om den särskilda ordningen om investeringsguld. Att det finns bestämmelser om avdrag för ingående skatt i den särskilda ordningen för investeringsguld framgår av 2 §. Båda nämnda ändringar utgör led i den systematiska anpassningen till direktivet se avsnitt 4.

Paragrafen behandlas i avsnitt 11.

11 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 11 § andra stycket ML och artikel 169 c i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML, ändras bestämmelsen i systematiskt hänseende från att medföra rätt till återbetalning av ingående skatt, till att medföra rätt till avdrag för ingående skatt. Anpassningen av avdrags- och återbetalningsreglerna i NML till mervärdesskattedirektivet, EU-återbetalningsdirektivet och trettonde direktivet innebär att en beskattningsbar person som omfattas av bestämmelserna om återbetalning i 14 kap. 7–9 §§ eller 35 och 36 §§ inte har avdragsrätt (13 kap. 12 §). Förevarande bestämmelse kompletteras därför av den rätt till återbetalning som finns enligt 14 kap. 7 och 35 §§ för transaktioner som är undantagna från skatteplikt. Vidare införs begreppet beskattningsbar person och avdragsrätten kopplas till egenskapen

beskattningsbar person. Ändringen utgör ett led i anpassningen till direktivets systematik, se avsnitt 11. Vidare byts ML:s begrepp om sättnings ut mot direktivets uttryck ”transaktioner som är undantagna från skatteplikt” respektive till ”transaktioner”. Slutligen ändras bestämmelsen i redaktionellt hänseende. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Bestämmelsens *inledning* ansluter nära till lydelsen i inledningen av huvudregeln i 6 § och till lydelsen i artikel 169.

Andra stycket tredje punkten anpassas till direktivets lydelse.

Paragrafen behandlas i avsnitt 11.

Beskattningsbara personer som omfattas av bestämmelserna om återbetalning har inte avdragsrätt

12 §

Paragrafen saknar motsvarighet i ML. Paragrafen motsvaras närmast av artikel 170 i mervärdesskattedirektivet.

I NML anpassas avdrags- och återbetalningsreglerna till mervärdesskattedirektivet samt EU-återbetalningsdirektivet och trettonde direktivet. Anpassningen innebär att den beskattningsbara person som omfattas av bestämmelserna om återbetalning i 14 kap. inte har avdragsrätt. Som huvudregel gäller återbetalning då en beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och som varken haft sätet för sin ekonomiska verksamhet i Sverige eller ett fast etableringsställe här från vilket affärstransaktioner genomförts eller, om säte eller fast etableringsställe saknas, inte har varit bosatt eller stadigvarande vistats i Sverige. Dessutom krävs som huvudregel att de inte har levererat några varor eller tillhandahållit några tjänster inom landet (14 kap. 3 §) även om det är tillåtet att ha utfört transporttjänster och stödtjänster till dessa (14 kap. 4 §), tjänster som omfattas av särskilda ordningar (14 kap. 6 §) samt vissa leveranser och tillhandahållanden för vilka förvärvaren är skyldig att betala mervärdesskatten (14 kap. 5 §). Sådana beskattningsbara personers rätt att få tillbaka inom landet betald ingående skatt bestäms enligt 14 kap. 7–9 §§ och inte av reglerna om avdragsrättens omfattning i 6 § och 8–11 §§. För den som bara är en beskattningsbar person på grund av en enstaka unionsintern leverans av ett nytt transportmedel bestäms avdrags-

rättens omfattning enligt 7 §. Återbetalning av ingående skatt aktualiseras inte i sådana fall.

Den systematiska anpassningen i NML till mervärdesskattedirektivet medför att vissa transaktioner skulle kunna omfattas av både avdragsrätt och återbetalningsrätt (artiklarna 169 och 170 i mervärdesskattedirektivet). Samma transaktioner skulle alltså utan denna bestämmelse kunna ge upphov till avdragsrätt och till återbetalningsrätt. Reglerna om återbetalning av ingående skatt finns i 14 kap. Syftet med bestämmelsen är att klargöra i vilka fall avdragsrätt gäller och i vilka fall återbetalningsrätt gäller. Av bestämmelserna om avdragsrättens omfattning i 6 och 8 §§ framgår att i den utsträckning den beskattningsbara personen använder varorna för sina beskattade transaktioner inom landet, har denne avdragsrätt. I likhet med direktivets systematik, gäller den avdragsrätten oavsett vilket subjekt som faktiskt ska betala in mervärdesskatten på de utgående transaktionerna till staten. Det innebär att den beskattningsbara person som inom landet utför t.ex. en leverans av varor för vilken förvärvaren är skyldig att betala skatten (omvänd betalningsskyldighet), har rätt till avdrag för ingående skatt som belöper på transaktionen. Begreppet beskattningsbar person är dessutom globalt och gäller den som självständigt bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett på vilken plats (artikel 9.1 i direktivet och 4 kap. 2 §). Avdragsrätten omfattar därutöver transaktioner utanför landet i en ekonomisk verksamhet (9 §) och vissa transaktioner som omfattas av undantag från skatteplikt men som trots det medför avdragsrätt för ingående skatt (10 och 11 §§). När det gäller de nu nämnda transaktionerna, skulle alltså avdragsrättens omfattning kunna sammanfalla med återbetalningsrättens omfattning. I bestämmelsen klargörs att en beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och som omfattas av reglerna om återbetalning i 14 kap., ska tillämpa bestämmelserna i det kapitlet för att avgöra återbetalningsrättens omfattning. Reglerna om återbetalningsrättens omfattning i 14 kap. 7–9 §§ har alltså företräde framför reglerna om avdragsrättens omfattning i 13 kap. 6 §, 8–11 §§. Däremot omfattas denne av övriga bestämmelser i 13 kap., t.ex. bestämmelserna om avdragsbegränsning. Detsamma gäller beskattningsbara personer som inte är etablerade i något EU-land och som omfattas av bestämmelserna om återbetalning i 14 kap. 35 och 36 §§ (beskattningsbara personer från tredjeländ).

Se vidare avsnitt 11.

Begränsningar och preciseringar av avdragsrätten

Det huvudsakliga syftet med avdragsbegränsningar är att förhindra att avdrag görs för kostnader som normalt är att anse som privata levnadskostnader (prop. 1989/90:111 s. 127 och prop. 1993/94:99 s. 212). ML:s bestämmelser om begränsningar i avdragsrätten bygger huvudsakligen på den s.k. standstill-klausulen i artikel 176 i mervärdesskattedirektivet.

Enligt artikel 176 ska rådet på kommissionens förslag besluta vilka utgifter som inte ska medföra rätt till avdrag för mervärdesskatt. Mervärdesskatt ska inte under några omständigheter vara avdragsgill för utgifter som inte strikt är av yrkesmässig karaktär, såsom utgifter för lyx, nöjen eller representation. Till dess sådana bestämmelser träder i kraft får medlemsstaterna behålla alla de avvikelser som föreskrivs i deras nationella lagstiftning den 1 januari 1979 eller, för de medlemsstater som anslutit sig till gemenskapen efter den dagen, dagen för deras anslutning.

EU-domstolen har i en rad domar tolkat artikel 176 (artikel 17.6 i sjätte direktivet). Domstolens rättspraxis innebär i korthet följande. Med ”nationell lagstiftning” avses inte bara lagbestämmelser i egentlig mening utan även administrativa rättsakter som utvecklats av en medlemsstats offentliga myndigheter (mål C-409/99 *Metropol och Stadler*, p. 49). Artikel 176 omfattar både utgifter som inte strikt är rörelseutgifter och utgifter som är rena rörelseutgifter (mål C-43/96 *kommissionen mot Frankrike*, p. 18). Efter anslutningen får en medlemsstat inte utöka tillämpningsområdet för en nationell avdragsbegränsning (mål C-124/12 *AES-3C Maritza East 1 EOOD*, p. 45). Däremot får medlemsstaten minska tillämpningsområdet för avdragsbegränsningen, dvs. utöka avdragsrätten (mål C-460/07 *Puffer*, p. 85). Artikel 176 ska tolkas strikt och en medlemsstat har därför inte rätt att behålla en avdragsbegränsning som är generellt tillämplig på samtliga utgifter hänförliga till förvärv av varor, oberoende av deras art eller föremål (mål C-538/08 *X Holding och Oracle Nederland*, p. 43). Inte heller ger artikeln medlemsstaterna rätt att behålla ett generellt undantag från avdragssystemet som gäller en beskattningsbar persons samtliga tillgångar i den mån de används för dennes privata bruk (mål C-434/03 *Charles och Charles-Tijmens*, p. 35).

Avdragsbegränsningarna i 8 kap. 9 §, 11 §, 15 och 16 §§ ML överfördes från mervärdesskattelagen (1968:430) i samband med ML:s tillkomst 1994, dvs. före Sveriges anslutning till EU. Avdragsbegränsningen i 8 kap. 4 a §–4 c § ML infördes 2011 (prop. 2010/11:28) och genomför artikel 168a.1 i direktivet⁴.

De flesta avdragsbegränsningar kompletteras av bestämmelser som närmare preciserar avdragsrätten, bl.a. fastigheter som delvis används i ekonomisk verksamhet (13–15 §§), personbilar och motorcyklar (20–23 §§) samt representation och liknande ändamål (24 § och 25 §). I syfte att öka regelverkets överskådlighet, samlas bestämmelserna om avdragsbegränsningar och dessas preciseringar under en gemensam rubrik med underrubriker för respektive begränsning.

Fastigheter delvis använda i ekonomisk verksamhet

13 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 4 a § första och tredje stycket ML. Tillsammans med 15 § genomför bestämmelsen artikel 168a.1 i mervärdesskattedirektivet (prop. 2010/11:28 s. 67 f).

I bestämmelsen byts ”skattskyldig” ut mot ”beskattningsbar person, varvid avdragsrätten kopplas till egenskapen beskattningsbar person. Ändringen är en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet. ”Verksamhet” ersätts med ”rörelsen” för att närmare ansluta till lydelsen i direktivets bestämmelse. Andra stycket i ML:s bestämmelse slopas såsom överflödigt. Bestämmelsen i andra stycket tillkom som ett förtydligande av att även ingående skatt hänförlig till fastighetstjänster i form av ny-, till- eller ombyggnad eller reparation omfattas av begränsningen (prop. 2010/11:28 s. 46, 67). Slutligen görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I jämförelse med ML byts i *första stycket* ”avdragsgill” ut mot ”avdragsrätt”. Avdragsgill är ett snävare begrepp än ”avdragsrätt” och innebär att den ingående skatten inte omfattas av någon avdragsbegränsning, dvs. medför ett faktiskt avdrag. Förevarande bestämmelse begränsar avdragsrätten. Med uttrycket ”får dras av” avses den avdragsgilla ingående skatten. Vidare tillkommer, i jämförelse med

⁴ Direktiv 2009/162/EU av den 22 december 2009 om ändring av olika bestämmelser i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EUT L 10, 15.1.2010, s. 14.

ML:s bestämmelse, en hänvisning till 8 § 4 och 5 (8 kap. 4 § 4 och 5 ML). Det innebär inte någon ändring i sak eftersom ML:s bestämmelse begränsar ingående skatt för vilken avdragsrätt föreligger antingen enligt 8 kap. 3 § eller 4 § 4 eller 5 ML (prop. 2010/11:28 s. 46 och 67). Slutligen tillkommer villkoret att fastigheten ska ingå i den beskattningsbara personens rörelsetillgångar för att avdragsrätten ska kunna begränsas med stöd av denna bestämmelse. Eftersom bestämmelsen innebär en begränsning av den generella avdragsrätten i artikel 168 i direktivet, bör den svenska bestämmelsen begränsa avdragsrätten i motsvarande mån. Det innebär att avdragsbegränsningen i förevarande bestämmelse enbart blir aktuell i de fall fastigheten ingår i den beskattningsbara personens rörelsetillgångar och används både för rörelsens verksamhet och för eget privat bruk, personalens privata bruk eller annars för andra ändamål än den egna rörelsen. Genom ändringen uppnås en bättre formell överensstämmelse med direktivet. Direktivet innehåller ingen definition av termen rörelsetillgång och termens innebörd har inte heller prövats av EU-domstolen. Den närmare innebörden får därför avgöras i tillämpningen

I *andra stycket första punkten* slopas hänvisningen såsom överflödigt. I *andra punkten* förtydligas vad hänvisningen till 27 § avser. Någon ändring i sak är inte avsedd.

14 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 4 b § ML. I jämförelse med ML:s bestämmelse slopas en hänvisning, vilket beror på att bestämmelserna om fastigheter som endast delvis används i en ekonomisk verksamhet samlas under en gemensam rubrik. Någon ändring i sak är inte avsedd.

15 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 4 c § ML. Tillsammans med 13 § genomför paragrafen artikel 168a.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML:s bestämmelse slopas vissa hänvisningar, vilket beror på att bestämmelserna om fastigheter som endast delvis används i en ekonomisk verksamhet samlas under en gemensam rubrik. Vidare

byts termen ”jämkning” ut mot ”justering” som ett led i den terminologiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. I övrigt görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Fastighetsförvaltande verksamhet

16 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 9 § första stycket 4 ML. I bestämmelsen görs endast några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Finansieringsföretag

17 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 11 § ML. I jämförelse med ML ändras bestämmelsen i redaktionellt hänseende genom att den delas i två stycken. Vidare görs vissa språkliga ändringar, varvid ”avdragsgill” införs, se avsnitt 11. Avdragsgill är ett snävare begrepp än ”avdragsrätt” och innebär att den ingående skatten inte omfattas av någon avdragsbegränsning, dvs. medför ett faktiskt avdrag. Slutligen slopas också villkoret i ML om att den ingående skatten, hos förvärvaren, inte till någon del haft rätt till återbetalning av ingående skatt. Återbetalning aktualiseras inte vid den här typen av transaktion. Det är en konsekvens av att reglerna om återbetalning av ingående skatt anpassas till mervärdesskattedirektivet, EU-återbetalningsdirektivet och trettonde direktivet, se avsnitt 11. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Försäljning från fartyg på vissa linjer

18 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 9 § första stycket 3 ML. I bestämmelsen byts ”förvärv” ut mot de beskattningsbara transaktionerna leverans av varor, unionsinterna förvärv av varor samt import av varor. Ändringen är en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4 och 11. Någon ändring i sak är inte avsedd.

19 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 9 § tredje stycket ML. I bestämmelsen byts ”förvärven” ut mot de beskattningsbara transaktionerna leverans av varor, unionsinterna förvärv av varor samt import av varor. Ändringen är en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4 och 11. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Personbilar och motorcyklar

20 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 kap. 15 § ML. I jämförelse med ML, ändras bestämmelsen i redaktionellt hänseende, varvid regleringen kring hyrda fordon (”förhyrning”) flyttas till 21 och 22 §§. I övrigt görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *första stycket* byts ”förvärv” ut mot de beskattningsbara transaktionerna leverans av varor, unionsinterna förvärv av varor samt import av varor. Ändringen är en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4 och 11. I jämförelse med ML:s bestämmelse tillkommer ”import”, vilket i materiellt hänseende inte innebär någon förändring.

I *andra stycket* införs ”beskattningsbar person”. Ändringen utgör ett led i den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 11.

Vad som avses med begreppen personbil och motorcykel anges i 2 kap. 17 §.

21 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 kap. 15 § ML. Jämfört med ML ändras bestämmelsen i redaktionellt hänseende varvid regleringen kring hyrda fordon flyttas till förevarande bestämmelse och 22 §, jfr 20 §. I övrigt görs enbart några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* slopas ”återförsäljning” eftersom det inte är aktuellt vid hyra av ett fordon. Ändringen är en konsekvens av att ML:s bestämmelse delas. Vidare införs ”beskattningsbar person”. Änd-

ringen utgör ett led i den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 11.

22 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 kap. 16 § ML. I jämförelse med ML ändras bestämmelsen i redaktionellt hänseende, varvid reglering om avdragsrätt för driftskostnader flyttas till 23 §. Förevarande bestämmelse anger avdragsrättens omfattning för ingående skatt hänförlig till hyran för en personbil eller en motorcykel som används i en verksamhet i vilken transaktionerna medför avdragsrätt. Vidare görs vissa ändringar av språklig karaktär. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *första stycket* byts ”skattskyldig” ut mot ”beskattningsbar person”. Uttrycket ”verksamhet som medför ”skattskyldighet” byts ut mot ”verksamhet där transaktionerna medför avdragsrätt”. Ändringarna utgör led i den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 11.

23 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 kap. 16 § ML. Bestämmelsen, som gäller avdrag för ingående skatt hänförlig till driftskostnader för en personbil eller en motorcykel ändras, i redaktionellt hänseende. Vidare görs vissa ändringar av språklig karaktär. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *första stycket* byts ”skattskyldig” ut mot ”beskattningsbar person”. Uttrycket ”verksamhet som medför ”skattskyldighet” byts ut mot ”verksamhet där transaktionerna medför avdragsrätt”. Ändringarna utgör ett led i den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 11.

Representation och liknande ändamål

24 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 9 § första stycket 2 ML. I jämförelse med motsvarande bestämmelse i ML, byts ”skattskyldig” ut mot ”beskattningsbar person” som subjektet i bestämmelsen. Ändringen

är en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 11. Någon ändring i sak är inte avsedd.

25 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 9 § andra stycket ML. I bestämmelsen görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Stadigvarande bostad

26 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 9 § första stycket 1 ML. I jämförelse med ML slopas hänvisningen, vilket beror på att bestämmelserna om stadigvarande bostad samlas under en gemensam rubrik. Någon ändring i sak är inte avsedd.

27 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 10 § första stycket ML. I jämförelse med motsvarande bestämmelse i ML, görs en redaktionell ändring genom att bestämmelsen delas i två stycken. Vidare görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *första stycket* slopas hänvisningen, vilket beror på att bestämmelserna om stadigvarande bostad samlas under en gemensam rubrik. Bestämmelsen omformuleras i syfte att modernisera språket. Vidare byts "förvärv" ut mot "leverans av varor", "tillhandahållande av tjänster", "unionsinterna förvärv av varor" och "import". Härigenom kopplas den ingående skatten till de beskattningsbara transaktionerna. Ändringarna är en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, avsnitt 11.

Staten

28 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 8 § ML. Jämfört med ML är bestämmelsen omformulerad. Ändringen beror på användningen av begreppet avdragsgill och avdragsrätt i NML, se avsnitt 11. Avdragsgill är ett snävare begrepp än ”avdragsrätt” och innebär att den ingående skatten inte omfattas av någon avdragsbegränsning, dvs. medför ett faktiskt avdrag. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Uppdelning av den ingående skatten

29 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 13 § första stycket ML. Första och andra styckena motsvaras närmast av artiklarna 173.1 första stycket och 173.2 c i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML ändras bestämmelsen i redaktionellt hänseende och ett nytt tredje stycke tillkommer. Även terminologin ändras varvid ”avdragsgill” införs i bestämmelsen. Avdragsgill är ett snävare begrepp än ”avdragsrätt” och innebär att den ingående skatten inte omfattas av någon avdragsbegränsning, dvs. medför ett faktiskt avdrag. Som ett led i den systematiska anpassningen till direktivet byts ”verksamhet som medför skattskyldighet” ut mot ”verksamhet där transaktionerna medför avdragsrätt”. Slutligen byts ”skattskyldig” ut mot ”beskattningsbar person” som subjektet i bestämmelsen, se avsnitt 11. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Första och andra styckena reglerar uppdelningen av den ingående skatt som avser kostnader som uteslutande hänför sig till en ekonomisk verksamhet. Dessa stycken anger därmed hur den avdragsgilla andelen ska fastställas i en ekonomisk verksamhet i de fall varor och tjänster förvärvas eller importeras av en beskattningsbar person för att användas för såväl för transaktioner som medför rätt till avdrag som för transaktioner som inte medför rätt till avdrag. Som exempel på en situation som avses i *första punkten i första stycket* kan nämnas en beskattningsbar persons förvärv av en personbil som ska användas både för persontransporter i taxiverksamhet och för varutransporter. Till den del den förvärvade personbilen ska användas för varutransporter gäller en avdragsbegränsning, medan

användningen för persontrafik i taxitrafik medför avdragsrätt (20 §). Den ingående skatten som belöper på förvärvet måste därför delas upp. Som exempel på en situation som avses i *tredje punkten i första stycket* kan nämnas en beskattningsbar person som bedriver ekonomisk verksamhet i form av dels skattepliktig uppdragsutbildning, dels undantagen utbildning. Även i det fallet ska den ingående skatten fördelas mellan avdragsgill och icke avdragsgill andel.

Tredje stycket innehåller en ny bestämmelse i jämförelse med ML. Här anges att en uppdelning ska göras även i de fall den ingående skatten till viss del avser kostnader som hänför sig till annat än kostnader i den ekonomiska verksamheten. Exempelvis ingående skatt på kostnader som delvis är att hänföra till en ekonomisk verksamhet, delvis till en verksamhet som inte utgör ekonomisk verksamhet (ofta benämnt ”icke-ekonomisk verksamhet”). Som exempel kan nämnas ett företag som dels bedriver en verksamhet som består av skattepliktiga tillhandahållanden av tjänster, dels bedriver verksamhet som består av bidragsfinansierad forskning som inte genererar några skattepliktiga utgående transaktioner. Ett annat exempel är en förening, vars huvudsakliga ändamål är tillvarata sina medlemmars allmänna intressen (icke-ekonomisk verksamhet) men som även i mindre omfattning utför skattepliktiga leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster. Förändringen beror på den systematiska anpassning till direktivet som görs i NML, vilket bl.a. innebär att det införs en avgränsning av tillämpningsområdet i 3 kap. som närmare ansluter till direktivets avgränsning. I ML görs nämligen inte någon egentlig avgränsning då portalparagrafen (1 kap. 1 § första stycket) endast anger de transaktioner för vilka mervärdesskatt ska betalas till staten. Med hjälp av direktivets regler (artiklarna 2–4) kan man däremot avgöra om en viss transaktion faller utanför mervärdesskattens tillämpningsområde, vilket innebär att direktivet bestämmelser helt enkelt inte är tillämpliga. Av EU-domstolens rättspraxis följer att den beräkning av avdragsgill andel ingående skatt som följer av artiklarna 173–175 i direktivet enbart gäller ekonomisk verksamhet och uppdelningen inom en sådan verksamhet mellan transaktioner som medför rätt till avdrag och transaktioner som inte medför rätt till avdrag. När det gäller uppdelningen av ingående skatt mellan ekonomisk verksamhet och icke-ekonomisk verksamhet eller andra transaktioner utanför tillämpningsområdet, ankommer det däremot på medlemsstaterna att, i avsaknad av bestämmelser i direk-

tivet, fastställa metoder och kriterier för denna uppdelning (se t.ex. mål C-140/17 Gmina Ryjewo, p. 57 och 58 och där angiven praxis). En beskattningsbar person har aldrig rätt till avdrag för sådan ingående skatt som hänför sig till kostnader som avser en transaktion som inte omfattas av direktivet på grund av den inte utgör ekonomisk verksamhet. Den typen av transaktion påverkar alltså den avdragsgilla andelen ingående skatt (mål C-437/06 Securenta, p. 30).

Det andra stycket i ML:s bestämmelse slopas. I jämförelse med ML:s kapitel om avdragsrätt placeras bestämmelserna i en annan ordning och det införs fler underrubriker. Begränsningarna och preciseringarna av avdragsrätten är placerade före uppdelningen av den ingående skatten. Härav följer att begränsningarna och preciseringarna gäller före uppdelningen av den ingående skatten. Bestämmelserna om uppdelning av den ingående skatten är, precis som i ML, placerade under en gemensam rubrik. Båda hänvisningarna bedöms överflödiga.

30 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 14 § första stycket ML. Paragrafen motsvaras närmast av artikel 173.2 e i mervärdesskattedirektivet.

Bestämmelsen gäller en ekonomisk verksamhet i vilken det finns både utgående skattepliktiga och från skatteplikt undantagna transaktioner, dvs. vid blandad verksamhet. Detta förtydligas genom att ”verksamhet” ändras till ”ekonomisk verksamhet”. Vidare görs en mindre språklig ändring.

Som ett led i den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet slopas ML:s begrepp skattskyldig och omsättning, se avsnitt 4. Det innebär bl.a. att reglerna om avdrag och återbetalning systematiskt anpassas till mervärdesskattedirektivet, EU-återbetalningsdirektivet och trettonde direktivet. Av den anledningen slopas bestämmelsen i 8 kap. 14 § andra stycket ML såsom obehövlig, se avsnitt 11.

I *inledningen* byts uttrycket ”delvis medför skattskyldighet” ut mot ”delvis saknas rätt till avdrag”.

I *första punkten* ersätts uttrycket ”den del av verksamheten som medför skattskyldighet” av ”de transaktioner som medför rätt till avdrag”.

I *andra punkten* byts uttrycket ”av omsättningen i verksamheten medför skattskyldighet” ut mot ”av transaktionerna i verksamheten medför rätt till avdrag”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Avdrag ska styrkas

31 §

Paragrafen, som motsvarar 8 kap. 5 § ML, har sin närmaste motsvarighet i artikel 178 i mervärdesskattedirektivet.

I bestämmelsen införs begreppet beskattningsbar person i syfte att göra det tydligt till vilket subjekt avdragsrätten är kopplad. Ändringen utgör ett led i anpassningen till direktivet, se avsnitt 11. I övrigt görs endast några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leverans av varor, tillhandahållande av tjänster och unionsinternt förvärv

32 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 17 § första stycket ML. Paragrafen motsvaras närmast av artikel 178 a och c i mervärdesskattedirektivet. Paragrafen ska läsas tillsammans med 33 §.

I jämförelse med ML:s bestämmelse ersätts ”förvärv av vara eller tjänst från någon som är skattskyldig” och ”förvärvaren är skattskyldig enligt 1 kap. 2 § första stycket 2–5” av de beskattningsbara transaktionerna ”leverans av varor”, ”tillhandahållande av tjänster” och ”unionsinterna förvärv av varor”. Ändringarna utgör led i den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 11. Genom ändringarna uppnås en förbättrad formell överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i artikel 178 i direktivet. I övrigt görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *första punkten*, som motsvarar artikel 178 a i direktivet, framgår att faktura krävs för att styrka yrkat avdrag för mottagna leveranser av varor och tillhandahållna tjänster. Bestämmelsen gäller leverans av varor och tillhandahållande av tjänster oavsett om det är säljaren eller förvärvaren (vid s.k. omvänd betalningsskyldighet) som är betal-

ningssskyldig för skatten. I enlighet med direktivets systematik, definieras nämligen ”leverans av varor” och ”tillhandahållande av tjänster” i NML oberoende av vem som är skyldig att betala skatten till staten, se vidare avsnitt 6. Bestämmelsen omfattar även sådana inköp som görs i samband med ett unionsinternt förvärv av varor eller en sådan överföring som likställs med ett unionsinternt förvärv av varor mot ersättning som avses i 5 kap. 23 §. Som exempel kan nämnas att en beskattningsbar person som vid ett unionsinternt förvärv av varor eller vid en överföring köper en transporttjänst för transporten av varorna. Vilket underlag som krävs för att styrka avdraget vid själva förvärvsbeskattningen av ett unionsinternt förvärv framgår i stället av andra punkten. Vad som avses med överföringar som likställs med unionsinterna förvärv av varor mot ersättning framgår av 5 kap. 23 §.

I *andra punkten*, som motsvarar artikel 178 c i direktivet, anges att faktura krävs för att styrka yrkat avdrag vid ett unionsinternt förvärv av varor. Sådana överföringar som enligt 5 kap. 23 § likställs med unionsinterna förvärv av varor omfattas däremot inte. Det beror på att sådana överföringar görs inom ramen för den beskattningsbara personens egen verksamhet, vilket innebär att varken äganderättsövergång eller betalning sker, se vidare 5 kap. 23 §.

33 §

Paragrafen, som delvis motsvarar 8 kap. 17 § andra stycket ML, motsvaras närmast av artiklarna 178 f och 181 i mervärdesskattedirektivet. Paragrafen ska läsas tillsammans med 32 §. Bestämmelsen kan i likhet med ML:s bestämmelse sägas innehålla en ”ventil” från fakturakravet.

I 8 kap. 17 § andra stycket ML syftar uttrycket ”förvärvaren är skattskyldig” på uttrycket i första stycket ”förvärvaren är skattskyldig enligt 1 kap. 2 § första stycket 2–5”. I bestämmelsen byts ”förvärvaren är skattskyldig” ut mot ”unionsinterna förvärv av varor” och ”sådana leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren är skyldig att betala mervärdesskatten enligt 16 kap. 5 § eller någon av 7–13 §§. Det sistnämnda avser alltså situationer där förvärvaren betalar skatten, s.k. omvänd betalningsskyldighet. Ändringarna utgör led i den systematiska anpassningen till mervärdesskatte-

direktivet, se avsnitt 4. I övrigt görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I första och andra punkterna framgår att fakturakravet kan frångås under villkor att det finns särskilda skäl och att avdraget kan styrkas genom annan dokumentation (prop. 2007/08:25 s. 221). Villkoren är liksom tidigare kumulativa.

Tredje punkten, som närmast motsvarar artikel 178 f och artikel 181 i direktivet, anger det tredje villkoret. Den ingående skatten ska hänföra sig till förvärvsbeskattningen av ett unionsinternt förvärv eller en leverans av varor respektive ett tillhandahållande av tjänster för vilka förvärvaren, inte säljaren, är skyldig att betala den utgående skatten, s.k. omvänd betalningsskyldighet.

34 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 kap. 17 § andra stycket ML. Den motsvaras närmast av artikel 178 d i mervärdesskattedirektivet.

Uttrycket ”förvärvaren är skattskyldig” i 8 kap. 17 § andra stycket ML syftar på det i första stycket i samma lagrum angivna ”förvärvaren är skattskyldig enligt 1 kap. 2 § första stycket 2–5”. Punkten 5 avser unionsinterna förvärv av varor. Med unionsinterna förvärv av varor förstås även vissa överföringar av varor från ett annat EU-land till Sverige som en beskattningsbar person gör inom ramen för den egna rörelsen (2 a kap. 2 § 4 ML). Av direktivets motsvarande bestämmelse följer att varor som försänts eller transporterats av den beskattningsbara personen inom ramen för sin rörelse från en annan medlemsstat, ska likställas med ett gemenskapsinternt förvärv av varor mot ersättning (artikel 21). I 8 kap. ML om avdragsrätt och hur denna ska styrkas, regleras inte överföringar i egna bestämmelser, utan ingår tillsammans med unionsinterna förvärv av varor i uttrycket ”förvärvaren är skattskyldig”. I direktivet (kapitel 1–5 i avdelning X) regleras dock överföringar i egna bestämmelser, skilda från de unionsinterna förvärven. Det innebär att i fråga om bestämmelserna om utövande av avdragsrätten, finns reglerna för överföringar i artikel 178 d, medan reglerna för unionsinterna förvärv av varor finns i artikel 178 c. På motsvarande sätt som i direktivet, regleras i den här bestämmelsen särskilt överföringar. Bestämmelsen

utgör ett led i den systematiska anpassningen till mervärdesskatte-direktivet. Definitionen av överföringar av varor finns i 5 kap. 23 §.

I likhet med ML uppställs krav på att avdrag ska styrkas genom någon form av dokumentation. Däremot ställs inte något krav på ”särskilda skäl” för att frångå fakturakravet. Eftersom överföringen görs inom ramen för den beskattningsbara personens egen verksamhet, sker varken någon äganderättsövergång eller betalas någon ersättning. Det finns därmed ingen skyldighet att utfärda faktura i mervärdesskattehänseende. Enligt vår bedömning innebär ändringen endast en mindre materiell skillnad jämfört med ML:s bestämmelse. Bestämmelsen avser förvärvsbeskattningen av själva överföringen av varorna. Olika inköp i samband med överföringen, t.ex. en transporttjänst för att utföra överföringen omfattas i stället av 32 § 1.

I bestämmelsen ersätts ”förvärvaren är skattskyldig” av ”överföringar som likställs med unionsinterna förvärv av varor mot ersättning enligt 5 kap. 23 §”. Genom ändringarna uppnås en förbättrad formell överensstämmelse med motsvarande bestämmelse i artikel 178 d i direktivet. I övrigt görs vissa smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Import

35 §

Paragrafen, som saknar en direkt motsvarighet i ML, motsvaras närmast av 8 kap. 5 § ML. Paragrafen motsvarar delvis artikel 178 e i mervärdesskattedirektivet.

Även om det i ML saknas en uttrycklig bestämmelse som preciserar hur avdrag vid import ska styrkas, framgår av 8 kap. 5 § ML att rätt till avdrag för ingående skatt finns endast om den kan styrkas.

Av *första stycket* framgår att avdraget ska styrkas genom importdokument. Med importdokument avses även elektroniska versioner av sådana dokument (artikel 52 i genomförandeförordningen). Importdokumentet ska ange eller medge beräkning av mervärdesskatten som har eller ska betalas med anledning av importen. Som exempel på importdokument kan nämnas en av Tullverket upprättad tullräkning eller tullkvitto. När Skatteverket är beskattningsmyndighet för importen framgår inte mervärdesskatten av tullräkningen.

Däremot anges tullvärdet för den importerade varan, vilket ska läggas till grund för beräkning av mervärdesskatten.

I *andra stycket* anges att det av importdokumentet eller av en annan handling dessutom ska framgå att den beskattningsbara person som yrkar avdraget är importör eller mottagare av de importerade varorna. Om den beskattningsbara personen själv deklarerar importen framgår namnet av importhandlingen. En beskattningsbar person kan också anlita ett ombud för att genomföra importen, t.ex. ett indirekt ombud som handlar i eget namn men för den beskattningsbara personens räkning. I sådana fall framgår inte alltid den beskattningsbara personens namn av importdokumentet. För att styrka avdraget i ett sådant fall krävs någon annan handling, t.ex. en fullmakt utställd till ombudet, där det framgår att den beskattningsbara personen är mottagare av de importerade varorna. Även vid andra typer av ombudskap kan det förekomma att den beskattningsbara personens namn inte framgår av importdokumentet, trots att det är den beskattningsbara personen som är skyldig att betala mervärdesskatten vid importen. För att styrka avdraget krävs även i dessa fall någon annan handling än ett importdokument där det framgår att den beskattningsbara personen är importör eller mottagare av de importerade varorna. Detsamma gäller när 8 § 3 är tillämplig. Med mottagare avses att den beskattningsbara personen mottar de importerade varorna för användning i sin verksamhet. Däremot behöver varorna inte rent fysiskt avlämnas vid den plats den beskattningsbara personen bedriver sin verksamhet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 11.

Vissa förvärv av fastighet, hyresrätt eller bostadsrätt till lägenhet

36 §

Paragrafen, som motsvarar 8 kap. 19 § första, andra och fjärde stycket ML, anger hur avdraget ska styrkas vid sådant förvärv av en fastighet, hyresrätt eller bostadsrätt som avses i 8 § 4 (8 kap. 4 § 4 ML). De delar av ML:s paragraf (8 kap. 19 § första, tredje och fjärde stycket) som avser det fallet att en ny ägare yrkar avdrag för den skatt som den tidigare ägaren betalat vid ny-, till- eller ombyggnad av en fastighet men inte dragit av (9 kap. 8 § andra stycket 2 ML), flyttas till 12 kap. 26 § om frivillig beskattning för vissa fastighets-

upplåtelser. I jämförelse med ML ändras bestämmelsen i redaktionellt hänseende, bl.a. till följd av att den delas upp i flera paragrafer.

I *första stycket* görs vissa språkliga ändringar för att lydelsen närmare ska ansluta till lydelsen i 8 § 4. Vidare slopas ”i pappersform eller elektronisk form” såsom obehövligt.

I *andra stycket*, som motsvarar 8 kap. 19 § andra och fjärde styckena ML, görs vissa språkliga ändringar. I *femte punkten* byts ”skattskyldigheten” ut mot ”skyldigheten att betala mervärdesskatt” till följd av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4.

Tredje stycket motsvarar sista meningen i 8 kap. 19 § första stycket ML. Någon ändring i sak är inte avsedd.

14 kap. Återbetalning av ingående skatt

Kapitlet innehåller de allmänna bestämmelserna om rätten till återbetalning av ingående skatt och förfarandet för detta. Begrepp som definieras i 13 kap. om avdrag för ingående skatt har samma betydelse i reglerna om återbetalning av ingående skatt. Det gäller exempelvis begreppet ingående skatt som definieras i 13 kap. 4 och 5 §§.

Som ett led i den systematiska och terminologiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet som genomgående görs i NLM, byts ML:s begrepp skattskyldig och omsättning ut mot direktivets ”beskattningsbar person” respektive ”leverans av varor” och ”tillhandahållande av tjänster”, se avsnitt 4. I ML finns regler om återbetalning i 10 kap. och 19 kap. Detta kapitlet ersätter både 10 kap. ML om rätten till återbetalning och 19 kap. ML om förfarandet för återbetalning. I enlighet med mervärdesskattedirektivets systematik, föreslår vi att såväl reglerna om avdrag för som återbetalning av ingående skatt placeras i de särskilda ordningarna (se 18–22 kap.). Ytterligare bestämmelser om återbetalning finns i NMF. Därutöver kan Skatteverket meddela verkställighetsföreskrifter om återbetalning.

Enligt vår mening bör NML:s regler om återbetalning av ingående skatt anpassas till mervärdesskattedirektivet. Därigenom anpassas reglerna om återbetalning i NML även till de direktiv som reglerar förfarandet för återbetalning till beskattningsbara personer i andra EU-länder och till beskattningsbara personer som inte är etablerade i något EU-land. Reglerna om återbetalning till beskattningsbara personer i andra EU-länder finns i EU-återbetalningsdirektivet och

reglerna om återbetalning till beskattningsbara personer som inte är etablerade i något EU-land finns i trettonde direktivet. Direktivens fullständiga namn framgår av inledningen till författningskommentarerna. Den anpassningen medför bl.a. följande förändringar. De materiella reglerna i 10 kap. ML om återbetalning till beskattningsbara personer som inte är etablerade i Sverige är kopplade till begreppet utländsk beskattningsbar person (definierat i 1 kap. 15 § ML). Det begreppet saknar direkt motsvarighet i mervärdesskattedirektivet (jfr EU-domstolens dom i de förenade målen C-318/11 och C-319/11 Daimler och Widex). Begreppet förekommer inte heller i EU-återbetalningsdirektivet eller i det trettonde direktivet. I avsnitt 4 föreslås därför att begreppet utländsk beskattningsbar person slopas i NML. Det innebär bl.a. att rätten till återbetalning och förfarandet för detta kopplas till den beskattningsbara personen och dennes anknytning till Sverige, eller snarare dennes avsaknad av anknytning hit. Begreppet etablerad i mervärdesskattedirektivet är centralt inte bara när det gäller platsen för beskattning (6 kap.) utan även när det gäller återbetalning av ingående skatt. För att omfattas av t.ex. EU-återbetalningsdirektivet får den sökanden under återbetalningsperioden inom den återbetalande medlemsstatens territorium varken haft sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe från vilket affärstransaktioner genomförts, eller i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, inte heller har varit bosatt eller stadigvarande vistats där. Att den beskattningsbara personen saknar dessa typer av anknytning till Sverige under återbetalningsperioden är en förutsättning för återbetalning. I ett återbetalningssammanhang används alltså begreppet etablerad för att ange vilka slags anknytningar som den beskattningsbara personen *inte* får ha till Sverige (artikel 3 a i EU-återbetalningsdirektivet och artikel 1.1 i trettonde direktivet). Bestämmelserna i 19 kap. ML är delvis anpassade till detta (prop. 2009/10:15). Där används uttrycket ”beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land” som beteckning för en person vars rätt till återbetalning följer av EU-återbetalningsdirektivet. Däremot används ML:s begrepp utländsk beskattningsbar person för beskattningsbara personer som inte är etablerade i något EU-land (19 kap. 34 § andra stycket ML).

De materiella reglerna för återbetalning av ingående skatt i 10 kap. ML är också kopplade till begreppet export (definierat i 1 kap. 10 § ML). Mervärdesskattedirektivet innehåller inte någon definition av

termen export. Termen används utan närmare förklaring i t.ex. artikel 146.1 c och även i rubriken ovanför artikel 146. Eftersom mervärdeskattedirektivet saknar en uttrycklig definition och som en anpassning till direktivet, föreslås i avsnitt 4 att NML inte bör innehålla en uttrycklig definition av termen export. Härigenom bör tillräcklig flexibilitet skapas för att reglerna ska kunna följa med i den rättsutveckling som skapas genom EU-domstolens rättspraxis.

Förslagen gällande avdrag för och återbetalning av ingående skatt finns i avsnitt 11.

Innehåll

1 §

I paragrafen, som saknar motsvarighet i ML, anges kapitlets innehåll. Syftet med bestämmelsen är att göra kapitlets struktur och innehåll mer överskådligt.

Bestämmelser om återbetalning i andra kapitel

2 §

Paragrafen motsvarar delvis 10 kap. 2 § tredje stycket ML. I paragrafen lämnas en upplysning om att ytterligare bestämmelser som rör återbetalning av ingående skatt finns i 19 kap. som innehåller den särskilda ordningen för resebyråer och i 22 kap. som innehåller de särskilda ordningarna för distansförsäljning av varor och vissa tillhandahållanden av tjänster. Till 22 kap. flyttas bl.a. bestämmelserna i 10 kap. 4 a §, 19 kap. 30 § och 31 a § ML. Syftet med bestämmelsen är att göra det lättare att hitta var i lagen det finns bestämmelser om återbetalning av ingående skatt.

Återbetalning till beskattningsbara personer i andra EU-länder

Vem som kan ansöka om återbetalning

3 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 kap. 1 § första stycket ML. Paragrafen motsvaras av artikel 3 a och inledningen till artikel 3 b i EU-återbetalningsdirektivet.

Bestämmelsen anger de grundläggande villkor som måste vara uppfyllda för att en beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land ska vara berättigad att ansöka om återbetalning i Sverige. Om dessa villkor inte är uppfyllda omfattas den beskattningsbara personen i princip inte av EU-återbetalningsdirektivet och inte heller av återbetalningsreglerna i det här kapitlet. I jämförelse med ML:s bestämmelse slopas hänvisningarna, vilket beror på att reglerna om återbetalning anpassas systematiskt till EU-återbetalningsdirektivet, se avsnitt 11. I övrigt görs vissa mindre språkliga ändringar.

I *andra punkten* lämnas en upplysning om att det i 4–6 §§ finns undantag från villkoret att den beskattningsbara personen inte får ha levererat några varor eller tillhandahållit några tjänster i Sverige under återbetalningsperioden. Vidare byts ”omsättning” ut mot ”leverans av varor” och ”tillhandahållande av tjänster” som en följd av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet (se avsnitt 4) och även till EU-återbetalningsdirektivet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 1 § andra stycket 1 ML och artikel 3 b i EU-återbetalningsdirektivet.

Av bestämmelsen framgår att en beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land kan ansöka om återbetalning av ingående skatt, även om denne inom landet har tillhandahållit transporttjänster och stödtjänster till dessa under återbetalningsperioden, s.k. tillåtna tjänster (se även 5 och 6 §§).

I jämförelse med ML, byts begreppet omsättning ut mot ”leverans av varor” och ”tillhandahållande av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet (se avsnitt 4) och EU-återbetalningsdirektivet. I övrigt görs några mindre

språkliga ändringar på grund av att bestämmelsen bryts ut till en egen paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I bestämmelsen slopas hänvisningen till 3 kap. 30 e § ML om från skatteplikt undantagen omsättning av varustransporttjänster till eller från Azorerna eller Madeira eller mellan dessa öar. Det beror på att det undantaget motsvaras av artikel 142 i mervärdesskattedirektivet och till den artikeln hänvisar inte artikel 3 b i i EU-återbetalningsdirektivet. Återbetalningsreglerna är alltså inte tillämpliga vid sådana varustransporttjänster. Förändringen, som är en anpassning till EU-återbetalningsdirektivet, innebär en mindre materiell ändring. Som ytterligare en anpassning till EU-återbetalningsdirektivet, tillkommer jämfört med ML en hänvisning till 10 kap. 78 § (3 kap. 22 § ML) om undantag från skatteplikt för mäklar- och andra förmedlingstjänster avseende fartyg och luftfartyg med viss användning. Undantaget motsvaras av artikel 153 i mervärdesskattedirektivet. Av artikel 3 b i i EU-återbetalningsdirektivet framgår att tillhandahållanden av transporttjänster och stödtjänster till dessa som är undantagna i enlighet med artikel 153, inte utesluter återbetalning av ingående skatt. I den utsträckning en mäklar- och förmedlingstjänst även inbegriper t.ex. en transporttjänst, innebär förändringen en mindre materiell ändring. Båda nu nämnda materiella ändringar bedöms så marginella att de inte behandlas i konsekvensanalysen, avsnitt 17.

Slutligen preciseras hänvisningarna till enbart sådana lagrum som omfattar tillhandahållanden av transporttjänster och stödtjänster till dessa. Hänvisningarna i artikel 3 b i i EU-återbetalningsdirektivet är i vissa fall något för ”vida” eftersom de hänvisar till artiklar som, förutom tillhandahållanden av transporttjänster och stödtjänster till dessa, även omfattar annat, t.ex. leveranser av varor. Det gäller exempelvis hänvisningen till artikel 146 i mervärdesskattedirektivet. Artikel 146.1 a och b avser leveranser av varor. Detsamma gäller hänvisningen i ML till 9 c kap. 1 § ML som enbart bör hänvisa till första stycket 2–4 i det lagrummet.

5 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 1 § andra stycket 2 ML och artikel 3 b ii i EU-återbetalningsdirektivet.

Av bestämmelsen framgår att en beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land kan ansöka om återbetalning av ingående skatt, även om denne under återbetalningsperioden inom landet utfört sådana leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster där förvärvaren är skyldig att betala skatten enligt de i bestämmelsen angivna lagrummen (omvänd betalningsskyldighet). Bestämmelse anger alltså s.k. tillåtna leveranser och tillhandahållanden (se även 4 och 6 §§).

I jämförelse med ML tillkommer omvänd betalningsskyldighet vid handel med skrot och avfall enligt 16 kap. 12 § (1 kap. 2 § första stycket 4 e ML). Det är en systematisk anpassning till EU-återbetalningsdirektivet som beror på att den omvända betalningsskyldigheten vid handel med avfall och skrot grundas på artikel 199.1 d i mervärdesskattedirektivet. Enligt artikel 3 b ii i EU-återbetalningsdirektivet är omvänd betalningsskyldighet enligt artikel 199 en sådan s.k. tillåten transaktion som inte fråntar den beskattningsbara personen rätten att ansöka om återbetalning. Anpassningen innebär dock inte någon materiell skillnad. Av nuvarande regler följer att en utländsk beskattningsbar person har rätt till återbetalning vid omvänd skattskyldighet vid handel med skrot och avfall inom landet. Det gäller oavsett om den utländske beskattningsbara personen är registrerad för mervärdesskatt eller inte. Registreringen har bara betydelse för formen för återbetalningen. Om den beskattningsbara personen inte är registrerad för mervärdesskatt sker återbetalningen via den elektroniska portalen. Rätten till återbetalning följer av 10 kap. 1 § andra stycket ML som hänvisar till 1 kap. 2 § första stycket 4 c ML. Att återbetalning sker via den elektroniska portalen framgår av 19 kap. 1 § andra och tredje styckena ML. I andra stycket finns en hänvisning till 1 kap. 2 § första stycket 4 c ML som anger att omvänd skattskyldighet gäller vid en utländsk beskattningsbar persons omsättning av varor inom landet. Även avfall och skrot utgör varor i mervärdesskatterättslig mening. Något krav på att säljaren, dvs. den utländske beskattningsbara personen, ska vara registrerad för mervärdesskatt uppställs inte för att omvänd skattskyldighet ska vara tillämplig. Däremot uppställs ett sådant krav i bestämmelsen om

omvänd skattskyldighet vid handel med avfall och skrot (1 kap. 2 § första stycket 4 e ML). Det innebär att då den utländske beskattningsbara personen är registrerad för mervärdesskatt kan omvänd skattskyldighet föreligga enligt både 1 kap. 2 § första stycket 4 c och 4 e ML. Om den beskattningsbara personen är registrerad för mervärdesskatt så sker dock återbetalningen inte via den elektroniska portalen utan via skattedeklarationen. Även om inget sägs om den saken i förarbetena, är det enligt vår bedömning en trolig orsak till att det i 10 kap. 1 § andra stycket ML bara hänvisas till 1 kap. 2 § första stycket 4 c ML.

För att få tillämpa omvänd betalningsskyldighet vid handel med skrot och avfall krävs enligt 16 kap. 12 §, precis som enligt ML, att både leverantören och förvärvaren är eller ska vara registrerade för mervärdesskatt. Den som är registrerad ska lämna skattedeklaration (26 kap. 2 § 3 SFL).

I jämförelse med ML:s bestämmelse byts begreppet skattskyldig ut, varvid uttrycket ”varor eller tjänster som köparen är skattskyldig för” ersätts med ”leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster för vilka förvärvaren är skyldig att betala mervärdesskatten”. I övrigt görs några mindre språkliga ändringar på grund av att bestämmelsen bryts ut till en egen paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

6 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 1 § andra stycket 3 ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Av bestämmelsen framgår att en beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land kan ansöka om återbetalning av ingående skatt, även om denne inom landet levererat varor eller tillhandahållit tjänster under återbetalningsperioden, s.k. tillåtna varor och tjänster (se även 4 och 5 §§). Det innebär att en beskattningsbar person som redovisar mervärdesskatt i enlighet med unionsordningen i artiklarna 369a–369k eller importordningen i artiklarna 369l–369x i mervärdesskattedirektivet (jämför 22 kap.) även omfattas av återbetalningsreglerna i detta kapitel. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. I övrigt görs några mindre språkliga ändringar på

grund av att bestämmelsen bryts ut till en egen paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återbetalningsrättens omfattning

7 §

Paragrafen motsvaras närmast av 10 kap. 1 §, 2 § första och andra stycket, 3 §, 11 § första–tredje stycket och 12 § första stycket ML. Paragrafen motsvaras av artikel 170 i mervärdesskattedirektivet och artikel 5 första stycket i EU-återbetalningsdirektivet.

Bestämmelsens lydelse ansluter nära till lydelsen i artikel 5 i EU-återbetalningsdirektivet. En grundläggande förutsättning för rätten till återbetalning är att den beskattningsbara personen uppfyller de villkor som anges i 3–6 §§. Återbetalningsrätten avser ingående skatt som debiterats den beskattningsbara personen (etablerad i annat EU-land) av andra beskattningsbara personer för gjorda leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster inom landet eller för import till landet. Återbetalningsrätten gäller även sådan ingående skatt som omfattas av avdragsrätt enligt 13 kap. 8 § om avdragsrätt i vissa särskilda fall.

I jämförelse med ML byts begreppet omsättning ut mot ”leverans av varor” och ”tillhandahållande av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet (se avsnitt 4) och till EU-återbetalningsdirektivet. ML:s begrepp utländsk beskattningsbar person slopas i NML och ersätts förevarande bestämmelse av ”beskattningsbar person”, som syftar tillbaka på ”beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land” som nämns i 3 §.

Av *andra stycket* framgår att återbetalningsrätten i första stycket gäller endast i den utsträckning den beskattningsbara personen använder varorna eller tjänsterna för sådana transaktioner som anges i det stycket.

I *första strecksatsen* i andra stycket, som delvis motsvarar artikel 5 a i EU-återbetalningsdirektivet, hänvisas till 13 kap. 9 § (artikel 169 a i mervärdesskattedirektivet). Enligt 13 kap. 9 § har en beskattningsbar person avdragsrätt för ingående skatt som har betalats vid förvärv av varor och tjänster i Sverige, när dessa varor och tjänster används för dennes transaktioner utanför landet – förutsatt att transaktionerna skulle ha medfört rätt till avdrag om de hade genomförts

inom landet. Den typen av transaktioner medför alltså även återbetalningsrätt, se även kommentaren till 13 kap. 9 §.

I *andra strecksatsen* i andra stycket, som delvis motsvarar artikel 5 a i EU-återbetalningsdirektivet, hänvisas till 13 kap. 10 och 11 §§ (artikel 169 b och c i mervärdesskattedirektivet). Enligt 13 kap. 10 § har en beskattningsbar person rätt till avdrag för vissa transaktioner som är undantagna från skatteplikt men som medför avdragsrätt (s.k. kvalificerat undantag). Enligt 13 kap. 11 § föreligger rätt till avdrag för vissa kvalificerat undantagna finansiella tjänster och försäkringstjänster. Enligt ML föreligger rätt till återbetalning för båda typer av transaktioner (10 kap. 1 § och 11 § andra stycket ML). Artikel 5 a i EU-återbetalningsdirektivet hänvisar dock inte till artikel 169 c i mervärdesskattedirektivet. En direktivanpassning synes leda till att det inte ska finnas någon hänvisning till 13 kap. 11 § och följaktligen inte någon rätt till återbetalning. Det skulle i enligt vår mening leda till att beskattningsbara personer som är etablerade i ett annat EU-land skulle få en negativ särbehandling jämfört med beskattningsbara personer etablerade inom landet. Samma sorts transaktioner hade medfört avdragsrätt för beskattningsbara personer etablerade inom landet medan de etablerade i ett annat EU-land inte skulle ha återbetalningsrätt. Medlemsstaterna har dock en skyldighet att alltid iaktta primärrätten som normhierarkiskt står över direktiven. Det innebär att de allmänna principerna om likabehandling och icke-diskriminering ska beaktas (se för liknande resonemang i mål C-582/08 kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, p. 47 och generaladvokatens yttrande, p. 46–47). Även dessa transaktioner bör därför enligt vår mening medföra återbetalningsrätt.

I *tredje strecksatsen* i andra stycket, som motsvarar artikel 5 b i EU-återbetalningsdirektivet, hänvisas till 5 § om sådana leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom landet för vilka förvärvaren är skyldig att betala mervärdesskatten (omvänd betalnings-skyldighet). Det är här fråga om sådana s.k. tillåtna leveranser och tillhandahållanden inom landet som medför återbetalning.

8 §

Paragrafen motsvaras närmast av 10 kap. 1 § första stycket 2 och 13 a § ML. Paragrafen motsvarar artikel 6 i EU-återbetalningsdirektivet.

Första stycket motsvarar närmast 10 kap. 1 § första stycket 2 ML. Bestämmelsens lydelse ansluter nära till lydelsen i artikel 6 första stycket i EU-återbetalningsdirektivet. Bestämmelsen i den artikeln införlivar EU-domstolens slutsatser i mål C-302/93 Debouche och mål C-136/99 Monte Dei Paschi Di Siena. Se även EU-domstolens dom i mål C-165/17 Morgan Stanley, p. 32. För att vara berättigad till återbetalning måste alltså en beskattningsbar person som inte är etablerad i Sverige (när det gäller återbetalning används begreppet etablerad för att ange vilka slags anknytningar sökanden *inte* får ha, se 14 kap. 3 §) genomföra transaktioner som medför avdragsrätt i etableringslandet. I jämförelse med ML:s bestämmelse slopas begreppet omsättning som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs en anpassning till EU-återbetalningsdirektivet då förutsättningen att omsättningen ska vara skattepliktig eller medföra återbetalningsrätt i det land där omsättningen görs, ändras till att ”den beskattningsbara personen ska utföra transaktioner som medför rätt till avdrag i det EU-land där denne är etablerad”.

Andra stycket motsvarar 10 kap. 13 a § ML. Bestämmelsen anpassas till och dess lydelse ansluter nära till lydelsen i artikel 6 andra stycket i EU-återbetalningsdirektivet. Förändringarna är en konsekvens av den systematiska och terminologiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet och EU-återbetalningsdirektivet, varigenom bl.a. begreppet utländsk beskattningsbar person slopas, se avsnitt 11. Hänvisningen avser den version av mervärdesskattedirektivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. I övrigt görs endast några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

9 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 13 § ML och artikel 5 andra stycket i EU-återbetalningsdirektivet.

ML:s begrepp skattskyldighet och utländsk beskattningsbar person slopas som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet som görs i NML, se avsnitt 4. Härigenom anpassas bestämmelsen även till EU-återbetalningsdirektivet. Med anledning därav omformuleras bestämmelsen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

10 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 13 b § ML och artikel 4 i EU-återbetalningsdirektivet.

Bestämmelsens lydelse ansluter nära till lydelsen i artikel 4. I jämförelse med ML byts begreppet omsättning ut mot den beskattningsbara transaktionen ”leverans av varor” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet och till EU-återbetalningsdirektivet, se avsnitt 4. Vad som avses med ”leverans av varor” förklaras i 5 kap. Vidare görs några smärre redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *första punkten*, som motsvarar artikel 4 a i EU-återbetalningsdirektivet, hänvisas till definitionen av felaktigt debiterad mervärdesskatt i 2 kap. 12 §.

I *andra punkten*, som motsvarar artikel 4 b i EU-återbetalningsdirektivet, hänvisas till undantagen från skatteplikt i 10 kap. 46, 50 och 65 § 3. Det innebär en ändring i jämförelse med ML:s bestämmelse som både hänvisar till ett undantag från skatteplikt (3 kap. 30 a § första eller andra styckena ML) och en beskattningslandsregel (5 kap. 3 a § första stycket 3 ML). Förändringen beror på den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, vilket bl.a. innebär att ML:s systematik där exporttransaktioner utgör en omsättning utomlands ersätts med direktivets systematik där exporttransaktioner är en transaktion inom landet som omfattas av kvalificerat undantag, se avsnitt 9.

Vad en ansökan ska avse

11 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 3 § ML och artikel 14 i EU-återbetalningsdirektivet. I bestämmelsen görs endast några smärre språkliga förändringar, bl.a. byts ”köp” ut mot ”förvärv”, vilket görs genomgående i NML. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Hur en ansökan ska göras

12 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 kap. 1 § första stycket och tredje stycket första meningen samt 8 § andra stycket ML. Paragrafen motsvaras av artikel 7 och artikel 15.1 första stycket andra meningen i EU-återbetalningsdirektivet.

I *första stycket*, som delvis motsvarar 19 kap. 1 § första stycket och tredje stycket första meningen ML, görs några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket*, som motsvarar 19 kap. 8 § andra stycket ML och artikel 15.1 första stycket andra meningen, ändras hänvisningen. Det beror på att de bestämmelser, till vilka ML hänvisar, flyttas till NMF, se vidare vid 13 §. Det innebär inte någon materiell förändring vad gäller de uppgifter som ska lämnas.

I *tredje stycket* lämnas en upplysning om att det finns bestämmelser i 51–54 §§ om hur en ansökan ska göras i det fall den sökande är eller ska vara registrerad för mervärdesskatt enligt SFL.

Ansökans innehåll och språk

13 §

Paragrafen motsvaras närmast av 19 kap. 2 § första stycket 1 och tredje stycket ML.

I jämförelse med ML flyttas bestämmelserna i 2 § första stycket 2–5 och andra stycket (samt 4 och 5 §§) till NMF.

I *andra stycket* lämnas en upplysning om att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer med stöd av 8 kap. 7 § RF kan meddela närmare föreskrifter om ansökans innehåll och vilka språk som får användas i en ansökan om återbetalning eller när uppgifter lämnas enligt 18 och 19 §§. Det är alltså frågan om sådana verkställighetsföreskrifter som ligger inom regeringens restkompetens. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Se vidare avsnitt 11.

Återbetalningsperiod

14 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 6 § ML och artikel 16 i EU-återbetalningsdirektivet.

Ansökningstid

15 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 kap. 8 § första stycket ML. Paragrafens första stycke motsvarar artikel 15.1 första stycket första meningen i EU-återbetalningsdirektivet.

Andra stycket är nytt. I bestämmelsen klargörs att tidsfristen som anges i första stycket inte ska beräknas med stöd av 2 § lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid, den s.k. söndagsregeln. Vidare görs motsvarande ändringar beträffande ansökningar från beskattningsbara personer som inte är etablerade i något EU-land (43 §) och från beskattningsbara personer som är etablerade i Sverige och som riktar ansökningar om återbetalning till ett annat EU-land (56 §).

Paragrafen behandlas i avsnitt 11.

Minimibelopp

16 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 7 § ML och artikel 17 i EU-återbetalningsdirektivet. I jämförelse med ML görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Skatteverkets underrättelseskyldighet

17 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 9 § ML och artikel 19.1 i EU-återbetalningsdirektivet.

Skatteverkets rätt att begära uppgifter

18 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 10 § ML och artikel 20.1 första och andra stycket i EU-återbetalningsdirektivet. I jämförelse med ML görs endast några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

19 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 11 § ML och artikel 20.1 tredje stycket i EU-återbetalningsdirektivet. I jämförelse med ML görs endast några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tidsfrist för att lämna uppgifter

20 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 12 § ML och artikel 20.2 i EU-återbetalningsdirektivet. I jämförelse med ML görs endast ett par mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tidsfrister för Skatteverkets beslut

21 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 13 § första stycket ML och artikel 19.2 i EU-återbetalningsdirektivet. I jämförelse med ML görs endast några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

22 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 14 § första–tredje stycket ML och artikel 21 i EU-återbetalningsdirektivet. I jämförelse med ML görs endast några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Följden av att beslut inte meddelas inom tidsfristen

23 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 13 § andra stycket och 14 § fjärde stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 23.2 andra stycket i EU-återbetalningsdirektivet. I jämförelse med ML görs endast några mindre språkliga ändringar med anledning av att bestämmelsen placeras i en egen paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Korrigerings- och återkrav av återbetalt belopp

24 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 15 § ML och artikel 13 i EU-återbetalningsdirektivet. I jämförelse med ML görs endast ett par mindre språkliga ändringar. Hänvisningen avser den version av mervärdesskattedirektivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

25 §

Paragrafen motsvarar närmast 19 kap. 16 § ML inledningen i första stycket och artikel 25 i EU-återbetalningsdirektivet. De materiella bestämmelserna i 19 kap. 16 § första och andra stycket ML flyttas till förordningen då de har sådan karaktär av detaljreglering att det lämpligen regleras i verkställighetsföreskrifter. Någon ändring i sak är inte avsedd.

26 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 17 § ML och artikel 24 i EU-återbetalningsdirektivet. I jämförelse med ML görs endast några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

27 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 18 § ML. I jämförelse med ML görs endast några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tidpunkt och land för utbetalning

28 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 19 § första stycket ML och artikel 22.1 i EU-återbetalningsdirektivet. I jämförelse med ML görs endast en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

29 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 19 § andra och tredje stycket ML och artikel 22.2 i EU-återbetalningsdirektivet. I jämförelse med ML görs endast några mindre språkliga ändringar på grund av att bestämmelsen bryts ut och placeras i en egen paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ränta

30 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 20 § ML och artikel 26 i EU-återbetalningsdirektivet.

31 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 21 § ML och artikel 27.1 och 27.2 första stycket i EU-återbetalningsdirektivet. I jämförelse med ML görs endast en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återbetalning till beskattningsbara personer utanför EU*Vem som kan ansöka om återbetalning*

32 §

Paragrafen motsvaras närmast av 10 kap. 1 § första stycket och 19 kap. 22 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 171.2 första stycket i mervärdesskattedirektivet och inledningen till artikel 1.1 i trettonde direktivet.

I jämförelse med ML byts ”utländsk beskattningsbar person” ut mot ”beskattningsbar person som inte är etablerad i något EU-land, se avsnitt 11. Vidare byts ”omsättning” ut mot ”leverans av varor” och ”tillhandahållande av tjänster” som en följd av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4). Termen återbetalningsperiod finns i ML men används för att ange den tidsperiod som en ansökan om återbetalning får avse (19 kap. 23 § ML). Föreliggande bestämmelse syftar på samma återbetalningsperiod men används för att ange att de grundläggande villkoren måste vara uppfyllda under denna period. För att omfattas av reglerna om återbetalning får den beskattningsbara personen t.ex. normalt inte ha levererat varor i Sverige.

Bestämmelsen anger de grundläggande villkor som måste vara uppfyllda för att en beskattningsbar person som inte är etablerad i något EU-land ska vara berättigad att ansöka om återbetalning. Om dessa villkor inte är uppfyllda omfattas den beskattningsbara personen

i princip inte av trettonde direktivet och inte heller av återbetalningsreglerna i det här kapitlet. Villkoren ska vara uppfyllda under den återbetalningsperioden som anges i 42 §.

I *första punkten* anges de anknytningar som en beskattningsbar person *inte* får ha. Att den beskattningsbara personen saknar dessa typer av anknytning till Sverige under återbetalningsperioden är en förutsättning för återbetalning.

I *andra punkten* anges att återbetalning utesluts om den beskattningsbara personen under återbetalningsperioden har levererat varor eller tillhandahållit tjänster. Vidare lämnas en upplysning om att det i 33 och 34 §§ finns undantag från det villkoret.

33 §

Paragrafen motsvaras närmast av 10 kap. 1 § första stycket och 19 kap. 22 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 1.1 a i trettonde direktivet.

Av bestämmelsen framgår att en beskattningsbar person som inte är etablerad i något EU-land får ansöka om återbetalning, även om denne under återbetalningsperioden har tillhandahållit transporttjänster och stödtjänster till dessa inom landet.

I jämförelse med artikel 1.1 a i trettonde direktivet saknas i ML en motsvarande uttrycklig återbetalningsrätt vid tillhandahållanden av transporttjänster och tjänster som är anknutna till sådana transporttjänster. Enligt vår bedömning kan skillnaden troligen förklaras av ML:s uppbyggnad kring skattskyldighetsbegreppet. Från skatteplikt undantagna tillhandahållanden av transporttjänster medför inte skattskyldighet, varför dessa tjänster inte behövs nämnas särskilt – tillämpningsområdet enligt ML och direktivet blir lika stort men med olika tekniker. Däremot har det i ML varit nödvändigt att särskilt ange att rätten till återbetalning inte går förlorad på grund av att den beskattningsbara personen levererat varor eller tillhandahållit tjänster för vilka förvärvaren är skyldig betala skatten (s.k. omvänd skattskyldighet), se nedan 34 §. Mot denna bakgrund gör vi bedömningen att den föreslagna förändringen endast innebär en formell ändring jämfört med ML.

34 §

Paragrafen motsvarar närmast 10 kap. 1 § andra stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 171.2 andra stycket i mervärdesskattedirektivet och artikel 1.1 b i trettonde direktivet.

Av bestämmelsen framgår att en beskattningsbar person som inte är etablerad i något EU-land kan ansöka om återbetalning, även om denne har levererat varor och tillhandahållit tjänster inom landet för vilka förvärvaren är skyldig att betala mervärdesskatten (s.k. omvänd betalningsskyldighet) under återbetalningsperioden.

I jämförelse med ML tillkommer hänvisningen till omvänd betalningsskyldighet vid handel med avfall och skrot (16 kap. 12 §). Förändringen innebär ett förtydligande om att rätten till återbetalning inte utesluts på grund av att den beskattningsbara personen utför den sortens transaktioner inom landet under återbetalningsperioden. I det fall den beskattningsbara personen redan är registrerad för mervärdesskatt i Sverige, används förfarandet för återbetalning via skattedeklaration (51–54 §§). I annat fall används det pappersbaserade förfarandet för återbetalning som gäller för beskattningsbara personer som inte är etablerade i något EU-land (39 §). Förändringen innebär inte någon materiell skillnad i jämförelse med ML eftersom dessa personer redan omfattas av återbetalning genom hänvisningen i 10 kap. 1 § andra stycket ML till 1 kap. 2 § första stycket 4 c ML.

Vidare byts, i jämförelse med ML, begreppet omsättning ut mot begreppen leverans av varor och tillhandahållande av tjänster. Vidare byts uttrycket ”förvärvaren är skattskyldig” ut mot ”förvärvaren är skyldig att betala mervärdesskatten”. Båda förändringarna är konsekvenser av de systematiska och terminologiska anpassningarna till mervärdesskattedirektivet som genomgående görs i NML, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återbetalningsrättens omfattning

35 §

Paragrafen motsvaras närmast av 10 kap. 1 §, 2 § första och andra stycket, 3 §, 11 § första–tredje stycket och 12 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 170 i mervärdesskattedirektivet och artikel 2.1 i trettonde direktivet.

Bestämmelsens tillämpning förutsätter att den beskattningsbara personen uppfyller de grundläggande förutsättningarna för återbetalningsrätt i 32–34 §§. Återbetalningsrätten avser ingående skatt som debiterats den beskattningsbara personen av andra beskattningsbara personer för gjorda leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster inom landet eller för import till landet. Återbetalningsrätten gäller även sådan ingående skatt som omfattas av avdragsrätt enligt 13 kap. 8 § om avdragsrätt i vissa särskilda fall.

I jämförelse med ML byts begreppet omsättning ut mot ”leverans av varor” och ”tillhandahållande av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. ML:s begrepp utländsk beskattningsbar person slopas i NML och ersätts här av ”beskattningsbar person” som syftar tillbaka på ”en beskattningsbar person som inte är etablerad i något EU-land” i 32 §. Den lagstiftningsteknik som används i NML innebär att de bestämmelser som finns under en viss rubrik bildar en sammanhängande helhet.

Av *andra stycket* framgår att återbetalningsrätten i första stycket gäller endast i den utsträckning den beskattningsbara personen använder varorna eller tjänsterna för sådana transaktioner som anges i det stycket.

Första strecksatsen i andra stycket hänvisar till 13 kap. 9 § (jfr artikel 17.3 a i sjätte direktivet som motsvaras av artikel 169 a i mervärdesskattedirektivet). Enligt den bestämmelsen har en beskattningsbar person avdragsrätt för ingående skatt som har betalats vid förvärv av varor och tjänster i Sverige, när dessa varor och tjänster används för dennes transaktioner utanför landet – förutsatt att transaktionerna skulle ha medfört rätt till avdrag om de hade genomförts inom landet. Den typen av transaktioner ger alltså även upphov till återbetalningsrätt, se även kommentaren till 13 kap. 9 §.

Andra strecksatsen i andra stycket hänvisar till 13 kap. 10 § (jfr artikel 17.3 b i sjätte direktivet som motsvaras av artikel 169 b i mervärdesskattedirektivet). Enligt bestämmelsen har en beskattningsbar person rätt till avdrag för vissa transaktioner som är undantagna från skatteplikt men som trots det medför avdragsrätt (s.k. kvalificerat undantag). Hänvisning görs också till 13 kap. 11 § (artikel 17.3 c i sjätte direktivet och artikel 169 c i mervärdesskattedirektivet), enligt vilken avdragsrätt föreligger för vissa kvalificerat undantagna finansiella tjänster och försäkringstjänster. Enligt ML föreligger rätt till återbetalning för båda typer av transaktioner. Artikel 2.1 i trettonde direktivet hänvisar dock inte till artikel 17.3 c i sjätte direktivet. En direktivsanpassning synes alltså leda till att det inte ska finnas någon hänvisning till 13 kap. 11 § och följaktligen inte någon rätt till återbetalning i de fallen (jfr EU-domstolens dom i mål C-582/08 kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, p. 35 och 36 samt generaladvokatens yttrande, p. 45–47, 61). Så har emellertid inte återbetalningsreglerna i ML tillämpats. Att slopa hänvisningen till 13 kap. 11 § skulle enligt vår mening medföra en större materiell förändring jämfört med hur ML tillämpas. Enligt våra utredningsdirektiv ska vi undvika att systematiska anpassningar leder till omfattande materiella förändringar av de svenska reglerna (dir. 2016:58 s. 9). Även de kvalificerat undantagna finansiella tjänster och försäkringstjänsterna bör därför enligt vår mening medföra återbetalningsrätt för beskattningsbara personer som inte är etablerade i något EU-land.

I *tredje strecksatsen* i andra stycket hänvisas till 34 § om sådana leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom landet för vilka förvärvaren är skyldig att betala mervärdesskatten (omvänd betalningsskyldighet). Det är här fråga om sådana leveranser och tillhandahållanden inom landet som inte utesluter återbetalning av ingående skatt enligt 14 kap.

36 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 13 § ML och artikel 4.1 i trettonde direktivet. ML:s begrepp skattskyldighet och utländsk beskattningsbar person slopas som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet som görs i NML, se avsnitt 4.

Med anledning därav omformuleras bestämmelsen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

37 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 13 b § ML. Paragrafen motsvarar artikel 171.3 i mervärdesskattedirektivet och artikel 4.1 i trettonde direktivet.

Bestämmelsens lydelse ansluter nära till lydelsen i artikel 171.3 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts begreppet omsättning ut mot ”leverans av varor” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *första punkten* hänvisas till definitionen av felaktigt debiterad mervärdesskatt i 2 kap. 12 §.

I *andra punkten* hänvisas till undantagen från skatteplikt för unions-interna leveranser och leveranser av varor när en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landet förvärvar varan för sin verksamhet i utlandet och hämtar den för att direkt föra ut den till en plats utanför EU. Det innebär en förändring i jämförelse med ML:s bestämmelse som både hänvisar till ett undantag från skatteplikt (3 kap. 30 a § första eller andra styckena ML) och en beskattningslandsregel (5 kap. 3 a § första stycket 3 ML). Förändringen beror på den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, vilket bl.a. innebär att ML:s systematik där exporttransaktioner utgör en omsättning utomlands, ersätts med direktivets systematik där exporttransaktioner är en transaktion inom landet som är undantagen från skatteplikt men trots det medför avdragsrätt (s.k. kvalificerat undantag), se avsnitt 9. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vad en ansökan ska avse

38 §

Paragrafen motsvarar delvis 10 kap. 3 § ML. Paragrafen baseras på artikel 3 i trettonde direktivet och behandlas i avsnitt 11.

Hur en ansökan ska göras

39 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 22 § och delvis 25 § första stycket ML. Paragrafen baseras på artikel 3 i trettonde direktivet. I bestämmelsen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ansökans innehåll, språk och handlingar som ska bifogas

40 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 kap. 25 § första stycket ML. Paragrafen baseras på artikel 3 i trettonde direktivet. Enligt vår bedömning är det tillräckligt att i lag ange att det finns en skyldighet för sökande att i ansökan uppge nödvändiga identifikationsuppgifter och de ytterligare uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna besluta om återbetalning. De närmare kraven på identifikationsuppgifterna och uppgifterna i övrigt har sådan karaktär av detaljreglering att det lämpligen regleras i verkställighetsföreskrifter, se vidare kommentaren till 41 §, jfr kommentaren till 13 §.

41 §

Paragrafen motsvarar närmast 19 kap. 25 § första och sjätte stycket ML. I bestämmelsen lämnas en upplysning om att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen kan meddela närmare föreskrifter om ansökans innehåll, vilka språk som får användas i en ansökan och om de handlingar som ska bifogas en ansökan. Det är alltså frågan om verkställighetsföreskrifter. Även om ett uttryckligt bemyndigande inte är nödvändigt, anser vi att en upplysning kan vara på sin plats i detta fall. Den som ansöker om återbetalning enligt dessa regler är inte etablerad i Sverige och kan därför inte förväntas vara bekant med svensk lagstiftningsteknik, jfr kommentaren till 13 § med motsvarande bestämmelse gällande beskattningsbara personer etablerade i annat EU-land. Enligt nuvarande regler meddelar Skatteverket verkställighetsföreskrifter med stöd av 25 § MF.

Ansökningar från beskattningsbara personer som inte är etablerade i något EU-land (32 §) kommer från länder som är mycket olika varandra. En del länder har t.ex. omsättningsskatt i stället för mervärdesskatt och en del länder har inget av dessa. Länderna är också mycket olika vad gäller teknisk utveckling och administration. Enligt vår bedömning bör därför regleringen vara flexibel nog att möta de olika förutsättningarna. För att lagtexten inte ska tyngas i onödan med detaljer och för att ge flexibilitet bör därför lämpligen detaljregleringen ges i verkställighetsföreskrifter.

Till verkställighetsföreskrifter bör hänföras de detaljerade kraven på ansökans innehåll, dvs. nödvändiga identifikationsuppgifter och de ytterligare uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna fatta beslut om återbetalning (40 §). Vilka språk som får användas i en ansökan har också sådan karaktär av detaljreglering att det lämpligen anges i verkställighetsföreskrifter. Slutligen bör det även i verkställighetsföreskrifter anges vilka handlingar som den sökande ska bifoga en ansökan om återbetalning. Bestämmelsen i 19 kap. 25 § andra och fjärde stycket ML om vilka handlingar som ska bifogas flyttas därför till NML:s förordning. I förordningen finns också bestämmelser som anger att Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om bl.a. de handlingar som bifogas, t.ex. om ansökan ska vara undertecknad (14 kap. 25 § femte stycket ML), vilka krav som ställs på ett intyg som ska visa att den sökande kan anses som en beskattningsbar person. Bestämmelsen i 19 kap. 25 § tredje stycket ML slopas såsom obehövlig.

Återbetalningsperiod

42 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 23 § ML och baseras på artikel 3 i trettonde direktivet. I jämförelse med ML görs endast en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ansöknings tid

43 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 26 § ML och baseras på artikel 3 i trettonde direktivet.

I *första stycket* görs, i jämförelse med ML, endast en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* är nytt. I bestämmelsen klargörs att tidsfristen som anges i första stycket inte ska beräknas med stöd av 2 § lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid, den s.k. söndagsregeln. Se vidare avsnitt 11.

Minimibelopp

44 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 24 § ML och baseras på artikel 3 i trettonde direktivet. I jämförelse med ML görs endast en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tidsfrist för Skatteverkets beslut

45 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 27 § ML och baseras på artikel 3 i trettonde direktivet. I jämförelse med ML görs endast ett par mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Utbetalningsland

46 §

Paragrafen saknar en direkt motsvarighet i ML. Paragrafen baseras på artikel 3 i trettonde direktivet. En korresponderade bestämmelse om utbetalningsland för beskattningsbara personer etablerade i annat EU-land finns i 29 § (19 kap. 19 § andra och tredje styckena ML) som motsvarar artikel 22.2 i EU-återbetalningsdirektivet. Trettonde direktivet saknar en sådan uttrycklig reglering om utbetalningsland

för återbetalningen och om bankavgifter vid överföringar av utbetalningsbeloppet. Utredningen har dock erfarit att Skatteverket när det gäller utbetalningsland behandlar beskattningsbara personer etablerade utanför EU på samma sätt som beskattningsbara personer etablerade i andra EU-länder (jfr 19 kap. 19 § ML och artikel 22). Enligt vår bedömning är det lämpligt att i NML införa en uttrycklig reglering, motsvarande den som gäller för beskattningsbara personer etablerade i annat EU-land. Härigenom uppnås även i formellt hänseende överensstämmelse med motsvarande reglering för beskattningsbara personer etablerade i annat EU-land.

Återkrav och avräkning

47 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 28 § ML och baseras på artikel 3 i trettonde direktivet. I jämförelse med ML görs endast några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

48 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 29 § ML och baseras på artikel 3 i trettonde direktivet. I jämförelse med ML görs endast några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återbetalning vid viss import

49 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 11 b § ML. Paragrafen motsvarar närmast artikel 20 andra stycket i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts omsättning ut mot uttrycket ”sändas eller levereras”, vilket är en anpassning till direktivets lydelse. Vidare görs hänvisning till artikel 20 andra stycket i direktivet och inte till en bestämmelse med ett korresponderande unionsinternt förvärv i Sverige. Det beror på den systematiska anpassningen som genomgående görs i NML, varvid bl.a. de beskattningsbara transaktionerna definieras landsneutralt. Någon ändring i sak är inte avsedd.

50 §

Paragrafen motsvaras närmast av 19 kap. 34 § första stycket ML. I bestämmelsen lämnas en upplysning om vilket förfarande som ska tillämpas vid en ansökan om återbetalning enligt 49 § genom en hänvisning till reglerna om återbetalning till beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade för mervärdesskatt. Hänvisning görs inte till 54 § eftersom minimibeloppet inte gäller vid återbetalning med stöd av 49 §, jfr 54 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återbetalning till den som är eller ska vara registrerad för mervärdesskatt

51 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 1 § tredje stycket andra meningen, 22 § andra stycket och delvis 34 § första och andra stycket ML.

I bestämmelsen anges att den som är eller ska vara registrerad för mervärdesskatt enligt SFL och som vill få återbetalning av ingående skatt, ska ansöka om detta hos Skatteverket. Anledningen till registreringen har ingen betydelse. Som exempel kan nämnas en beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land som är registrerad för mervärdesskatt i Sverige men som under den aktuella återbetalningsperioden varken har levererat varor eller tillhandahållit tjänster i Sverige. Denne har då rätt till återbetalning men återbetalningen sker via mervärdesskattedeklaration och i enlighet med förfarandet i SFL. I bestämmelsen görs endast några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

52 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 35 § första stycket första meningen och delvis andra stycket ML.

Den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet som görs i NML (se avsnitt 4) medför bl.a. att i stället för återbetalning vid en tillfällig unionsintern leverans av ett nytt transportmedel (10 kap. 11 a § ML) finns avdragsrätt för en sådan leverans (13 kap. 7 §) om förutsättningarna härför är uppfyllda. Av den anledningen

slopas bestämmelsen i 19 kap. 35 § ML om återbetalning i sådana fall. I jämförelse med ML görs i övrigt endast några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

53 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 kap. 35 § andra stycket ML. I jämförelse med ML görs endast några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

54 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 34 § tredje stycket ML. Med anledning av den i förhållande till 19 kap. ML ändrade systematiken, hänvisas till 16 § som gäller beskattningsbara personer etablerade i andra EU-länder och till 44 § som gäller beskattningsbara personer som inte är etablerade i något EU-land. I jämförelse med ML görs i övrigt endast några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återbetalningsansökningar riktade till andra EU-länder

Hur en ansökan ska göras

55 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 31 § och 32 § andra stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 7 och artikel 15.1 första stycket andra meningen i EU-återbetalningsdirektivet.

Hänvisningen avser den senaste lydelsen av EU-återbetalningsdirektivet (vilket framgår av 2 kap. 2 §), dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. I jämförelse med ML görs i övrigt endast några mindre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ansöknings tid

56 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 32 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 15.1 första stycket första meningen i EU-återbetalningsdirektivet.

I *första stycket* görs, i jämförelse med ML, några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Andra stycket är nytt. I bestämmelsen klargörs att tidsfristen som anges i första stycket inte ska beräknas med stöd av 2 § lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid.

Paragrafen behandlas i avsnitt 11.

Skatteverkets underrättelseskyldighet

57 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 32 § tredje stycket ML och artikel 15.2 i EU-återbetalningsdirektivet.

Skatteverkets vidarebefordran av ansökan

58 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 kap. 33 § ML. Paragrafen motsvarar artikel 18 i EU-återbetalningsdirektivet.

I jämförelse med ML görs ett förtydligande i första stycket och en redaktionell ändring i andra stycket.

I *första stycket* förtydligas att Skatteverket normalt ska vidarebefordra en ansökan om återbetalning till det EU-land som ansökan riktar sig till, såvida inte någon av situationerna i andra stycket föreligger. Någon materiell ändring är inte avsedd.

I *andra stycket* anges, i likhet med ML:s bestämmelse, i vilka fall Skatteverket inte ska vidarebefordra en ansökan om återbetalning. Vidare byts ”skattskyldig” ut mot ”beskattningsbar person” och ”omsättning” byts ut mot ”leveranser av varor” och ”tillhandahållande av tjänster” som en konsekvens av de systematiska och terminologiska anpassningarna till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Därigenom

anpassas bestämmelsen även till EU-återbetalningsdirektivet. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återbetalning till hjälporganisationer

59 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 5 § ML. Paragrafen motsvarar artikel 146.1 c och 146.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återbetalning till utländska beskickningar m.fl.

Utländska beskickningar, karriärkonsulat och internationella organisationer

60 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 6 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 151.1 första stycket a och 151.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en redaktionell ändring och några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Diplomatisk personal och karriärkonsuler

61 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 7 § första stycket ML. Paragrafen baseras på artikel 151.1 första stycket a och andra stycket samt 151.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en redaktionell ändring och några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

62 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 8 § ML. Paragrafen baseras på artikel 151.1 första stycket a och andra stycket samt 151.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en redaktionell ändring och några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

63 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 7 § andra stycket ML. Paragrafen baseras på artikel 151.1 första stycket a och andra stycket samt 151.2 i mervärdesskattedirektivet.

Återbetalning till EU och vissa EU-organ

64 §

Paragrafens första stycke motsvarar 10 kap. 6 § andra stycket ML och artikel 151.1 första stycket aa i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Andra stycket saknar motsvarighet i ML. Det tillkommer med anledning av att bestämmelsen placeras i en egen paragraf. Någon ändring i sak vad gäller vilka förvärv som omfattas är inte avsedd.

65 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 6 § tredje stycket ML och artikel 151.1 första stycket aa i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Gemensamma bestämmelser för 59–65 §§

66 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 37 § ML. I jämförelse med ML görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

67 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 38 § ML. I jämförelse med ML görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återbetalningsrätten ska styrkas

68 §

Paragrafen motsvarar närmast 10 kap. 14 § ML. I jämförelse med ML görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Skattetillegg

69 §

Paragrafen motsvarar 20 kap. 6 § ML. I bestämmelsen görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Omprövning i vissa fall

70 §

Paragrafen motsvarar delvis 20 kap. 2 § ML. Paragrafen motsvarar artikel 23.2 i EU-återbetalningsdirektivet.

I jämförelse med ML flyttas del av bestämmelsen till 22 kap. som innehåller de särskilda ordningarna för distansförsäljning av varor och vissa tillhandahållanden av tjänster (19 kap. 30 § andra stycket ML). Vidare ändras förevarande bestämmelse i redaktionellt hänseende till punktuppställning i en mening. Vidare görs några smärre språkliga ändringar.

I *andra stycket* tillkommer en hänvisning till första punkten i första stycket i förtydligande syfte. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

71 §

Paragrafen motsvarar 20 kap. 3 § och 4 § andra stycket ML. I *första stycket* byts ”utländsk beskattningsbar person” ut mot ”beskattningsbar person som inte är etablerad i något EU-land”, vilket beror på att ML:s begrepp utländsk beskattningsbar person slopas, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga ändringar, bl.a. hänvisas till 39 § som avser det pappersbaserade förfarandet för en ansökan om återbetalning. I likhet med ML gäller bestämmelsen alltså inte en ansökan om återbetalning via skattedeclaration enligt 26 kap. SFL. Någon ändring i sak är inte avsedd.

72 §

Paragrafen motsvarar 20 kap. 4 § första stycket ML.

Indrivning och verkställighet

73 §

Paragrafen motsvarar 20 kap. 5 § första, andra och fjärde stycket ML. I jämförelse med ML ändras bestämmelsen på så sätt att tredje stycket slopas och ersätts med att lagen (1993:891) om indrivning skrivs ut i *första stycket*.

I *andra stycket* görs den förändringen att det i redan lagen anges att Skatteverket får besluta att inte överlämna en fordran för indrivning om fordran avser ett ringa belopp. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

15 kap. Justering av avdrag för ingående skatt som är hänförlig till investeringsvaror

Kapitlet innehåller bestämmelser om justering av avdrag för ingående skatt som avser investeringsvaror. Sådana bestämmelser som särskilt rör justering av avdrag för ingående skatt vid frivillig beskattning finns dock i kapitlet om frivillig beskattning för vissa fastighetsuppåtelse (12 kap.).

Motsvarigheten till bestämmelserna i kapitlet finns i artikel 184–192 i mervärdesskattedirektivet.

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i ML. I paragrafens *första stycke* beskrivs vilka bestämmelser som finns i detta kapitel samt införs en innehållsförteckning. Syftet är att göra kapitlets struktur och innehåll mer överskådligt. Av *andra stycket* framgår att det även finns bestämmelser om justering av avdrag för ingående skatt vid frivillig beskattning i 12 kap.

Vad som avses med ingående skatt

2 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 2 § tredje stycket ML. I jämförelse med ML omformuleras lagtexten för att den bättre ska stämma överens med hänvisningen till 20–27 §§. I stycket byts även begreppet ”jämkning” ut mot ”justera avdrag för ingående skatt”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare inleds stycket med en hänvisning till definitionen av ingående skatt i 13 kap. som en följd av att bestämmelsen bryts ut från det kapitlet.

Någon ändring i sak är inte avsedd.

Särskilt om hyresrätter och bostadsrätter

3 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 3 § ML. I jämförelse med ML byts ”jämka” ut mot ”justera avdrag för ingående skatt”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare görs några redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vad som är en investeringsvara

4 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 2 § första stycket ML. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 2 § tredje stycket ML. I jämförelse med ML ändras hänvisningen med anledning av att 8 a kap. 2 § ML delas upp i flera bestämmelser. Någon ändring i sak är inte avsedd.

6 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 2 § andra stycket ML. I jämförelse med ML ändras hänvisningarna med anledning av att 8 a kap. 2 § ML delas upp i flera bestämmelser. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I vilka fall avdrag ska justeras

7 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 4 § första stycket ML. I jämförelse med ML byts ”jämkning” ut mot ”justeras”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. I *första, andra, tredje och sjätte punkten* görs vissa språkliga och redaktionella ändringar i

syfte att förtydliga att bestämmelserna avser avdragsgill mervärdesskatt. Vidare införs ordet "importen" i första, andra och tredje punkterna för att förtydliga att punkterna omfattar både ingående skatt hänförlig till förvärv och import. Med förvärv avses även unionsinternt förvärv och överföringar som likställs med unionsinternt förvärv mot ersättning. I tredje punkten byts även "omsättningen" ut mot "leveransen" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

8 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 4 § andra stycket ML. I jämförelse med ML byts "jämkning" ut mot "justering av avdrag för ingående skatt", vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

9 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 5 § ML. I jämförelse med ML byts "jämkas" ut mot "justeras", vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare görs *i andra punkten* några språkliga och redaktionella ändringar i syfte att förtydliga att den avser avdragsgill mervärdesskatt. Slutligen görs några språkliga ändringar i bestämmelsen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Justeringsperiod

10 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 6 § första och andra stycket ML. I jämförelse med ML byts orden "jämkas" och "korrigeringsstiden" ut mot "justeras" och "justeringsperioden", vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare läggs ordet "import" till för att förtydliga att denna bestämmelse även rör avdrag för ingående skatt hänförlig till import. Slutligen görs några språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

11 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 6 § tredje och fjärde stycket ML. I jämförelse med ML byts ordet ”korrigeringsstiden” ut mot ”justeringsperioden” för att lydelsen bättre ska stämma överens med lydelsen i mervärdesskattedirektivet. Vidare läggs ordet ”importen” till för att förtydliga att denna bestämmelse även rör avdrag för ingående skatt hänförlig till import. I bestämmelsen ersätts också ordet ”räkensår” med ”beskattningsår”. Genom detta byte av ord blir det tydligt i samtliga fall vilket år som avses, eftersom ordet ”beskattningsår” är definierat i 2 kap. 3–6 §§. Slutligen görs några språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Hur avdrag ska justeras

Ändrad användning och överlåtelse

12 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 7 § första stycket ML. I jämförelse med ML byts orden ”jämkas”, ”jämkning ske” och ”korrigeringsstiden” ut mot ”justeras”, ”avdrag för ingående skatt justeras” och ”justeringsperioden”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare ersätts ordet ”räkensår” med ”beskattningsår”. Genom detta byte av ord blir det tydligt i samtliga fall vilket år som avses, eftersom ordet ”beskattningsår” är definierat i 2 kap. 3–6 §§. I bestämmelsen görs även en språklig följdändring med anledning av att befrielsen från skatt i 9 d kap. ML görs om till undantag från skatteplikt i 18 kap. NML. Slutligen görs en redaktionell ändring genom att stycket delas upp i två stycken. Någon ändring i sak är inte avsedd.

13 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 7 § andra stycket ML. I jämförelse med ML byts orden ”jämkas”, ”jämkningen” och ”korrigeringsstiden” ut mot ”justeras”, ”justeringen” och ”justeringsperioden”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare

görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

14 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 7 § tredje och fjärde stycket ML. I jämförelse med ML byts orden ”jämkas” och ”korrigeringstiden” ut mot ”justeras” och ”justeringsperioden”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare ersätts ordet ”räkenskapsår” med ”beskattningsår”. Genom detta byte av ord blir det tydligt i samtliga fall vilket år som avses, eftersom ordet ”beskattningsår” är definierat i 2 kap. 3–6 §§. Slutligen görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ursprungsbeloppet

15 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 8 § första stycket ML. I jämförelse med ML byts ”jämkas” ut mot ”justeras”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare läggs ordet ”import” till för att förtydliga att denna bestämmelse även rör ingående skatt vid import av investeringsvaran. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Justeringsbeloppet

16 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 8 § andra stycket första meningen ML. I jämförelse med ML byts ”jämkning”, ”jämkningsbeloppet” och ”korrigeringstiden” ut mot ”justering av avdrag för ingående skatt”, ”justeringsbeloppet” och ”justeringsperioden”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare görs några språkliga ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen avser förändringar av den avdragsgilla andelen ingående skatt. Slutligen görs ytterligare några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 8 § andra stycket andra meningen ML. I jämförelse med ML byts ”jämka” och ”jämkningsbeloppet” ut mot ”justera avdrag för ingående skatt” och ”justeringsbeloppet”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare görs några språkliga ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen avser förändringar av den avdragsgilla andelen ingående skatt. Slutligen görs ytterligare en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

18 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 9 § ML. I jämförelse med ML byts ”jämkningsbeloppet” ut mot ”justeringsbeloppet”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

19 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 10 § ML. I jämförelse med ML byts ”jämkningsbeloppet” ut mot ”justeringsbeloppet”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare görs några språkliga ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen avser avdragsgill ingående skatt. Slutligen görs ytterligare några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övertagande av rättighet och skyldighet att justera avdrag

Överlåtelse av investeringsvaror vid överlåtelse av rörelse, fusion och liknande förfaranden

20 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 11 § första stycket ML. I jämförelse med ML byts ”jämka” ut mot ”justera”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare byts ordet ”verksamhet” ut mot ”rörelse” för att ordalydelsen ska vara enhetlig med andra bestämmelser i 5 kap. NML där ordet ”verksamhet” byts ut

mot ”rörelse”. Med anledning av att orden ”skattskyldig” och ”skattskyldighet” slopas som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet (se avsnitt 4), byts ”frivillig skattskyldighet” ut mot ”frivillig beskattning” och ”är skattskyldig” ut mot ”har avdragsrätt”. Vidare slopas hänvisningen till återbetalningsbestämmelserna, då dessa bestämmelser har gjorts om till avdragsbestämmelser eller har slopats såsom obehövlige, se avsnitt 11. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Överlåtelse av fastighet i vissa fall

21 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 12 § första stycket ML. I jämförelse med ML byts ”jämka” på två ställen ut mot ”justera” respektive ”justera avdrag”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Begreppet ”skattskyldig” byts ut mot ”har avdragsrätt” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare slopas hänvisningen till återbetalningsbestämmelserna, då dessa bestämmelser har gjorts om till avdragsbestämmelser eller har slopats såsom obehövlige, se avsnitt 11. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

22 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 12 § andra stycket ML. I jämförelse med ML byts ”jämka” på två ställen ut mot ”justera” respektive ”justera avdrag” och ”jämkning” mot ”justera avdrag”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare införs en hänvisning med anledning av uppdelningen av 8 a kap. 12 § i flera bestämmelser. Slutligen görs några redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

23 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 12 § tredje stycket ML. I jämförelse med ML byts ”jämka” mot ”justera avdrag”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare införs en hänvisning med anledning av uppdelningen av 8 a kap. 12 § i flera bestämmelser. Slutligen byts, som en följd av införandet av ordet ”justeringshandling” i 28 §, ”sådan handling” ut mot ”en justeringshandling”. I bestämmelsen görs också en smärre redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Inträde och utträde ur mervärdesskattegrupp

24 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 11 § andra stycket ML. I jämförelse med ML byts ”jämka” på två ställen ut mot ”justera avdrag för ingående skatt” respektive ”justera avdrag för”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare görs en redaktionell ändring och några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Fastighetsägare som försätts i konkurs

25 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 13 § första stycket ML. I jämförelse med ML byts i *första stycket* ”jämka” ut mot ”justera”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Med anledning av att begreppet ”skattskyldigt” slopas som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet (se avsnitt 4), byts ”konkursboet är skattskyldigt” ut mot förutsättningarna i *första och andra punkten* att ”konkursboet är en beskattningsbar person enligt 4 kap. 18 § för den ekonomiska verksamheten i fastigheten” samt att ”verksamheten består helt eller delvis av beskattade transaktioner inom landet”. Syftet med införandet av dessa två förutsättningar är att uppnå samma resultat som med ML:s skrivning om att konkursboet är skattskyldigt. Ett motsvarande byte av ord görs även i *andra stycket*. Med anledning av detta byte görs

även några redaktionella ändringar av bestämmelsen. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

26 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 13 § andra och tredje stycket ML. I jämförelse med ML byts ”jämka” ut mot ”justera”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Hyresgäst eller bostadsrättshavare som lämnar en hyresrätt eller bostadsrätt

27 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 14 § ML. I jämförelse med ML byts ”jämka” ut mot ”justera avdrag för”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Utfärdande av justeringshandling

28 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 15 § ML. I jämförelse med ML byts orden ”jämka” ut mot ”justera”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen införs också begreppet ”justeringshandling” för att antalet korshänvisningar mellan bestämmelserna i detta kapitel ska kunna minskas. Vidare slopas ”i pappersform eller i elektronisk form” såsom obehövligt. I bestämmelsen görs även några språkliga ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen avser förändringar av den avdragsgilla andelen ingående skatt. Slutligen görs språkliga och redaktionella ändringar och ”skall överta” ändras till ”övertar” i syfte att förtydliga att bestämmelsen omfattar samtliga övertaganden av rättighet och skyldighet att justera avdrag för ingående skatt enligt 20–27 §§. Någon ändring i sak är inte avsedd.

29 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 16 § ML. I jämförelse med ML byts orden ”jämka” ut mot ”justera avdrag”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare byts ordet ”kopia” ut mot ”exemplar” för att förtydliga att justeringshandlingen inte behöver överlämnas i form av en papperskopia utan att den även kan överlämnas i elektroniskt format. Som en följd av införandet av ordet ”justeringshandling” i 28 § byts ”handling” ut mot ”justeringshandling”. Slutligen görs språkliga och redaktionella ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen omfattar samtliga övertaganden av rättighet och skyldighet att justera avdrag för ingående skatt enligt 20–27 §§. Någon ändring i sak är inte avsedd.

30 §

Paragrafen motsvarar 8 a kap. 17 § ML. I jämförelse med ML byts i inledningen av bestämmelsen och i vissa av punkterna ordet ”handling” ut mot ”justeringshandling” som en följd av införandet av ordet ”justeringshandling” i 28 §. Vidare görs språkliga och redaktionella ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen omfattar samtliga övertaganden av rättighet och skyldighet att justera avdrag för ingående skatt enligt 20–27 §§. Bland annat byts ordet ”överlåtaren” ut mot ”utfärdaren” vilket syftar på utfärdaren av justeringshandlingen.

I *första och tredje punkten* läggs ordet ”import” till för att förtydliga att denna bestämmelse även rör avdrag för ingående skatt hänförlig till import. I *andra punkten* byts ”jämkning” ut mot ”justering”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. I *fjärde punkten* görs några smärre språkliga ändringar och 8 a kap. 17 § första stycket 5 ML delas upp i två punkter, *femte och sjätte punkten*, i syfte att göra bestämmelserna mer lättillgängliga. Vidare görs 8 a kap. 17 § andra stycket ML om till en punkt i listan över uppgifter som ska finnas i en justeringshandling, se *nionde punkten*. I *tionde punkten* byts ordet ”skattskyldigheten” ut mot ”beskattningen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I denna punkt görs även några språkliga ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen avser avdrag för ingående skatt. Vidare slopas ”rätt till återbetalning” såsom obehövligt.

Någon ändring i sak är inte avsedd.

Justeringshandling vid övertagande av rättighet och skyldighet att justera avdrag

31 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 20 § ML. I jämförelse med ML byts orden ”jämkning” och ”jämkningen” ut mot ”justering” och ”justeringen”, vilket är en terminologisk anpassning till mervärdesskattedirektivet. Vidare görs några smärre språkliga ändringar och ”skall överta” ändras till ”övertar” för att lagtexten bättre ska stämma överens med hänvisningen till 20–27 §§. Slutligen görs en smärre redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

16 kap. Vem som är betalningsskyldig

I 16 kap. NML finns bestämmelser om vem som är skyldig att betala mervärdesskatt för olika typer av transaktioner. Vidare finns en bestämmelse om vem som är betalningsskyldig för felaktigt debiterad mervärdesskatt. I ML återfinns liknande bestämmelser i 1 kap. Som en följd av att strukturen i NML har anpassats efter direktivet, placeras dessa bestämmelser i ett eget kapitel i NML.

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i ML. I paragrafen anges att i detta kapitel finns bestämmelser om vem som är skyldig att betala mervärdesskatt till staten för beskattningsbara transaktioner som är skattepliktiga och görs inom landet. De beskattningsbara transaktionerna definieras i 5 kap., se avsnitt 6. Genom den nya direktivanpassade systematiken i NML (se avsnitt 4), innebär detta att bestämmelserna avser transaktioner inom landet som är föremål för mervärdesskatt enligt 3 kap. (dvs. transaktioner inom mervärdesskattens tillämpningsområde) och som inte är undantagna från mervärdesskatt enligt 10 kap. eller 18 kap.

Avgränsningen av tillämpningsområdet för bestämmelserna i detta kapitel till ovan nämnda beskattningsbara transaktioner innebär att direktivets uttryck ”beskattningsbar leverans”, ”beskattningsbart till-

handahållande” och ”beskattningsbart unionsinternt förvärv” inte behöver införas i bestämmelserna. Vidare innebär avgränsningen att endast de leveranser, tillhandahållanden, unionsinterna förvärv och importers som sker inom landet omfattas av bestämmelserna. Detta behöver därmed inte heller nämnas i bestämmelserna. Avgränsningen av tillämpningsområdet för bestämmelserna innebär därmed att upprepningar av förutsättningar kan undvikas och att lagtexten därigenom blir mer lättillgänglig.

Av bestämmelsen framgår vidare att det finns en bestämmelse om vem som är skyldig att betala felaktigt debiterad mervärdesskatt till staten. Definitionen av felaktigt debiterad mervärdesskatt finns i 2 kap. 12 §. Slutligen anges vad paragraferna i kapitlet avser för att göra innehållet i kapitlet mer överskådligt.

Bestämmelser om betalningsskyldighet i andra kapitel

2 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § sjätte stycket ML. I jämförelse med ML används i denna och följande bestämmelser endast begreppet betalningsskyldig för mervärdesskatt medan begreppet ”skattskyldig” som används i motsvarande bestämmelser i ML slopas som en systematisk anpassning till mervärdesskattedirektivet, se vidare avsnitt 4.

I paragrafen anges var i NML det finns ytterligare bestämmelser om vem som är betalningsskyldig för mervärdesskatt. I jämförelse med ML görs vissa språkliga ändringar. Vidare slopas hänvisningen till bestämmelserna som motsvarar 6 kap. ML om skattskyldighet i särskilda fall, eftersom motsvarande bestämmelser i NML reglerar vem som är beskattningsbar person i stället för som i ML vem som är skattskyldig. En hänvisning till 21 kap. om särskild ordning för investeringsguld införs eftersom en bestämmelse avseende investeringsguld som delvis motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 4 a ML har placerats i detta kapitel. Vidare införs en hänvisning till 22 kap. om särskilda ordningar för distansförsäljning av varor och vissa tillhandahållanden av tjänster eftersom bestämmelsen i 1 kap. 2 § första stycket 1 a ML om skattskyldighet för mervärdesskattegrupper i andra EU-länder har flyttats till det kapitlet. Slutligen införs en hänvisning till 23 kap. om särskild ordning för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import eftersom bestämmelsen om vem som är

betalningsskyldig vid import i 28 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 införs i det kapitlet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vem som ska anses som en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landet

3 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § fjärde stycket och 2 d § andra stycket ML samt artikel 192a i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts begreppet ”omsättning av en vara eller en tjänst” ut mot ”en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Den systematiska anpassningen till direktivet innebär vidare att begreppet ”utländsk beskattningsbar person” slopas och ersätts med ”en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landet”, se avsnitt 4. Direktivets uttryck ”beskattningsbar leverans” och ”beskattningsbart tillhandahållande” införs inte i bestämmelsen då det redan framgår av avgränsningen i 1 § att bestämmelsen endast omfattar beskattningsbara transaktioner, se vidare kommentaren till 1 §. Vidare omformuleras bestämmelsen redaktionellt och orden ”här” och ”görs” byts ut mot ”i Sverige” och ”sker” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster

Huvudregel

4 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 1 ML och artikel 193 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts orden ”omsätter varan eller tjänsten” och ”omsättningen” ut mot ”levererar varor eller tillhandahåller tjänster” respektive ”leveransen eller tillhandahållandet” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare slopas begreppet skattskyldig som en konsekvens

av den systematiska anpassningen, se avsnitt 4. I bestämmelsen görs också vissa redaktionella ändringar. Direktivets uttryck ”beskattningsbar leverans” och ”beskattningsbart tillhandahållande” införs inte i bestämmelsen då det redan framgår av avgränsningen i 1 § att bestämmelsen endast omfattar beskattningsbara transaktioner, se vidare kommentaren till 1 §. I bestämmelsen införs dock begreppet beskattningsbar person, eftersom det endast är leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som görs av en beskattningsbar person som är föremål för mervärdesskatt (se 3 kap. NML). Därigenom kommer lagtextens lydelse närmare följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Omvänd betalningskyldighet – beskattningsbar person
som inte är etablerad inom landet*

5 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 4 c ML och artikel 194 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts orden ”omsättning” och ”omsätter” ut mot ”leverans”, ”tillhandahållande” respektive ”levererar varan eller tillhandahåller tjänsten” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Den systematiska anpassningen till direktivet innebär vidare att begreppet ”utländsk beskattningsbar person” slopas och ersätts med ”en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landet” och att begreppet ”skattskyldig” slopas, se avsnitt 4. I bestämmelsen görs också vissa redaktionella och språkliga ändringar och bestämmelsen delas upp i två stycken. Vidare slopas hänvisningen till 5 kap. 8 § ML och ersätts med en skrivning om att första stycket gäller tjänster med anknytning till fastighet i Sverige. Syftet är dock fortfarande att de tjänster som avses i 6 kap. 37 § (som motsvarar 5 kap. 8 § ML) även ska omfattas av denna bestämmelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Direktivets uttryck ”beskattningsbara leveranser” och ”beskattningsbara tillhandahållanden” införs inte i bestämmelsen då det redan framgår av avgränsningen i 1 § att bestämmelsen endast omfattar beskattningsbara transaktioner, se vidare kommentaren till 1 §.

6 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 d § första stycket ML. I jämförelse med ML byts begreppet ”skattskyldig för omsättning”, ”skattskyldighet” och ”omsättning” ut mot ”betalningsskyldig för mervärdesskatt för leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster”, ”betalningsskyldighet” och ”leveranser och tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Den systematiska anpassningen till direktivet innebär vidare att begreppet ”utländsk beskattningsbar person” slopas och ersätts med ”en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landet”, se avsnitt 4. I bestämmelsen görs redaktionella och språkliga ändringar och ordet ”därvid” byts ut mot ”då”. Vidare slopas orden ”inom landet” eftersom det redan framgår av avgränsningen i 1 § att leveransen eller tillhandahållandet ska ske inom landet, se vidare kommentaren till denna bestämmelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Andra stycket i 1 kap. 2 d § ML slopas eftersom det redan framgår av 3 § vem som ska omfattas av begreppet ”beskattningsbar person som inte är etablerad inom landet” när det används i detta kapitel.

7 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 3 ML och artikel 195 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts orden ”omsättning” och ”omsätter” ut mot ”leverans” respektive ”levererar” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Den systematiska anpassningen till direktivet innebär vidare att begreppet ”utländsk beskattningsbar person” slopas och ersätts med ”en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landet” och att begreppet ”skattskyldig” slopas, se avsnitt 4. I jämförelse med ML görs även en redaktionell ändring för att uppräkningsordet ”el, gas, värme och kyla” ska utformas på samma sätt som bestämmelserna om el och gas m.m. i 6 kap. I bestämmelsen görs också vissa övriga redaktionella och språkliga ändringar för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse och vara mer lättillgänglig och för att bestämmelserna om betalningsskyldighet ska vara enhetligt utformade. Någon ändring i sak är inte avsedd.

8 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 2 ML och artikel 196 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts orden ”omsättning” och ”omsätter” ut mot ”tillhandahållandet” och ”tillhandahåller” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Den systematiska anpassningen till direktivet innebär vidare att begreppet ”utländsk beskattningsbar person” slopas och ersätts med ”en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landet” och att begreppet ”skattskyldig” slopas, se avsnitt 4. I bestämmelsen görs också vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Omvänd betalningsskyldighet – trepartshandel

9 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 4 ML och artikel 197.1 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts orden ”omsättning” och ”omsättningen” ut mot ”leverans” respektive ”leveransen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare slopas begreppet skattskyldig som en konsekvens av den systematiska anpassningen, se avsnitt 4.

I jämförelse med motsvarande bestämmelse i ML, framgår uttryckligen att mottagaren av leveransen ska vara en beskattningsbar person eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person samt att mottagaren ska vara registrerad till mervärdesskatt i Sverige av bestämmelsen. I bestämmelsen införs också kravet att den beskattningsbara person som gör den efterföljande leveransen ska ha utfärdat en faktura i enlighet med artiklarna 219a–237 i mervärdesskattedirektivet (direktivets bestämmelser om utfärdande av fakturor, uppgifter i fakturan och pappersfakturor och elektroniska fakturor). Bestämmelsen kommer då även formellt att överensstämma med utformningen av artikel 197 i mervärdesskattedirektivet. När bestämmelserna om trepartshandel infördes i ML infördes detta krav inte i 1 kap. 2 § första stycket 4. Däremot angavs det i dåvarande 3 kap. 30 b § andra stycket att undantaget för trepartshandel gällde endast

om den utländske företagaren utfärdade en faktura eller jämförlig handling som uppfyllde kraven i 11 kap. 5 a § tredje stycket ML. Denna bestämmelse slopades dock genom prop. 2003/04:26 när de nya faktureringsreglerna infördes i ML för att den ansågs överflödig. I och med att mervärdesskattedirektivet systematik införs i NML, införs även detta krav uttryckligen i denna bestämmelse. Någon ändring i sak är inte avsedd. Slutligen görs också vissa redaktionella ändringar för att bestämmelserna om betalningsskyldighet ska vara enhetligt utformade och för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse.

Omvänd betalningsskyldighet – guld

10 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 kap. 2 § första stycket 4 a ML och artikel 198.2 i mervärdesskattedirektivet. Regleringen av omvänd betalningsskyldighet avseende leverans av investeringsguld återfinns i 21 kap. 10 § bland övriga bestämmelser om investeringsguld.

I jämförelse med ML byts ordet ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare slopas begreppet skattskyldig som en konsekvens av den systematiska anpassningen, se avsnitt 4. I bestämmelsen görs också vissa redaktionella och språkliga ändringar. Vidare byts orden ”guldmaterial eller halvfärdiga produkter” ut mot ”guld i råvaruform eller i form av halvfärdiga produkter” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Omvänd betalningsskyldighet – byggsektorn

11 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 4 b och andra stycket ML samt artikel 199.1 a och b i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ordet ”omsättning” ut mot ”tillhandahåller” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare slopas begreppet skattskyldig som en konsekvens av den systematiska anpassningen, se avsnitt 4. I be-

stämelsen görs också vissa redaktionella och språkliga ändringar. Vidare byts ordet ”verksamhet” ut mot ”ekonomisk verksamhet” i syfte att förtydliga lagtexten. Slutligen byts orden ”uthyrning av arbetskraft” ut mot ”tillhandahållande av personal” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Omvänd betalningsskyldighet – avfall och skrot

12 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 4 e och tredje stycket ML och artikel 199.1 d i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ordet ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare slopas begreppet skattskyldig som en konsekvens av den systematiska anpassningen, se avsnitt 4. I bestämmelsen görs också vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Omvänd betalningsskyldighet – utsläppsrätter och andra enheter

13 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 4 d ML och artikel 199a.1 a och b i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ordet ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare slopas begreppet skattskyldighet som en konsekvens av den systematiska anpassningen, se avsnitt 4. I bestämmelsen görs också vissa redaktionella och språkliga ändringar och direktivets ord ”överlåtelse av” införs för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse, för att lagtexten ska vara mer lättillgänglig och för att bestämmelserna om betalningsskyldighet ska vara enhetligt utformade. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I paragrafen görs en hänvisning till artiklarna 3 och 12 i direktivet om handel med utsläppsrätter. I jämförelse med ML används en kortare benämning av direktivet för att göra lagtexten mer lättillgänglig. Direktivets fullständiga namn framgår av 2 kap. 2 §. I ML är

hänvisningen i 1 kap. 2 § första stycket 4 d till utsläppshandelsdirektivet dynamisk, dvs. avser direktivet i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. I NML är hänvisningar till EU-direktiv utformade på så sätt att de avser direktiven i en viss angiven lydelse, s.k. statiska hänvisningar, se vidare avsnitt 4. För att den statiska hänvisningen i 2 kap. 2 § till utsläppshandelsdirektivet ska avse samma lydelse som den dynamiska hänvisningen i ML, hänvisas i 2 kap. 2 § till den senaste lydelsen av detta direktiv. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Unionsinternt förvärv

14 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 5 ML och artikel 200 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML görs vissa redaktionella ändringar av bestämmelsen för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse, för att lagtexten ska vara mer lättillgänglig och för att bestämmelserna om betalningsskyldighet ska vara enhetligt utformade. Vidare slopas begreppet skattskyldig som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Direktivets uttryck ”beskattningsbart unionsinternt förvärv” införs inte i bestämmelsen då det redan framgår av avgränsningen i 1 § att bestämmelsen endast omfattar beskattningsbara transaktioner, se vidare kommentaren till 1 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Import

15 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 6 a ML och baseras på artikel 201 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML görs redaktionella ändringar av bestämmelsen som en konsekvens av att bestämmelser som motsvarar 1 kap. 2 § ML delas upp i flera paragrafer. Vidare slopas begreppet skattskyldig som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Slutligen införs ordet ”även” för att förtydliga bestämmelsen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

16 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 6 b ML och baseras på artikel 201 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML görs redaktionella ändringar av bestämmelsen som en konsekvens av att bestämmelser som motsvarar 1 kap. 2 § ML delas upp i flera paragrafer. Vidare slopas begreppet skattskyldig som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 6 c ML och baseras på artikel 201 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML görs redaktionella ändringar av bestämmelsen som en konsekvens av att bestämmelser som motsvarar 1 kap. 2 § ML delas upp i flera paragrafer. Vidare slopas begreppet skattskyldig som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Felaktigt debiterad mervärdesskatt

18 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 1 § tredje stycket och 2 e § ML samt artikel 203 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML sammanförs bestämmelserna om att felaktigt debiterad mervärdesskatt ska betalas till staten och vem som ska betala den felaktigt debiterade mervärdesskatten till en enda bestämmelse. Definitionen av felaktigt debiterad mervärdesskatt finns i 2 kap. 12 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17 kap. Fakturering

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i ML. I bestämmelsen beskrivs vilka bestämmelser som finns i detta kapitel för att göra innehållet mer överskådligt.

Bestämmelser om fakturering i andra kapitel

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i ML. I paragrafen lämnas en upplysning om att ytterligare bestämmelser om fakturering finns i andra kapitel. Syftet med bestämmelsen är att göra det lättare att hitta var i lagen det finns bestämmelser om fakturering.

Hur bestämmelserna ska tillämpas på en mervärdesskattegrupp

3 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 5 § ML. I jämförelse med ML byts ”omsätter varor eller tjänster” ut mot ”levererar varor eller tillhandahåller tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Med anledning av denna systematiska anpassning byts också ”säljarens” ut mot ”leverantörens, tillhandahållarens”, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar i syfte att förtydliga bestämmelsen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tillämpningsområde för bestämmelserna om fakturering

Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster inom landet

4 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 12 § första stycket ML och artikel 219a.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättningar av varor och tjänster” ut mot ”leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs vissa smärre språkliga och redaktionella ändringar med anledning av att 11 kap. 12 § ML delas upp i flera bestämmelser och sammanslagningen av ML:s 11 och 11 a kap. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 12 § andra och tredje stycket ML och artikel 219a.2 a i i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättningen” ut mot ”leveransen eller tillhandahållandet” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Ordet ”köpare” byts också ut mot ”förvärvare” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Slutligen görs vissa smärre språkliga och redaktionella ändringar med anledning av att 11 kap. 12 § ML delas upp i flera bestämmelser och sammanslagningen av ML:s 11 och 11 a kap. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster i ett annat EU-land

6 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 13 § första och andra stycket ML och artikel 219a.2 a i i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättningar av varor och tjänster” och ”omsättningen” ut mot ”leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster” och ”leveransen eller tillhandahållandet” som en konsekvens av den systema-

tiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Ordet ”köpare” byts också ut mot ”förvärvare” och ”säljaren” byts ut mot ”leverantören eller tillhandahållaren” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare byts hänvisningen till avdelning V i mervärdesskattedirektivet ut mot en hänvisning till motsvarande artiklar för att hänvisningarna i NML ska vara enhetliga. Hänvisningen i paragrafen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Slutligen görs vissa redaktionella och språkliga ändringar med anledning av sammanslagningen av ML:s 11 och 11 a kap. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster utanför EU

7 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 14 § ML och artikel 219a.2 a ii i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättningar av varor eller tjänster” ut mot ”leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Ordet ”säljaren” byts också ut mot ”leverantören eller tillhandahållaren” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare görs en hänvisning till bestämmelserna i 6 kap. om platsen för beskattningsbara transaktioner som en följd effekt av att definitionen av begreppet ”export” slopas, se avsnitt 4. Därmed kommer bestämmelsens lydelse närmare följa direktivets lydelse och formellt stämma överens med direktivet. Slutligen görs vissa smärre språkliga ändringar.

Faktureringsskyldighet

Huvudregler

8 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 1 § första stycket ML och artikel 220.1.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning av varor eller tjänster” ut mot ”leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse.

hållande av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I bestämmelsen byts även ”säkerställa” ut mot ”se till” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Slutligen görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

9 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 1 § andra stycket ML och artiklarna 220.1.2, 220.1.3 och 221.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” och ”omsätts” ut mot ”leverans” och ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs vissa redaktionella och språkliga ändringar med anledning av att 11 kap. 1 § ML delas upp i flera bestämmelser. I bestämmelsen byts även ”säkerställa” ut mot ”se till” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar för att bestämmelserna i NML ska vara mer enhetliga. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag från huvudreglerna

10 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 2 § ML och artiklarna 220.2 och 221.3 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättningar” och ”omsatt” ut mot ”leveranser eller tillhandahållanden” och ”tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs vissa redaktionella och språkliga ändringar för att lagtexten ska vara mer lättillgänglig. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Faktureringskyldighet vid betalningar i förskott eller a conto***11 §**

Paragrafen motsvarar 11 kap. 3 § ML och artikel 220.1.4 och 220.1.5 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML slopas faktureringskravet vid betalningar i förskott eller a conto för leveranser som avses i 10 kap. 46 § som en anpassning till motsvarande bestämmelse i mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 12. Vidare byts begreppet ”omsättning” ut mot ”leverans eller ett sådant tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. I bestämmelsen byts även ”säkerställa” ut mot ”se till” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Slutligen görs vissa redaktionella och språkliga ändringar för att lagtexten ska vara mer lättillgänglig.

Självfakturering**12 §**

Paragrafen motsvarar 11 kap. 4 § ML och artikel 224 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ordet ”säljaren” på två ställen ut mot ”leverantören eller tillhandahållaren” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Särskilda tidpunkter för utfärdande av faktura**13 §**

Paragrafen motsvarar 11 kap. 3 a § första stycket ML och baseras på artikel 222 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsätts” ut mot ”levereras” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

14 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 3 a § andra stycket ML och artikel 222 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts begreppet ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare förtydligas vad hänvisningen till 10 kap. 46 § (3 kap. 30 a § ML) avser genom att det anges att bestämmelsen rör leveranser av varor till ett annat EU-land. I bestämmelsen byts även orden ”skattskyldighet inträder” ut mot ”den beskattningsgrundande händelsen för leveransen inträffar”. Som en följd av att reglerna om tidpunkten för när den beskattningsgrundande händelsen inträffar struktureras på ett annat sätt än ML:s regler om skattskyldighetens inträde (se avsnitt 7), behöver tidpunkten för faktureringen i denna bestämmelse inte så som i ML kopplas till tidpunkten för motsvarande unionsinterna förvärv. Tidpunkten kan i stället kopplas direkt till när den beskattningsgrundande händelsen inträffar för leveransen. En hänvisning till reglerna om när den beskattningsgrundande händelsen inträffar bedöms som överflödigt och slopas därför. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

15 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 3 a § tredje stycket ML och artikel 222 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts begreppet ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”skattskyldighet inträder” ut mot ”den beskattningsgrundande händelsen för tillhandahållandet inträffar”. Som en följd av att reglerna om tidpunkten för när den beskattningsgrundande händelsen inträffar struktureras på ett annat sätt än ML:s regler om skattskyldighetens inträde (se avsnitt 7), behöver tidpunkten för faktureringen i denna bestämmelse inte så som i ML kopplas till tidpunkten för motsvarande tillhandahållanden inom landet. Tidpunkten kan i stället kopplas direkt till när den beskattningsgrundande händelsen inträffar för tillhandahållandet. En hänvisning till reglerna om när den beskattningsgrundande händelsen inträffar bedöms som överflödigt och slopas därför. I bestämmelsen byts även ”som om-

fattas av uppgiftsskyldigheten” ut mot ”som ska tas upp i en periodisk sammanställning” för att förtydliga vad hänvisningen i lagtexten till SFL avser. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Samlingsfaktura

16 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 7 § första och tredje stycket ML och artikel 223 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”särskilda” ut mot ”separata” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare bryts andra stycket i 11 kap. 7 § ML ut till en egen bestämmelse, se vidare kommentar under 18 §. Slutligen görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Elektronisk faktura

17 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 6 § ML och artikel 232 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML slopas i *första stycket* hänvisningen till definitionen av elektronisk faktura för att hänvisningen bedöms vara överflödig. En definition av elektronisk faktura finns i 2 kap. om definitioner och förklaringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

18 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 7 § andra stycket ML och artikel 236 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML bryts bestämmelsen ut till en egen bestämmelse och placeras under rubriken elektronisk faktura för att faktureringsbestämmelserna närmare ska följa strukturen i mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen byts ”överförs” ut mot ”översänds” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Handling eller meddelande som likställs med faktura

19 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 10 § tredje stycket ML och artikel 219 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

20 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 10 § första och andra stycket ML. I jämförelse med ML slopas begreppet ”kreditnota”. Med kreditnota avses endast nedsättningar av ursprungliga fakturor. Begreppet omfattar därmed inte ändringar av ursprungliga fakturor som leder till att fakturabeloppet blir högre, varför begreppet inte kan användas varken i 23 eller 25 § eftersom dessa bestämmelser avser båda typer av ändringar av ursprungsfakturor. Begreppet ”kreditnota” skulle därmed endast kunna användas i ett fåtal paragrafer i NML och det bedöms därför vara överflödigt. Begreppet används inte heller i mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen hänvisas därför i stället till en sådan handling eller ett sådant meddelande som avses i 19 §.

I bestämmelsen slopas vidare ”av säljaren” för att tydliggöra att även denna typ av handlingar och meddelanden kan på samma sätt som vanliga fakturor utfärdas av förvärvaren eller tredje person. Slutligen görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Fakturans innehåll

21 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 8 § ML och artikel 226 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML ändras *inledningen* genom att en hänvisning till bestämmelsen om faktureringskyldighet vid förskott i 11 § införs som en anpassning till direktivets lydelse. Vidare slopas hänvisningen till samlingsfaktura då denna bedöms vara överflödig, en samlingsfaktura är en faktura som ställs ut baserat på faktureringskyldigheten i 8, 9 eller 11 § och omfattas därmed redan på den grunden av skyldigheterna i denna bestämmelse.

I *andra* punkten ändras ordet "ensamt" till "unikt" för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse.

I *tredje* punkten ändras "omsatts" till "levererats" och "tillhandahållits" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Ordet "säljarens" byts också ut mot "leverantörens eller tillhandahållarens" för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Slutligen görs en smärre språklig ändring.

I *fjärde* punkten görs vissa språkliga ändringar för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse och vara mer lättillgänglig. Vidare slopas hänvisningen till 3 kap. 30 b § ML då denna bedöms vara överflödigt eftersom de svenska faktureringsreglerna inte är tillämpliga på denna transaktion. Slutligen byts "är skattskyldig för förvärvet av varorna eller tjänsterna" ut mot "är betalningsskyldig för mervärdesskatt för leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4.

Den *femte* punkten delas upp i två punkter, femte punkten som avser leverantörens eller tillhandahållarens namn och adress och den nya *sjätte* punkten som avser förvärvarens namn och adress. Denna uppdelning görs i syfte att förtydliga lagtexten när ordet "säljarens" byts ut mot "leverantörens eller tillhandahållarens" och "köparens" byts ut mot "förvärvarens". Dessa byten görs för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. I femte och sjätte punkten införs även ordet "fullständiga" för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse.

I *sjunde* punkten ändras "omsatta" till "levererade" och "tillhandahållna".

I *åttonde* punkten ändras "omsättningen" till "leveransen" och "tillhandahållandet". Vidare görs en smärre språklig ändring.

I *elfte* punkten görs några språkliga ändringar för att göra lagtexten mer lättillgänglig.

I *tolfte* punkten görs en smärre språklig ändring för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse.

I *trettonde* punkten görs en smärre språklig ändring för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare byts "omsättningen är undantagen" ut mot "leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster är undantagna". Slutligen används benämningen "mervärdesskattedirektivet" i stället för direktivets nummer. Hän-

visningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

I *ffortonde* punkten görs en smärre språklig ändring för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse.

I *sextonde och sjuttonde* punkten anpassas hänvisningarna till 19 kap. och 20 kap. till respektive kapitels namn för att hänvisningarna i NML ska vara enhetliga.

22 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 8 a § ML. Paragrafen motsvarar närmast artikel 226a i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en smärre språklig ändring och en redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Förenklad faktura

23 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 9 § första stycket ML och artiklarna 220a.1 och 238 i mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen anges när en s.k. förenklad faktura får utfärdas. Med förenklad faktura avses t.ex. ett kvitto eller en biljett. Vilka uppgifter en förenklad faktura ska innehålla framgår av 25 §.

I jämförelse med ML förkortas inledningen för att göra lagtexten mer lättillgänglig. Vidare görs i *andra punkten* en redaktionell ändring för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. I *tredje punkten* ändras lagtexten med anledning av att begreppet ”kreditnota” slopas. Genom den nya formuleringen och hänvisningen till 19 § kommer lagtexten närmare följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

24 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 9 § andra stycket ML och artikel 220a.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättningar” och ”omsätter” ut mot ”leverans”, ”tillhandahållande”, ”levererar” och ”tillhandahåller” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Den systematiska anpassningen till direktivet innebär vidare att begreppet ”utländsk beskattningsbar person” slopas och ersätts med ”en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landet”, se avsnitt 4. Vidare görs redaktionella och språkliga ändringar med anledning av uppdelningen av 11 kap. 9 § i flera paragrafer och ändringarna i bestämmelserna om tillämpningsområdet för faktureringsreglerna. Slutligen görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

25 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 9 § tredje stycket ML och artikel 226b i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Bland annat byts ”säljaren” i *första punkten* ut mot ”leverantören eller tillhandahållaren”. I *femte punkten* ändras lagtexten med anledning av att begreppet kreditnota slopas. Genom den nya formuleringen och hänvisningen till 19 § kommer lagtexten närmare följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Valuta

26 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 11 § ML och artikel 230 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. I bestämmelsen byts även ”säkerställa” ut mot ”se till” som en följdändring till bytet av ord i 8 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Säkerställande av ursprungets äkthet och innehållets integritet

27 §

Paragrafen motsvarar 11 a kap. 2 § ML och artikel 233 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”säkerställa” ut mot ”se till” som en följd av motsvarande ändring i 28 §. Vidare införs en hänvisning till 28 § för att förtydliga bestämmelsen. Slutligen omformuleras bestämmelsen redaktionellt och några språkliga ändringar görs med anledning av omformuleringen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Bevarande av faktura

28 §

Paragrafen motsvarar 11 a kap. 1 § första stycket ML och artikel 244 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”säkerställa” ut mot ”se till” på tre ställen som en följdändring till bytet av ord i 8 § och för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

29 §

Paragrafen motsvarar 11 a kap. 1 § andra och tredje stycket ML. I jämförelse med ML görs vissa smärre språkliga ändringar med anledning av uppdelningen av 11 a kap. 1 § ML i två paragrafer och för att förtydliga bestämmelsen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Åtkomst till faktura som bevaras på elektronisk väg

30 §

Paragrafen motsvarar 11 a kap. 3 § andra stycket ML och artikel 241 i mervärdesskattedirektivet.

31 §

Paragrafen motsvarar 11 a kap. 3 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar delvis artikel 249 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts begreppet ”omsättning” ut mot ”leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare omformuleras bestämmelsen redaktionellt och några smärre språkliga ändringar görs. I bestämmelsen byts även ”säkerställa” ut mot ”se till” som en följdändring till bytet av ord i 28 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Dokumentationsskyldighet för beskattningsbara personer som använder ett elektroniskt gränssnitt

32 §

Paragrafen motsvarar 11 a kap. 4 § fjärde stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artikel 242a.1 i mervärdesskattedirektivet.

33 §

Paragrafen motsvarar 11 a kap. 4 § första stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artikel 242a.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” och ”omsättningar” ut mot ”leverans” och ”tillhandahållande” respektive ”leveranser” och ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

34 §

Paragrafen motsvarar 11 a kap. 4 § andra och tredje stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 242a.2 i mervärdesskattedirektivet.

18 kap. Särskild ordning för beskattningsbara personer med liten årsomsättning

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i ML. I paragrafen lämnas en upplysning om innehållet i detta kapitel. Bestämmelserna avser undantag från skatteplikt för leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster som görs av beskattningsbara personer med liten årsomsättning. Bestämmelserna baseras på artiklarna 282–290 i mervärdesskattedirektivet.

Undantag från skatteplikt

2 §

Paragrafen motsvarar 9 d kap. 1 § ML och baseras på artikel 287 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML har bestämmelsen utformats som ett undantag från skatteplikt för leveranser av varor och tjänster i stället för en skattebefrielse, ändringen behandlas i avsnitt 13. I bestämmelsen används också ”leveranser av varor” och ”tillhandahållande av tjänster” i stället för ”omsättning av varor och tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Som en anpassning till mervärdesskattedirektivets lydelse används dock ”årsomsättning” i fråga om värdet av den beskattningsbara personens leveranser och tillhandahållanden. Med årsomsättning i artikel 287 avses den omsättning som företaget har uppnått under ett år i den medlemsstat i vilken företaget är etablerat (C-97/09 Schmelz, punkt 77). Någon ändring i sak är inte avsedd.

Transaktioner som inte omfattas av undantaget

3 §

Paragrafen motsvarar 9 d kap. 2 § första stycket ML och baseras på artikel 283 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML ändras ordalydelsen eftersom ”skattebefrielsen” ersätts med ”undantaget

från skatteplikt”, se författningskommentaren till 2 §. I ML:s bestämmelse anges vidare att vissa beskattningsbara personer inte omfattas av befrielsen. I förhållande till ML har dock paragrafen utformats så att den mer inriktas mot att det är vissa transaktioner som inte omfattas. Med hänsyn till den systematiska anpassningen är det därmed vissa ”leveranser” och ”tillhandahållanden” som inte omfattas av undantaget. En sådan utformning är mer i linje med artikel 283, som är utformad så att ordningen med befrielse från skatt inte ska vara tillämplig på vissa ”transaktioner”. I ML finns en hänvisning till bestämmelserna om den särskilda skattefriheten för vissa konstverk i 1 kap. 2 a och 2 b §§. På grund av förslaget i avsnitt 4 om att slopa dessa bestämmelser görs ingen motsvarande hänvisning i paragrafen.

4 §

Paragrafen motsvarar 9 d kap. 2 § andra stycket ML och baseras på artikel 283 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML ändras ”omsättning” till ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”skattebefrielsen” ut mot ”undantaget” som en följd av ändringen i 2 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ansökan och beslut om undantag

5 §

Paragrafen motsvarar 9 d kap. 4 § första stycket ML. I jämförelse med ML ändras ordalydelsen eftersom ”skattebefrielsen” ersätts med ”undantaget från skatteplikt”, se författningskommentaren till 2 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

6 §

Paragrafen motsvarar 9 d kap. 4 § andra och tredje stycket ML. I jämförelse med ML byts ”skattebefrielse” ut mot ”undantag”, se författningskommentaren till 2 §. Mindre språkliga justeringar görs också. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Hur årsomsättningen ska beräknas

7–11 §§

Bestämmelserna motsvarar 9 d kap. 3 § ML och artikel 288 i mervärdesskattedirektivet.

Av 7 § framgår att den beskattningsbara personens årsomsättning ska beräknas med hänsyn till de belopp som anges i 8–11 §§. I jämförelse med ML anges, som en anpassning till artikel 288 i mervärdesskattedirektivet, att mervärdesskatt inte ska ingå i beloppen.

Av 8 § följer att värdet av den beskattningsbara personen leveranser och tillhandahållanden inom landet ska ingå vid beräkningen om transaktionerna skulle medföra skatteplikt om de utfördes av en beskattningsbar person som inte tillämpar undantaget i detta kapitel, dvs. om undantaget i den särskilda ordningen inte är tillämpligt.

Till skillnad mot i 9 d kap. 3 § ML anges inte att det är beskattningsunderlaget för omsättningen som ska ingå eftersom det i 7 § anges att mervärdesskatt inte ska ingå i beloppen. Detta är en anpassning till artikel 288 i mervärdesskattedirektivet. I förhållande till ML medför detta en mindre materiell ändring eftersom vinstmarginalen inte ska användas vid beräkning av omsättningen i de fall den beskattningsbara personen tillämpar vinstmarginalbeskattning. Ändringen behandlas i avsnitt 13.

Av 9 § framgår att värdet av vissa undantagna leveranser och tillhandahållanden också ska ingå vid beräkningen. Paragrafen motsvarar 9 d kap. 3 § första stycket 2 och 4. I jämförelse med ML används uttrycket ”transaktioner” i stället för ”omsättning” för att närmare anknyta till direktivets lydelse.

Enligt 10 § ska även värdet av vissa undantagna leveranser och tillhandahållanden ingå under förutsättning att de inte endast har karaktären av bitransaktion. Paragrafen motsvarar 9 d kap. 3 § första stycket 3. I jämförelse med ML används även i denna paragraf uttrycket ”transaktioner” för att närmare ansluta till direktivets ordalydelse. Angående vad som kan utgöra en bitransaktion, se prop. 2016/17:1 s. 444–445. Vidare har uppräknningen kompletterats med en hänvisning till undantaget avseende sedlar och mynt. Ändringen är en anpassning till artikel 288.

I 11 § behandlas avyttring av anläggningstillgångar. Bestämmelsen motsvarar 9 d kap. 3 § andra stycket ML. I förhållande till ML ändras ”omsättning” till ”avyttring” som är det uttryck som används i andra stycket i artikel 288.

Undantaget upphör

12 §

Paragrafen motsvarar 9 d kap. 5 § ML. I jämförelse med ML byts, som en del av den systematiska anpassningen till direktivet, begreppet ”omsättning” ut mot ”leverans” och ”tillhandahållande” när det avser behandlingen av den transaktion som medför att omsättningsgränsen överskrids. Ändringar görs också eftersom ”skattebefrielsen” ersätts med ”undantaget”, se författningskommentaren till 2 §. I bestämmelsen görs även redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Avdragsbegränsning

13 §

Paragrafen motsvarar delvis 10 kap. 11 § fjärde stycket och 10 kap. 12 § andra stycket ML. I de nämnda bestämmelserna begränsades rätten till återbetalning för företag som omfattades av skattebefrielsen. När omsättningsgränsen infördes i ML ansågs det inte nödvändigt att ha en särskild bestämmelse om avdragsbegränsning i 8 kap. ML eftersom de aktuella företagen inte bedrev verksamhet som medför skattskyldighet enligt ML. De omfattades därför inte av rätten till avdrag enligt 8 kap. 3 § ML (prop. 2016/17:1 s. 406 f). De ändringar som föreslås i 13 kap. innebär bl.a. att det som i 10 kap. 11 och 12 §§ ML ansågs vara återbetalning kommer att behandlas som en avdragsrätt i NML. Bestämmelserna om avdragsrätt utformas också i övrigt på ett sätt som är mer i enlighet med den utformning som direktivets bestämmelser har. Med hänsyn till det och av tydlighetsskäl bör NML innehålla en uttrycklig bestämmelse om begränsad avdragsrätt på motsvarande sätt som avses i artikel 289. Ändringen är därmed en anpassning till mervärdesskattedirektivet.

I 10 kap. 11 § ML begränsas inte återbetalningsrätten om omsättningen ska anses ha skett i ett annat EU-land. EU-domstolen har behandlat frågan om rätt till avdrag eller återbetalning av mervärdesskatt hänförlig till tillhandahållanden i ett annat EU-land av en beskattningsbar person som i etableringslandet omfattades av befrielse från skatt enligt den särskilda ordningen för små företag (C-507/16, Entertainment Bulgaria System). Av domen framgår att ett företag som är befriat från skatt i en medlemsstat inte har rätt till avdrag för mervärdesskatt som påförts i denna medlemsstat enligt artikel 168. Det anges nämligen i artikel 289 att beskattningsbara personer som är befriade från skatt inte har rätt att dra av mervärdesskatt i enlighet med artiklarna 167–171. Enligt artikel 169 a är dessutom avdragsrätten för mervärdesskatt på varor eller tjänster som används för transaktioner som utförs utanför den medlemsstat där skatten ska betalas beroende av om en sådan avdragsrätt skulle finnas för det fall transaktionerna hade genomförts inom medlemsstaten. Eftersom ett företag som är skattebefriat i etableringsmedlemsstaten inte har avdragsrätt i denna medlemsstat är inte heller ett av villkoren i artikel 169 a uppfyllt (punkterna 39–43 i domen). Av domen följer således att en beskattningsbar person som är skattebefriad i etableringslandet inte har rätt till avdrag eller återbetalning för sådan mervärdesskatt som avser tillhandahållanden utanför etableringslandet. Av den föreslagna paragrafen framgår att den som omfattas av undantaget i 2 § inte har rätt till avdrag för mervärdesskatt som avser transaktioner inom landet. Det följer därmed redan av den generella bestämmelsen i 13 kap. 9 § NML att rätt till avdrag inte finns för mervärdesskatt som avser transaktioner utanför landet. I förhållande till ML medför det en mindre materiell ändring eftersom mervärdesskatt som avser leveranser eller tillhandahållanden som beskattas i ett annat EU-land kommer att omfattas av en avdragsbegränsning.

Paragrafen behandlas även i avsnitt 13.

Faktura

14 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 9 a § ML och delvis artikel 289 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts, som en del av den systematiska anpassningen till direktivet, ”omsättning” ut mot ”leve-

rans” och ”tillhandahållande”, se avsnitt 4. Vidare görs en ändring eftersom ”skattebefrielse” ersätts med ”undantag från skatteplikt”, se författningskommentaren till 2 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Unionsinterna leveranser

15 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 30 a § femte stycket ML och artikel 139.1 första stycket och 139.2 i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen medför att undantaget i 2 § även tillämpas på unionsinterna varuleveranser.

Ansökan och beslut om beskattning

16 §

Paragrafen motsvarar 9 d kap. 6 § ML och artikel 290 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML ändras ”den som är skattebefriad” till ”en beskattningsbar person”. Ändringen är föranledd av ändringarna i 2 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

19 kap. Särskild ordning för resebyråer

Kapitlet innehåller bestämmelser om resetjänster som tillhandahålls av resebyråer. I ML finns motsvarande bestämmelser i 9 b kap., Särskilt om viss resebyråverksamhet. I mervärdesskattedirektivet finns bestämmelser om särskild ordning för resebyråer i artiklarna 306–310.

Innehåll

1 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i ML. I denna bestämmelse finns en upplysning om att i kapitlet finns bestämmelser om resetjänster som tillhandahålls av resebyråer.

Tillämpningsområde

2 §

Paragrafen motsvarar 9 b kap. 1 § första stycket första meningen och andra stycket ML och motsvarar artikel 306 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar 9 b kap. 1 § första stycket andra meningen ML och motsvarar artikel 307 första stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Formuleringen ”omsättning av en enda tjänst” ändras till ”ett enda tillhandahållande av tjänster” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare införs en hänvisning till 2 § för att bestämmelsen bryts ut till en egen paragraf. Slutligen görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Platsen för tillhandahållande av resetjänster

4 §

Paragrafen motsvarar 9 b kap. 4 § första stycket ML och motsvarar artikel 307 andra stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsatt” ut mot ”tillhandahållen” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare slopas hänvisningen till 9 b kap. 4 § andra stycket ML då motsvarande bestämmelse i NML (7 §) inte avser beskattningsland utan undantag från skatteplikt. Slutligen görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Beskattningsunderlag

5 §

Paragrafen motsvarar 9 b kap. 2 § första och andra stycket ML och motsvarar tillsammans med 6 § artikel 308 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare läggs ordet ”levereras” till i *första punkten* för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Slutligen görs några språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

6 §

Paragrafen motsvarar 9 b kap. 2 § tredje stycket ML och motsvarar tillsammans med 5 § artikel 308 i mervärdesskattedirektivet.

Resetjänst som likställs med förmedlingstjänst

7 §

Paragrafen motsvarar 9 b kap. 4 § andra stycket ML och motsvarar artikel 309 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML bryts detta stycke ut till en egen paragraf för att de tjänster som resetjänsterna ska likställas med enligt denna bestämmelse är i NML undantagna från skatteplikt och inte som i ML omsatta utomlands. Kopplingen mellan 9 b kap. 4 § första och andra stycket ML försvinner därmed.

I denna bestämmelse byts ”omsättningen” ut mot ”tillhandahållandet” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga ändringar för att tydliggöra vilken typ av tjänster som hänvisningen avser. I bestämmelsen byts även ”anses utgöra” ut mot ”likställs med” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Slutligen görs några smärre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Begränsning av rätten till avdrag eller återbetalning

8 §

Paragrafen motsvarar 9 b kap. 3 § ML och motsvarar artikel 310 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga och redaktionella ändringar i syfte att förtydliga att bestämmelsen avser situationer där ingående skatt inte är avdragsgill och tillhandahållandet inte heller medför rätt till återbetalning. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Faktura

9 §

Paragrafen motsvarar 9 b kap. 5 § ML. I jämförelse med ML byts ”köparen” ut mot ”förvärvaren” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tillämpning av de allmänna bestämmelserna

10 §

Paragrafen motsvarar 9 b kap. 6 § ML. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”tillhandahållande” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

20 kap. Särskild ordning för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter

Innehåll

1 §

I paragrafen, som saknar motsvarighet i ML, anges kapitlets innehåll. Syftet med bestämmelsen är att göra kapitlets struktur och innehåll mer överskådligt.

Tillämpningsområde

Förvärvskriteriet

2 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 1 § första stycket ML och artikel 314 i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en följd av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Fjärde punkten i ML:s bestämmelse gäller det fall förvärvet sker från en beskattningsbar person som undantas från skattskyldighet enligt 1 kap. 2 a § ML. Vi föreslår att begreppet skattskyldighet slopas och därmed även specialbestämmelsen i 1 kap. 2 a § ML om undantag från skattskyldighet för en upphovsmans eller dennes dödsbos omsättning av konstverk, avsnitt 4. Som en följdändring slopas därför fjärde punkten i 9 a kap. 1 § ML.

I *inledningen* görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra punkten* ändras hänvisningen från ”motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land” till ”bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar de särskilda ordningarna för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter i artiklarna 312–341 i mervärdesskattedirektivet”. Hänvisning görs till samtliga artiklar som innehåller de särskilda ordningarna i kapitel 4, avdelning XII i mervärdesskattedirektivet. Även om Sverige inte har infört övergångsordningen för begagnade transportmedel (artiklarna 326–332) eller ordningen för försäljning på offentlig auktion (artiklarna 333–341) kan förvärv göras från en beskattningsbar återförsäljare i ett annat EU-land som tillämpat

det landets motsvarighet till vinstmarginalbeskattning, varvid leveransen av t.ex. ett begagnat fordon har beskattats i det andra EU-landet. Den ändrade hänvisningen innebär endast ett förtydligande. Någon ändring i sak är inte avsedd. Förvärvet i Sverige faller utanför tillämpningsområdet, se 3 kap. 8 §. För nya transportmedel, se 3 §. Slutligen görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *tredje och fjärde punkten* ändras hänvisningen på motsvarande sätt som i andra punkten. I fjärde punkten görs också en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Nya transportmedel

3 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 1 § andra stycket och 19 § ML. Paragrafen motsvarar artikel 313.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en följd av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare ändras bestämmelserna i redaktionellt hänseende till punktform.

Punkterna omformuleras för att lydelsen närmare ska ansluta till direktivets lydelse. Vidare görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Särskilt undantag från förvärvskriteriet

4 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 2 § ML och artikel 316 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”försäljning” ut mot ”leverans” som en följd av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Frivilligt att tillämpa vinstmarginalbeskattning

5 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 3 § ML och artikel 319 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en följd av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några mindre språkliga ändringar, varvid bl.a. hänvisningarna till andra paragrafer i kapitlet slopas. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vad som avses med vissa uttryck i detta kapitel*Begagnade varor*

6 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 4 § och artikel 311.1 första ledet i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Konstverk

7 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 5 § ML. Paragrafen motsvarar artikel 311.1 andra ledet i mervärdesskattedirektivet och del A i bilaga IX till direktivet. Hänvisningen till förordning nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och Gemensamma tulltaxan, avser i förevarande bestämmelse en statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Vidare görs några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Samlarföremål

8 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 6 § ML. Paragrafen motsvarar artikel 311.1 tredje ledet i mervärdesskattedirektivet och del B i bilaga IX till direktivet. Vad gäller hänvisningarna till KN-nummer,

se författningskommentaren till 7 §. I jämförelse med ML görs några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Antikviteter

9 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 7 § ML. Paragrafen motsvarar artikel 311.1 fjärde ledet i mervärdesskattedirektivet och del C i bilaga IX till direktivet. I jämförelse med ML görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Beskattningsbar återförsäljare

10 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 8 § ML och artikel 311.1 femte ledet i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Beskattningsunderlag

Normal vinstmarginalbeskattning

11 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 9 § första och andra stycket ML och artikel 315 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts "omsättning" ut mot "leverans" som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

12 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 9 § tredje stycket ML och artikel 317 andra stycket i mervärdesskattedirektivet.

13 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 10 § ML.

Förenklad vinstmarginalbeskattning

14 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 11 § ML och baseras på artikel 318 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

15 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 12 § ML och baseras på artikel 318 i mervärdesskattedirektivet.

Begränsning av rätten till avdrag

16 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 13 § första stycket ML och artikel 323 i mervärdesskattedirektivet.

Bestämmelsen lydelse anpassas till lydelsen i artikel 323 men också till NML:s definition av ingående skatt (13 kap. 4 §) och huvudregel för avdragsrättens omfattning (13 kap. 6 §). I avsnitt 11 föreslår vi dels att avdragsrätten ska kopplas till den beskattningsbara personen, dels att ML:s begrepp ingående skatt ska användas i NML med en definition som är anpassad till huvudregeln för avdragsrättens omfattning i artikel 168 i direktivet. Artikel 168 motsvaras i NML av 13 kap. 4 och 6 §§ NML. I förevarande bestämmelse införs ”beskattningsbar person”. I definitionen av ingående skatt ingår bl.a. direktivets uttryck ”mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats” och upprepas därför inte i förevarande bestämmelse.

I jämförelse med ML ändras bestämmelsen i redaktionellt hänseende till punktform. Vidare byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdes-

skattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare ändras hänvisningen från ”motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land” till ”bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artiklarna 312–341 i mervärdesskattedirektivet”. Hänvisning görs till samtliga artiklar som innehåller de särskilda ordningarna för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter i kapitel 4, avdelning XII i mervärdesskattedirektivet. Även om Sverige inte har infört övergångsordningen för begagnade transportmedel (artiklarna 326–332) eller ordningen för försäljning på offentlig auktion (artiklarna 333–341) kan förvärv göras från en beskattningsbar återförsäljare i ett annat EU-land som tillämpat det landets motsvarighet till vinstmarginalbeskattning, varvid leveransen av t.ex. ett begagnat fordon har beskattats i det andra EU-landet. Den ändrade hänvisningen innebär ett endast ett förtydligande. Slutligen görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 13 § andra stycket ML och artikel 322 i mervärdesskattedirektivet.

Bestämmelsen utformas för att nära ansluta till lydelsen i artikel 322 men också till NML:s definition av ingående skatt (13 kap. 4 §) och huvudregeln för avdragsrättens omfattning (13 kap. 6 §), se vidare författningskommentaren till 16 §. Vidare byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Slutligen görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

18 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 14 § ML och artikel 320 i mervärdesskattedirektivet.

Bestämmelsen utformas för att nära ansluta till lydelsen i artikel 320 men också till NML:s definition av ingående skatt (13 kap. 4 §) och huvudregel för avdragsrättens omfattning (13 kap. 6 §), se vidare författningskommentaren till 16 §. I jämförelse med ML ändras bestämmelsen i redaktionellt hänseende till två stycken. Vidare byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Slut-

ligen görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Räkenskaper

19 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 15 § ML och artikel 324 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leveranser” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Faktura

20 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 16 § ML och artikel 325 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans av varor” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag från skatteplikt

21 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 17 § ML och artikel 321 i mervärdesskattedirektivet.

Enligt artikel 321 i direktivet undantas från skatteplikt en leverans av vinstmarginalbeskattade varor, om leveransen görs i enlighet med artiklarna 146, 147 (undantag för export av varor), 148 (undantag i samband med internationella transporter) och 151 (undantag för vissa med export likställda transaktioner). I ML finns motsvarande reglering dels i form av bestämmelser om omsättningsland (5 kap. 3 a § ML), dels i form av undantag från skatteplikt (t.ex. 3 kap. 21 § 1 och 21 a § första stycket 1 och 2 samt 31 a § ML). I ML uppnås alltså samma beskattningsresultat som enligt direktivet men med en delvis annorlunda lagstiftningsteknik.

Som ett led i anpassningen till direktivets systematik föreslår vi att bestämmelserna i 5 kap. 3 a § ML görs om till undantag från skatteplikt, se avsnitt 9. Undantagen i artiklarna 146–148 och 151 och motsvarande bestämmelser i NML inkluderar även vissa undantag för tillhandahållande av tjänster, vilka inte omfattas av ordningen för vinstmarginalbeskattning. Vidare är det inte alla leveranser av varor som lämpar sig för vinstmarginalbeskattning och som av den anledningen inte omfattas av förevarande bestämmelse. Det gäller t.ex. leveranser av varor för förbrukning och konsumtion ombord fartyg och luftfartyg (t.ex. 10 kap. 73 § 1 och 80 §§). Däremot omfattas leveranser av varor för försäljning ombord av bestämmelsen (10 kap. 73 § 2 a och 3 samt delvis 75 §). Som exempel på förbrukningsvaror kan nämnas drivmedel, elektricitet, vatten och livsmedel. Vidare utgör vissa bestämmelser snarast preciseringar och villkor för att ett visst undantag ska bli tillämpligt och inte i sig ett undantag från skatteplikt. I förevarande bestämmelse hänvisas bara till sådana bestämmelser i 10 kap. som avser undantag från skatteplikt för leveranser av varor som enligt vår bedömning kan omfattas av vinstmarginalbeskattning.

I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans”, vilket också utgör ett led i den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare omformuleras bestämmelsen för att närmare ansluta till direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

22 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 18 § första stycket ML och artikel 139.3 första stycket i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen i ML anger att undantaget från skatteplikt för unionsinterna leveranser av varor i 3 kap. 30 a § första stycket inte ska tillämpas på omsättning som görs med stöd av bestämmelserna i 9 a kap. ML. Det får till följd att förvärvaren i det andra EU-landet inte gör ett unionsinternt förvärv som ska beskattas i destinationslandet. Det är leveransen som läggs till grund för beskattning i avgångslandet, där leveransen omfattas av vinstmarginalbeskattning. Syftet är att undvika dubbelbeskattning. Vid omsättning till annat EU-land av sådana transportmedel som omfattas av definitionen av nya transportmedel i 1 kap. 13 a § ML,

ska reglerna om vinstmarginalbeskattning inte tillämpas (9 a kap. 19 § ML). Det innebär att det är förvärvet i det andra EU-landet som läggs till grund för beskattningen, och inte leveransen i avgångslandet.

Förevarande bestämmelse omformuleras för att närmare ansluta till direktivets lydelse och systematik. Artikel 139.3 första stycket i direktivet hänvisar inte till undantaget för unionsinterna leveranser av nya transportmedel. Att ordningen för vinstmarginalbeskattning inte ska tillämpas på sådana leveranser följer av artikel 313.2. En motsvarande reglering finns i 3 § i detta kapitel.

Enligt artikel 139.3 första stycket ska undantaget inte tillämpas på leveranser i form av överföringar av varor från ett EU-land till ett annat (artikel 138.2 c). Det medför att leveransen läggs till grund för eventuell beskattning i avgångslandet. Det innebär att i den mån en viss leverans av varor omfattas av den särskilda ordningen för beskattning av vinstmarginal, sker beskattningen i avgångslandet (och inte i destinationslandet). Eftersom undantaget för varuöverföringar regleras 3 kap. 30 a § andra stycket ML, tycks det saknas ett motsvarande undantag från undantaget gällande överföringar från Sverige till ett annat EU-land. Eftersom direktivets begrepp beskattningsbar transaktion införs och definitionerna, i likhet med direktivet, är "landsneutrala" (avsnitt 6), anpassas förevarande bestämmelse till direktivets systematik. Det innebär i jämförelse med ML, ett tillägg i form av en hänvisning till 10 kap. 50 §, vilket är NML:s motsvarighet till artikel 138.2 c. Den här föreslagna ändringen innebär enligt vår bedömning endast en mindre materiell ändring. Konsekvenserna av förslaget bedömer vi bli ytterst försumbara, varför det inte tas upp i konsekvensanalysen, se avsnitt 17.

I jämförelse med ML byts "omsättning" ut mot "leverans", vilket också utgör ett led i den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4.

Distansförsäljning

23 §

Paragrafen motsvarar 9 a kap. 18 § andra stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 35 i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen i ML innebär att distansförsäljningsreglerna (5 kap. 2 § första stycket 4

och andra stycket ML) inte ska tillämpas på omsättningar som vinstmarginalbeskattats i ett annat EU-land, dvs. distansförsäljning till Sverige. I jämförelse med ML har bestämmelsen utformats så att den i överensstämmelse med artikel 35 i direktivet även omfattar distansförsäljning från Sverige. En leverans av varor som omfattas av vinstmarginalbeskattning i Sverige anses därmed vara gjord inom landet. Det gäller även om det tröskelvärde som avses i 6 kap. 61 § har överskridits och leveransen i annat fall skulle ansetts vara gjord utomlands enligt 6 kap. 8 §. Vid en EU-konform tolkning av ML i dess nuvarande lydelse följer motsvarande av 5 kap. 2 § första stycket 1 jämfört med 5 kap. 2 a § 1. Någon ändring i sak jämfört med nuvarande tillämpning är inte avsedd.

I övrigt omformuleras bestämmelsen för att närmare ansluta till direktivets lydelse. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare ändras hänvisningen i *andra punkten* från ”som i ett annat EU-land beskattas i enlighet med regler motsvarande dem som anges i detta kapitel” till ”bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artiklarna 312–341 i mervärdesskattedirektivet”. Hänvisning görs till samtliga artiklar som innehåller de särskilda ordningarna för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter i kapitel 4, avdelning XII i mervärdesskattedirektivet. Även om Sverige inte har infört övergångsordningen för begagnade transportmedel (artiklarna 326–332) eller ordningen för försäljning på offentlig auktion (artiklarna 333–341) kan förvärv göras från en beskattningsbar återförsäljare i ett annat EU-land som tillämpat det landets motsvarighet till vinstmarginalbeskattning, varvid leveransen av begagnade varor har beskattats i det andra EU-landet. Den ändrade hänvisningen innebär ett endast ett förtydligande av hur ML:s bestämmelse tillämpas. Slutligen görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

21 kap. Särskild ordning för investeringsguld

Kapitlet innehåller bestämmelser om investeringsguld. Bestämmelserna baseras på artiklarna 344–356 i mervärdesskattedirektivet. Vidare finns det bestämmelser om dokumentationsskyldighet avseende leverans av investeringsguld i 39 kap. 14 § SFL.

I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om avdragsrätt för ingående skatt och betalningsskyldighet för mervärdesskatt vid leveranser av investeringsguld. För övrigt gäller de allmänna reglerna om avdragsrätt i 13 kap. och betalningsskyldighet i 16 kap.

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i ML. I bestämmelsen lämnas en upplysning om att i detta kapitel finns bestämmelser om investeringsguld och att det även finns bestämmelser i 39 kap. 14 § SFL, om dokumentationsskyldighet vid leverans av investeringsguld. Hänvisningen till SFL görs för att 39 kap. 14 § SFL motsvarar artikel 356 i mervärdesskattedirektivet, som i direktivet är placerad tillsammans med övriga artiklar om den särskilda ordningen för investeringsguld.

Vad som avses med investeringsguld

2 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 18 § första stycket ML och artikel 344.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 18 § andra stycket ML och artikel 344.2 i mervärdesskattedirektivet.

4 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 18 § tredje och fjärde stycket ML. Bestämmelsen motsvarar artikel 344.3 och sista meningen i artikel 345 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsatta” ut mot ”vara såld” som en konsekvens av den systematiska anpass-

ningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Investeringsguld undantas från skatteplikt

5 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 10 a § första stycket ML och artikel 346 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare anges i bestämmelsen att den även omfattar unionsinterna förvärv och import av investeringsguld. I ML framgår detta av 3 kap. 1 §, men eftersom bestämmelsen flyttas från kapitlet om undantag till kapitlet om investeringsguld behöver detta, på samma sätt som i direktivet, anges uttryckligen i bestämmelsen.

I bestämmelsen görs även en redaktionell och språklig ändring i syfte att förtydliga att kravet på att transaktionen ska medföra äganderätt eller fordran på guld avser transaktioner med investeringsguld som representeras av värdepapper. Någon ändring i sak är inte avsedd.

6 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 10 a § andra stycket ML och artikel 347 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Frivillig beskattning

7 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 10 b § 1 ML och artikel 348 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”har rätt att bli skattskyldigt för” ut mot ”har rätt att välja frivillig beskattning av” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdess-

skattedirektivet, se vidare avsnitt 14. Den systematiska anpassningen innebär vidare att ”omsättning” och ”omsättningen görs” byts ut mot ”leverans av investeringsguld” och ”investeringsguldet levereras”, se avsnitt 4. I bestämmelsen görs även en redaktionell ändring och orden ”från skatteplikt” läggs till i syfte att förtydliga bestämmelsen. Slutligen slopas orden ”av något slag” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

8 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 10 b § 2 ML och artikel 349 i mervärdes-skattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”har rätt att bli skattskyldigt för” ut mot ”har även rätt att välja frivillig beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdes-skattedirektivet, se vidare avsnitt 14. Den systematiska anpassningen innebär vidare att begreppet ”omsättning” byts ut på tre ställen mot ”leverans”, se avsnitt 4. I bestämmelsen görs även en redaktionell ändring och orden ”från skatteplikt” läggs till i syfte att förtydliga bestämmelsen. Slutligen ändras orden ”i sin yrkesverksamhet” till ”inom ramen för sin ekonomiska verksamhet” och ”för industriellt ändamål” till ”för industriella syften” för att bestämmelsen närmare ska följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

9 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 10 c § ML och artikel 350 i mervärdes-skattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”har rätt att bli skattskyldigt för” och ”är skattskyldig” ut mot ”har rätt att välja frivillig beskattning av” och ”har valt frivillig beskattning” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdes-skattedirektivet, se vidare avsnitt 14. Vidare läggs orden ”från skatteplikt” till i syfte att förtydliga bestämmelsen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Betalningsskyldighet vid frivillig beskattning

10 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 kap. 2 § första stycket 4 a ML och artikel 198.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML omformuleras bestämmelsen som en följd av att den delas upp i två paragrafer. I bestämmelsen byts ordet ”omsättning” och ”den som omsätter guld” ut mot ”leverans” och ”leverantören” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Den systematiska anpassningen innebär vidare att begreppet ”skattskyldig” slopas i början av bestämmelsen och att orden ”är skattskyldig enligt 3 kap. 10 b § ML” byts ut mot ”har valt frivillig beskattning av leveransen enligt 7 eller 8 §”, se avsnitt 14. I bestämmelsen görs också vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Avdragsrätt vid undantagna leveranser

11 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 11 c § ML och artikel 354 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML anpassas bestämmelsen systematiskt till direktivet genom att rätten till återbetalning görs om till avdragsrätt, se vidare avsnitt 14. För att bestämmelsen ska vara mer lättillgänglig delas den andra punkten i 10 kap. 11 c § ML upp i två punkter.

Inledningen formuleras om något för att lydelsen närmare ska följa direktivet. Vidare byts ”omsättning” ut mot ”efterföljande leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4.

I *första punkten* byts ”förvärv av investeringsguld” ut mot ”leverans av investeringsguld till den beskattningsbara personen” för att lydelsen närmare ska följa direktivet. Vidare byts ”den som omsätter” ut mot ”den som levererar”. Som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet byts även ”är skattskyldig” ut mot ”har valt frivillig beskattning av”, se vidare avsnitt 14.

I *andra punkten* byts ”förvärv” ut mot ”leverans till den beskattningsbara personen” för att lydelsen närmare ska följa direktivet. Vidare görs en redaktionell ändring.

I *tredje punkten* byts ”förvärv” ut mot ”unionsinternt förvärv” och orden ”som görs av den beskattningsbara personen” läggs till för att lydelsen närmare ska följa direktivet. Vidare görs en redaktionell ändring och en smärre språklig ändring.

I *fjärde punkten* byts ”förvärv av tjänster” ut mot ”tillhandahållande av tjänster till den beskattningsbara personen” för att lydelsen närmare ska följa direktivet.

Någon ändring i sak är inte avsedd.

12 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 11 d § ML och artikel 355 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML anpassas bestämmelsen systematiskt till direktivet genom att rätten till återbetalning görs om till avdragsrätt, se vidare avsnitt 14. Bestämmelsen anpassas även till direktivets lydelse genom att ordet ”förvärv” byts ut mot ”leverans”, ”unionsinternt förvärv” och ”tillhandahållande”. I bestämmelsen byts vidare begreppet ”omsättning” ut på två ställen mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Slutligen omformuleras bestämmelsen redaktionellt och några smärre språkliga ändringar görs för att den ska vara mer lättillgänglig och närmare följa direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

22 kap. Särskilda ordningar för distansförsäljning av varor och vissa tillhandahållanden av tjänster

I nuvarande lagstiftning finns bestämmelserna i detta kapitel i huvudsak i lagen om särskilda ordningar. Motsvarande bestämmelser i mervärdesskattedirektivet finns i avdelning XII, kapitel 6. Genom direktiv 2017/2455⁵ och 2019/1995⁶ utökas tillämpningsområdet för de särskilda ordningarna. Förslag om motsvarande ändringar i bland annat ML och lagen om särskilda ordningar behandlas i prop. 2019/20:122. De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021. Be-

⁵ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiv 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor.

⁶ Rådets direktiv (EU) 2019/1995 av den 21 november 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller bestämmelser om distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor.

stämmelserna i detta kapitel har utformats med utgångspunkt i de regler som ska vara gällande den 1 januari 2021.

De särskilda ordningarna avser deklaration och betalning av mervärdesskatt som kan antingen vara svensk mervärdesskatt, dvs. mervärdesskatt som medför betalningsskyldighet i Sverige, eller mervärdesskatt som medför betalningsskyldighet i ett annat EU-land. I detta kapitel kan alltså ”mervärdesskatt” avse såväl svensk mervärdesskatt som mervärdesskatt i ett annat EU-land. Även om det framgår av förutsättningarna i respektive bestämmelse i vad mån det är mervärdesskatt i Sverige, i ett annat EU-land eller både ock som avses så har i förtydligande syfte innebörden av begreppet angetts i författningskommentaren till vissa av de bestämmelser där begreppet förekommer. I det fall en bestämmelse anger ”skatt enligt denna lag” så är det dock endast svensk mervärdesskatt som avses.

I kapitlet förekommer begreppet ”redovisa” bl.a. i ”redovisa och betala mervärdesskatt”. När begreppet används i kapitlet avser det i huvudsak själva förfarandet för att lämna deklaration. Begreppet förekommer dock även med innebörden att uppgifter lämnats (redovisats) för viss redovisningsperiod, t.ex. i bestämmelserna om ändring av tidigare redovisad skatt.

Innehåll

1 §

Paragrafens *första stycke* motsvarar delvis första meningen i 1 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. I paragrafens *andra stycke* införs en innehållsförteckning. Syftet är att göra kapitlets struktur och innehåll mer överskådligt.

Tillämpningsområde för de särskilda ordningarna

Tredjelandsordningen

2 §

Paragrafen motsvarar 1 § första stycket första punkten i lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 359 i mervärdesskattedirektivet Bestämmelsen

är på samma sätt som definitionerna i 5 kap. utformad landsneutralt, jämför avsnitt 6.

I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts ”omsätter” ut mot ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare anges uttryckligen att förvärvaren ska vara etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i ett EU-land. Syftet är att bestämmelsen tydligare ska spegla de förutsättningar som gäller enligt 10 § om identifieringsbeslut enligt tredjelandsordningen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Unionsordningen

3 §

Paragrafen motsvarar 1 § första stycket andra punkten lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369b i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen är på samma sätt som definitionerna i 5 kap. utformad landsneutralt, jämför avsnitt 6. För att uppnå det syftet har därför *andra punkten* utformats på ett sätt som närmare ansluter till direktivets lydelse. Vidare byts ”omsätter” och ”omsättningarna” ut mot ”leverans” och ”tillhandahållande” respektive ”tillhandahållna” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, avsnitt 4. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Importordningen

4 §

Paragrafen motsvarar 1 § första stycket tredje punkten lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369m.1 i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen är på samma sätt som definitionerna i 5 kap. utformad landsneutralt, jämför avsnitt 6. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts i *första punkten* ”ett land utanför EU” ut mot ”en plats utanför EU” för att tydligare inkludera direktivets båda begrepp ”tredje territorium” och ”tredjeland”. Direktivets begrepp ”tredjeland” definieras inte i NML. I *andra punkten* används benämningen ”mervärdes-

skattedirektivet” i stället för direktivets nummer. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. I övrigt görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Definitioner

Särskild mervärdesskattedeclaration

5 §

Paragrafen motsvarar 2 § andra stycket lagen om särskilda ordningar. Paragrafen baseras på artikel 358 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts ”denna lag” ut mot ”detta kapitel”. I övrigt görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land

6 §

Paragrafen motsvarar 2 § tredje stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. I paragrafen används benämningen ”mervärdesskattedirektivet” i stället för direktivets nummer. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Representant

7 §

Paragrafen motsvarar 2 § fjärde stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369I andra stycket 2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen

om särskilda ordningar byts ”ett land utanför EU” ut mot ”en plats utanför EU” för att tydligare inkludera direktivets båda begrepp ”tredje territorium” och ”tredjeland”. Direktivets begrepp ”tredjeland” definieras inte i NML. I övrigt görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Identifieringsbeslut

8 §

Paragrafen motsvarar 4 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. I bestämmelsen avses med ”mervärdesskatt” såväl skatt enligt denna lag, dvs. svensk mervärdesskatt, som mervärdesskatt i andra EU-länder. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts ”denna lag” ut mot ”detta kapitel”. I övrigt görs några språkliga ändringar för att modernisera språket. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Hinder mot identifieringsbeslut

9 §

Paragrafen motsvarar femte och sjätte punkten i 4 a §, sjätte, sjunde och åttonde punkten i 4 b § och fjärde, femte och sjätte punkten i 4 c och 4 d §§ lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122.

Första och andra punkten motsvarar närmast artiklarna 358a.2, 369a.2 och 369l.3 i mervärdesskattedirektivet som definierar vad som avses med identifieringsmedlemsstat. Av definitionen kan utläsas att identifiering bara kan ske i en medlemsstat i taget. Av artiklarna 369a.2 och 369l.3 framgår även att en beskattningsbar person eller en representant som har valt att bli identifierad i en viss medlemsstat är bunden av det valet under det aktuella kalenderåret och det två därpå följande kalenderåren.

Tredje punkten följer av artiklarna 363 d, 369e d, 369r.1 d, 369r.2 c och 369r.3 d i mervärdesskattedirektivet som anger att medlemsstaterna ska utesluta en beskattningsbar person från de särskilda ordningarna om de ständigt bryter mot reglerna för ordningen. I artikel 58b.1 i genomförandeförordningen anges en karenstid för en

beskattningsbar person som uteslutits av den anledningen. Karens-tiden gäller under åtta kalenderkvartal efter det kalenderkvartal då den beskattningsbara personen uteslöts. Ett nytt identifieringsbeslut kan inte fattas av medlemsstaterna för någon av de särskilda ordningarna under den tiden. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar utformas bestämmelsen så att den direkt anger i vilka situationer ett identifieringsbeslut inte ska fattas.

Hänvisningen till genomförandeförordningen avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, en s.k. dynamisk hänvisning. Förordningens fullständiga namn framgår av 2 kap. 2 §. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Identifieringsbeslut enligt tredjelandsordningen

10 §

Paragrafen motsvarar 4 a § 1–4 lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artiklarna 358a och 359 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts ”i Sverige eller i ett annat EU-land” ut mot ”inom EU” i syfte att närmare ansluta till direktivets lydelse. I *andra stycket* görs en hänvisning till 9 § där det framgår i vilka fall det finns hinder mot att fatta ett identifieringsbeslut. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Identifieringsbeslut enligt unionsordningen vid distansförsäljning av varor

11 §

Paragrafen motsvarar 4 c § 1–3 lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 369a och 369b i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts i *första stycket* ”omsättningarna” ut mot ”leveranserna” som en konsekvens av den systematiska an-

passningen till direktivet, avsnitt 4. I *punkten 1 b* byts ”i Sverige eller i ett annat EU-land” ut mot ”inom EU” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. I övrigt görs vissa språkliga ändringar för att närmare ansluta till direktivets lydelse.

I *andra stycket* görs en hänvisning till 9 § där det framgår i vilka fall det finns hinder mot att fatta ett identifieringsbeslut. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Identifieringsbeslut enligt unionsordningen vid leverans av varor med transport som påbörjas och avslutas i samma EU-land

12 §

Paragrafen motsvarar 4 d § 1–3 lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 369a och 369b i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts i *första stycket* ”omsätts”, ”omsättning” och ”omsättningarna” ut mot ”levereras”, ”leverans” och ”leveranserna” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, avsnitt 4. Vidare byts i *punkten 1 a* ”uttrycket ”här i landet eller inom ett annat EU-land” ut mot ”i samma EU-land” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. Motsvarande görs i *punkten 1 b* där ”i Sverige eller i ett annat EU-land” byts ut mot ”inom EU”. I övrigt görs en språklig ändring för att närmare ansluta till direktivets lydelse.

I *andra stycket* görs en hänvisning till 9 § där det framgår i vilka fall det finns hinder mot att fatta ett identifieringsbeslut. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Identifieringsbeslut enligt unionsordningen vid tillhandahållande av tjänster

13 §

Paragrafen motsvarar 4 b § 1–5 lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 369a och 369b i mervärdesskattedirektivet. I övrigt görs en smärre språklig ändring. I *andra stycket* görs en hänvisning till 9 § där

det framgår i vilka fall det finns hinder mot att fatta ett identifieringsbeslut. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Identifieringsbeslut enligt importordningen

14 §

Paragrafens *första stycke* motsvarar 4 e § 1–3 och paragrafens *andra stycke* 30 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. *Första stycket* motsvarar delvis artiklarna 369l, 369m.1 och 369m.3 och *andra stycket* artikel 369zc i mervärdesskattedirektivet.

I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts i *punkterna 1 b och c i första stycket* uttrycket ”i Sverige eller i ett annat EU-land” ut mot ”inom EU” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. I punkt 1 c används benämningen ”mervärdesskattedirektivet” i stället för direktivets nummer. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. I *andra punkten* byts ”ett land utanför EU” ut mot ”en plats utanför EU” för att tydligare inkludera direktivets båda begrepp ”tredje territorium” och ”tredjeland”. Direktivets begrepp ”tredjeland” definieras inte i NML. Vad som avses med ”distansförsäljning av varor importerade från en plats utanför EU” framgår av definitionen i 2 kap. 8 §. Vidare byts i *tredje punkten* ”omsättningarna” ut mot ”leveranserna” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, avsnitt 4.

I *andra stycket* anges vad som är motsvarighet i svenska kronor till beloppet på 150 euro som anges i första stycket 2. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar används en kortare benämning av rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (kodifierad version) i syfte att bestämmelsen ska vara mer lättillgänglig. Förordningens fullständiga namn framgår av 2 kap. 2 §. Hänvisningen till förordningen är dynamisk, dvs. avser EU-förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, se vidare avsnitt 4.

I *tredje stycket* görs en hänvisning till 9 § där det framgår i vilka fall det finns hinder mot att fatta ett identifieringsbeslut. Någon ändring i sak är inte avsedd.

15 §

Paragrafen motsvarar 4 f § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369m.2 i mervärdesskattedirektivet.

Valet av identifieringsstat är bindande

16 §

Paragrafen motsvarar 4 g § första stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369a.2 andra stycket och artikel 369l.3 andra stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar har "unionsordningen" respektive "importordningen" lagts till före paragrafhänvisningarna för att det tydligare ska framgå vad hänvisningarna avser. I övrigt görs en redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17 §

Paragrafen motsvarar 4 g § andra stycket i lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369a.2 tredje stycket i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar har "unionsordningen" lagts till före paragrafhänvisningarna för att det tydligare ska framgå vad hänvisningarna avser. Vidare byts orden "i Sverige eller i ett annat EU-land" ut mot "inom EU" för att närmare ansluta till direktivets lydelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ansökan på elektronisk väg

18 §

Paragrafen motsvarar 4 h § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 360, 369c och 369o i mervärdesskattedirektivet.

*Mervärdesskattegrupper**19 §*

Paragrafen motsvarar 4 i § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Vad identifieringsbeslutet innebär**20 §*

Paragrafen motsvarar 5 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen saknar direkt motsvarighet i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen avser skatt på transaktioner som gjorts inom landet, dvs. svensk mervärdesskatt, som redovisas och betalas enligt de särskilda ordningarna. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts ”omsättning” och ”omsättningar” ut mot ”leverans” och ”leveranser” respektive ”tillhandahållande” och ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare byts ”denna lag” ut mot ”detta kapitel”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

21 §

Paragrafen motsvarar 6 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen saknar direkt motsvarighet i mervärdesskattedirektivet. Av bestämmelsen framgår att förfarandet för att deklarera och betala skatt följer bestämmelserna i identifieringsmedlemsstaten. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts ”skattskyldig” ut mot ”skyldig att betala mervärdesskatt enligt 16 kap.”, och ”leverans” och ”tillhandahållande” införs som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Identifieringsnummer

22 §

Paragrafen motsvarar 7 § första stycket lagen om särskilda ordningar. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 362, 369d och 369q i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

23 §

Paragrafen motsvarar 7 § andra stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artikel 369d i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar har en viss språklig och redaktionell ändring gjorts. Någon ändring i sak är inte avsedd.

24 §

Paragrafen motsvarar 7 § tredje stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369q i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar anges i förtydligande syfte att det är Skatteverket som fattar beslut. I övrigt har vissa redaktionella ändringar gjorts genom att paragrafen delats upp i tre stycken och hänvisningen till ”importordningen” i *första stycket* placerats före hänvisningen till 14 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Underrättelse till Skatteverket om förändringar

25 §

Paragrafen motsvarar 8 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artiklarna 360, 361.2, 369c, 369o och 369p.4 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts ”denna lag” ut mot ”detta kapitel”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återkallelse av ett identifieringsbeslut enligt tredjelandssordningen

26 §

Paragrafen motsvarar 9 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 363 i mervärdesskattedirektivet.

Återkallelse av ett identifieringsbeslut enligt unionsordningen

27 §

Paragrafen motsvarar 9 a § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369e i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts ”omsätter” ut mot ”leveranser” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. I övrigt görs en mindre språklig och redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återkallelse av ett identifieringsbeslut enligt importordningen för en beskattningsbar person som inte företräds av en representant

28 §

Paragrafen motsvarar 9 b § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369r.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts ”ett land utanför EU” ut mot ”en plats utanför EU” för att tydligare inkludera direktivets båda begrepp ”tredje territorium” och ”tredjeland”. Direktivets begrepp ”tredjeland” definieras inte i NML. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återkallelse av ett identifieringsbeslut enligt importordningen för en representant

29 §

Paragrafen motsvarar 9 c § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369r.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar har begreppet ”importordningen” lagts till före paragrafhänvisningen i *tredje punkten* för att det även i denna punkt uttryckligen ska anges vilken särskild ordning som avses. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återkallelse av ett identifieringsbeslut enligt importordningen för en beskattningsbar person som företräds av en representant

30 §

Paragrafen motsvarar 9 d § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369r.3 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts ”ett land utanför EU” ut mot ”en plats utanför EU” för att tydligare inkludera direktivets båda begrepp ”tredje territorium” och ”tredjeland”. Direktivets begrepp ”tredjeland” definieras inte i NML. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Särskilda regler om beskattningsgrundande händelse och betalningsskyldighet

Beskattningsgrundande händelse för importordningen

31 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 5 b § andra stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122 och artikel 369n i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen gäller för transaktioner som ska beskattas i Sverige och där skatten redovisas enligt importordningen. I jämförelse med ML byts orden ”skyldigheten att betala skatt inträder” ut mot ”inträffar den beskattningsgrundande händelsen”, se avsnitt 7.

Vidare byts ”ett land utanför EU” ut mot ”en plats utanför EU” för att tydligare inkludera direktivets båda begrepp ”tredje territorium” och ”tredjeland”. Direktivets begrepp ”tredjeland” definieras inte i NML. I paragrafen används begreppet ”importordningen” för att det tydligare ska framgå vilken av de särskilda ordningarna som avses.

Genom att i ett första steg knyta den beskattningsgrundande händelsen till tidpunkten för leveransen och i ett andra steg ange vid vilken tidpunkt leveransen ska anses äga rum, får bestämmelsen en utformning som närmare ansluter till direktivet.

I 1 kap. 5 b § tredje stycket ML görs en hänvisning till artikel 61b i genomförandeförordningen som anger när den betalning som avses i bestämmelsens första stycke ska anses vara godkänd. En motsvarighet till denna hänvisning införs inte i förevarande paragraf. Hänvisningen ersätts i stället av den generella hänvisning till genomförandeförordningen som finns i 1 kap. 4 §.

I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Betalningsskyldighet för mervärdesskattegrupp i annat EU-land

32 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 1 a ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. I jämförelse med ML byts ”sådan omsättning” respektive ”omsätter” ut mot ”levererar” och ”tillhandahåller” respektive ”leveransen” och ”tillhandahållandet” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet. Vidare slopas begreppet skattskyldig som en konsekvens av den systematiska anpassningen, se avsnitt 4. I bestämmelsen görs också vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I paragrafen görs en hänvisning till artiklarna 369a–369x i mervärdesskattedirektivet. Dessa artiklar motsvarar bestämmelser i detta kapitel om unionsordningen och importordningen. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. den utgör en s.k. statisk hänvisning. Det får till följd att hänvisningen görs till senaste lydelsen av direktivet, i stället för som i motsvarande bestämmelse i ML till lydelsen enligt direktiv 2017/2455 och direktiv

2019/1995. Även framtida ändringar av artiklarna 369a–369x kommer därmed att omfattas av denna bestämmelse genom att definitionen av mervärdesskattedirektivet i 2 kap. 2 § kontinuerligt uppdateras till den senaste lydelsen av direktivet. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

Deklaration och betalning av mervärdesskatt

Elektronisk deklARATION

33 §

Paragrafen motsvarar 10 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 364, 369f och 369s i mervärdesskattedirektivet.

Redovisningsperioder

34 §

Paragrafen motsvarar 11 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 364, 369f och 369s i mervärdesskattedirektivet.

Uppgifter som ska lämnas i deklARATIONEN

35 §

Paragrafen motsvarar 12 § första stycket 1–3 lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 365, 369g.1, och 369t i mervärdesskattedirektivet. I den särskilda mervärdesskattedeklarationen ska uppgift lämnas för varje EU-land där leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster ska beskattas. I den mån transaktioner som ska beskattas i Sverige omfattas av en särskild ordning enligt ett identifieringsbeslut i Sverige ska även uppgift om dessa transaktioner lämnas i deklARATIONEN. I bestämmelsen avses därför med ”mervärdesskatt” såväl skatt enligt denna lag, dvs. svensk mervärdesskatt, som mervärdesskatt i andra EU-länder.

I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts ”omsättningar” ut mot ”leveranser” och ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. Vidare ändras *punkten 2 b* så att dess lydelse närmare ansluter till direktivets lydelse. I övrigt görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

36 §

Paragrafen motsvarar 12 § andra stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369g.1 a–c i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4.

I *andra punkten* byts uttrycket ”här i landet eller inom ett annat EU-land” ut mot ”i samma EU-land” för att bestämmelsens lydelse närmare ska ansluta till direktivets lydelse. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

37 §

Paragrafen motsvarar 12 § första stycket 4 och tredje stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artiklarna 365 andra stycket, 369g.4 och 369t.2 i mervärdesskattedirektivet. Ändringar ska göras av tidigare lämnade deklARATIONER som kan avse såväl skatt enligt denna lag, dvs. svensk mervärdesskatt, som mervärdesskatt i andra EU-länder, jämför författningskommentaren till 35 §. I bestämmelsen avses därför med ”mervärdesskattebelopp” såväl svensk mervärdesskatt som mervärdesskatt i andra EU-länder.

I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts ”omsättningen” ut mot ”leveransen av varan” och ”tillhandahållandet av tjänsten” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, avsnitt 4. Vidare byts ”rättelser” ut mot ”ändringar” för att närmare ansluta till direktivets lydelse. Slutligen byts i förtydligande syfte ”avser tid inom” ut mot ”tas med inom”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ytterligare uppgifter i deklarationen vid distansförsäljning och användning av elektroniskt gränssnitt (unionsordningen)

38 §

Paragrafen motsvarar 12 b § första stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artikel 369g.2 i mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen avses med ”mervärdesskatt” såväl skatt enligt denna lag, dvs. svensk mervärdesskatt, som mervärdesskatt i andra EU-länder, jämför författningskommentaren till 35 §. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts i *första punkten* ”omsättningar” ut mot ”leveranser av varor” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, avsnitt 4. Vidare byts i *andra punkten* ”mervärdesskatten på varorna” ut mot ”mervärdesskatten för leveransen av varorna” för att bestämmelsens lydelse närmare ska ansluta till direktivets lydelse. I övrigt görs några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

39 §

Paragrafen motsvarar 12 b § andra stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artikel 369g.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar byts i *tredje punkten* ”omsättning” ut mot ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, se avsnitt 4. I tredje punkten byts även ”inom ett EU-land” ut mot ”om försändningen eller transporten av varorna påbörjas och avslutas i samma EU-land”. Syftet är att bestämmelsens lydelse närmare ska ansluta till direktivets lydelse och att det tydligare ska framgå att bestämmelsen inte omfattar en gränsöverskridande leverans av varor, jämför författningskommentaren till 36 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ytterligare uppgifter i deklARATIONEN vid tillhandahållande av tjänster (unionsordningen)

40 §

Paragrafen motsvarar 12 a § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369g.3 i mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen avses med ”mervärdesskatt” såväl skatt enligt denna lag, dvs. svensk mervärdesskatt, som mervärdesskatt i andra EU-länder, jämför författningskommentaren till 35 §. Vidare görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Redovisning i euro

41 §

Paragrafen motsvarar 13 § lagen om särskilda ordningar. Paragrafen motsvarar artiklarna 366.1, 369h.1 och 369u.1 i mervärdesskattedirektivet.

Tidpunkt för att lämna deklARATIONEN

42 §

Paragrafen motsvarar 14 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 364, 369f och 369s i mervärdesskattedirektivet.

Betalning av mervärdesskatt

43 §

Paragrafen motsvarar 15 § lagen om särskilda ordningar. Paragrafen motsvarar artiklarna 367, 369i och 369v i mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen avses med ”mervärdesskatt” såväl skatt enligt denna lag, dvs. svensk mervärdesskatt, som mervärdesskatt i andra EU-länder. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ändring av tidigare redovisad skatt

44 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 24 a § ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artiklarna 365 andra stycket, 369g.4 och 369t.2 i mervärdesskattedirektivet. I *första och andra stycket* har uttryckligen angetts att bestämmelsen gäller skatt som har redovisats som ”skatt enligt denna lag”, dvs. för transaktioner som beskattas i Sverige. Vidare har vid hänvisningen till de särskilda ordningarna namnen på respektive ordning angetts i förtydligande syfte. I övrigt görs en mindre redaktionell ändring.

Hänvisningen i *andra stycket* till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

Av *tredje stycket* framgår att vid ändringar på grund av felaktigt debiterad mervärdesskatt eller nedsättning av priset, återtagande av vara eller kundförlust gäller i stället vad som anges i 45 § respektive 7 kap. 44 första stycket och 45 §§. Någon ändring i sak är inte avsedd.

45 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 28 § andra och tredje stycket ML. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 365 andra stycket, 369g.4 och 369t.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”kreditnota” ut på tre ställen mot ”en sådan handling eller ett sådant meddelande som avses i 17 kap. 19 §” som en följd av att ”kreditnota” slopas i 17 kap. och ersätts med detta uttryck. Med ”har redovisats” i *första stycket* avses, på samma sätt som i 13 kap. 28 § ML, att handlingen eller meddelandet ska ha utfärdats efter den redovisningsperiod då det ursprungliga beloppet ska redovisas. Vidare har vid hänvisningen till de särskilda ordningarna namnen på respektive ordning angetts i förtydligande syfte. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

Förfarandet i samband med beslut om identifiering eller återkallelse

Omprövning av beslut om identifiering eller återkallelse

46 §

Paragrafen motsvarar 17 § första stycket lagen om särskilda ordningar.

47 §

Paragrafen motsvarar 17 § andra och tredje stycket lagen om särskilda ordningar. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar görs en mindre språklig ändring.

48 §

Paragrafen motsvarar 17 a § lagen om särskilda ordningar.

49 §

Paragrafen motsvarar 18 § lagen om särskilda ordningar.

Överklagande av beslut om identifiering eller återkallelse

50 §

Paragrafen motsvarar 20 § första och andra stycket lagen om särskilda ordningar.

51 §

Paragrafen motsvarar 20 § tredje och fjärde stycket lagen om särskilda ordningar.

Förfarandet i övrigt i samband med beslut om identifiering eller återkallelse

52 §

Paragrafen motsvarar 22 § lagen om särskilda ordningar. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

53 §

Paragrafen motsvarar 22 a § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar anges "unionsordningen" före paragrafhänvisningarna i förtydligande syfte. I övrigt görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Förfarandet i samband med beslut om skatt

Beslut om skatt

54 §

Paragrafen motsvarar 16 § lagen om särskilda ordningar och avser beslut om skatt enligt denna lag, dvs. beslut om svensk mervärdesskatt. Bestämmelsen gäller såväl svensk skatt som redovisats i en särskild mervärdesskattedeclaration i Sverige som svensk skatt som redovisats i en deklARATION som lämnas i ett annat EU-land. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar anges att beslutet ska anses fattat av Skatteverket. Ändringen är föranledd av att regleringen i 3 § lag om särskilda ordningar som anger att Skatteverket fattar beslut slopas. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Omprövning av beslut om skatt

55 §

Paragrafen motsvarar 19 § lagen om särskilda ordningar. Med anledning av att bestämmelserna i lagen om särskilda ordningar införs i NML byts hänvisningen till ”mervärdesskattelagen” ut mot ”denna lag” och hänvisningen till ”denna lag” mot ”detta kapitel”. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar används en kortare benämning av genomförandeförordningen. Förordningens fullständiga namn framgår av 2 kap. 2 §. Hänvisningen till förordningen är dynamisk, dvs. avser EU-förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, se vidare avsnitt 4. I övrigt görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Överklagande av beslut om skatt

56 §

Paragrafen motsvarar 21 § lagen om särskilda ordningar. Med anledning av att bestämmelserna i lagen om särskilda ordningar införs i NML byts hänvisningen till ”mervärdesskattelagen” ut mot ”denna lag” och hänvisningen till ”denna lag” mot ”detta kapitel”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Förfarandet i övrigt i samband med beslut om skatt

57 §

Paragrafen motsvarar 23 § lagen om särskilda ordningar. Med anledning av att bestämmelserna i lagen om särskilda ordningar införs i NML byts hänvisningen till ”mervärdesskattelagen” ut mot ”denna lag” och hänvisningen till ”denna lag” mot ”detta kapitel”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

58 §

Paragrafen motsvarar 23 a § lagen om särskilda ordningar.

59 §

Paragrafen motsvarar 23 b § lagen om särskilda ordningar.

60 §

Paragrafen motsvarar 23 c § lagen om särskilda ordningar. Med anledning av att bestämmelserna i lagen om särskilda ordningar införs i NML byts hänvisningen till ”mervärdesskattelagen” ut mot ”denna lag”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

61 §

Paragrafen motsvarar 24 § lagen om särskilda ordningar.

Avdrag och återbetalning av ingående skatt

62 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 1 a § första stycket och 10 kap. 4 a § första och fjärde stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 368 och 369w i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts i *första stycket* hänvisningen till ”motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land” ut mot ”bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artiklarna 358–369 och 369l–369x i mervärdesskattedirektivet”. Syftet är att använda samma hänvisningsteknik genomgående i NML. I jämförelse med ML anges vidare uttryckligen att bestämmelsen avser beskattningsbara personer som saknar etablering inom EU. Det innebär att hänvisningen i *första stycket 3* till bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar importordningen avgränsas till att avse motsvarigheten till 14 § första stycket 1 b och c. För att det tydligare ska framgå vad hänvisningarna i punkterna 1–3 avser har ”tredjelandlordningen” respektive ”importordningen” lagts till före dessa hänvisningar. Hänvisningen i första stycket till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

Bestämmelsen i *andra stycket* har i jämförelse med ML fått en något annorlunda utformning genom att inte återupprepa de förutsättningar för rätt till återbetalning som motsvarar det som framgår av första stycket. I stället gör en hänvisning till första stycket. Vidare används direktivets begrepp ”beskattningsbara verksamheter” i stället för endast ”verksamheter” för att lydelsen närmare ska ansluta till direktivets lydelse. En hänvisning görs även till 65–67 §§ som anger hur en ansökan om återbetalning ska göras. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

63 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 1 a § andra stycket och 10 kap. 4 a § andra och fjärde stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 369j och 369w i mervärdesskattedirektivet. För att det tydligare ska framgå vad hänvisningarna i *första stycket* punkterna 1–3 avser har ”unionsordningen” respektive ”importordningen” lagts till före dessa hänvisningar. Hänvisningen i första stycket till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4.

Bestämmelsen i *andra stycket* har i jämförelse med ML fått en något annorlunda utformning genom att inte återupprepa de förutsättningar för rätt till återbetalning som motsvarar det som framgår av första stycket. I stället gör en hänvisning till första stycket. Vidare används direktivets begrepp ”beskattningsbara verksamheter” i stället för endast ”verksamheter” för att lydelsen närmare ska ansluta till direktivets lydelse. En hänvisning görs även till 68 och 72 §§ som anger hur en ansökan om återbetalning ska göras. I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

64 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 1 a § tredje stycket och 10 kap. 4 a § tredje stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 368, 369j och 369w i mervärdesskattedirektivet.

direktivet. I jämförelse med ML används direktivets begrepp ”beskattningsbara verksamheter” i stället för endast ”verksamheter” för att lydelsen närmare ska ansluta till direktivets lydelse. I övrigt görs viss språklig och redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ansökan om återbetalning av ingående skatt

Ansökan i blankett

65 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 kap. 30 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 368 och 369w i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML görs en språklig ändring genom att ”Den” byts ut mot ”En beskattningsbar person”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

66 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 kap. 30 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 368 och 369w i mervärdesskattedirektivet. I ML görs en hänvisning till bestämmelser i 19 kap. varav vissa inte införs i NML utan i stället regleras i NMF. Det gäller 19 kap. 25 § andra stycket 1 och 3 samt fjärde och femte stycket ML. För att skapa en mer sammanhållen reglering av de bestämmelser som gäller ansökan om återbetalning av beskattningsbara personer som använder de särskilda ordningarna införs en motsvarande uttrycklig reglering i detta kapitel. Någon ändring i sak är inte avsedd.

67 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 kap. 30 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 368 och 369w i mervärdesskattedirektivet. I bestämmelsen görs en hänvisning till de bestämmelser i 14 kap. som även gäller för ansökan om återbetalning enligt 65 §. Vidare görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ansökan riktad till Sverige som ges in via den elektroniska portalen i ett annat EU-land

68 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 kap. 30 § andra stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 369j och 369w i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts orden ”de särskilda ordningarna” ut mot ”unionsordningen” för att det tydligare ska framgå vad hänvisningen till artiklarna i mervärdesskattedirektivet avser. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. I övrigt görs en språklig ändring genom att ”den” byts ut mot ”en beskattningsbar person”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

69 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 kap. 30 § andra stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 369j och 369w i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”de särskilda ordningarna” ut mot ”unionsordningen” för att det tydligare ska framgå vad hänvisningen till artiklarna i mervärdesskattedirektivet avser. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. I övrigt görs vissa språkliga ändringar som är föranledda av att bestämmelsen bryts ut och placeras i en egen paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ansökan riktad till andra EU-länder som ges in via den elektroniska portalen i Sverige

70 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 kap. 31 a § första stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 369j och 369w i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med

ML används direktivets begrepp ”beskattningsbara verksamheter” i stället för endast ”verksamheter” för att lydelsen närmare ska ansluta till direktivets lydelse. För att det tydligare ska framgå vad paragrafhänvisningarna till de särskilda ordningarna avser har begreppen ”unionsordningen” och ”importordningen” lagts till. Vidare görs en språklig ändring genom att ”den” byts ut mot ”en beskattningsbar person”. I övrigt görs en redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

71 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 kap. 31 a § första stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 369j och 369w i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML används direktivets begrepp ”beskattningsbara verksamheter” i stället för endast ”verksamheter” för att lydelsen närmare ska ansluta till direktivets lydelse. För att det tydligare ska framgå vad hänvisningarna till artiklarna i mervärdesskattedirektivet avser har begreppen ”unionsordningen” och ”importordningen” lagts till. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. I övrigt görs en språklig ändring med anledning av att bestämmelsen bryts ut och placeras i en egen paragraf. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ansökan riktad till Sverige som ges in via den elektroniska portalen i Sverige

72 §

Paragrafen motsvarar 19 kap. 31 a § andra stycket ML. Paragrafen motsvarar delvis artiklarna 369j och 369w i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML används direktivets begrepp ”beskattningsbar verksamhet” i stället för endast ”verksamhet” för att lydelsen närmare ska ansluta till direktivets lydelse. För att det tydligare ska framgå vad paragrafhänvisningen avser har begreppen ”unionsordningen” och ”importordningen” lagt till. I övrigt görs en språklig

ändring genom att ”den” byts ut mot ”en beskattningsbar person”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Omrövning av beslut om återbetalning

73 §

Paragrafen motsvarar delvis 20 kap. 2 § ML. Paragrafen motsvarar artikel 23.2 i EU-återbetalningsdirektivet. Bestämmelsen avser omrövning av beslut om återbetalning till beskattningsbara personer som ansöker om återbetalning enligt 68 §, dvs. genom den elektroniska portalen i ett annat EU-land. I jämförelse med ML görs vissa smärre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Fakturerering

74 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 13 § tredje stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 219a.2 b i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättningar” ut mot ”leveranser” och ”tillhandahållanden” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet, se avsnitt 4. Vidare görs en hänvisning till de bestämmelser om fakturerering i 17 kap. som är tillämpliga för beskattningsbara personer som omfattas av ett identifieringsbeslut i Sverige. I övrigt görs vissa smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

75 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 2 § andra stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 220.1 andra ledet i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML har begreppet ”unionsordningen” lagts till vid hänvisningen till bestämmelserna om identifieringsbeslut för att det tydligare ska framgå vilken ordning som avses. Någon ändring i sak är inte avsedd.

76 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 12 § fjärde stycket ML i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 219a.2 b i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”mervärdesskatt” ut mot ”skatt enligt denna lag”. Bestämmelsen avser beskattningsbara personer som omfattas av ett identifieringsbeslut i ett annat EU-land och som redovisar svensk mervärdesskatt inom ramen för de särskilda ordningarna. Det är alltså fråga om fakturering för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som anses vara gjorda i Sverige enligt 6 kap. Sådana leveranser eller tillhandahållanden omfattas inte av faktureringskyldighet enligt 17 kap. I stället gäller bestämmelserna om fakturering i det EU-land där den beskattningsbara personen är identifierad, jämför motsvarande i 74 § för beskattningsbara personer som är identifierade i Sverige. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som gäller när lagen träder i kraft, vilket framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. Vad hänvisningen avser förtydligas genom tillägget ”de särskilda ordningarna”.

Dokumentationsskyldighet

77 §

Paragrafen motsvarar 25 § första stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artiklarna 369.1, 369k.1 och 369x.1 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med ML byts ”omsättningar” ut mot ”leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till direktivet, avsnitt 4. Vidare ändras hänvisningen till ”denna lag” till ”detta kapitel” med anledning av att bestämmelserna i lagen om särskilda ordningar införs i NML. I övrigt görs en redaktionell ändring genom att bestämmelsen delas upp i tre stycken. Någon ändring i sak är inte avsedd.

78 §

Paragrafen motsvarar 25 § andra och tredje stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artiklarna 369.2, 369k.2 och 369x.2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

79 §

Paragrafen motsvarar 26 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen saknar direkt motsvarighet i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar har ”unionsordningen” och ”importordningen” angetts före paragrafhänvisningarna för att det tydligare ska framgå vad hänvisningen avser. Någon ändring i sak är inte avsedd.

23 kap. Särskild ordning för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import

Innehåll

1 §

Paragrafen motsvarar närmast 1 § tredje stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. I paragrafen införs en innehållsförteckning för att kapitlets struktur och innehåll ska framgå redan av den inledande bestämmelsen.

Tillämpningsområde

2 §

Paragrafen motsvarar 27 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369y i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar förtydligas i *andra punkten* paragrafhänvisningen genom att ”importordningen” anges inom parentes. I andra punkten används vidare benämningen ”mervärdesskattedirektivet” i stället för direk-

tivets nummer. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet avser den version av direktivet som framgår av 2 kap. 2 §, dvs. utgör en s.k. statisk hänvisning. Våra överväganden avseende hänvisningsteknik finns i avsnitt 4. I övrigt görs några språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Betalning och redovisning till Tullverket

3 §

Paragrafen motsvarar 28 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artiklarna 369z och 369zb.1 och 2 i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar har ”för importen” lagts till för att det tydligare ska framgå att det avser mervärdesskatt som den som varorna är avsedda för är betalningsskyldig för. Den som anmäler varorna verkställer endast betalningen av skatten till Tullverket. I övrigt görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Dokumentationsskyldighet

4 §

Paragrafen motsvarar 29 § första stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artikel 369zb.3 i mervärdesskattedirektivet.

5 §

Paragrafen motsvarar 29 § andra och tredje stycket lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar delvis artikel 369zb.3 i mervärdesskattedirektivet.

Omräkning av belopp till svenska kronor

6 §

Paragrafen motsvarar 30 § lagen om särskilda ordningar i dess lydelse enligt prop. 2019/20:122. Paragrafen motsvarar artikel 369zc i mervärdesskattedirektivet. I jämförelse med lagen om särskilda ordningar används en kortare benämning av förordningen. Förordningens fullständiga namn framgår av 2 kap. 2 §. Hänvisningen till förordningen är dynamisk, dvs. avser EU-förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, se vidare avsnitt 4.

24 kap. Överklagande

I detta kapitel finns bestämmelser som motsvarar 20 kap. 1 § ML. Bestämmelser som motsvarar 20 kap. 2–6 §§ ML placeras i 14 kap. om återbetalning av ingående skatt. Det beror på att bestämmelserna enbart gäller omprövning, skattetillägg samt indrivning och verkställighet i ärenden som rör återbetalning.

1 §

Paragrafen motsvarar delvis 20 kap. 1 § första stycket ML. Paragrafen motsvarar artikel 23.2 i EU-återbetalningsdirektivet såvitt gäller beskattningsbara personer som är etablerade i ett annat EU-land. I jämförelse med ML undantas inte uttryckligen från tillämpningsområdet för 3–7 §§ beskattningsbara personer som är etablerade i ett annat EU-land som ansöker om återbetalning via den elektroniska portalen (jfr 19 kap. 1 § ML, 14 kap. 12 §). Det bedöms som obehövligt då det av bestämmelserna i 3–7 §§ framgår att de gäller andra subjekt. Vidare görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring sak är inte avsedd.

Bestämmelser om överklagande i andra kapitel

2 §

Paragrafen saknar motsvarighet i ML. Syftet med bestämmelsen är att göra det lättare för användare att hitta var i lagen det finns bestämmelser om överklagande.

Överklagande i vissa fall

3 §

Paragrafen motsvarar 20 kap. 1 § andra stycket ML. I jämförelse med ML ändras bestämmelsen i redaktionellt hänseende till punktuppställning. *Inledningen* är omformulerad i syfte att göra det tydligt att det är en forumbestämmelse. I *första–fjärde punkten* görs några smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar 20 kap. 1 § tredje stycket ML. I jämförelse görs några språkliga ändringar i syfte att göra det tydligt att det är en forumbestämmelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar 20 kap. 1 § fjärde stycket ML. I jämförelse med ML görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

6 §

Paragrafen motsvarar 20 kap. 1 § femte stycket ML. I jämförelse med ML görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar 20 kap. 1 § sjätte stycket ML.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *punkt 1* regleras ikraftträdandetidpunkten för NML.

Det följer vidare av *punkt 2* att ML och lagen om särskilda ordningar ska upphöra att gälla.

Av *punkt 3* framgår att de upphävda lagarna fortfarande gäller för mervärdesskatt som avser tid före ikraftträdandet av den nya lagen.

I *punkt 4* finns en regel om att ML ska tillämpas på varor som levererats mot postförskott före ikraftträdandet. I fråga om sådana leveranser inträder skattskyldigheten enligt ML när varan sänts till köparen mot postförskott eller efterkrav. I NML finns dock ingen motsvarande bestämmelse utan de generella reglerna om beskattningsgrundande händelse tillämpas. Reglerna om tidpunkterna för skattskyldighetens inträde enligt ML och den beskattningsgrundande händelsen enligt NML skiljer sig därmed åt. Med anledning av det regleras det i en särskild bestämmelse att ML ska tillämpas om varan före ikraftträdandet sänts till köparen mot postförskott eller efterkrav.

Punkt 5 avser återbetalning till beskattningsbara personer som inte är etablerade i Sverige. Bestämmelserna i 14 kap. om återbetalning till sådana beskattningsbara personer har förändrats i förhållande till reglerna i ML. Det skulle bl.a. kunna medföra att förfarandet med återbetalning efter ansökan i ett enskilt fall ska tillämpas i stället för återbetalning via skattedeklaration, eller tvärtom. Med hänsyn till detta föreslås en särskild övergångsbestämmelse för återbetalning till beskattningsbara personer som är etablerade i andra EU-länder respektive utanför EU. Bestämmelsen innebär att återbetalningsreglerna i NML tillämpas på ansökningsperioder som avser tid från och med ikraftträdandet. För tidigare perioder tillämpas äldre bestämmelser.

Punkt 6 innehåller en regel om mervärdesskatt som ska redovisas enligt de särskilda ordningarna för distansförsäljning av varor och tillhandahållande av vissa tjänster. I fråga om sådan mervärdesskatt tillämpas bestämmelserna 22 kap. NML på redovisningsperioder som avser tid från och med ikraftträdandet. För redovisningsperioder

som avser tid före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i ML och lagen om särskilda ordningar.

I *punkt 7* finns en motsvarande regel för mervärdesskatt som ska redovisas enligt den särskilda ordningen för deklaration och betalning vid import där 23 kap. NML tillämpas på mervärdesskatt som ska redovisas i sammanställningar efter ikraftträdandet.

Av *punkt 8* framgår att om någon bestämmelse i de upphävda lagarna har tillämpats och den motsvaras av en bestämmelse i denna lag, ska bestämmelsen i denna lag anses ha tillämpats. I andra meningen klargörs också att detta även gäller på så sätt att med mervärdesskatt enligt NML och skyldighet att betala mervärdesskatt likställs i tillämpliga delar skatt enligt ML och skyldighet att betala sådan skatt. Bestämmelsen i punkt 8 syftar till att åstadkomma kontinuitet vid beskattningen. Detta kan vara av betydelse för t.ex. tillämpningen av vissa undantag från skatteplikt, rättigheter och skyldigheter att justera tidigare avdrag m.m. Ett exempel är att det i 10 kap. 40 § NML anges att andra tillgångar än omsättningstillgångar är undantagna från skatteplikt, om en överföring av tillgången från en verksamhetsgren till en annan enligt 5 kap. 10 § NML medfört uttagsbeskattning. Bestämmelsen i 5 kap. 10 § NML motsvarar bestämmelsen i 2 kap. 2 § 2 ML. Om uttagsbeskattning skett enligt sistnämnda bestämmelser i ML ska undantaget i 10 kap. 40 § kunna tillämpas vid en leverans av tillgången som sker efter ikraftträdandet av NML.

Ett annat exempel är att belopp som har ansetts som ingående skatt enligt 8 kap. 2 § ML även bör kunna anses som ingående skatt enligt 13 kap. 4 eller 5 §§ NML och därmed också enligt bestämmelserna om justering av ingående skatt i 15 kap. 2 § NML. Vidare bör den som varit skyldig att betala skatt på sätt som avses i 9 kap. 1 § ML omfattas av motsvarande skyldighet enligt 12 kap. 8 § NML.

Övergångsbestämmelserna i punkterna 9–14 avser att ge motsvarande tillämpning som ett antal tidigare övergångsbestämmelser till ändringar av ML. I *punkt 9* regleras en övergångsbestämmelse om tröskelvärde för beskattningsbara personer som utför unionsintern distansförsäljning av varor och tillhandahåller vissa tjänster. Bestämmelsen har behandlats i avsnitt 15.

Punkt 10 avser vouchrar utställda före den 1 januari 2019 och motsvarar punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2018:1333) om ändring av mervärdesskattelagen (1994:200) samt artikel 410 a i mervärdesskattedirektivet.

Punkterna 11–13 motsvarar punkterna 2–5 i ikraftträdande och övergångsbestämmelserna till lagen (2016:1208) om ändring av mervärdesskattelagen (1994:200). Avsikten är att bestämmelserna i punkterna 11–13 ska ge motsvarande tillämpning som de tidigare övergångsbestämmelserna i situationer där justering av avdrag kan bli aktuell.

Punkt 14 handlar om jämkning av avdrag och motsvarar punkt 3 av ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2015:888) om ändring av mervärdesskattelagen (1994:200). Avsikten är den ska tillämpas på motsvarande sätt som den tidigare övergångsbestämmelsen.

Se vidare avsnitt 15.

18.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

1 §

I paragrafen ändras hänvisningen till bestämmelserna i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av bestämmelserna framgår tidpunkten för ikraftträdande samt att äldre bestämmelser tillämpas för mervärdesskatt som avser återbetalningsperioder före ikraftträdandet.

18.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank

9 kap.

8 §

I paragrafen ändras hänvisningen till ML till att avse NML. Vidare ändras hänvisningarna till avdragsbestämmelserna i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av bestämmelserna framgår tidpunkten för ikraftträdande samt att äldre bestämmelser tillämpas för mervärdesskatt som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

18.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.

2 kap.

5 §

I paragrafen ändras hänvisningen till ML till att avse NML.

8 §

I paragrafen ändras hänvisningen till bestämmelsen i ML till att avse motsvarande bestämmelse i NML.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av bestämmelserna framgår tidpunkten för ikraftträdande samt att äldre bestämmelser tillämpas för mervärdesskatt som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

18.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

40 §

I paragrafen ändras hänvisningen till bestämmelsen i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av bestämmelserna framgår tidpunkten för ikraftträdande samt att äldre bestämmelser tillämpas för skatt som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

18.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

7 kap.

2 §

I paragrafen ändras hänvisningen till bestämmelsen i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av bestämmelserna framgår tidpunkten för ikraftträdande samt att äldre bestämmelser tillämpas för skatt som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

18.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

1 §

I paragrafen ändras hänvisningen till ML till att avse NML.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av bestämmelserna framgår tidpunkten för ikraftträdande samt att äldre bestämmelser tillämpas för mervärdesskatt som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

18.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg

3 §

I *tredje stycket* hänvisas till de bestämmelser i ML som behandlar möjligheterna att proviantera mervärdesskattefritt. I NML kommer möjligheterna avseende fartyg och luftfartyg att proviantera mervärdesskattefritt att anpassas till mervärdesskattedirektivet och utformas som undantag från skatteplikt, se avsnitt 9. Hänvisningarna ändras till att avse dessa bestämmelser i NML.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av bestämmelserna framgår när ändringen träder i kraft samt att äldre bestämmelser fortfarande tillämpas i fråga om mervärdesskatt som avser tiden före ikraftträdandet.

18.9 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

15 kap.

6 §

I paragrafen ändras en hänvisning till ML till att i stället avse NML. Vidare ändras hänvisningar till bestämmelser i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML. En ändring görs också eftersom begreppen jämkning och jämkningsbelopp ersätts med justering och justeringsbelopp i 15 kap. NML. Vidare ändras korrigeringsperiod till justeringsperiod som är det begrepp som används i 15 kap. NML.

16 kap.

16 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML. Ändringar görs också för att begreppen jämkning och jämkningsbelopp ersätts med justering

och justeringsbelopp i 15 kap. NML. Korrigeringsperiod ändras också till justeringsperiod som är det begrepp som används i 15 kap. NML.

18 kap.

17 a §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML. Ändringar görs också som en följd av att begreppet justering används i 15 kap. NML i stället för jämkning. Vidare ändras korrigeringsperiod till justeringsperiod som är det begrepp som används i 15 kap. NML.

17 b §

I paragrafen ändras hänvisningarna till en bestämmelse i ML till att avse motsvarigheten i NML.

19 kap.

14 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML. Ändringar görs också som en följd av att begreppen justering och justeringsbelopp används i 15 kap. NML i stället för jämkning och jämkningsbelopp. Vidare ändras korrigeringsperiod till justeringsperiod som är det begrepp som används i 15 kap. NML.

67 kap.

13 c §

I paragrafen ändras en hänvisning till en bestämmelse i ML till att avse motsvarande bestämmelse i NML.

16 §

I *punkten 2* görs en ändring som är en följd av att begreppet skatt-skyldig inte används i NML utan ersätts av betalningsskyldig. Vidare ändras hänvisningen till att i stället avse NML.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I kraftträdandetidpunkten anges i *punkt 1*.

Av *punkt 2* i övergångsbestämmelserna framgår att äldre bestämmelser tillämpas i fråga om skatt som avser tid före ikraftträdandet.

I *punkt 3* framgår att bestämmelserna i 15 kap. 6 §, 16 kap. 16 §, 18 kap. 17 a och 17 b §§ samt 19 kap. 14 § ska vidare tillämpas i deras tidigare lydelse om avdrag för ingående skatt görs eller jämkning av ingående skatt sker i enlighet med bestämmelserna i ML. Om jämkning ska ske enligt 8 a kap. ML eller 9 kap. 9–13 §§ tillämpas således bestämmelserna i deras tidigare lydelse. Detsamma gäller om retroaktivt avdrag skulle göras med tillämpning av 9 kap. 8 § ML.

18.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner, regioner, kommunalförbund och samordningsförbund

1 §

I paragrafen ändras hänvisningen till ML till att avse NML.

1 a §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelserna i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML. Korrigeringsperiod ändras också till justeringsperiod som är det begrepp som används i 15 kap. NML.

2 §

I paragrafen ändras hänvisningen till ML till att avse NML. Vidare slopas den nuvarande *punkten 2* om rätt till återbetalning. Det beror på att vissa transaktioner som i ML medförde rätt till återbetalning kommer att behandlas som en rätt till avdrag enligt 13 kap. i NML. (se avsnitt 11). Reglerna om återbetalning regleras i 14 kap. NML. Kommuner tillhör inte de kategorier av personer som kan ha rätt till återbetalning enligt de bestämmelserna i NML.

2 a §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML. Vidare görs ändringar eftersom begreppet jämkning ersätts med justering och begreppet jämningsbelopp ersätts med justeringsbelopp i 15 kap. NML. Korrigeringstid ändras också till justeringsperiod som en följd av ändringen i 1 a §.

3 §

I paragrafen ändras hänvisningen till ML till att avse NML.

4 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML.

6 b §

I paragrafen ändras begreppet korrigeringstid till justeringsperiod som en följd av ändringen i 1 a §.

6 c §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML. Vidare görs ändringar eftersom jämkning ersätts med justering i 15 kap. NML. Korrigeringsperiod ändras också till justeringsperiod som en följd av ändringen i 1 a §.

12 a §

I paragrafen ändras korrigeringsperiod till justeringsperiod som en följd av ändringen i 1 a §.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Ikraftträdandetidpunkten anges i *punkt 1*.

Vidare framgår av *punkt 2* att äldre bestämmelser tillämpas i fråga om skatt som avser tid före ikraftträdandet.

I *punkt 3* framgår att bestämmelserna i 1 a, 2 a, 6 b och 6 c §§ tillämpas i deras tidigare lydelse om jämkning av ingående skatt sker eller avdrag för ingående skatt görs i enlighet med bestämmelserna i ML. Om jämkning ska ske enligt 8 a kap. ML tillämpas således bestämmelserna i deras tidigare lydelse. Detsamma gäller om retroaktivt avdrag skulle göras med tillämpning av 9 kap. 8 § ML.

18.11 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

2 kap.

1 §

I paragrafen ändras hänvisningen i *andra stycket* till den relevanta bestämmelsen i NML.

4 §

Ändringen i paragrafen är en följd av att bestämmelserna i lagen om särskilda ordningar flyttas till NML (se avsnitt 4).

3 kap.

4 §

I paragrafen ersätts hänvisningarna till ML med hänvisningar till motsvarande bestämmelser i NML. Omsättning ersätts också med leverans som en följd av att begreppet omsättning ersätts av leverans respektive tillhandahållande i NML.

12 §

I paragrafen ändras hänvisningen så att den avser NML. I NML används betalningsskyldighet avseende skyldigheten att betala såväl mervärdesskatt som felaktigt debiterad mervärdesskatt. Meningen om att jämställa den som är betalningsskyldig för felaktigt debiterad mervärdesskatt med den som är skattskyldig enligt mervärdesskatte-lagen får därför anses överflödig. Den kan därför slopas.

5 kap.

3 §

I paragrafen ersätts hänvisningen till ML med hänvisning till motsvarande bestämmelse i NML.

6 kap.

1 §

Paragrafen ändras som en följd av att begreppet utländsk beskattningsbar person inte används i NML, se vidare författningskommentaren till 2 §.

2 §

Paragrafen ändras som en följd av att begreppet utländsk beskattningsbar person inte används i NML. I bestämmelsen används i stället beskattningsbar person som inte är etablerad i Sverige. Därmed

används motsvarande uttryck som i artikel 204 där beskattningsbar person som inte är etablerad i medlemsstaten används. I paragrafen ändras vidare skattskyldig till betalningsskyldig eftersom skattskyldig inte längre används i NML (se vidare avsnitt 4).

3 §

Paragrafen ändras som en följd av att begreppet utländsk beskattningsbar person inte används i NML, se författningskommentaren till 2 §.

5 §

Ändringen är en följd av att begreppet utländsk beskattningsbar person inte används i NML, se författningskommentaren till 2 §.

7 kap.

1 §

Paragrafen ändras för att anknyta till den systematik och terminologi som används i NML. NML anpassas till mervärdesskattedirektivets systematik och terminologi, vilket bl.a. innebär att ML:s begrepp skattskyldighet och omsättning slopas (se avsnitt 4). Dessa uttryck ersätts därför med ”betalningsskyldighet” respektive ”leverans” och ”tillhandahållande” i paragrafen.

Ändringar görs också eftersom vissa transaktioner som i ML medförde rätt till återbetalning kommer att behandlas som en rätt till avdrag i NML. Ett exempel på detta är den återbetalningsrätt vid nystartad verksamhet som avses i 10 kap. 9 § ML. I NML kommer rätten att återfå ingående skatt i motsvarande situationer att behandlas som en avdragsrätt enligt 13 kap. NML (se vidare avsnitt 11).

I *punkten 3* görs ändringar till följd av att skattskyldig ersätts av betalningsskyldig. I punkten undantas de som lämna en särskild skattedeklaration enligt 26 kap. 7 § från registreringskyldigheten. För att det ska framgå att den som enbart ska redovisa felaktigt debiterad mervärdesskatt inte ska vara registrerad för mervärdesskatt görs ett tillägg i punkten 3.

I *punkten 4* ändras hänvisningarna till motsvarande bestämmelser i NML. Eftersom vissa transaktioner som i ML medförde rätt till återbetalning i NML kommer att behandlas som en rätt till avdrag kommer flera av hänvisningarna att avse avdragsbestämmelser i 13 kap. i NML samt i fråga om investeringsguld avdragsbestämmelser i 21 kap. i NML.

I *punkten 5* ändras hänvisningen till motsvarande bestämmelser i NML.

Den nuvarande *punkten 6* utgår. När bestämmelsen infördes angavs att det annars skulle kunna uppkomma situationer där en utländsk företagare skulle sakna återbetalningsförfarande för ingående skatt som denne hade rätt att återfå enligt 10 kap. 1–3 §§ ML. Som exempel angavs att den utländska företagaren tillhandahållit tjänster i Sverige som var undantagna från skatteplikt på en grund som inte omfattas av 19 kap. 1 § ML, exempelvis undantagna utbildningstjänster. Om företagaren samtidigt gjort omsättningar som köparen är skattskyldig för skulle den utländska företagaren inte registrera sig till mervärdesskatt här (prop. 2009/10:15 s. 200). Systematiken i NML medför att beskattningsbara personer som är etablerade i ett annat EU-land enbart har återbetalningsrätt enligt 14 kap. 3–10 §§ NML om de kan använda återbetalningsförfarandet motsvarande det i 19 kap. 1 § ML, se 14 kap. 7 § NML. För den som inte har rätt till återbetalning kan avdragsreglerna i 13 kap. NML bli tillämpliga i stället. En eventuell registrering kan då ske enligt *punkten 4* som behandlar registrering vid avdragsrätt bl.a. för den som genomför transaktioner som omfattas av omvänd skattskyldighet (13 kap. 6 § NML).

I den *nya punkten 6* (tidigare *punkten 7*) ändras omsättning till tillhandahållande och skattskyldig byts mot betalningsskyldig. I *punkten 7* ändras jämka till justera och hänvisningarna ändras till motsvarande bestämmelser i NML. Ändringarna är en anpassning till den terminologi som används i NML.

2 §

Paragrafen ändras eftersom ML:s begrepp skattskyldighet slopas (se avsnitt 4). Uttrycket ersätts därför med ”betalningsskyldighet” i paragrafen. Ändringar görs också eftersom vissa transaktioner som i ML

medförde rätt till återbetalning i NML kommer att medföra en rätt till avdrag (se avsnitt 11).

26 kap.

2 §

I *punkten 2* ändras skattskyldig till betalningsskyldig för att använda samma term som i NML (se avsnitt 4).

Punkten 3 ändras som en följd av ändringarna i 7 kap. 1 §, se vidare författningskommentaren till 7 kap. 1 §.

Ändringen i *punkten 4* är en följd av att ”jämkning” byts ut mot ”justering” i 12 och 15 kap. NML. Vidare ändras hänvisningarna i punkten till motsvarande bestämmelser i NML.

I *punkten 7* görs en ändring eftersom återbetalningsrätten avseende nya transportmedel i ML ändras till att bli en avdragsrätt enligt 13 kap. 7 § NML (se vidare författningskommentaren till 13 kap. 7 § NML).

5 §

I *första stycket* av paragrafen görs i förtydligande syfte en hänvisning till första stycket i 7 § som avser den som enbart är betalningsskyldig pga. felaktigt debiterad mervärdesskatt och ska lämna en särskild skattedeklaration.

7 §

I paragrafens *första stycke* görs ett tillägg för att förtydliga hur ändringar av felaktigt debiterad mervärdesskatt som redovisats i en särskild skattedeklaration ska hanteras.

I *andra stycket* ändras också skattskyldig till betalningsskyldig eftersom skattskyldig inte längre används i NML. I *tredje stycket* görs också ändringar för att anpassa till den terminologi som används i NML. I paragrafen ändras också hänvisningarna till motsvarande bestämmelser i NML.

21 §

Ändringen av paragrafen beror på att ”omsättning” i fråga om varor ersätts av ”leverans” i NML (se avsnitt 4).

24 §

I *punkten 1* används begreppet skattskyldighet. Eftersom termen skattskyldig inte längre används i NML, läggs begreppet betalningsskyldighet till i punkten 1. Det är en anpassning till den terminologi som används i NML.

I *punkten 2* ändras hänvisningen avseende felaktigt debiterad mervärdeskatt till den relevanta bestämmelsen i NML.

Ändringen av *punkten 3* beror på att ”omsättning” i fråga om varor ersätts med ”leverans” i NML (se avsnitt 4). Vidare ändras återbetalning till avdrag för att korrespondera med 7 § tredje stycket.

33 a §

I paragrafen ändras omsättningar till leveranser respektive tillhandahållande som en följd av att begreppet omsättning ersätts av leverans respektive tillhandahållande i NML. Vidare ändras skattskyldig till betalningsskyldig för att anknyta till den terminologi som används i NML (se avsnitt 4).

33 b §

I paragrafen ersätts ”omsättningar” med ”leveranser” samt ”tillhandahållanden” eftersom omsättning ersätts av leverans respektive tillhandahållande i NML.

33 e §

I paragrafen ändras hänvisningen från 9 d kap. 6 § ML till motsvarande bestämmelse i 18 kap. NML.

35 kap.

2 §

I *första stycket* ändras ”omsättning” till ”leveranser” respektive ”tillhandahållande” som en följd av att uttrycket omsättning ersätts av leverans respektive tillhandahållande i NML. Vidare ändras skattskyldig till betalningsskyldig för att anknyta till den terminologi som används i NML (se avsnitt 4).

I *andra och tredje stycket* ändras hänvisningarna till motsvarande bestämmelser i NML.

4 §

Ändringen av paragrafen beror på att ”omsättning” i fråga om varor ersätts av ”leverans” i NML.

38 kap.

3 §

Ändringen i paragrafen är en följd av ändringarna i 6 kap. 2 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

39 kap.

1 §

Ändringen av paragrafen beror på att ”omsättning” i fråga om varor ersätts av ”leverans” i NML.

2 §

Paragrafen ändras genom att hänvisningen avseende från skatteplikt för medicinskt betingad fotvård justeras till att avse motsvarande bestämmelse i 10 kap. NML.

14 §

Bestämmelsen motsvarar artikel 356 i mervärdesskattedirektivet. I *första stycket* byts ”omsätter” ut mot ”levererar” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet (se avsnitt 4). Vidare byts ”köparen” ut mot ”kunden” för att lagtexten närmare ska följa direktivets lydelse.

14 a §

I bestämmelsen ändras hänvisningarna från ML till att avse motsvarande bestämmelser om avropslager i NML.

41 kap.*2 §*

I *första stycket* 7 ändras ”omsatt” till ”leverans” som en konsekvens av den systematiska anpassningen till mervärdesskattedirektivet (se avsnitt 4). Dessutom görs en redaktionell ändring.

3 §

Ändringen i *punkten* 5 är en följd av ändringarna i 6 kap. 2 §, se vidare författningskommentaren till 6 kap. 2 §.

50 kap.*7 §*

Ändringen av paragrafen beror på att ”omsättning” ersätts av ”leverans” respektive ”tillhandahållande” i NML.

53 kap.**1 §**

Ändringarna i *andra stycket* är en följd av ändringarna i 26 kap. 7 § tredje stycket, se författningskommentaren till 26 kap. 7 §.

64 kap.**6 §**

I bestämmelsen ändras hänvisningarna från ML till att avse motsvarande bestämmelser om återbetalning i 14 kap. NML.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I bestämmelserna regleras ikraftträdandetidpunkten och att äldre bestämmelser ska gälla för mervärdesskatt som avser tid före ikraftträdandet.

**18.12 Förslaget till lag om ändring i tullagen
(2016:253)****2 kap.****1 §**

I paragrafens *första stycke* ändras hänvisningen till ML till att avse NML.

2 §

I paragrafens *första stycke* ändras hänvisningen till ML till att avse NML.

I *tredje stycket* ändras hänvisningen till bestämmelserna i lagen om särskilda ordningar till att i stället avse bestämmelserna i 23 kap. NML. Ändringen är en följd av förslaget att upphäva lagen om särskilda

ordningar och i stället föra in dessa bestämmelser i NML (se avsnitt 4).

10 §

I paragrafen ändras hänvisningen till ML till att avse NML.

19 §

I paragrafen ändras hänvisningen till ML till att avse NML. Vidare ändras hänvisningarna till återbetalningsbestämmelserna i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML.

5 kap.

7 §

I paragrafen ändras hänvisningen till ML till att avse NML.

6 kap.

3 §

Paragrafen ändras genom att anpassas till terminologin i NML där tidpunkten för den beskattningsgrundande händelse är det som närmast motsvarar skattskyldigheten inträde i ML. Vidare används inte begreppet skattskyldig i NML. Ändringar görs också av redaktionella skäl. Delar av *första stycket* flyttas till ett nytt andra stycke. Nuvarande *andra* och *tredje* stycket flyttas därmed också.

7 §

Andra stycket i paragrafen ändras. Ändringen beror på att termen skattskyldig inte används i NML.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av bestämmelserna framgår tidpunkten för ikraftträdande samt att äldre bestämmelser tillämpas för mervärdesskatt som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

18.13 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1091) om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter

8 kap.

1 §

I paragrafen ändras hänvisningen till ML till att avse NML. Vidare ändras hänvisningarna till avdragsbestämmelserna i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av bestämmelserna framgår tidpunkten för ikraftträdande samt att äldre bestämmelser tillämpas för mervärdesskatt som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

18.14 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

12 §

I *punkten 7* ändras hänvisningen till bestämmelser i ML till att avse motsvarande bestämmelser i NML.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av bestämmelserna framgår tidpunkten för ikraftträdande samt att äldre bestämmelser tillämpas för skatt som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

**18.15 Förslaget till lag om ändring i lagen
(2018:1277) om elektroniska fakturor
till följd av offentlig upphandling**

1 §

I paragrafen ändras hänvisningen till ML till att avse NML.

Särskilda yttranden

Särskilt yttrande från experten Anneli Möller, Skatteverket

Utredningen har genomfört en angelägen författningsteknisk översyn av mervärdesskattelagstiftningen genom att föreslå en ny mervärdesskattelag. Den föreslagna lagstiftningen överensstämmer i hög grad än nuvarande lagstiftning med rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, mervärdesskattedirektivet, särskilt med avseende på terminologi och struktur. Resultatet är i överensstämmelse med ett av syftena med översynen.

Utredningen har i sitt arbete prioriterat de stora, systemövergripande anpassningarna till mervärdesskattedirektivet. Jag delar utredningens uppfattning att denna prioritering var nödvändig men beklagar samtidigt att andra viktiga frågor inte kunnat behandlas.

De avvikelser från mervärdesskattedirektivet som finns i dag i mervärdesskattelagen (1994:200), ML, medför att Skatteverket och domstolarna ibland tvingas ta ställning till de svenska reglernas överensstämmelse med EU-rätten. Den osäkerhet som uppkommer leder till ökade kostnader för skatteuttaget och medför också en risk för dem som påverkas av skatteuttaget. I kommittédirektivet (dir. 2016:58) har några av undantagen från skatteplikt lyfts fram som exempel på avvikelser i förhållande till mervärdesskattedirektivet som ger upphov till tveksamheter kring vad som är gällande rätt. Det gäller t.ex. undantaget i 3 kap. 9 § ML för finansieringstjänster och värdepappershandel. Motsvarande bestämmelse i direktivet är betydligt mer utförlig och ger en bättre vägledning när det gäller att avgöra om en viss tjänst är mervärdesskattepliktig. Detsamma gäller undantaget i 3 kap. 23 a § ML för vissa interna tjänster. Det är beklagligt att utredningen på grund av tidsbrist inte har kunnat göra några större anpassningar när det gäller dessa bestämmelser. Jag anser att det hade varit önskvärt att utredningen gjort en större översyn av dessa undantag.

Det finns även andra undantag från skatteplikt t.ex. undantaget rörande utbildning, som borde ha setts över eftersom ML har en annorlunda utformning än motsvarande bestämmelse i mervärdesskattedirektivet. Dessa skillnader kommer även framöver att ge upphov till oklarheter om en viss transaktion ska omfattas av mervärdesskatt eller inte. Jag anser att det hade varit önskvärt att utredningen gjort en större översyn även av detta undantag.

Sammantaget anser jag att det är viktigt att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet sker en översyn av ovan nämnda undantag.

Särskilt yttrande från experten Anna Sandberg Nilsson, Svenskt Näringsliv

Utredningens uppdrag och sammansättning

Enligt utredningsdirektiven¹ är utgångspunkten för översynen behovet att skapa en ordnad, logisk, systematisk helhet med ett modernare språk, som förbättrar och ger en mer överskådlig lag vilken kan vara långsiktigt hållbar. Vidare finns ett särskilt mål att lagen i högre grad ska överensstämma med EU-rätten. I detta sammanhang uppmanas utredaren att vara särskilt uppmärksam på möjligheter till förenklingar. Vidare har några av undantagen från skatteplikt särskilt lyfts fram i utredningsdirektiven där avvikelser i förhållande till mervärdesskattedirektivet ger upphov till tveksamheter kring vad som är gällande rätt. Här nämns undantagen avseende sjukvård, tandvård, social omsorg och utbildning i 3 kap. 4–8 §§ mervärdesskattelagen (ML), undantaget för finansieringstjänster och värdepappershandel i 3 kap. 9 § ML samt undantaget för vissa interna tjänster i 3 kap. 23 a § ML.

I denna mycket omfattande utredning har jag varit ensam representant för näringslivet. Representanter hade behövts med särskild kunskap för de utmaningar som finns för kommuner/regioner, ideella föreningar, lantbruk, finans, fastigheter m.fl. sektorer. Utredningssekretariatet har haft möten med representanter för några sektorer men det kan inte ersätta den djupare insyn och möjlighet till löpande bevakning av enskilda lagregler som finns för den som deltar som expert i denna omfattande utredning. Även om arbetet i utredningen fungerat väl medför sammansättningen av experter en obalans som behöver beaktas för den som granskar förslaget till en ny mervärdesskattelag (NML). Vidare behövs en mer balanserad sammansättning av representanter i framtida utredningar.

Synpunkter på utredningens förslag

NML:s struktur

Utredningen har genomfört en efterfrågad och angelägen författningsteknisk översyn av mervärdesskattelagstiftningen. NML har en tydligare struktur med ett modernare språk och är mer överskådlig

¹ Dir. 2016:58.

än ML. Detta, samt en övergång till kortare, tydligare enskilda paragrafer och rubriker, underlättar läsandet och förståelsen av respektive regel. Jag anser dock att några kapitel är för långa vilket gör lagen mindre överskådlig och kan riskera den långsiktiga hållbarheten inför framtida lagändringar. Kapitel 10 som innehåller regler om generell skatteplikt och undantag är mycket omfattande med 99 paragrafer. Förslagsvis skulle en uppdelning av kapitlet kunna göras i ”inhemska” undantag (1–45 §§) och i undantag vid ”gränsöverskridande” transaktioner (46–99 §§). Även kapitel 6 om platsen för beskattningsbara transaktioner och kapitel 14 om återbetalning av ingående skatt är omfattande med 67 respektive 73 paragrafer.

NML:s omfång och innehåll visar på fortsatt stor komplexitet i mervärdesskattelagstiftningen och behovet av en materiell översyn med förenkling som huvudtema.

Definitioner och förklaringar

Kapitel 2 innehåller definitioner och förklaringar. Förutom 27 paragrafer innehåller kapitlet drygt 50 olika hänvisningar till begrepp som förklaras i andra kapitel. Behovet av en stor mängd definitioner och förklaringar visar på fortsatt komplexitet i lagen och behov av förenklingar.

Trots den stora mängden definitioner saknas en definition av begreppet *förmedling*. I en hemställan från Svenskt Näringsliv² påtalas behovet av en sådan definition. Varken i ML eller mervärdesskatte-direktivet finns en definition av begreppet förmedling. Däremot finns 13 olika oklara begrepp i ML som beskriver olika förmedlings-situationer, dessa ska jämföras med direktivets sex olika varianter. Utredningen har inte prioriterat behovet att rensa upp bland förmedlingsbegreppen. Detta är beklagligt då dessa begrepps betydelse ökar än mer i de regler som införs 2021 för e-handel mellan företag och konsument. I stället för ett centralt begrepp, eller åtminstone färre sådana, tillförs nya varianter då det nya begreppet *representant* införs i kapitel 22 NML. I propositionen³ anges att en definition av representant införs i lagen (2011:1245) om särskilda ordningar för mervärdesskatt för telekommunikationstjänster, radio- och tv-sänd-

² 190207 Åtgärda begreppet förmedling i momshänseende.

³ Prop. 2019/20:122, s. 124.

ningar och elektroniska tjänster och att detta begrepp motsvaras av definitionen av *förmedlare* i artikel 369I andra stycket 2 i mervärdesskattedirektivet. Vidare införs vid e-handeln 2021 begreppen *möjliggöra försäljning genom användning av elektroniskt gränssnitt* som i NML återfinns i kapitlen 5, 10, 17 och 22. Detta medför att begreppsfloran ytterligare utvidgas och en oacceptabel förvirring och oklarhet över den praktiska tillämpningen kommer att uppstå. I NML tillkommer dessutom begreppet *mellanhand* vid leverans av varor i flera led. Lagstiftaren måste ta ansvar för och åtgärda begreppsfloran samt klargöra vad som avses med ovanstående begrepp. En så oklar lagstiftning som annars följer kommer medföra oacceptabla problem och kostnader för näringsliv, Skatteverket och domstolar.

Avdragsrätt – skälig grund

Avdragsrätten är grundläggande för mervärdesskattesystemets funktion som konsumtionsskatt. Genom avdragsrätt garanteras neutraliteten för beskattningsbara personer som tillhandahåller beskattade transaktioner. Enligt utredningens förslag är huvudregler om avdragsrätt i kapitel 13 utformade med mervärdesskattedirektivets motsvarighet som förebild. Däremot behålls dagens utformning vad gäller uppdelning av den ingående skatten efter *skälig grund* i 13 kap. 29 § NML men med tillägg av ett nytt tredje stycke. Vad gäller uppdelning av skatten enligt skälig grund finns en omfattande kritik mot dagens utformning och starka synpunkter om att utformningen inte är förenlig med mervärdesskattedirektivets utformning⁴ som i flera delar innehåller *ska*-regler som inte återfinns i ML.⁵ Jag delar denna kritik och anser att utredningen skulle övervägt att införa mervärdesskattedirektivets utformning av motsvarande regler. Utredningen väljer att behålla ML:s nuvarande utformning i NML avseende skälig grund, trots framförd kritik om dess oförenlighet med mervärdesskattedirektivet, trots att huvudregler för avdragsrätt anpassas till mervärdesskattedirektivet och trots riktlinjerna i utredningsdirektivet.

Utredningen föreslår vidare ett nytt tredje stycke som jag uppfattar medför en materiell ändring och skärpning av reglerna då pro rata även kan påverkas av icke ekonomisk verksamhet. Detta tillägg

⁴ Artikel 173–175.

⁵ Tomas Karlsson Svensk Skattetidning nr 9–10, 2016, Oskar Henkow Skattenytt nr 11, 2017.

är möjligt enligt mervärdesskattedirektivet men jag anser det stötande att införa en skärpning när utredningen samtidigt bortser från *ska*-reglerna i artikel 174 p. 2 avseende bi-transaktioner. Att bara införa skärpningen genom ett tredje stycket i 13 kap. 29 § NML men samtidigt bortse från mervärdesskattedirektivets *ska*-regler med lättnadsbestämmelser är oacceptabelt och förfelar avdragsrättens grundläggande funktion.

Behov av en materiell översyn

Lagstiftning avseende mervärdesskatt ska vara förenlig med skattens principer, syften och ändamål. Skatten ska vara generell, enkel, rationell med få undantag och särregleringar, vara neutral och inte konkurrensnedvidande, inte medföra dold kumulativ skatt, vara samhälls- och företagsekonomisk effektiv, trygga sysselsättning och produktion samt vara förenlig med EU-rätten.⁶

Jag konstaterar att NML inte når upp till dessa syften och ändamål. NML innehåller totalt 758 paragrafer indelade i 24 kapitel. Omfånget på lagen och innehållet är minst sagt komplicerat, inte minst vad gäller undantagen i kapitel 10 med sina 99 paragrafer. Jag beklagar att utredningen inte prioriterat fler förenklingar och att anpassningen till EU-rätten inte har gjorts avseende de i utredningsdirektiven nämnda undantagen där det i dag finns avvikelser i förhållande till mervärdesskattedirektivet. Efter denna språkliga och strukturella översyn behövs en materiell översyn där detta åtgärdas, förenklingar prioriteras och där skattens grundläggande syften och ändamål säkerställs.

⁶ Är mervärdesskatten en konsumtionsskatt eller företagsskatt? Docent Pernilla Rendahl, Handelshögskolan vid Göteborgs Universitet, 2015.

Kommittédirektiv 2016:58

Översyn av mervärdesskattelagstiftningen

Beslut vid regeringssammanträde den 22 juni 2016

Sammanfattning

En särskild utredare ska genomföra en författningsteknisk översyn av mervärdesskattelagstiftningen och föreslå en ny mervärdesskattelag. Översynen ska syfta till att förbättra mervärdesskattelagstiftningen genom att den får en tydligare struktur och blir mer överskådlig samt språkligt moderniserad. En särskild målsättning är att den föreslagna lagstiftningen i högre grad ska stå i överensstämmelse med mervärdesskattedirektivet särskilt med avseende på terminologi och struktur.

Uppdraget ska redovisas senast den 1 april 2019.

Bakgrund

Mervärdesskatten infördes i Sverige den 1 januari 1969 och ersatte då den allmänna varuskatten. Mervärdesskatten är en allmän skatt på konsumtion av varor och tjänster. Skatten ska tas ut i varje led i produktions- och distributionskedjan. Den näringsidkare som omsätter en vara eller tjänst är normalt skyldig att betala in skatten och har också rätt till avdrag för skatten. Avsikten är att skatten ska föras framåt i kedjan för att till slut belasta konsumenten som därigenom indirekt kommer att bära skatten. Mervärdesskatten är en viktig inkomstkälla och den beräknas svara för ca 41 procent av statens skatteintäkter för år 2016. Det fanns 2015 ungefär en miljon företag som var registrerade till mervärdesskatt. Mervärdesskatten berör så-

ledes ett stort antal företag och dessa genomför åtskilliga transaktioner av olika slag som omfattas av mervärdesbeskattningen.

Reglerna om mervärdesskatt är i hög grad harmoniserade inom EU och de svenska reglerna har således i allt väsentligt sin motsvarighet i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (mervärdesskattedirektivet). De svenska reglerna om mervärdesskatt finns framförallt i mervärdesskattelagen (1994:200) som trädde i kraft 1994.

Regeringen har höga ambitioner när det gäller tydlighet, enkelhet och förutsägbarhet i de regelverk som tillämpas för skatteuttag. Det gäller särskilt de skatteuttag som berör ett stort antal skattskyldiga eller skatteuttag som av olika skäl är särskilt viktiga. Ett led i det arbetet är att utveckla och modernisera mervärdesskattelagstiftningen. Av riktlinjerna för skattepolitiken framgår också att skatte-reglerna bör vara möjliga att förstå och att de inte bör leda till onödigt stora administrativa kostnader. En viktig princip som också följer av de skattepolitiska riktlinjerna är att regelverken ska vara hållbara i förhållande till EU (se vidare 2015 års ekonomiska vårproposition, prop. 2014/15:100 s. 104 f.)

Allmänt om behovet av översyn

För att mervärdesskatten ska behålla sin legitimitet är det viktigt att skattereglerna är förutsägbara och enkla att tillämpa och inte leder till onödigt stora administrativa kostnader för dem som tillämpar reglerna. Sedan mervärdesskattelagen trädde i kraft har ett nytt moderniserat mervärdesskattedirektiv beslutats. De svenska reglerna har också förändrats åtskilliga gånger och nya regler har tillkommit. Detta har ökat komplexiteten i lagstiftningen och gjort den svår att tillämpa.

Det mervärdesskatterättsliga regelverket bör därför förenklas. Tydliga och enkla regler underlättar för företagen. Det bidrar till att stärka företagens konkurrenskraft. Som framgår av de skattepolitiska riktlinjerna ska dock nyttan av förenklingar alltid vägas mot behovet av att värna skatteintäkterna, åstadkomma rättvisa mellan skattskyldiga samt motverka skattefusk och skatteundandragande.

Mervärdesskattelagen är svåröverskådlig. Många av bestämmelserna i lagen har förändrats, och genom att tillägg har gjorts till vissa bestämmelser har dessa blivit mycket omfattande. Därmed har bestämmelserna blivit svåra att förstå och att överblicka. I lagen finns också flera exempel på att en rad nya bestämmelser har infogats i befintliga kapitel, exempelvis reglerna om vissa undantag för omsättningar till och förvärv från andra EU-länder. Dessutom har nya kapitel infogats och andra har strukits helt. Detta gör att det saknas struktur i regelverket. Flera av bestämmelserna i lagen har tillkommit när lagen infördes och har tillämpats under längre tid. Flera av de äldre bestämmelserna följer inte de språkliga riktlinjer som gäller i dag.

En mer överblickbar och tydlig lagstiftning gör det lättare för företagen att ta reda på vad som gäller, vilket också minskar risken för oavsiktliga fel. Oavsiktliga fel kan medföra att rättelser behöver göras i efterhand. Ibland kan både säljare och köpare behöva ändra sin redovisning, vilket leder till extra administration såväl för företagen som för myndigheterna. En klarare och tydligare lagstiftning kan även underlätta kontrollen. Vidare minskar riskerna för skatteundandragande som kan medföra en snedvriden konkurrens till nackdel för seriösa företag.

En viktig princip för skattepolitiken är att regelverken ska vara förenliga med EU-rätten. Mervärdesskattelagens systematik och de termer som används i lagen skiljer sig i många avseenden från mervärdesskattedirektivet. Dessa skillnader bidrar i vissa fall till en osäkerhet om vad som är gällande rätt. I mervärdesskattelagen finns såväl termer som saknar motsvarighet i direktivet som termer som har en annan betydelse än i direktivet. Exempel på sådana är ”skattskyldig”, ”utländsk beskattningsbar person”, ”verksamhet som medför skattskyldighet” och ”export”.

Det förekommer även exempel på när den lagtekniska konstruktionen i mervärdesskattelagen inte är direkt jämförbar med motsvarande regler i mervärdesskattedirektivet bl.a. skillnader mellan direktivet och mervärdesskattelagen när det gäller att uppnå skattefrihet för vissa omsättningar. Sådana skillnader ger upphov till oklarheter om en viss omsättning är undantagen från skatteplikt. Ett undantag i direktivet kan helt eller delvis motsvaras av regler om att omsättningen inte är gjord i Sverige.

De avvikelser från mervärdesskattedirektivet som finns i mervärdesskattelagen medför att Skatteverket och domstolarna ibland tvingas ta ställning till de svenska reglernas överensstämmelse med EU-rätten. Det leder till ökade kostnader för skatteuttaget och medför också en stor osäkerhet för dem som påverkas av skatteuttaget. Dessutom har EU-domstolen meddelat åtskilliga domar som påverkar tillämpningen av reglerna om mervärdesskatt. Flera bestämmelser i mervärdesskattelagen har också ansetts oförenliga med motsvarande bestämmelser i mervärdesskattedirektivet, vilket har medfört att den enskilde har kunnat åberopa direkt effekt av bestämmelsen i direktivet. Att bestämmelser i mervärdesskattedirektivet, genom att de anses ha direkt effekt, är tillämpliga i stället för bestämmelser i mervärdesskattelagen leder till olika skatteuttag på grund av skilda förutsättningar och därmed en risk för konkurrensnedvridning. Det får dessutom anses olämpligt med ett skatteuttag där den enskilde kan välja att bli beskattad eller att inte bli det. Om sådana situationer blir alltför vanliga riskerar det också att minska mervärdesskattesystemets legitimitet. Det finns flera exempel där Skatteverket och domstolar ansett att bestämmelser i direktivet har direkt effekt och det är naturligtvis inte uteslutet att det finns fler situationer då direktivets bestämmelser kan komma att ha företräde framför de svenska bestämmelserna. En översyn av mervärdesskattelagen som ytterligare anpassar det svenska mervärdesskattesystemet till EU-rätten skulle minska riskerna för att sådana situationer uppkommer.

De skillnader som finns mellan de svenska reglerna om mervärdesskatt och EU-rätten kan medföra svårigheter att genomföra förändringar av EU-rätten i svensk rätt. Det kan vidare vara svårt att se vilka effekter en dom från EU-domstolen har på de svenska förhållandena. EU-domstolen meddelar varje år ett flertal domar om mervärdesskatt. Många av dessa kan få direkt betydelse för tillämpningen av den svenska lagstiftningen. Terminologiska och strukturella skillnader mellan mervärdesskattelagen och direktivet bidrar till att det kan vara svårt att bedöma vilka konsekvenser en dom från EU-domstolen får för tillämpningen i Sverige. Mervärdesskatteregler med tydligare motsvarigheter i direktivets bestämmelser gör det enklare att bedöma vad en dom innebär för svensk del och medför att framtida förändringar av lagstiftningen lättare kan genomföras.

Särskilt om vissa avvikelser från EU-rätten i mervärdesskattelagen

Begreppet skattskyldig

I mervärdesskattelagen används termen skattskyldig för den som skyldig att betala in mervärdesskatt. I mervärdesskattedirektivet används i stället termen betalningsskyldig. Skattskyldig har dock ett vidare användningsområde än direktivets betalningsskyldig. Termen skattskyldig används t.ex. i bestämmelserna om avdragsrätt där motsvarande regler i direktivet har en något annorlunda utformning och där främst termen beskattningsbar person används. Termen har införts i mervärdesskattelagen och ersatte då ”skattskyldig” på vissa ställen i mervärdesskattelagen. Termen skattskyldig finns dock fortfarande kvar på flera ställen. Termen betalningsskyldig används också i mervärdesskattelagen men då endast i något enstaka fall, exempelvis för den som är skyldig att betala in felaktigt debiterad mervärdesskatt. I mervärdesskattelagen används således direktivets termer betalningsskyldig och beskattningsbar person i vissa sammanhang. I andra sammanhang används dock termen skattskyldig, som kan ha en något annorlunda innebörd.

Unionsintern handel

Mervärdesskattelagens regler om unionsintern varuhandel är svåröverskådliga och skiljer sig i vissa delar från direktivets regler. Reglerna gäller varor som säljs mellan företag i olika EU-länder eller flyttas av ett företag mellan olika EU-länder.

Reglerna om unionsinterna varuförvärv och varuförsäljningar påverkar i vilket land som beskattningen ska ske. Resultatet av skillnader gentemot direktivet kan därför bli att skatt inte tas ut eller att beskattning sker två gånger. Skillnader kan också användas i skatteundandragande syfte.

Omsättningsland

I den nuvarande lagstiftningen finns bestämmelser om att en omsättning sker utom landet i situationer där motsvarande direktivbestämmelser i stället utgör undantag från skatteplikt. Direktivet har således ett annat sätt att åstadkomma skattefrihet. Ett sådant exempel är leverans av varor som av säljaren eller för dennes räkning transporterats ut ur EU. I artikel 146.1 i direktivet framgår att sådana leveranser ska undantas. I mervärdesskattelagen regleras motsvarande leveranser som en omsättning utomlands enligt 5 kap. 3 a § mervärdesskattelagen. Det finns också exempel på att ett undantag i direktivet delvis motsvaras av en omsättningslandsbestämmelse i lagen. Ett exempel är omsättning av varor och tjänster som avser fartyg, där ett undantag i direktivet motsvaras av dels regler om undantag, dels regler om att omsättningen inte är gjord i Sverige. Detta kan göra att reglerna anses mer svåröverskådliga än vad som är nödvändigt och skapar osäkerhet om vad som gäller. Här skiljer sig också omfattningen av skattefriheten mellan direktivet och mervärdesskattelagen.

Undantag från skatteplikt

Det finns ytterligare exempel på avvikelser i förhållande till mervärdesskattedirektivet avseende enskilda undantag från skatteplikt som ger upphov till tveksamheter kring vad som är gällande rätt. Det gäller t.ex. undantagen i 3 kap. 9 § mervärdesskattelagen för finansieringstjänster och för värdepappershandel. Motsvarande bestämmelser i direktivet är betydligt mer utförliga och ger en bättre vägledning när det gäller att avgöra om en viss tjänst är mervärdesskattepliktig. Undantaget i 3 kap. 23 a § mervärdesskattelagen för vissa interna tjänster har varit föremål för prövning i Högsta förvaltningsdomstolen som förvisso har ansett att mervärdesskattedirektivet tillåter en viss schablonisering av konkurrensrekvisitet som finns i bestämmelsen i direktivet och att den svenska regeln i det avseende därför fick anses vara i överensstämmelse med direktivet (HFD 2014 ref. 20). Det finns dock skäl att även se över detta undantag. Bestämmelserna om undantag från skattplikt avseende sjukvård, tandvård, social omsorg och utbildning är ytterligare exempel på bestämmelser som har en annorlunda utformning än motsvarande bestämmelser i direktivet.

Avdrag och återbetalning

Termerna avdrag och återbetalning används med delvis annan innebörd i mervärdesskattedirektivet än i mervärdesskattelagen. Det som regleras som återbetalning i mervärdesskattelagen kan t.ex. anses som avdrag enligt direktivet. Rätten till avdrag är enligt huvudregeln i mervärdesskattelagen knuten till begreppet verksamhet som medför skattskyldighet (8 kap. 3 §). Med en sådan verksamhet förstås en verksamhet eller del av en verksamhet med omsättningar som säljaren är skattskyldig för (1 kap. 7 §). Det gör att avdragsrätten enligt huvudregeln i mervärdesskattelagen inte omfattar omsättningar inom landet där köparen ska betala in skatten på omsättningen (omvänd skattskyldighet). Avdragsrätten enligt mervärdesskattelagen kan inte heller omfatta nystartade företag som ännu inte har omsatt varor eller tjänster. För dessa situationer finns det i stället särskilda bestämmelser om återbetalning av ingående skatt (10 kap. 9 och 11 e §§). Mervärdesskattedirektivet saknar motsvarande bestämmelser. I stället bedöms dessa situationer utifrån de allmänna reglerna om avdragsrätt. Detta är en skillnad jämfört med mervärdesskattelagen. Uttrycket verksamhet som medför skattskyldighet saknar också motsvarighet i mervärdesskattedirektivet. Där är avdragsrätten enligt huvudregeln i stället knuten till beskattningsbara personers beskattade transaktioner (se artikel 168 a). Här finns således både terminologiska och strukturella skillnader i förhållande till direktivet. Reglerna om avdrag och återbetalning är centrala regler i mervärdesskattesystemet och det är viktigt att dessa är tydliga för att undvika oklarheter om rätten till avdrag eller återbetalning.

I mervärdesskattelagen finns också särskilda återbetalningsregler för företag som är etablerade i andra EU-länder eller i tredjeland. De materiella reglerna finns i 10 kap. och är kopplade till uttrycket utländsk beskattningsbar person som saknar direkt motsvarighet i mervärdesskattedirektivet. Uttrycket förekommer inte heller i de direktiv som reglerar förfarandet för återbetalning till beskattningsbara personer i andra EU-länder respektive beskattningsbara personer i tredjeland, rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat samt rådets trettonde direktiv 86/560/EEG av den

17 november 1986 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter – Regler om återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium. När det gäller förfarandet vid återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer i andra EU-länder har uttrycket utländsk beskattningsbar person tagits bort. Det finns dock kvar såväl i de materiella bestämmelserna om återbetalning som i reglerna om ansökningsförfarandet för företag från tredjeland. Reglerna behöver därför ses över med syfte att anpassa lagstiftningens terminologi till den som används i nämnda direktiv och få en struktur som är mer överskådlig.

Det bör avslutningsvis nämnas att uppräknningen av avvikelser från mervärdesskattedirektivet inte är fullständig.

Uppdraget

En moderniserad mervärdesskattelag

Utredaren ska genomföra en genomgripande författningsteknisk översyn av mervärdesskattelagstiftningen och föreslå en ny mervärdesskattelag. Utgångspunkten för översynen är behovet av att skapa en helhet på så sätt att regelverket följer en systematik som är ordnad och logisk. Översynen ska syfta till att förbättra mervärdesskattelagstiftningen genom att den får en tydligare struktur och blir mer överskådlig. Regelverket ska vara rationellt och metodiskt både i förhållande till EU-rätten och det nationella rättssystemet. Den lagstiftning som föreslås bör också vara språkligt moderniserad, med beaktande bl.a. av den tekniska utvecklingen.

Utredaren ska analysera hur de centrala begreppen i mervärdesskattelagstiftningen liksom dess struktur, förhåller sig till mervärdesskattedirektivet och de tidigare nämnda direktiven om återbetalning av mervärdesskatt. En särskild målsättning är att den föreslagna lagstiftningens terminologi och systematik i högre grad ska stå i överensstämmelse med motsvarigheterna i mervärdesskattedirektivet. Utredaren ska sträva efter att den föreslagna lagstiftningens bestämmelser har en tydligare motsvarighet i mervärdesskattedirektivet. I uppdraget ingår att ytterligare anpassa den svenska lagstiftningen till mervärdesskattedirektivet.

Utredaren ska således föreslå en ändamålsenlig mervärdesskattelagstiftning som i högre grad är anpassad till det bakomliggande mervärdesskattedirektivet, särskilt med avseende på begrepp och struktur. En viktig utgångspunkt är att undvika att rent språkliga och systematiska förändringar leder till omfattande materiella förändringar av de svenska reglerna. Ändringar kan också föränledas av anpassningar till EU-rätten. Utredaren ska i detta sammanhang vara uppmärksam på om det finns möjligheter till förenklingar och i de fall det bedöms lämpligt lämna förslag på sådana.

Lagstiftningens utformning och struktur ska vara långsiktigt hållbara. Utredaren ska därför ta hänsyn till att reglerna om mervärdesskatt även i fortsättningen kan förväntas bli föremål för återkommande förändringar, och utredaren bör därför sträva efter att utforma en lagstiftning vars struktur medger framtida förändringar utan att överskådligheten minskar. För att lagstiftningen ska vara enkel att tillämpa bör lagstiftningen utformas så att gränsdragningsproblem undviks och att de administrativa kostnaderna för dem som ska tillämpa lagen begränsas.

Eftersom huvudsyftet med utredningen är att genomföra en författningsteknisk översyn av mervärdesskattelagstiftningen och för att utredaren ska ha möjlighet att genomföra uppdraget inom rimlig tid omfattar inte uppdraget vissa frågor som tidigare varit föremål för utredningar och vissa andra frågor. Utredningen ska därför inte föreslå några materiella förändringar rörande de frågor som behandlats i Mervärdesskatt för den ideella sektorn, m.m. (Ds 2009:58) och inte heller frågor rörande de reducerade skattesatserna som bl.a. har behandlats i betänkandena Enhetlig eller differentierad mervärdesskatt? (SOU 2005:57) samt På väg mot en enhetlig mervärdesskatt (SOU 2006:90). Inte heller den mervärdesskatterättsliga hanteringen av periodiska publikationer eller av de huvudsakliga metoderna för redovisning av utgående och ingående skatt som tidigare behandlats i betänkandet Mervärdesskatt i ett EG-rättsligt perspektiv (SOU 2002:74) ingår i det här uppdraget. Utredaren ska inte heller föreslå materiella förändringar av beskattningen av nyproducerade byggnader eller förändringar av förfarandet för varor som medförs i resandes personliga bagage vid utresa ur EU.

Utredaren ska följa utvecklingen av det arbete som pågår inom EU rörande mervärdesskattefrågor och ta ställning till hur det arbetet påverkar utredarens förslag.

Ändringar av närliggande författningar

I mervärdesskatteförordningen (1994:223) finns bestämmelser som är kopplade till mervärdesskattelagen. I uppdraget ingår därför också att ta fram en ny förordning och lämna förslag på de förändringar som behövs med anledning av förändringar i förslaget till ny mervärdesskattelag. Utredaren ska bedöma behovet av följdändringar i skatteförfarandelagen (2011:1244) och föreslå de författningsändringar som behövs. Utredaren ska också bedöma behovet av följdändringar i andra lagar och förordningar än de som nämnts och föreslå de författningsändringar som behövs.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska bedöma de offentligfinansiella konsekvenserna och konsekvenserna i övrigt av de författningsförslag som lämnas. I det ingår att bedöma vilken påverkan förslagen ger på berörda myndigheter, företag och andra aktörer. Konsekvensanalysen ska ske löpande under utredningstiden. Om utredarens förslag innebär offentligfinansiella kostnader, ska dessa vara fullt finansierade genom förslag inom mervärdesskatteområdet.

Utredaren ska tillämpa riktlinjerna som ges i kommittéförordningen (1998:1474) och förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning för att ange kostnadsberäkningar och andra konsekvensbeskrivningar.

Redovisning av uppdraget

Uppdraget ska redovisas senast den 1 april 2019.

(Finansdepartementet)

Kommittédirektiv 2018:112

Tilläggsdirektiv till Utredningen om en strukturell översyn av mervärdesskattelagstiftningen (Fi 2016:06)

Beslut vid regeringssammanträde den 6 december 2018

Förlängd tid för uppdraget

Regeringen beslutade den 22 juni 2016 kommittédirektiv om att ge en särskild utredare i uppdrag att genomföra en översyn av mervärdesskattelagstiftningen (dir. 2016:58). Enligt direktiven skulle uppdraget slutredovisas senast den 1 april 2019.

Utredningstiden förlängs. Uppdraget ska i stället redovisas senast den 1 april 2020.

(Finansdepartementet)

Kommittédirektiv 2019:92

Tilläggsdirektiv till Utredningen om en strukturell översyn av mervärdesskattelagstiftningen (Fi 2016:06)

Beslut vid regeringssammanträde den 28 november 2019

Förlängd tid för uppdraget

Regeringen beslutade den 22 juni 2016 kommittédirektiv om att ge en särskild utredare i uppdrag att genomföra en översyn av mervärdesskattelagstiftningen (dir. 2016:58). Enligt direktiven skulle uppdraget slutredovisas senast den 1 april 2019. Utredningstiden förlängdes den 6 december 2018 till den 1 april 2020 (dir. 2018:112).

Utredningstiden förlängs. Uppdraget ska i stället redovisas senast den 1 juni 2020.

(Finansdepartementet)

Paragrafnyckel NML–ML

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i NML vilken eller vilka bestämmelser i ML den helt eller delvis motsvaras av. Bestämmelserna i ML avser den lydelse som bestämmelserna hade i Regeringskansliets rättsdatabas den 1 januari 2020. Bestämmelser som omfattas av prop. 2019/20:122 avser dock lydelsen i denna proposition. Det bör uppmärksammas att paragrafnyckeln inte redovisar exakta motsvarigheter.

I de fall det inte finns en motsvarande bestämmelse i ML för att bestämmelsen är ny, markeras detta med ett streck. I de fall en motsvarande bestämmelse finns i en annan lag än ML anges detta i tabellen.

Med förkortningen LSO avses lagen (2011:1245) om särskilda ordningar för mervärdesskatt för telekommunikationstjänster, radio- och tv-sändningar och elektroniska tjänster. Även i den lagen avses den lydelse som bestämmelserna hade i Regeringskansliets rättsdatabas den 1 januari 2020. För bestämmelser som omfattas av prop. 2019/20:122 avses dock lydelsen i denna proposition.

Med förkortningen LFS avses lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.

Bestämmelser i NML och motsvarande bestämmelser i ML

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
1 kap. NML	
1 kap. 1 §	–
1 kap. 2 §	–
1 kap. 3 §	1 kap. 2 c §
1 kap. 4 §	–
1 kap. 5 §	22 kap. 1 §
1 kap. 6 §	–
1 kap. 7 §	22 kap. 5 §
2 kap. NML	
2 kap. 1 §	–
2 kap. 2 §	–
2 kap. 3 §	1 kap. 14 § första stycket
2 kap. 4 §	1 kap. 14 § andra stycket
2 kap. 5 §	1 kap. 14 § tredje stycket
2 kap. 6 §	1 kap. 14 § fjärde stycket
2 kap. 7 §	2 kap. 1 j §
2 kap. 8 §	2 kap. 1 k §
2 kap. 9 §	1 kap. 17 §
2 kap. 10 §	1 kap. 17 a §
2 kap. 11 §	1 kap. 11 §
2 kap. 12 §	–
2 kap. 13 §	1 kap. 16 §
2 kap. 14 §	1 kap. 9 § första stycket
2 kap. 15 §	1 kap. 9 § andra stycket
2 kap. 16 §	1 kap. 13 a §
2 kap. 17 §	1 kap. 13 §
2 kap. 18 §	1 kap. 13 b §
2 kap. 19 §	1 kap. 16 §
2 kap. 20 §	5 kap. 16 § tredje stycket
2 kap. 21 §	1 kap. 10 a §
2 kap. 22 §	1 kap. 10 b §
2 kap. 23 §	1 kap. 10 c §
2 kap. 24 §	1 kap. 2 § femte stycket och 19 §, 7 kap. 9 § tredje stycket och 9 c kap. 2 §
2 kap. 25 §	1 kap. 8 § första stycket
2 kap. 26 §	1 kap. 20 §
2 kap. 27 §	1 kap. 21 §

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
3 kap. NML	
3 kap. 1 §	1 kap. 1 § första stycket
3 kap. 2 §	1 kap. 1 § första stycket 2 och 2 a kap. 3 § första stycket 1
3 kap. 3 §	1 kap. 1 § första stycket 2 och 2 a kap. 3 § första stycket 2
3 kap. 4 §	–
3 kap. 5 §	2 a kap. 3 § första stycket 3 och andra stycket
3 kap. 6 §	2 a kap. 3 § andra stycket 2 första strecksatsen
3 kap. 7 §	2 a kap. 4 §
3 kap. 8 §	3 kap. 30 f §
4 kap. NML	
4 kap. 1 §	–
4 kap. 2 §	4 kap. 1 §
4 kap. 3 §	4 kap. 2 §
4 kap. 4 §	4 kap. 6 §
4 kap. 5 §	4 kap. 7 §
4 kap. 6 §	4 kap. 8 §
4 kap. 7 §	6 a kap. 1 §
4 kap. 8 §	6 a kap. 2 § första och tredje stycket
4 kap. 9 §	6 a kap. 2 § andra stycket
4 kap. 10 §	6 a kap. 3 §
4 kap. 11 §	6 a kap. 4 §
4 kap. 12 §	6 a kap. 5 §
4 kap. 13 §	6 a kap. 6 §
4 kap. 14 §	6 a kap. 7 §
4 kap. 15 §	6 kap. 1 § första meningen
4 kap. 16 §	6 kap. 2 §
4 kap. 17 §	6 kap. 6 §
4 kap. 18 §	6 kap. 3 §
4 kap. 19 §	6 kap. 4 §
5 kap. NML	
5 kap. 1 §	–
5 kap. 2 §	–

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
5 kap. 3 §	2 kap. 1 § första stycket 1
5 kap. 4 §	6 kap. 9 § andra stycket och 10 § andra stycket
5 kap. 5 §	6 kap. 9 § första stycket
5 kap. 6 §	6 kap. 10 § första stycket
5 kap. 7 §	1 kap. 6 §
5 kap. 8 §	2 kap. 1 § första stycket 2
5 kap. 9 §	2 kap. 2 § första stycket 1 och andra stycket
5 kap. 10 §	2 kap. 2 § första stycket 2
5 kap. 11 §	2 kap. 3 §
5 kap. 12 §	2 kap. 1 § andra stycket
5 kap. 13 §	2 a kap. 7 § andra stycket
5 kap. 14 §	2 a kap. 7 § tredje stycket
5 kap. 15 §	2 kap. 1 c § och 2 a kap. 8 §
5 kap. 16 §	2 kap. 1 d § och 2 a kap. 8 a §
5 kap. 17 §	2 kap. 1 e § och 2 a kap. 8 b §
5 kap. 18 §	2 kap. 1 f § och 2 a kap. 8 c §
5 kap. 19 §	2 kap. 1 g § och 2 a kap. 8 d §
5 kap. 20 §	2 kap. 1 h § och 2 a kap. 8 e §
5 kap. 21 §	2 kap. 1 i § och 2 a kap. 8 f §
5 kap. 22 §	2 a kap. 2 § 1, 2 och 5 samt 5 § första stycket
5 kap. 23 §	2 a kap. 2 § 3 och 4 samt 7 och 9 §§
5 kap. 24 §	2 a kap. 2 § 3
5 kap. 25 §	1 kap. 6 § och 2 kap. 1 § tredje stycket 1
5 kap. 26 §	2 kap. 1 § tredje stycket 2 och 4 §
5 kap. 27 §	2 kap. 5 § första stycket 1
5 kap. 28 §	2 kap. 5 § första stycket 2 och andra stycket
5 kap. 29 §	2 kap. 5 § första stycket 3 och andra stycket
5 kap. 30 §	2 kap. 7 §
5 kap. 31 §	2 kap. 8 § första och andra stycket
5 kap. 32 §	2 kap. 8 § tredje stycket
5 kap. 33 §	—
5 kap. 34 §	2 kap. 8 § fjärde stycket
5 kap. 35 §	2 kap. 1 a §
5 kap. 36 §	2 kap. 1 b §
5 kap. 37 §	6 kap. 7 och 8 §§
5 kap. 38 §	2 kap. 9 §
5 kap. 39 §	2 kap. 10 §

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
5 kap. 40 §	2 kap. 11 §
5 kap. 41 §	2 kap. 12 §
5 kap. 42 §	2 kap. 13 §
6 kap. NML	
6 kap. 1 §	–
6 kap. 2 §	5 kap. 1 § första stycket första meningen
6 kap. 3 §	5 kap. 1 § första stycket
6 kap. 4 §	5 kap. 3 §
6 kap. 5 §	5 kap. 2 § första stycket 1
6 kap. 6 §	5 kap. 2 § första stycket 3
6 kap. 7 §	5 kap. 2 § första stycket 4 och andra stycket
6 kap. 8 §	5 kap. 2 a § 1
6 kap. 9 §	5 kap. 2 f § andra stycket
6 kap. 10 §	5 kap. 2 f § tredje stycket
6 kap. 11 §	5 kap. 2 f § första stycket
6 kap. 12 §	5 kap. 2 § första stycket 2
6 kap. 13 §	5 kap. 2 a § 2
6 kap. 14 §	5 kap. 2 e §
6 kap. 15 §	5 kap. 2 e § första stycket
6 kap. 16 §	5 kap. 2 g §
6 kap. 17 §	5 kap. 2 b § första och femte stycket
6 kap. 18 §	5 kap. 2 b § andra–fjärde stycket
6 kap. 19 §	5 kap. 1 § tredje stycket
6 kap. 20 §	5 kap. 2 c § fjärde stycket
6 kap. 21 §	5 kap. 2 c § första stycket
6 kap. 22 §	5 kap. 2 c § andra stycket
6 kap. 23 §	5 kap. 2 c § tredje stycket
6 kap. 24 §	5 kap. 2 d § första stycket
6 kap. 25 §	5 kap. 2 d § andra stycket
6 kap. 26 §	5 kap. 2 d § tredje stycket
6 kap. 27 §	5 kap. 2 d § fjärde stycket
6 kap. 28 §	2 a kap. 2 § 1, 3 och 4
6 kap. 29 §	2 a kap. 2 § 2 och 6 § första och andra stycket
6 kap. 30 §	2 a kap. 6 § tredje stycket
6 kap. 31 §	5 kap. 4 §
6 kap. 32 §	5 kap. 5 § första stycket
6 kap. 33 §	5 kap. 5 § andra stycket

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
6 kap. 34 §	5 kap. 6 § första stycket
6 kap. 35 §	5 kap. 6 § andra stycket
6 kap. 36 §	5 kap. 7 §
6 kap. 37 §	5 kap. 8 §
6 kap. 38 §	5 kap. 9 § första stycket
6 kap. 39 §	5 kap. 9 §
6 kap. 40 §	5 kap. 10 § första stycket
6 kap. 41 §	5 kap. 10 § andra–fjärde stycket
6 kap. 42 §	5 kap. 12 § första meningen
6 kap. 43 §	5 kap. 12 § första och andra meningen
6 kap. 44 §	5 kap. 11 § andra stycket och 11 a § andra stycket
6 kap. 45 §	5 kap. 11 a § första stycket
6 kap. 46 §	5 kap. 11 § första stycket
6 kap. 47 §	5 kap. 13 §
6 kap. 48 §	5 kap. 14 § första och andra stycket jämförd med 5 kap. 2 b § femte stycket
6 kap. 49 §	5 kap. 14 § andra stycket jämförd med 5 kap. 2 b § andra–fjärde stycket
6 kap. 50 §	5 kap. 1 § tredje stycket
6 kap. 51 §	5 kap. 15 §
6 kap. 52 §	5 kap. 15 a § första stycket
6 kap. 53 §	5 kap. 15 a § andra stycket
6 kap. 54 §	5 kap. 15 b §
6 kap. 55 §	5 kap. 16 § första och andra stycket
6 kap. 56 §	5 kap. 16 § fjärde stycket
6 kap. 57 §	5 kap. 17 § första stycket
6 kap. 58 §	5 kap. 17 §
6 kap. 59 §	5 kap. 18 §
6 kap. 60 §	5 kap. 19 § 5
6 kap. 61 §	5 kap. 20 §
6 kap. 62 §	5 kap. 21 § första stycket
6 kap. 63 §	5 kap. 21 § andra stycket
6 kap. 64 §	5 kap. 21 § andra stycket
6 kap. 65 §	2 kap. 1 a §
6 kap. 66 §	–
6 kap. 67 §	–

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
7 kap. NML	
7 kap. 1 §	–
7 kap. 2 §	–
7 kap. 3 §	–
7 kap. 4 §	1 kap. 3 § första stycket
7 kap. 5 §	–
7 kap. 6 §	1 kap. 5 a §
7 kap. 7 §	1 kap. 3 § andra stycket
7 kap. 8 §	1 kap. 3 a §
7 kap. 9 §	1 kap. 3 b §
7 kap. 10 §	1 kap. 4 §
7 kap. 11 §	1 kap. 5 b § första stycket
7 kap. 12 §	1 kap. 4 a § första stycket
7 kap. 13 §	1 kap. 5 §
7 kap. 14 §	13 kap. 6 § 1–3
7 kap. 15 §	13 kap. 7 §
7 kap. 16 §	13 kap. 8 §
7 kap. 17 §	13 kap. 8 a §
7 kap. 18 §	13 kap. 7 a §
7 kap. 19 §	13 kap. 9 §
7 kap. 20 §	13 kap. 10 §
7 kap. 21 §	13 kap. 11 §
7 kap. 22 §	13 kap. 12 §
7 kap. 23 §	13 kap. 13 §
7 kap. 24 §	13 kap. 14 §
7 kap. 25 §	13 kap. 15 §
7 kap. 26 §	13 kap. 8 b § första stycket
7 kap. 27 §	13 kap. 6 § 4
7 kap. 28 §	13 kap. 15 a §
7 kap. 29 §	13 kap. 8 b § andra stycket
7 kap. 30 §	13 kap. 8 c §
7 kap. 31 §	13 kap. 16 §
7 kap. 32 §	13 kap. 17 §
7 kap. 33 §	13 kap. 18 §
7 kap. 34 §	13 kap. 18 a §
7 kap. 35 §	13 kap. 17 a §
7 kap. 36 §	13 kap. 19 §
7 kap. 37 §	13 kap. 20 §
7 kap. 38 §	13 kap. 21 §

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
7 kap. 39 §	13 kap. 22 §
7 kap. 40 §	13 kap. 18 b §
7 kap. 41 §	13 kap. 23 §
7 kap. 42 §	13 kap. 23 a §
7 kap. 43 §	13 kap. 24 §
7 kap. 44 §	13 kap. 25 § första stycket
7 kap. 45 §	13 kap. 25 § andra stycket
7 kap. 46 §	13 kap. 25 § tredje stycket
7 kap. 47 §	13 kap. 25 a §
7 kap. 48 §	13 kap. 26 §
7 kap. 49 §	13 kap. 27 §
7 kap. 50 §	13 kap. 28 § första och tredje stycket
7 kap. 51 §	13 kap. 28 a § första stycket första meningen
7 kap. 52 §	13 kap. 28 a § första stycket andra meningen
7 kap. 53 §	13 kap. 28 a § tredje stycket
7 kap. 54 §	13 kap. 28 a § andra stycket
8 kap. NML	
8 kap. 1 §	7 kap. 2 § andra och tredje stycket
8 kap. 2 §	7 kap. 3 § 1
8 kap. 3 §	7 kap. 3 c § första stycket
8 kap. 4 §	7 kap. 3 c § andra stycket
8 kap. 5 §	7 kap. 3 § 2 a
8 kap. 6 §	7 kap. 5 § tredje stycket
8 kap. 7 §	7 kap. 3 § 2 b och 3 c § tredje stycket
8 kap. 8 §	7 kap. 4 §
8 kap. 9 §	7 kap. 5 § första stycket
8 kap. 10 §	7 kap. 5 § andra stycket
8 kap. 11 §	–
8 kap. 12 §	7 kap. 3 § 3
8 kap. 13 §	7 kap. 3 § 4
8 kap. 14 §	7 kap. 2 § första stycket andra och tredje meningen
8 kap. 15 §	7 kap. 6 § första och andra stycket
8 kap. 16 §	7 kap. 6 § tredje stycket
8 kap. 17 §	7 kap. 6 § fjärde stycket
8 kap. 18 §	7 kap. 3 a §

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
8 kap. 19 §	7 kap. 3 b §
8 kap. 20 §	7 kap. 3 d §
8 kap. 21 §	7 kap. 7 §
8 kap. 22 §	7 kap. 7 a § första stycket
8 kap. 23 §	7 kap. 7 a § andra stycket
8 kap. 24 §	7 kap. 7 b §
8 kap. 25 §	7 kap. 8 § första stycket
8 kap. 26 §	7 kap. 8 § första stycket
8 kap. 27 §	7 kap. 8 § andra stycket
8 kap. 28 §	13 b § MF
8 kap. 29 §	7 kap. 9 § första stycket
8 kap. 30 §	7 kap. 9 § andra stycket
8 kap. 31 §	7 kap. 11 §
9 kap. NML	
9 kap. 1 §	–
9 kap. 2 §	7 kap. 1 § första stycket
9 kap. 3 §	7 kap. 1 § andra stycket 4
9 kap. 4 §	7 kap. 1 § andra stycket 1
9 kap. 5 §	7 kap. 1 § andra stycket 5
9 kap. 6 §	7 kap. 1 § andra stycket 6
9 kap. 7 §	7 kap. 1 § andra stycket 2 och 3
9 kap. 8 §	7 kap. 1 § tredje stycket 12
9 kap. 9 §	7 kap. 1 § tredje stycket 1
9 kap. 10 §	7 kap. 1 § tredje stycket 2
9 kap. 11 §	7 kap. 1 § tredje stycket 3
9 kap. 12 §	7 kap. 1 § tredje stycket 4
9 kap. 13 §	7 kap. 1 § tredje stycket 5
9 kap. 14 §	7 kap. 1 § tredje stycket 6 och 8
9 kap. 15 §	7 kap. 1 § tredje stycket 7
9 kap. 16 §	7 kap. 1 § tredje stycket 9
9 kap. 17 §	7 kap. 1 § tredje stycket 10
9 kap. 18 §	7 kap. 1 § tredje stycket 11
10 kap. NML	
10 kap. 1 §	–
10 kap. 2 §	3 kap. 1 a §
10 kap. 3 §	3 kap. 1 § första stycket
10 kap. 4 §	3 kap. 20 a §

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
10 kap. 5 §	3 kap. 30 g §
10 kap. 6 §	3 kap. 4 § första stycket
10 kap. 7 §	3 kap. 5 §
10 kap. 8 §	3 kap. 6 §
10 kap. 9 §	3 kap. 4 § första stycket och andra stycket första strecksatsen
10 kap. 10 §	3 kap. 4 § tredje–femte stycket
10 kap. 11 §	3 kap. 4 § andra stycket andra strecksatsen
10 kap. 12 §	3 kap. 23 § 3
10 kap. 13 §	3 kap. 23 § 2
10 kap. 14 §	3 kap. 4 § första stycket
10 kap. 15 §	3 kap. 7 §
10 kap. 16 §	3 kap. 8 § första stycket 1
10 kap. 17 §	3 kap. 8 § första stycket 2
10 kap. 18 §	3 kap. 8 § andra stycket
10 kap. 19 §	3 kap. 8 § tredje stycket
10 kap. 20 §	3 kap. 8 § tredje stycket
10 kap. 21 §	3 kap. 23 a §
10 kap. 22 §	3 kap. 13 §
10 kap. 23 §	3 kap. 14 § första och andra stycket
10 kap. 24 §	3 kap. 14 § tredje stycket första meningen
10 kap. 25 §	3 kap. 14 § tredje stycket andra meningen
10 kap. 26 §	3 kap. 16 §
10 kap. 27 §	3 kap. 17 §
10 kap. 28 §	3 kap. 18 §
10 kap. 29 §	3 kap. 19 §
10 kap. 30 §	3 kap. 20 §
10 kap. 31 §	3 kap. 11 a § första stycket första meningen
10 kap. 32 §	3 kap. 11 a § första stycket andra meningen
10 kap. 33 §	3 kap. 11 a § andra stycket
10 kap. 34 §	3 kap. 11 §
10 kap. 35 §	3 kap. 10 §
10 kap. 36 §	3 kap. 9 §
10 kap. 37 §	3 kap. 23 § 1, 5, 6 och 7
10 kap. 38 §	3 kap. 2 §
10 kap. 39 §	3 kap. 3 § första stycket
10 kap. 40 §	3 kap. 24 § första stycket
10 kap. 41 §	3 kap. 24 § andra stycket
10 kap. 42 §	3 kap. 24 § tredje stycket första meningen

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
10 kap. 43 §	3 kap. 24 § tredje stycket andra meningen
10 kap. 44 §	3 kap. 29 § första stycket andra meningen och andra stycket första meningen
10 kap. 45 §	3 kap. 29 § första stycket första meningen och andra stycket
10 kap. 46 §	3 kap. 30 a § första stycket
10 kap. 47 §	3 kap. 30 a § första stycket 1
10 kap. 48 §	3 kap. 30 a § första stycket 2
10 kap. 49 §	3 kap. 30 a § första stycket 3
10 kap. 50 §	3 kap. 30 a § andra stycket
10 kap. 51 §	3 kap. 30 a § tredje och fjärde stycket
10 kap. 52 §	3 kap. 1 § tredje stycket
10 kap. 53 §	3 kap. 30 d §
10 kap. 54 §	3 kap. 30 b §
10 kap. 55 §	3 kap. 30 e §
10 kap. 56 §	3 kap. 1 § andra stycket
10 kap. 57 §	3 kap. 30 § första stycket
10 kap. 58 §	3 kap. 30 § andra stycket
10 kap. 59 §	3 kap. 30 § andra, tredje och fjärde stycket
10 kap. 60 §	3 kap. 30 § femte stycket
10 kap. 61 §	3 kap. 30 § sjätte stycket
10 kap. 62 §	2 kap. 3 a § LFS
10 kap. 63 §	2 kap. 4 § första stycket 2 LFS
10 kap. 64 §	3 kap. 32 §
10 kap. 65 §	5 kap. 3 a § första stycket 1–3
10 kap. 66 §	5 kap. 3 a § första stycket 8
10 kap. 67 §	5 kap. 3 a § andra stycket
10 kap. 68 §	5 kap. 3 a § första stycket 7
10 kap. 69 §	5 kap. 19 § 3
10 kap. 70 §	5 kap. 19 § 2
10 kap. 71 §	3 kap. 21 § 1 och 21 a § första stycket 1 och 2
10 kap. 72 §	3 kap. 21 § 3 samt 21 a § första stycket 3
10 kap. 73 §	3 kap. 21 a § första stycket 4–6 och 5 kap. 3 a § första stycket 4 och 4 a
10 kap. 74 §	3 kap. 21 a § andra och tredje stycket samt 5 kap. 3 a § tredje stycket
10 kap. 75 §	–

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
10 kap. 76 §	3 kap. 21 § 2–4 och 21 b § 1 och 2 samt 5 kap. 19 § 1
10 kap. 77 §	3 kap. 21 b § 3 och 5 kap. 19 § 1
10 kap. 78 §	3 kap. 22 §
10 kap. 79 §	3 kap. 23 § 4
10 kap. 80 §	5 kap. 3 a § första stycket 5
10 kap. 81 §	3 kap. 26 a § första stycket
10 kap. 82 §	3 kap. 26 a § andra stycket
10 kap. 83 §	3 kap. 26 b § första stycket första och andra meningen
10 kap. 84 §	3 kap. 26 b § första stycket tredje meningen
10 kap. 85 §	3 kap. 26 b § andra stycket
10 kap. 86 §	3 kap. 26 b § fjärde och femte stycket
10 kap. 87 §	3 kap. 26 b § tredje stycket och 26 c §
10 kap. 88 §	3 kap. 30 c § första och tredje stycket
10 kap. 89 §	3 kap. 30 c § första stycket 1
10 kap. 90 §	3 kap. 30 c § första stycket 2 och fjärde stycket
10 kap. 91 §	3 kap. 30 c § första stycket 3
10 kap. 92 §	3 kap. 30 c § andra stycket 1 och fjärde stycket
10 kap. 93 §	3 kap. 30 c § andra stycket 2
10 kap. 94 §	3 kap. 30 c § tredje stycket
10 kap. 95 §	3 kap. 31 §
10 kap. 96 §	3 kap. 31 a §
10 kap. 97 §	5 kap. 19 § 4
10 kap. 98 §	5 kap. 3 a § första stycket 6 och 6 a
10 kap. 99 §	3 kap. 33 §
11 kap. NML	
11 kap. 1 §	–
11 kap. 2 §	9 c kap. 3 §
11 kap. 3 §	9 c kap. 9 §
11 kap. 4 §	9 c kap. 1 § första och tredje stycket
11 kap. 5 §	9 c kap. 1 § andra stycket
11 kap. 6 §	9 c kap. 4 §
11 kap. 7 §	9 c kap. 5 §
11 kap. 8 §	9 c kap. 6 §
11 kap. 9 §	8 kap. 2 § andra stycket

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
11 kap. 10 §	9 c kap. 7 §
11 kap. 11 §	9 c kap. 8 §
12 kap. NML	
12 kap. 1 §	–
12 kap. 2 §	8 kap. 2 § fjärde stycket 1
12 kap. 3 §	9 kap. 3 § andra stycket
12 kap. 4 §	9 kap. 3 § första stycket
12 kap. 5 §	3 kap. 3 § andra stycket första och andra meningen
12 kap. 6 §	3 kap. 3 § andra stycket tredje och fjärde meningen
12 kap. 7 §	3 kap. 3 § andra stycket sista meningen och tredje stycket 1 och 2
12 kap. 8 §	9 kap. 1 § första stycket och sista meningen i andra stycket
12 kap. 9 §	9 kap. 1 § andra stycket
12 kap. 10 §	9 kap. 1 § tredje stycket
12 kap. 11 §	9 kap. 1 § fjärde stycket
12 kap. 12 §	3 kap. 3 § tredje stycket 3 och 9 kap. 2 § första och andra stycket
12 kap. 13 §	9 kap. 2 § tredje stycket
12 kap. 14 §	9 kap. 4 §
12 kap. 15 §	9 kap. 5 §
12 kap. 16 §	9 kap. 6 § första stycket
12 kap. 17 §	9 kap. 6 § andra stycket
12 kap. 18 §	9 kap. 6 § tredje stycket
12 kap. 19 §	9 kap. 6 § fjärde stycket
12 kap. 20 §	9 kap. 7 § första och tredje stycket
12 kap. 21 §	9 kap. 7 § andra och tredje stycket
12 kap. 22 §	9 kap. 8 § första och andra stycket
12 kap. 23 §	9 kap. 8 § andra stycket 1
12 kap. 24 §	9 kap. 8 § tredje stycket
12 kap. 25 §	9 kap. 8 § fjärde stycket
12 kap. 26 §	8 kap. 19 § första, tredje och fjärde stycket
12 kap. 27 §	9 kap. 9 §
12 kap. 28 §	9 kap. 10 §
12 kap. 29 §	9 kap. 11 §
12 kap. 30 §	9 kap. 12 §
12 kap. 31 §	9 kap. 13 §

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
13 kap. NML	
13 kap. 1 §	–
13 kap. 2 §	–
13 kap. 3 §	8 kap. 1 § andra stycket
13 kap. 4 §	8 kap. 2 § första och andra stycket samt fjärde stycket 2
13 kap. 5 §	8 kap. 2 § fjärde stycket 1 och 3
13 kap. 6 §	8 kap. 3 § första stycket och 10 kap. 11 e §
13 kap. 7 §	10 kap. 11 a §
13 kap. 8 §	8 kap. 4 §
13 kap. 9 §	10 kap. 11 § tredje stycket
13 kap. 10 §	10 kap. 11 § första stycket och 12 § första stycket
13 kap. 11 §	10 kap. 11 § andra stycket
13 kap. 12 §	–
13 kap. 13 §	8 kap. 4 a § första och tredje stycket
13 kap. 14 §	8 kap. 4 b §
13 kap. 15 §	8 kap. 4 c §
13 kap. 16 §	8 kap. 9 § första stycket 4
13 kap. 17 §	8 kap. 11 §
13 kap. 18 §	8 kap. 9 § första stycket 3
13 kap. 19 §	8 kap. 9 § tredje stycket
13 kap. 20 §	8 kap. 15 §
13 kap. 21 §	8 kap. 15 §
13 kap. 22 §	8 kap. 16 §
13 kap. 23 §	8 kap. 16 §
13 kap. 24 §	8 kap. 9 § första stycket 2
13 kap. 25 §	8 kap. 9 § andra stycket
13 kap. 26 §	8 kap. 9 § första stycket 1
13 kap. 27 §	8 kap. 10 § första stycket
13 kap. 28 §	8 kap. 8 §
13 kap. 29 §	8 kap. 13 § första stycket
13 kap. 30 §	8 kap. 14 § första stycket
13 kap. 31 §	8 kap. 5 §
13 kap. 32 §	8 kap. 17 § första stycket
13 kap. 33 §	8 kap. 17 § andra stycket
13 kap. 34 §	8 kap. 17 § andra stycket

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
13 kap. 35 §	8 kap. 5 §
13 kap. 36 §	8 kap. 19 § första, andra och fjärde stycket
14 kap. NML	
14 kap. 1 §	–
14 kap. 2 §	10 kap. 2 § tredje stycket
14 kap. 3 §	19 kap. 1 § första stycket
14 kap. 4 §	19 kap. 1 § andra stycket 1
14 kap. 5 §	19 kap. 1 § andra stycket 2
14 kap. 6 §	19 kap. 1 § andra stycket 3
14 kap. 7 §	10 kap. 1 §, 2 § första och andra stycket, 3 §, 11 § första–tredje stycket och 12 § första stycket
14 kap. 8 §	10 kap. 1 § första stycket 2 och 13 a §
14 kap. 9 §	10 kap. 13 §
14 kap. 10 §	10 kap. 13 b §
14 kap. 11 §	19 kap. 3 §
14 kap. 12 §	19 kap. 1 § första stycket och tredje stycket första meningen och 8 § andra stycket
14 kap. 13 §	19 kap. 2 § första stycket 1 och tredje stycket
14 kap. 14 §	19 kap. 6 §
14 kap. 15 §	19 kap. 8 § första stycket
14 kap. 16 §	19 kap. 7 §
14 kap. 17 §	19 kap. 9 §
14 kap. 18 §	19 kap. 10 §
14 kap. 19 §	19 kap. 11 §
14 kap. 20 §	19 kap. 12 §
14 kap. 21 §	19 kap. 13 § första stycket
14 kap. 22 §	19 kap. 14 § första–tredje stycket
14 kap. 23 §	19 kap. 13 § andra stycket och 14 § fjärde stycket
14 kap. 24 §	19 kap. 15 §
14 kap. 25 §	19 kap. 16 § första stycket inledningen
14 kap. 26 §	19 kap. 17 §
14 kap. 27 §	19 kap. 18 §
14 kap. 28 §	19 kap. 19 § första stycket
14 kap. 29 §	19 kap. 19 § andra och tredje stycket
14 kap. 30 §	19 kap. 20 §

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
14 kap. 31 §	19 kap. 21 §
14 kap. 32 §	10 kap. 1 § första stycket och 19 kap. 22 § första stycket
14 kap. 33 §	10 kap. 1 § första stycket och 19 kap. 22 § första stycket
14 kap. 34 §	10 kap. 1 § andra stycket
14 kap. 35 §	10 kap. 1 §, 2 § första och andra stycket, 3 §, 11 § första–tredje stycket, 12 § första stycket
14 kap. 36 §	10 kap. 13 §
14 kap. 37 §	10 kap. 13 b §
14 kap. 38 §	10 kap. 3 §
14 kap. 39 §	19 kap. 22 § och 25 § första stycket
14 kap. 40 §	19 kap. 25 § första stycket
14 kap. 41 §	19 kap. 25 § första och sjätte stycket
14 kap. 42 §	19 kap. 23 §
14 kap. 43 §	19 kap. 26 §
14 kap. 44 §	19 kap. 24 §
14 kap. 45 §	19 kap. 27 §
14 kap. 46 §	–
14 kap. 47 §	19 kap. 28 §
14 kap. 48 §	19 kap. 29 §
14 kap. 49 §	10 kap. 11 b §
14 kap. 50 §	19 kap. 34 § första stycket
14 kap. 51 §	19 kap. 1 § tredje stycket andra meningen, 22 § andra stycket och 34 § första och andra stycket
14 kap. 52 §	19 kap. 35 § första stycket första meningen och andra stycket
14 kap. 53 §	19 kap. 35 § andra stycket
14 kap. 54 §	19 kap. 34 § tredje stycket
14 kap. 55 §	19 kap. 31 § och 32 § andra stycket
14 kap. 56 §	19 kap. 32 § första stycket
14 kap. 57 §	19 kap. 32 § tredje stycket
14 kap. 58 §	19 kap. 33 §
14 kap. 59 §	10 kap. 5 §
14 kap. 60 §	10 kap. 6 § första stycket
14 kap. 61 §	10 kap. 7 § första stycket
14 kap. 62 §	10 kap. 8 §
14 kap. 63 §	10 kap. 7 § andra stycket

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
14 kap. 64 §	10 kap. 6 § andra stycket
14 kap. 65 §	10 kap. 6 § tredje stycket
14 kap. 66 §	19 kap. 37 §
14 kap. 67 §	19 kap. 38 §
14 kap. 68 §	10 kap. 14 §
14 kap. 69 §	20 kap. 6 §
14 kap. 70 §	20 kap. 2 §
14 kap. 71 §	20 kap. 3 § och 4 § andra stycket
14 kap. 72 §	20 kap. 4 § första stycket
14 kap. 73 §	20 kap. 5 § första, andra och fjärde stycket
15 kap. NML	
15 kap. 1 §	–
15 kap. 2 §	8 kap. 2 § tredje stycket
15 kap. 3 §	8 a kap. 3 §
15 kap. 4 §	8 a kap. 2 § första stycket
15 kap. 5 §	8 a kap. 2 § tredje stycket
15 kap. 6 §	8 a kap. 2 § andra stycket
15 kap. 7 §	8 a kap. 4 § första stycket
15 kap. 8 §	8 a kap. 4 § andra stycket
15 kap. 9 §	8 a kap. 5 §
15 kap. 10 §	8 a kap. 6 § första och andra stycket
15 kap. 11 §	8 a kap. 6 § tredje och fjärde stycket
15 kap. 12 §	8 a kap. 7 § första stycket
15 kap. 13 §	8 a kap. 7 § andra stycket
15 kap. 14 §	8 a kap. 7 § tredje och fjärde stycket
15 kap. 15 §	8 a kap. 8 § första stycket
15 kap. 16 §	8 a kap. 8 § andra stycket första meningen
15 kap. 17 §	8 a kap. 8 § andra stycket andra meningen
15 kap. 18 §	8 a kap. 9 §
15 kap. 19 §	8 a kap. 10 §
15 kap. 20 §	8 a kap. 11 § första stycket
15 kap. 21 §	8 a kap. 12 § första stycket
15 kap. 22 §	8 a kap. 12 § andra stycket
15 kap. 23 §	8 a kap. 12 § tredje stycket
15 kap. 24 §	8 a kap. 11 § andra stycket
15 kap. 25 §	8 a kap. 13 § första stycket
15 kap. 26 §	8 a kap. 13 § andra och tredje stycket
15 kap. 27 §	8 a kap. 14 §

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
15 kap. 28 §	8 a kap. 15 §
15 kap. 29 §	8 a kap. 16 §
15 kap. 30 §	8 a kap. 17 §
15 kap. 31 §	8 kap. 20 §
16 kap. NML	
16 kap. 1 §	–
16 kap. 2 §	1 kap. 2 § sjätte stycket
16 kap. 3 §	1 kap. 2 § fjärde stycket och 2 d § andra stycket
16 kap. 4 §	1 kap. 2 § första stycket 1
16 kap. 5 §	1 kap. 2 § första stycket 4 c
16 kap. 6 §	1 kap. 2 d § första stycket
16 kap. 7 §	1 kap. 2 § första stycket 3
16 kap. 8 §	1 kap. 2 § första stycket 2
16 kap. 9 §	1 kap. 2 § första stycket 4
16 kap. 10 §	1 kap. 2 § första stycket 4 a
16 kap. 11 §	1 kap. 2 § första stycket 4 b och andra stycket
16 kap. 12 §	1 kap. 2 § första stycket 4 e och tredje stycket
16 kap. 13 §	1 kap. 2 § första stycket 4 d
16 kap. 14 §	1 kap. 2 § första stycket 5
16 kap. 15 §	1 kap. 2 § första stycket 6 a
16 kap. 16 §	1 kap. 2 § första stycket 6 b
16 kap. 17 §	1 kap. 2 § första stycket 6 c
16 kap. 18 §	1 kap. 1 § tredje stycket och 2 e §
17 kap. NML	
17 kap. 1 §	–
17 kap. 2 §	–
17 kap. 3 §	11 kap. 5 §
17 kap. 4 §	11 kap. 12 § första stycket
17 kap. 5 §	11 kap. 12 § andra och tredje stycket
17 kap. 6 §	11 kap. 13 § första och andra stycket
17 kap. 7 §	11 kap. 14 §
17 kap. 8 §	11 kap. 1 § första stycket
17 kap. 9 §	11 kap. 1 § andra stycket
17 kap. 10 §	11 kap. 2 §

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
17 kap. 11 §	11 kap. 3 §
17 kap. 12 §	11 kap. 4 §
17 kap. 13 §	11 kap. 3 a § första stycket
17 kap. 14 §	11 kap. 3 a § andra stycket
17 kap. 15 §	11 kap. 3 a § tredje stycket
17 kap. 16 §	11 kap. 7 § första och tredje stycket
17 kap. 17 §	11 kap. 6 §
17 kap. 18 §	11 kap. 7 § andra stycket
17 kap. 19 §	11 kap. 10 § tredje stycket
17 kap. 20 §	11 kap. 10 § första och andra stycket
17 kap. 21 §	11 kap. 8 §
17 kap. 22 §	11 kap. 8 a §
17 kap. 23 §	11 kap. 9 § första stycket
17 kap. 24 §	11 kap. 9 § andra stycket
17 kap. 25 §	11 kap. 9 § tredje stycket
17 kap. 26 §	11 kap. 11 §
17 kap. 27 §	11 a kap. 2 §
17 kap. 28 §	11 a kap. 1 § första stycket
17 kap. 29 §	11 a kap. 1 § andra och tredje stycket
17 kap. 30 §	11 a kap. 3 § andra stycket
17 kap. 31 §	11 a kap. 3 § första stycket
17 kap. 32 §	11 a kap. 4 § fjärde stycket
17 kap. 33 §	11 a kap. 4 § första stycket
17 kap. 34 §	11 a kap. 4 § andra och tredje stycket
18 kap. NML	
18 kap. 1 §	–
18 kap. 2 §	9 d kap. 1 §
18 kap. 3 §	9 d kap. 2 § första stycket
18 kap. 4 §	9 d kap. 2 § andra stycket
18 kap. 5 §	9 d kap. 4 § första stycket
18 kap. 6 §	9 d kap. 4 § andra och tredje stycket
18 kap. 7 §	9 d kap. 3 §
18 kap. 8 §	9 d kap. 3 § första stycket 1
18 kap. 9 §	9 d kap. 3 § första stycket 2 och 4
18 kap. 10 §	9 d kap. 3 § första stycket 3
18 kap. 11 §	9 d kap. 3 § andra stycket
18 kap. 12 §	9 d kap. 5 §

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
18 kap. 13 §	10 kap. 11 § fjärde stycket och 12 § andra stycket
18 kap. 14 §	11 kap. 9 a §
18 kap. 15 §	3 kap. 30 a § femte stycket
18 kap. 16 §	9 d kap. 6 §
19 kap. NML	
19 kap. 1 §	–
19 kap. 2 §	9 b kap. 1 § första stycket första meningen och andra stycket
19 kap. 3 §	9 b kap. 1 § första stycket andra meningen
19 kap. 4 §	9 b kap. 4 § första stycket
19 kap. 5 §	9 b kap. 2 § första och andra stycket
19 kap. 6 §	9 b kap. 2 § tredje stycket
19 kap. 7 §	9 b kap. 4 § andra stycket
19 kap. 8 §	9 b kap. 3 §
19 kap. 9 §	9 b kap. 5 §
19 kap. 10 §	9 b kap. 6 §
20 kap. NML	
20 kap. 1 §	–
20 kap. 2 §	9 a kap. 1 § första stycket
20 kap. 3 §	9 a kap. 1 § andra stycket och 19 §
20 kap. 4 §	9 a kap. 2 §
20 kap. 5 §	9 a kap. 3 §
20 kap. 6 §	9 a kap. 4 §
20 kap. 7 §	9 a kap. 5 §
20 kap. 8 §	9 a kap. 6 §
20 kap. 9 §	9 a kap. 7 §
20 kap. 10 §	9 a kap. 8 §
20 kap. 11 §	9 a kap. 9 § första och andra stycket
20 kap. 12 §	9 a kap. 9 § tredje stycket
20 kap. 13 §	9 a kap. 10 §
20 kap. 14 §	9 a kap. 11 §
20 kap. 15 §	9 a kap. 12 §
20 kap. 16 §	9 a kap. 13 § första stycket
20 kap. 17 §	9 a kap. 13 § andra stycket
20 kap. 18 §	9 a kap. 14 §
20 kap. 19 §	9 a kap. 15 §

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
20 kap. 20 §	9 a kap. 16 §
20 kap. 21 §	9 a kap. 17 §
20 kap. 22 §	9 a kap. 18 § första stycket
20 kap. 23 §	9 a kap. 18 § andra stycket
21 kap. NML	
21 kap. 1 §	–
21 kap. 2 §	1 kap. 18 § första stycket
21 kap. 3 §	1 kap. 18 § andra stycket
21 kap. 4 §	1 kap. 18 § tredje och fjärde stycket
21 kap. 5 §	3 kap. 10 a § första stycket
21 kap. 6 §	3 kap. 10 a § andra stycket
21 kap. 7 §	3 kap. 10 b § 1
21 kap. 8 §	3 kap. 10 b § 2
21 kap. 9 §	3 kap. 10 c §
21 kap. 10 §	1 kap. 2 § första stycket 4 a
21 kap. 11 §	10 kap. 11 c §
21 kap. 12 §	10 kap. 11 d §
22 kap. NML	
22 kap. 1 §	1 § första meningen LSO
22 kap. 2 §	1 § första stycket 1 LSO
22 kap. 3 §	1 § första stycket 2 LSO
22 kap. 4 §	1 § första stycket 3 LSO
22 kap. 5 §	2 § andra stycket LSO
22 kap. 6 §	2 § tredje stycket LSO
22 kap. 7 §	2 § fjärde stycket LSO
22 kap. 8 §	4 § LSO
22 kap. 9 §	4 a § 5 och 6, 4 b § 6, 7 och 8, 4 c § 4, 5 och 6 och 4 d §§ LSO
22 kap. 10 §	4 a § 1–4 LSO
22 kap. 11 §	4 c § 1–3 LSO
22 kap. 12 §	4 d § 1–3 LSO
22 kap. 13 §	4 b § 1–5 LSO
22 kap. 14 §	4 e § 1–3 och 30 § LSO
22 kap. 15 §	4 f § LSO
22 kap. 16 §	4 g § första stycket LSO
22 kap. 17 §	4 g § andra stycket LSO
22 kap. 18 §	4 h § LSO

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
22 kap. 19 §	4 i § LSO
22 kap. 20 §	5 § LSO
22 kap. 21 §	6 § LSO
22 kap. 22 §	7 § första stycket LSO
22 kap. 23 §	7 § andra stycket LSO
22 kap. 24 §	7 § tredje stycket LSO
22 kap. 25 §	8 § LSO
22 kap. 26 §	9 § LSO
22 kap. 27 §	9 a § LSO
22 kap. 28 §	9 b § LSO
22 kap. 29 §	9 c § LSO
22 kap. 30 §	9 d § LSO
22 kap. 31 §	1 kap. 5 b § andra stycket
22 kap. 32 §	1 kap. 2 § första stycket 1 a
22 kap. 33 §	10 § LSO
22 kap. 34 §	11 § LSO
22 kap. 35 §	12 § första stycket 1–3 LSO
22 kap. 36 §	12 § andra stycket LSO
22 kap. 37 §	12 § första stycket 4 och tredje stycket LSO
22 kap. 38 §	12 b § första stycket LSO
22 kap. 39 §	12 b § andra stycket LSO
22 kap. 40 §	12 a § LSO
22 kap. 41 §	13 § LSO
22 kap. 42 §	14 § LSO
22 kap. 43 §	15 § LSO
22 kap. 44 §	13 kap. 24 a §
22 kap. 45 §	13 kap. 28 § andra och tredje stycket
22 kap. 46 §	17 § första stycket LSO
22 kap. 47 §	17 § andra och tredje stycket LSO
22 kap. 48 §	17 a § LSO
22 kap. 49 §	18 § LSO
22 kap. 50 §	20 § första och andra stycket LSO
22 kap. 51 §	20 § tredje och fjärde stycket LSO
22 kap. 52 §	22 § LSO
22 kap. 53 §	22 a § LSO
22 kap. 54 §	16 § LSO
22 kap. 55 §	19 § LSO
22 kap. 56 §	21 § LSO
22 kap. 57 §	23 § LSO

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
22 kap. 58 §	23 a § LSO
22 kap. 59 §	23 b § LSO
22 kap. 60 §	23 c § LSO
22 kap. 61 §	24 § LSO
22 kap. 62 §	8 kap. 1 a § första stycket och 10 kap. 4 a § första och fjärde stycket
22 kap. 63 §	8 kap. 1 a § andra stycket och 10 kap. 4 a § andra och fjärde stycket
22 kap. 64 §	8 kap. 1 a § tredje stycket och 10 kap. 4 a § tredje stycket
22 kap. 65 §	19 kap. 30 § första stycket
22 kap. 66 §	19 kap. 30 § första stycket
22 kap. 67 §	19 kap. 30 § första stycket
22 kap. 68 §	19 kap. 30 § andra stycket
22 kap. 69 §	19 kap. 30 § andra stycket
22 kap. 70 §	19 kap. 31 a § första stycket
22 kap. 71 §	19 kap. 31 a § första stycket
22 kap. 72 §	19 kap. 31 a § andra stycket
22 kap. 73 §	20 kap. 2 §
22 kap. 74 §	11 kap. 13 § tredje stycket
22 kap. 75 §	11 kap. 2 § andra stycket
22 kap. 76 §	11 kap. 12 § fjärde stycket
22 kap. 77 §	25 § första stycket LSO
22 kap. 78 §	25 § andra och tredje stycket LSO
22 kap. 79 §	26 § LSO
23 kap. NML	
23 kap. 1 §	1 § tredje stycket LSO
23 kap. 2 §	27 § LSO
23 kap. 3 §	28 § LSO
23 kap. 4 §	29 § första stycket LSO
23 kap. 5 §	29 § andra och tredje stycket LSO
23 kap. 6 §	30 § LSO
24 kap. NML	
24 kap. 1 §	20 kap. 1 § första stycket
24 kap. 2 §	–
24 kap. 3 §	20 kap. 1 § andra stycket
24 kap. 4 §	20 kap. 1 § tredje stycket

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i ML
24 kap. 5 §	20 kap. 1 § fjärde stycket
24 kap. 6 §	20 kap. 1 § femte stycket
24 kap. 7 §	20 kap. 1 § sjätte stycket

Paragrafnyckel ML–NML

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i ML vilken eller vilka bestämmelser i NML den helt eller delvis motsvaras av. Bestämmelserna i ML avser den lydelse som bestämmelserna hade i Regeringskansliets rättsdatabas den 1 januari 2020. Bestämmelser som omfattas av prop. 2019/20:122 avser dock lydelsen i denna proposition. Det bör uppmärksammas att paragrafnyckeln inte redovisar exakta motsvarigheter.

I de fall det inte finns en motsvarande bestämmelse i NML, t.ex. för att en bestämmelse slopas eller har blivit överflödig, markeras detta med ett streck. I de fall en motsvarande bestämmelse finns i en annan författning än NML anges detta i tabellen.

Bestämmelser i ML och motsvarande bestämmelser i NML

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
1 kap. ML	
1 kap. 1 § första stycket	3 kap. 1 §
1 kap. 1 § första stycket 2	3 kap. 2 och 3 §
1 kap. 1 § andra stycket	–
1 kap. 1 § tredje stycket	16 kap. 18 §
1 kap. 2 § första stycket 1	16 kap. 4 §
1 kap. 2 § första stycket 1 a	22 kap. 32 §
1 kap. 2 § första stycket 2	16 kap. 8 §
1 kap. 2 § första stycket 3	16 kap. 7 §
1 kap. 2 § första stycket 4	16 kap. 9 §
1 kap. 2 § första stycket 4 a	16 kap. 10 § och 21 kap. 10 §
1 kap. 2 § första stycket 4 b	16 kap. 11 §
1 kap. 2 § första stycket 4 c	16 kap. 5 §
1 kap. 2 § första stycket 4 d	16 kap. 13 §
1 kap. 2 § första stycket 4 e	16 kap. 12 §
1 kap. 2 § första stycket 5	16 kap. 14 §
1 kap. 2 § första stycket 6 a	16 kap. 15 §
1 kap. 2 § första stycket 6 b	16 kap. 16 §
1 kap. 2 § första stycket 6 c	16 kap. 17 §
1 kap. 2 § andra stycket	16 kap. 11 §
1 kap. 2 § tredje stycket	16 kap. 12 §
1 kap. 2 § fjärde stycket	16 kap. 3 §
1 kap. 2 § femte stycket	2 kap. 24 §
1 kap. 2 § sjätte stycket	16 kap. 2 §
1 kap. 2 a §	–
1 kap. 2 b §	–
1 kap. 2 c §	1 kap. 3 §
1 kap. 2 d § första stycket	16 kap. 6 §
1 kap. 2 d § andra stycket	16 kap. 3 §
1 kap. 2 e §	16 kap. 18 §
1 kap. 3 § första stycket	7 kap. 4 §
1 kap. 3 § andra stycket	7 kap. 7 §
1 kap. 3 § tredje stycket	–
1 kap. 3 a §	7 kap. 8 §
1 kap. 3 b §	7 kap. 9 §
1 kap. 4 §	7 kap. 10 §
1 kap. 4 a § första stycket	7 kap. 12 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
1 kap. 4 a § andra stycket	–
1 kap. 5 §	7 kap. 13 §
1 kap. 5 a §	7 kap. 6 §
1 kap. 5 b § första stycket	7 kap. 11 §
1 kap. 5 b § andra stycket	22 kap. 31 §
1 kap. 6 §	5 kap. 7 och 25 §§
1 kap. 7 §	–
1 kap. 8 § första stycket	2 kap. 25 §
1 kap. 8 § andra stycket	13 kap. 4 och 5 §§
1 kap. 9 § första stycket	2 kap. 14 §
1 kap. 9 § andra stycket	2 kap. 15 §
1 kap. 10 §	–
1 kap. 10 a §	2 kap. 21 §
1 kap. 10 b §	2 kap. 22 §
1 kap. 10 c §	2 kap. 23 §
1 kap. 11 §	2 kap. 11 §
1 kap. 13 §	2 kap. 17 §
1 kap. 13 a §	2 kap. 16 §
1 kap. 13 b §	2 kap. 18 §
1 kap. 14 § första stycket	2 kap. 3 §
1 kap. 14 § andra stycket	2 kap. 4 §
1 kap. 14 § tredje stycket	2 kap. 5 §
1 kap. 14 § fjärde stycket	2 kap. 6 §
1 kap. 15 §	–
1 kap. 16 §	2 kap. 13 och 19 §§
1 kap. 17 §	2 kap. 9 §
1 kap. 17 a §	2 kap. 10 §
1 kap. 18 § första stycket	21 kap. 2 §
1 kap. 18 § andra stycket	21 kap. 3 §
1 kap. 18 § tredje och fjärde stycket	21 kap. 4 §
1 kap. 19 §	2 kap. 24 §
1 kap. 20 §	2 kap. 26 §
1 kap. 21 §	2 kap. 27 §
2 kap. ML	
2 kap. 1 § första stycket 1	5 kap. 3 §
2 kap. 1 § första stycket 2	5 kap. 8 §
2 kap. 1 § andra stycket	5 kap. 12 §
2 kap. 1 § tredje stycket 1	5 kap. 25 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
2 kap. 1 § tredje stycket 2	5 kap. 26 §
2 kap. 1 a §	5 kap. 35 § och 6 kap. 65 §
2 kap. 1 b §	5 kap. 36 §
2 kap. 1 c §	5 kap. 15 §
2 kap. 1 d §	5 kap. 16 §
2 kap. 1 e §	5 kap. 17 §
2 kap. 1 f §	5 kap. 18 §
2 kap. 1 g §	5 kap. 19 §
2 kap. 1 h §	5 kap. 20 §
2 kap. 1 i §	5 kap. 21 §
2 kap. 1 j §	2 kap. 7 §
2 kap. 1 k §	2 kap. 8 §
2 kap. 2 § första stycket 1	5 kap. 9 §
2 kap. 2 § första stycket 2	5 kap. 10 §
2 kap. 2 § andra stycket	5 kap. 9 §
2 kap. 3 §	5 kap. 11 §
2 kap. 4 §	5 kap. 26 §
2 kap. 5 § första stycket 1	5 kap. 27 §
2 kap. 5 § första stycket 2	5 kap. 28 §
2 kap. 5 § första stycket 3	5 kap. 29 §
2 kap. 5 § andra stycket	5 kap. 28 och 29 §§
2 kap. 7 §	5 kap. 30 §
2 kap. 8 § första och andra stycket	5 kap. 31 §
2 kap. 8 § tredje stycket	5 kap. 32 §
2 kap. 8 § fjärde stycket	5 kap. 34 §
2 kap. 9 §	5 kap. 38 §
2 kap. 10 §	5 kap. 39 §
2 kap. 11 §	5 kap. 40 §
2 kap. 12 §	5 kap. 41 §
2 kap. 13 §	5 kap. 42 §
2 a kap. ML	
2 a kap. 1 §	–
2 a kap. 2 § 1, 2 och 5	5 kap. 22 §
2 a kap. 2 § 1, 3 och 4	6 kap. 28 §
2 a kap. 2 § 2	6 kap. 29 §
2 a kap. 2 § 3	5 kap. 24 §
2 a kap. 3 § första stycket 1	3 kap. 2 §
2 a kap. 3 § första stycket 2	3 kap. 3 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
2 a kap. 3 § första stycket 3	3 kap. 5 §
2 a kap. 3 § andra stycket	3 kap. 5 §
2 a kap. 3 § andra stycket 2 första strecksatsen	3 kap. 6 §
2 a kap. 4 §	3 kap. 7 §
2 a kap. 5 § första stycket	5 kap. 22 §
2 a kap. 5 § andra stycket	–
2 a kap. 6 § första och andra stycket	6 kap. 29 §
2 a kap. 6 § tredje stycket	6 kap. 30 §
2 a kap. 7 §	5 kap. 23 §
2 a kap. 7 § andra stycket	5 kap. 13 och 23 §§
2 a kap. 7 § tredje stycket	5 kap. 14 och 23 §§
2 a kap. 8 §	5 kap. 15 §
2 a kap. 8 a §	5 kap. 16 §
2 a kap. 8 b §	5 kap. 17 §
2 a kap. 8 c §	5 kap. 18 §
2 a kap. 8 d §	5 kap. 19 §
2 a kap. 8 e §	5 kap. 20 §
2 a kap. 8 f §	5 kap. 21 §
2 a kap. 9 §	5 kap. 23 §
3 kap. ML	
3 kap. 1 § första stycket	10 kap. 3 §
3 kap. 1 § andra stycket	10 kap. 56 §
3 kap. 1 § tredje stycket	10 kap. 52 §
3 kap. 1 § a	10 kap. 2 §
3 kap. 2 §	10 kap. 38 §
3 kap. 3 § första stycket	10 kap. 39 §
3 kap. 3 § andra stycket	12 kap. 5–7 §§
3 kap. 3 § tredje stycket	12 kap. 7 och 12 §§
3 kap. 4 § första stycket	10 kap. 6 § och 14 §
3 kap. 4 § första stycket och andra stycket första strecksatsen	10 kap. 9 §
3 kap. 4 § andra stycket andra strecksatsen	10 kap. 11 §
3 kap. 4 § tredje–femte stycket	10 kap. 10 §
3 kap. 5 §	10 kap. 7 §
3 kap. 6 §	10 kap. 8 §
3 kap. 7 §	10 kap. 15 §
3 kap. 8 § första stycket 1	10 kap. 16 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
3 kap. 8 § första stycket 2	10 kap. 17 §
3 kap. 8 § andra stycket	10 kap. 18 §
3 kap. 8 § tredje stycket	10 kap. 19 och 20 §§
3 kap. 9 §	10 kap. 36 §
3 kap. 10 §	10 kap. 35 §
3 kap. 10 a § första stycket	21 kap. 5 §
3 kap. 10 a § andra stycket	21 kap. 6 §
3 kap. 10 b § 1	21 kap. 7 §
3 kap. 10 b § 2	21 kap. 8 §
3 kap. 10 c §	21 kap. 9 §
3 kap. 11 §	10 kap. 34 §
3 kap. 11 a § första stycket första meningen	10 kap. 31 §
3 kap. 11 a § första stycket andra meningen	10 kap. 32 §
3 kap. 11 a § andra stycket	10 kap. 33 §
3 kap. 13 §	10 kap. 22 §
3 kap. 14 § första och andra stycket	10 kap. 23 §
3 kap. 14 § tredje stycket första meningen	10 kap. 24 §
3 kap. 14 § tredje stycket andra meningen	10 kap. 25 §
3 kap. 16 §	10 kap. 26 §
3 kap. 17 §	10 kap. 27 §
3 kap. 18 §	10 kap. 28 §
3 kap. 19 §	10 kap. 29 §
3 kap. 20 §	10 kap. 30 §
3 kap. 20 a §	10 kap. 4 §
3 kap. 21 § 1	10 kap. 71 §
3 kap. 21 § 2–4	10 kap. 76 §
3 kap. 21 § 3	10 kap. 72 §
3 kap. 21 a § första stycket 1 och 2	10 kap. 71 §
3 kap. 21 a § första stycket 3	10 kap. 72 §
3 kap. 21 a § första stycket 4–6	10 kap. 73 §
3 kap. 21 a § andra och tredje stycket	10 kap. 74 §
3 kap. 21 b § 1 och 2	10 kap. 76 §
3 kap. 21 b § 3	10 kap. 77 §
3 kap. 22 §	10 kap. 78 §
3 kap. 23 § 1, 5, 6 och 7	10 kap. 37 §
3 kap. 23 § 2	10 kap. 13 §
3 kap. 23 § 3	10 kap. 12 §
3 kap. 23 § 4	10 kap. 79 §
3 kap. 23 a §	10 kap. 21 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
3 kap. 24 § första stycket	10 kap. 40 §
3 kap. 24 § andra stycket	10 kap. 41 §
3 kap. 24 § tredje stycket första meningen	10 kap. 42 §
3 kap. 24 § tredje stycket andra meningen	10 kap. 43 §
3 kap. 26 a § första stycket	10 kap. 81 §
3 kap. 26 a § andra stycket	10 kap. 82 § och NMF
3 kap. 26 b § första stycket första och andra meningen	10 kap. 83 §
3 kap. 26 b § första stycket tredje meningen	10 kap. 84 §
3 kap. 26 b § andra stycket	10 kap. 85 §
3 kap. 26 b § tredje stycket	10 kap. 87 §
3 kap. 26 b § fjärde och femte stycket	10 kap. 86 §
3 kap. 26 c §	10 kap. 87 §
3 kap. 29 § första stycket andra meningen och andra stycket första meningen	10 kap. 44 §
3 kap. 29 § första stycket första meningen och andra stycket	10 kap. 45 §
3 kap. 30 § första stycket	10 kap. 57 §
3 kap. 30 § andra stycket	10 kap. 58 §
3 kap. 30 § andra, tredje och fjärde stycket	10 kap. 59 §
3 kap. 30 § femte stycket	10 kap. 60 §
3 kap. 30 § sjätte stycket	10 kap. 61 §
3 kap. 30 a § första stycket	10 kap. 46 §
3 kap. 30 a § första stycket 1	10 kap. 47 §
3 kap. 30 a § första stycket 2	10 kap. 48 §
3 kap. 30 a § första stycket 3	10 kap. 49 §
3 kap. 30 a § andra stycket	10 kap. 50 §
3 kap. 30 a § tredje och fjärde stycket	10 kap. 51 §
3 kap. 30 a § femte stycket	18 kap. 15 §
3 kap. 30 b §	10 kap. 54 §
3 kap. 30 c § första stycket	10 kap. 88 §
3 kap. 30 c § första stycket 1	10 kap. 89 §
3 kap. 30 c § första stycket 2 och fjärde stycket	10 kap. 90 §
3 kap. 30 c § första stycket 3	10 kap. 91 §
3 kap. 30 c § andra stycket 1 och fjärde stycket	10 kap. 92 §
3 kap. 30 c § andra stycket 2	10 kap. 93 §
3 kap. 30 c § tredje stycket	10 kap. 88 och 94 §§

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
3 kap. 30 d §	10 kap. 53 §
3 kap. 30 e §	10 kap. 55 §
3 kap. 30 f §	3 kap. 8 §
3 kap. 30 g §	10 kap. 5 §
3 kap. 31 §	10 kap. 95 §
3 kap. 31 a §	10 kap. 96 §
3 kap. 32 §	10 kap. 64 §
3 kap. 33 §	10 kap. 99 §
4 kap. ML	
4 kap. 1 §	4 kap. 2 §
4 kap. 2 §	4 kap. 3 §
4 kap. 6 §	4 kap. 4 §
4 kap. 7 §	4 kap. 5 §
4 kap. 8 §	4 kap. 6 §
5 kap. ML	
5 kap. 1 § första stycket	6 kap. 2 och 3 §§
5 kap. 1 § andra stycket	–
5 kap. 1 § tredje stycket	6 kap. 19 och 50 §§
5 kap. 2 § första stycket 1	6 kap. 5 §
5 kap. 2 § första stycket 2	6 kap. 12 §
5 kap. 2 § första stycket 3	6 kap. 6 §
5 kap. 2 § första stycket 4 och andra stycket	6 kap. 7 §
5 kap. 2 a § 1	6 kap. 8 §
5 kap. 2 a § 2	6 kap. 13 §
5 kap. 2 b § första och femte stycket	6 kap. 17 §
5 kap. 2 b § andra–fjärde stycket	6 kap. 18 och 49 §§
5 kap. 2 b § femte stycket	6 kap. 48 §
5 kap. 2 c § första stycket	6 kap. 21 §
5 kap. 2 c § andra stycket	6 kap. 22 §
5 kap. 2 c § tredje stycket	6 kap. 23 §
5 kap. 2 c § fjärde stycket	6 kap. 20 §
5 kap. 2 d § första stycket	6 kap. 24 §
5 kap. 2 d § andra stycket	6 kap. 25 §
5 kap. 2 d § tredje stycket	6 kap. 26 §
5 kap. 2 d § fjärde stycket	6 kap. 27 §
5 kap. 2 e §	6 kap. 14 §
5 kap. 2 e § första stycket	6 kap. 15 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
5 kap. 2 f § första stycket	6 kap. 11 §
5 kap. 2 f § andra stycket	6 kap. 9 §
5 kap. 2 f § tredje stycket	6 kap. 10 §
5 kap. 2 g §	6 kap. 16 §
5 kap. 3 §	6 kap. 4 §
5 kap. 3 a § första stycket 1–3	10 kap. 65 §
5 kap. 3 a § första stycket 4 och 4 a	10 kap. 73 §
5 kap. 3 a § första stycket 5	10 kap. 80 §
5 kap. 3 a § första stycket 6 och 6 a	10 kap. 98 §
5 kap. 3 a § första stycket 7	10 kap. 68 §
5 kap. 3 a § första stycket 8	10 kap. 66 §
5 kap. 3 a § andra stycket	10 kap. 67 §
5 kap. 3 a § tredje stycket	10 kap. 74 §
5 kap. 4 §	6 kap. 31 §
5 kap. 5 § första stycket	6 kap. 32 §
5 kap. 5 § andra stycket	6 kap. 33 §
5 kap. 6 § första stycket	6 kap. 34 §
5 kap. 6 § andra stycket	6 kap. 35 §
5 kap. 7 §	6 kap. 36 §
5 kap. 8 §	6 kap. 37 §
5 kap. 9 § första stycket	6 kap. 38 §
5 kap. 9 §	6 kap. 39 §
5 kap. 10 § första stycket	6 kap. 40 §
5 kap. 10 § andra–fjärde stycket	6 kap. 41 §
5 kap. 11 § första stycket	6 kap. 46 §
5 kap. 11 § andra stycket	6 kap. 44 §
5 kap. 11 a § första stycket	6 kap. 45 §
5 kap. 11 a § andra stycket	6 kap. 44 §
5 kap. 12 § första meningen	6 kap. 42 §
5 kap. 12 § första och andra meningen	6 kap. 43 §
5 kap. 13 §	6 kap. 47 §
5 kap. 14 § första stycket	6 kap. 48 §
5 kap. 14 § andra stycket	6 kap. 48 och 49 §§
5 kap. 15 §	6 kap. 51 §
5 kap. 15 a § första stycket	6 kap. 52 §
5 kap. 15 a § andra stycket	6 kap. 53 §
5 kap. 15 b §	6 kap. 54 §
5 kap. 16 § första och andra stycket	6 kap. 55 §
5 kap. 16 § tredje stycket	2 kap. 20 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
5 kap. 16 § fjärde stycket	6 kap. 56 §
5 kap. 17 § första stycket	6 kap. 57 §
5 kap. 17 §	6 kap. 58 §
5 kap. 18 §	6 kap. 59 §
5 kap. 19 § 1	10 kap. 76 och 77 §§
5 kap. 19 § 2	10 kap. 70 §
5 kap. 19 § 3	10 kap. 69 §
5 kap. 19 § 4	10 kap. 97 §
5 kap. 19 § 5	6 kap. 60 §
5 kap. 20 §	6 kap. 61 §
5 kap. 21 § första stycket	6 kap. 62 §
5 kap. 21 § andra stycket	6 kap. 63 och 64 §§

6 kap. ML

6 kap. 1 § första meningen	4 kap. 15 §
6 kap. 1 § andra meningen	–
6 kap. 2 §	4 kap. 16 §
6 kap. 3 §	4 kap. 18 §
6 kap. 4 §	4 kap. 19 §
6 kap. 6 §	4 kap. 17 §
6 kap. 7 §	5 kap. 37 §
6 kap. 8 §	5 kap. 37 §
6 kap. 9 § första stycket	5 kap. 5 §
6 kap. 9 § andra stycket	5 kap. 4 §
6 kap. 10 § första stycket	5 kap. 6 §
6 kap. 10 § andra stycket	5 kap. 4 §

6 a kap. ML

6 a kap. 1 §	4 kap. 7 §
6 a kap. 2 § första och tredje stycket	4 kap. 8 §
6 a kap. 2 § andra stycket	4 kap. 9 §
6 a kap. 3 §	4 kap. 10 §
6 a kap. 4 §	4 kap. 11 §
6 a kap. 5 §	4 kap. 12 §
6 a kap. 6 §	4 kap. 13 §
6 a kap. 7 §	4 kap. 14 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
7 kap. ML	
7 kap. 1 § första stycket	9 kap. 2 §
7 kap. 1 § andra stycket 1	9 kap. 4 §
7 kap. 1 § andra stycket 2 och 3	9 kap. 7 §
7 kap. 1 § andra stycket 4	9 kap. 3 §
7 kap. 1 § andra stycket 5	9 kap. 5 §
7 kap. 1 § andra stycket 6	9 kap. 6 §
7 kap. 1 § tredje stycket 1	9 kap. 9 §
7 kap. 1 § tredje stycket 2	9 kap. 10 §
7 kap. 1 § tredje stycket 3	9 kap. 11 §
7 kap. 1 § tredje stycket 4	9 kap. 12 §
7 kap. 1 § tredje stycket 5	9 kap. 13 §
7 kap. 1 § tredje stycket 6 och 8	9 kap. 14 §
7 kap. 1 § tredje stycket 7	9 kap. 15 §
7 kap. 1 § tredje stycket 9	9 kap. 16 §
7 kap. 1 § tredje stycket 10	9 kap. 17 §
7 kap. 1 § tredje stycket 11	9 kap. 18 §
7 kap. 1 § tredje stycket 12	9 kap. 8 §
7 kap. 2 § första stycket första meningen	–
7 kap. 2 § första stycket andra och tredje meningen	8 kap. 14 §
7 kap. 2 § andra och tredje stycket	8 kap. 1 §
7 kap. 3 § 1	8 kap. 2 §
7 kap. 3 § 2 a	8 kap. 5 §
7 kap. 3 § 2 b	8 kap. 7 §
7 kap. 3 § 3	8 kap. 12 §
7 kap. 3 § 4	8 kap. 13 §
7 kap. 3 a §	8 kap. 18 §
7 kap. 3 b §	8 kap. 19 §
7 kap. 3 c §	8 kap. 7 §
7 kap. 3 d §	8 kap. 20 §
7 kap. 4 §	8 kap. 8 §
7 kap. 5 § första stycket	8 kap. 9 §
7 kap. 5 § andra stycket	8 kap. 10 §
7 kap. 6 § första och andra stycket	8 kap. 15 §
7 kap. 6 § tredje stycket	8 kap. 16 §
7 kap. 6 § fjärde stycket	8 kap. 17 §
7 kap. 7 §	8 kap. 21 §
7 kap. 7 a § första stycket	8 kap. 22 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
7 kap. 7 a § andra stycket	8 kap. 23 §
7 kap. 7 b §	8 kap. 24 §
7 kap. 8 § första stycket	8 kap. 25 och 26 §§
7 kap. 8 § andra stycket	8 kap. 27 §
7 kap. 9 § första stycket	8 kap. 29 §
7 kap. 9 § andra stycket	8 kap. 30 §
7 kap. 9 § tredje stycket	2 kap. 24 §
7 kap. 11 §	8 kap. 31 §
8 kap. ML	
8 kap. 1 § första stycket	–
8 kap. 1 § andra stycket	13 kap. 3 §
8 kap. 1 a § första stycket	22 kap. 62 §
8 kap. 1 a § andra stycket	22 kap. 63 §
8 kap. 1 a § tredje stycket	22 kap. 64 §
8 kap. 2 § första och andra stycket samt fjärde stycket 2	13 kap. 4 §
8 kap. 2 § andra stycket	11 kap. 9 §
8 kap. 2 § tredje stycket	15 kap. 2 §
8 kap. 2 § fjärde stycket 1	12 kap. 2 §
8 kap. 2 § fjärde stycket 1 och 3	13 kap. 5 §
8 kap. 3 § första stycket	13 kap. 6 §
8 kap. 3 § andra stycket	–
8 kap. 4 §	13 kap. 8 §
8 kap. 4 a § första och tredje stycket	13 kap. 13 §
8 kap. 4 a § andra stycket	–
8 kap. 4 b §	13 kap. 14 §
8 kap. 4 c §	13 kap. 15 §
8 kap. 5 §	13 kap. 31 och 35 §§
8 kap. 6 §	–
8 kap. 7 §	–
8 kap. 8 §	13 kap. 28 §
8 kap. 9 § första stycket 1	13 kap. 26 §
8 kap. 9 § första stycket 2	13 kap. 24 §
8 kap. 9 § första stycket 3	13 kap. 18 §
8 kap. 9 § första stycket 4	13 kap. 16 §
8 kap. 9 § andra stycket	13 kap. 25 §
8 kap. 9 § tredje stycket	13 kap. 19 §
8 kap. 9 § fjärde stycket	–

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
8 kap. 10 § första stycket	13 kap. 27 §
8 kap. 10 § andra stycket	–
8 kap. 11 §	13 kap. 17 §
8 kap. 13 § första stycket	13 kap. 29 §
8 kap. 13 § andra stycket	–
8 kap. 14 § första stycket	13 kap. 30 §
8 kap. 14 § andra stycket	–
8 kap. 15 §	13 kap. 20 och 21 §§
8 kap. 16 §	13 kap. 22 och 23 §§
8 kap. 17 § första stycket	13 kap. 32 §
8 kap. 17 § andra stycket	13 kap. 33 och 34 §§
8 kap. 19 § första, andra och fjärde stycket	13 kap. 36 §
8 kap. 19 § första, tredje och fjärde stycket	12 kap. 26 §
8 kap. 20 §	15 kap. 31 §
8 a kap. ML	
8 a kap. 1 § första stycket	–
8 a kap. 1 § andra stycket	–
8 a kap. 2 § första stycket	15 kap. 4 §
8 a kap. 2 § andra stycket	15 kap. 6 §
8 a kap. 2 § tredje stycket	15 kap. 5 §
8 a kap. 3 §	15 kap. 3 §
8 a kap. 4 § första stycket	15 kap. 7 §
8 a kap. 4 § andra stycket	15 kap. 8 §
8 a kap. 5 §	15 kap. 9 §
8 a kap. 6 § första och andra stycket	15 kap. 10 §
8 a kap. 6 § tredje och fjärde stycket	15 kap. 11 §
8 a kap. 7 § första stycket	15 kap. 12 §
8 a kap. 7 § andra stycket	15 kap. 13 §
8 a kap. 7 § tredje och fjärde stycket	15 kap. 14 §
8 a kap. 8 § första stycket	15 kap. 15 §
8 a kap. 8 § andra stycket första meningen	15 kap. 16 §
8 a kap. 8 § andra stycket andra meningen	15 kap. 17 §
8 a kap. 9 §	15 kap. 18 §
8 a kap. 10 §	15 kap. 19 §
8 a kap. 11 § första stycket	15 kap. 20 §
8 a kap. 11 § andra stycket	15 kap. 24 §
8 a kap. 12 § första stycket	15 kap. 21 §
8 a kap. 12 § andra stycket	15 kap. 22 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
8 a kap. 12 § tredje stycket	15 kap. 23 §
8 a kap. 13 § första stycket	15 kap. 25 §
8 a kap. 13 § andra och tredje stycket	15 kap. 26 §
8 a kap. 14 §	15 kap. 27 §
8 a kap. 15 §	15 kap. 28 §
8 a kap. 16 §	15 kap. 29 §
8 a kap. 17 §	15 kap. 30 §

9 kap. ML

9 kap. 1 § första stycket	12 kap. 8 §
9 kap. 1 § andra stycket	12 kap. 8 och 9 §§
9 kap. 1 § tredje stycket	12 kap. 10 § och NMF
9 kap. 1 § fjärde stycket	12 kap. 11 §
9 kap. 2 § första och andra stycket	12 kap. 12 §
9 kap. 2 § tredje stycket	12 kap. 13 §
9 kap. 3 § första stycket	12 kap. 4 §
9 kap. 3 § andra stycket	12 kap. 3 §
9 kap. 4 §	12 kap. 14 §
9 kap. 5 §	12 kap. 15 §
9 kap. 6 § första stycket	12 kap. 16 §
9 kap. 6 § andra stycket	12 kap. 17 §
9 kap. 6 § tredje stycket	12 kap. 18 §
9 kap. 6 § fjärde stycket	12 kap. 19 §
9 kap. 7 §	12 kap. 20 och 21 §§
9 kap. 8 § första och andra stycket	12 kap. 22 och 23 §§
9 kap. 8 § tredje stycket	12 kap. 24 §
9 kap. 8 § fjärde stycket	12 kap. 25 §
9 kap. 9 §	12 kap. 27 §
9 kap. 10 §	12 kap. 28 §
9 kap. 11 §	12 kap. 29 §
9 kap. 12 §	12 kap. 30 §
9 kap. 13 §	12 kap. 31 §

9 a kap. ML

9 a kap. 1 § första stycket	20 kap. 2 §
9 a kap. 1 § andra stycket	20 kap. 3 §
9 a kap. 2 §	20 kap. 4 §
9 a kap. 3 §	20 kap. 5 §
9 a kap. 4 §	20 kap. 6 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
9 a kap. 5 §	20 kap. 7 §
9 a kap. 6 §	20 kap. 8 §
9 a kap. 7 §	20 kap. 9 §
9 a kap. 8 §	20 kap. 10 §
9 a kap. 9 § första och andra stycket	20 kap. 11 §
9 a kap. 9 § tredje stycket	20 kap. 12 §
9 a kap. 10 §	20 kap. 13 §
9 a kap. 11 §	20 kap. 14 §
9 a kap. 12 §	20 kap. 15 §
9 a kap. 13 § första stycket	20 kap. 16 §
9 a kap. 13 § andra stycket	20 kap. 17 §
9 a kap. 14 §	20 kap. 18 §
9 a kap. 15 §	20 kap. 19 §
9 a kap. 16 §	20 kap. 20 §
9 a kap. 17 §	20 kap. 21 §
9 a kap. 18 § första stycket	20 kap. 22 §
9 a kap. 18 § andra stycket	20 kap. 23 §
9 a kap. 19 §	20 kap. 3 §
9 b kap. ML	
9 b kap. 1 § första stycket första meningen och andra stycket	19 kap. 2 §
9 b kap. 1 § första stycket andra meningen	19 kap. 3 §
9 b kap. 2 § första och andra stycket	19 kap. 5 §
9 b kap. 2 § tredje stycket	19 kap. 6 §
9 b kap. 3 §	19 kap. 8 §
9 b kap. 4 § första stycket	19 kap. 4 §
9 b kap. 4 § andra stycket	19 kap. 7 §
9 b kap. 5 §	19 kap. 9 §
9 b kap. 6 §	19 kap. 10 §
9 c kap. ML	
9 c kap. 1 § första och tredje stycket	11 kap. 4 §
9 c kap. 1 § andra stycket	11 kap. 5 §
9 c kap. 2 §	2 kap. 24 §
9 c kap. 3 §	11 kap. 2 §
9 c kap. 4 §	11 kap. 6 §
9 c kap. 5 §	11 kap. 7 §
9 c kap. 6 §	11 kap. 8 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
9 c kap. 7 §	11 kap. 10 §
9 c kap. 8 §	11 kap. 11 §
9 c kap. 9 §	11 kap. 3 §
9 d kap. ML	
9 d kap. 1 §	18 kap. 2 §
9 d kap. 2 §	18 kap. 3 och 4 §§
9 d kap. 3 §	18 kap. 7–11 §§
9 d kap. 4 §	18 kap. 5 och 6 §§
9 d kap. 5 §	18 kap. 12 §
9 d kap. 6 §	18 kap. 16 §
10 kap. ML	
10 kap. 1 §	14 kap. 7 och 35 §§
10 kap. 1 § första stycket	14 kap. 32 och 33 §§
10 kap. 1 § första stycket 2	14 kap. 8 §
10 kap. 1 § andra stycket	14 kap. 34 §
10 kap. 2 § första och andra stycket	14 kap. 7 och 35 §§
10 kap. 2 § tredje stycket	14 kap. 2 §
10 kap. 3 §	14 kap. 7, 35 och 38 §§
10 kap. 4 a § första och fjärde stycket	22 kap. 62 §
10 kap. 4 a § andra och fjärde stycket	22 kap. 63 §
10 kap. 4 a § tredje stycket	22 kap. 64 §
10 kap. 5 §	14 kap. 59 §
10 kap. 6 § första stycket	14 kap. 60 §
10 kap. 6 § andra stycket	14 kap. 64 §
10 kap. 6 § tredje stycket	14 kap. 65 §
10 kap. 7 § första stycket	14 kap. 61 §
10 kap. 7 § andra stycket	14 kap. 63 §
10 kap. 8 §	14 kap. 62 §
10 kap. 9 §	–
10 kap. 11 § första–tredje stycket	14 kap. 7 och 35 §§
10 kap. 11 § första stycket	13 kap. 10 §
10 kap. 11 § andra stycket	13 kap. 11 §
10 kap. 11 § tredje stycket	13 kap. 9 §
10 kap. 11 § fjärde stycket	18 kap. 13 §
10 kap. 11 a §	13 kap. 7 §
10 kap. 11 b §	14 kap. 49 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
10 kap. 11 c §	21 kap. 11 §
10 kap. 11 d §	21 kap. 12 §
10 kap. 11 e §	13 kap. 6 §
10 kap. 11 f §	–
10 kap. 12 § första stycket	13 kap. 10 §, 14 kap. 7 och 35 §§
10 kap. 12 § andra stycket	18 kap. 13 §
10 kap. 13 §	14 kap. 9 och 36 §§
10 kap. 13 a §	14 kap. 8 §
10 kap. 13 b §	14 kap. 10 och 37 §§
10 kap. 14 §	14 kap. 68 §
10 kap. 15 §	–
11 kap. ML	
11 kap. 1 § första stycket	17 kap. 8 §
11 kap. 1 § andra stycket	17 kap. 9 §
11 kap. 2 §	17 kap. 10 §
11 kap. 2 § andra stycket	22 kap. 75 §
11 kap. 3 §	17 kap. 11 §
11 kap. 3 a § första stycket	17 kap. 13 §
11 kap. 3 a § andra stycket	17 kap. 14 §
11 kap. 3 a § tredje stycket	17 kap. 15 §
11 kap. 4 §	17 kap. 12 §
11 kap. 5 §	17 kap. 3 §
11 kap. 6 §	17 kap. 17 §
11 kap. 7 § första och tredje stycket	17 kap. 16 §
11 kap. 7 § andra stycket	17 kap. 18 §
11 kap. 8 §	17 kap. 21 §
11 kap. 8 a §	17 kap. 22 §
11 kap. 9 § första stycket	17 kap. 23 §
11 kap. 9 § andra stycket	17 kap. 24 §
11 kap. 9 § tredje stycket	17 kap. 25 §
11 kap. 9 a §	18 kap. 14 §
11 kap. 10 § första och andra stycket	17 kap. 20 §
11 kap. 10 § tredje stycket	17 kap. 19 §
11 kap. 11 §	17 kap. 26 §
11 kap. 12 § första stycket	17 kap. 4 §
11 kap. 12 § andra och tredje stycket	17 kap. 5 §
11 kap. 12 § fjärde stycket	22 kap. 76 §
11 kap. 13 § första och andra stycket	17 kap. 6 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
11 kap. 13 § tredje stycket	22 kap. 74 §
11 kap. 14 §	17 kap. 7 §
11 a kap. ML	
11 a kap. 1 § första stycket	17 kap. 28 §
11 a kap. 1 § andra och tredje stycket	17 kap. 29 §
11 a kap. 2 §	17 kap. 27 §
11 a kap. 3 § första stycket	17 kap. 31 §
11 a kap. 3 § andra stycket	17 kap. 30 §
11 a kap. 4 § första stycket	17 kap. 33 §
11 a kap. 4 § andra och tredje stycket	17 kap. 34 §
11 a kap. 4 § fjärde stycket	17 kap. 32 §
12 kap. ML	
12 kap. 1 §	–
13 kap. ML	
13 kap. 1 §	–
13 kap. 6 § 1–3	7 kap. 14 §
13 kap. 6 § 4	7 kap. 27 §
13 kap. 7 §	7 kap. 15 §
13 kap. 7 a §	7 kap. 18 §
13 kap. 8 §	7 kap. 16 §
13 kap. 8 a §	7 kap. 17 §
13 kap. 8 b § första stycket	7 kap. 26 §
13 kap. 8 b § andra stycket	7 kap. 29 §
13 kap. 8 c §	7 kap. 30 §
13 kap. 9 §	7 kap. 19 §
13 kap. 10 §	7 kap. 20 §
13 kap. 11 §	7 kap. 21 §
13 kap. 12 §	7 kap. 22 §
13 kap. 13 §	7 kap. 23 §
13 kap. 14 §	7 kap. 24 §
13 kap. 15 §	7 kap. 25 §
13 kap. 15 a §	7 kap. 28 §
13 kap. 16 §	7 kap. 31 §
13 kap. 17 §	7 kap. 32 §
13 kap. 17 a §	7 kap. 35 §
13 kap. 18 §	7 kap. 33 §

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
13 kap. 18 a §	7 kap. 34 §
13 kap. 18 b §	7 kap. 40 §
13 kap. 19 §	7 kap. 36 §
13 kap. 20 §	7 kap. 37 §
13 kap. 21 §	7 kap. 38 §
13 kap. 22 §	7 kap. 39 §
13 kap. 23 §	7 kap. 41 §
13 kap. 23 a §	7 kap. 42 §
13 kap. 24 §	7 kap. 43 §
13 kap. 24 a §	22 kap. 44 §
13 kap. 25 § första stycket	7 kap. 44 §
13 kap. 25 § andra stycket	7 kap. 45 §
13 kap. 25 § tredje stycket	7 kap. 46 §
13 kap. 25 a §	7 kap. 47 §
13 kap. 26 §	7 kap. 48 §
13 kap. 27 §	7 kap. 49 §
13 kap. 28 § första och tredje stycket	7 kap. 50 §
13 kap. 28 § andra och tredje stycket	22 kap. 45 §
13 kap. 28 a § första stycket första meningen	7 kap. 51 §
13 kap. 28 a § första stycket andra meningen	7 kap. 52 §
13 kap. 28 a § andra stycket	7 kap. 54 §
13 kap. 28 a § tredje stycket	7 kap. 53 §
19 kap. ML	
19 kap. 1 § första stycket	14 kap. 3 och 12 §§
19 kap. 1 § andra stycket 1	14 kap. 4 §
19 kap. 1 § andra stycket 2	14 kap. 5 §
19 kap. 1 § andra stycket 3	14 kap. 6 §
19 kap. 1 § tredje stycket första meningen	14 kap. 12 §
19 kap. 1 § tredje stycket andra meningen	14 kap. 51 §
19 kap. 2 § första stycket 1	14 kap. 13 §
19 kap. 2 § första stycket 2–5	NMF
19 kap. 2 § andra stycket	NMF
19 kap. 2 § tredje stycket	14 kap. 13 §
19 kap. 3 §	14 kap. 11 §
19 kap. 4 §	NMF

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
19 kap. 5 §	NMF
19 kap. 6 §	14 kap. 14 §
19 kap. 7 §	14 kap. 16 §
19 kap. 8 § första stycket	14 kap. 15 §
19 kap. 8 § andra stycket	14 kap. 12 §
19 kap. 9 §	14 kap. 17 §
19 kap. 10 §	14 kap. 18 §
19 kap. 11 §	14 kap. 19 §
19 kap. 12 §	14 kap. 20 §
19 kap. 13 § första stycket	14 kap. 21 §
19 kap. 13 § andra stycket	14 kap. 23 §
19 kap. 14 § första–tredje stycket	14 kap. 22 §
19 kap. 14 § fjärde stycket	14 kap. 23 §
19 kap. 15 §	14 kap. 24 §
19 kap. 16 § första stycket inledningen	14 kap. 25 §
19 kap. 16 § första stycket 1 och 2	NMF
19 kap. 16 § andra stycket	NMF
19 kap. 17 §	14 kap. 26 §
19 kap. 18 §	14 kap. 27 §
19 kap. 19 § första stycket	14 kap. 28 §
19 kap. 19 § andra och tredje stycket	14 kap. 29 §
19 kap. 20 §	14 kap. 30 §
19 kap. 21 §	14 kap. 31 §
19 kap. 22 §	14 kap. 39 §
19 kap. 22 § första stycket	14 kap. 32 och 33 §§
19 kap. 22 § andra stycket	14 kap. 51 §
19 kap. 23 §	14 kap. 42 §
19 kap. 24 §	14 kap. 44 §
19 kap. 25 § första stycket	14 kap. 39, 40 och 41 §§
19 kap. 25 § andra stycket 1–3	NMF
19 kap. 25 § tredje stycket	–
19 kap. 25 § fjärde stycket	NMF
19 kap. 25 § femte stycket	NMF
19 kap. 25 § sjätte stycket	14 kap. 41 §
19 kap. 26 §	14 kap. 43 §
19 kap. 27 §	14 kap. 45 §
19 kap. 28 §	14 kap. 47 §
19 kap. 29 §	14 kap. 48 §
19 kap. 30 § första stycket	22 kap. 65, 66 och 67 §§

Bestämmelse i ML	Bestämmelse i NML
19 kap. 30 § andra stycket	22 kap. 68 och 69 §§
19 kap. 31 §	14 kap. 55 §
19 kap. 31 a § första stycket	22 kap. 70 och 71 §§
19 kap. 31 a § andra stycket	22 kap. 72 §
19 kap. 32 § första stycket	14 kap. 56 §
19 kap. 32 § andra stycket	14 kap. 55 §
19 kap. 32 § tredje stycket	14 kap. 57 §
19 kap. 33 §	14 kap. 58 §
19 kap. 34 § första stycket	14 kap. 50 och 51 §§
19 kap. 34 § andra stycket	14 kap. 51 §
19 kap. 34 § tredje stycket	14 kap. 54 §
19 kap. 35 § första stycket första meningen	14 kap. 52 §
19 kap. 35 § första stycket andra meningen	–
19 kap. 35 § andra stycket	14 kap. 52 och 53 §§
19 kap. 37 §	14 kap. 66 §
19 kap. 38 §	14 kap. 67 §
20 kap. ML	
20 kap. 1 § första stycket	24 kap. 1 §
20 kap. 1 § andra stycket	24 kap. 3 §
20 kap. 1 § tredje stycket	24 kap. 4 §
20 kap. 1 § fjärde stycket	24 kap. 5 §
20 kap. 1 § femte stycket	24 kap. 6 §
20 kap. 1 § sjätte stycket	24 kap. 7 §
20 kap. 2 §	14 kap. 70 § och 22 kap. 73 §
20 kap. 3 §	14 kap. 71 §
20 kap. 4 § första stycket	14 kap. 72 §
20 kap. 4 § andra stycket	14 kap. 71 §
20 kap. 5 § första, andra och fjärde stycket	14 kap. 73 §
20 kap. 5 § tredje stycket	–
20 kap. 6 §	14 kap. 69 §
22 kap. ML	
22 kap. 1 §	1 kap. 5 §
22 kap. 5 §	1 kap. 7 §

Paragrafnyckel NML– mervärdesskattedirektivet

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i NML vilken eller vilka bestämmelser i mervärdesskattedirektivet, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2019/1995, den helt eller delvis motsvaras av eller baseras på. Det bör dock uppmärksammas att paragrafnyckeln inte redovisar exakta motsvarigheter.

I de fall det inte finns en motsvarande bestämmelse i direktivet, t.ex. för att frågan inte regleras i direktivet, markeras detta med ett streck.

**Bestämmelser i NML och motsvarande bestämmelser
i mervärdesskattedirektivet**

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
1 kap. NML	
1 kap. 1 §	artikel 1.2
1 kap. 2–7 §§	–
2 kap. NML	
2 kap. 1–6 §§	–
2 kap. 7 §	artikel 14.4.1
2 kap. 8 §	artikel 14.4.2
2 kap. 9 §	artikel 218
2 kap. 10 §	artikel 217
2 kap. 11 §	–
2 kap. 12 §	–
2 kap. 13 §	–
2 kap. 14 §	artikel 72 första stycket
2 kap. 15 §	artikel 72 andra stycket
2 kap. 16 §	artikel 2.2
2 kap. 17 §	–
2 kap. 18 §	–
2 kap. 19 §	–
2 kap. 20 §	artikel 24.2
2 kap. 21 §	artiklarna 5.1, 5.2 och 7.1
2 kap. 22 §	artiklarna 5.3 och 6
2 kap. 23 §	artikel 7.2
2 kap. 24 §	–
2 kap. 25 §	–
2 kap. 26 §	artikel 30a.1
2 kap. 27 §	artikel 30a.2 och 3
3 kap. NML	
3 kap. 1 § första stycket 1	artikel 2.1 a, 2.1 b i, 2.1 c och 2.1 d
3 kap. 2 §	artikel 2.1 b ii
3 kap. 3 §	artikel 2.1 b iii
3 kap. 4 §	artikel 3.1 a
3 kap. 5 §	artikel 3.1 b
3 kap. 6 §	artikel 3.2
3 kap. 7 §	artikel 3.3
3 kap. 8 §	artikel 4

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
4 kap. NML	
4 kap. 1 §	–
4 kap. 2 §	artiklarna 9.1 och 10
4 kap. 3 §	artikel 9.2
4 kap. 4 §	artikel 13.1
4 kap. 5 §	artikel 13.1
4 kap. 6 §	–
4 kap. 7–14 §§	artikel 11
4 kap. 15–19 §§	–
5 kap. NML	
5 kap. 1 §	–
5 kap. 2 §	–
5 kap. 3 §	artikel 14
5 kap. 4 §	artikel 14a
5 kap. 5 §	artikel 14a.1
5 kap. 6 §	artikel 14a.2
5 kap. 7 §	artikel 15.1
5 kap. 8 §	artiklarna 16 och 18 b
5 kap. 9 §	artikel 16
5 kap. 10 §	artikel 18 b
5 kap. 11 §	artiklarna 16 och 18 b
5 kap. 12 §	artikel 17.1
5 kap. 13 §	artikel 17.2
5 kap. 14 §	artikel 17.3
5 kap. 15 §	artikel 17a.1 och 17a.2
5 kap. 16 §	artikel 17a.3
5 kap. 17 §	artikel 17a.4
5 kap. 18 §	artikel 17a.5
5 kap. 19 §	artikel 17a.6
5 kap. 20 §	artikel 17a.7 första stycket
5 kap. 21 §	artikel 17a.7 andra, tredje och fjärde stycket
5 kap. 22 §	artikel 20
5 kap. 23 §	artikel 21
5 kap. 24 §	–
5 kap. 25 §	artikel 24.1
5 kap. 26 §	artikel 26.1 första meningen
5 kap. 27 §	artikel 26.1 b
5 kap. 28 §	artikel 26.1 a och 26.2

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
5 kap. 29 §	artikel 26.1 a
5 kap. 30–34 §§	–
5 kap. 35 §	artikel 30
5 kap. 36 §	artiklarna 19 och 29
5 kap. 37 §	artiklarna 9.1, 14.2 c och 28
5 kap. 38 §	artikel 30b.1 första stycket
5 kap. 39 §	artikel 30b.1 andra stycket
5 kap. 40 §	artikel 30b.1 tredje stycket
5 kap. 41 §	artikel 30b.2 första stycket
5 kap. 42 §	artikel 30b.2 andra stycket
6 kap. NML	
6 kap. 1 §	–
6 kap. 2 §	–
6 kap. 3 §	–
6 kap. 4 §	artikel 31
6 kap. 5 §	artikel 32 första stycket
6 kap. 6 §	artikel 32 andra stycket
6 kap. 7 §	artiklarna 33 a och 59c.1
6 kap. 8 §	artikel 33 a
6 kap. 9 §	artikel 33 b
6 kap. 10 §	artikel 33 b
6 kap. 11 §	artikel 33 c
6 kap. 12 §	artikel 36
6 kap. 13 §	artikel 36
6 kap. 14 §	artikel 36a.1, 2 och 4
6 kap. 15 §	artikel 36a.3
6 kap. 16 §	artikel 36b
6 kap. 17 §	artikel 37.1 och 37.2 fjärde stycket
6 kap. 18 §	artikel 37.2 första–tredje stycket
6 kap. 19 §	artikel 37.3
6 kap. 20 §	artikel 38.2
6 kap. 21 §	artikel 38.1
6 kap. 22 §	artikel 38.1
6 kap. 23 §	artikel 38.1
6 kap. 24 §	artikel 39 första stycket
6 kap. 25 §	artikel 39 andra stycket
6 kap. 26 §	artikel 39 andra stycket
6 kap. 27 §	artikel 39

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
6 kap. 28 §	artikel 40
6 kap. 29 §	artikel 41
6 kap. 30 §	artikel 42
6 kap. 31 §	artikel 43
6 kap. 32 §	artikel 44
6 kap. 33 §	artikel 44
6 kap. 34 §	artikel 45
6 kap. 35 §	artikel 45
6 kap. 36 §	artikel 46
6 kap. 37 §	artikel 47
6 kap. 38 §	artikel 48
6 kap. 39 §	–
6 kap. 40 §	artikel 50
6 kap. 41 §	artikel 51
6 kap. 42 §	artikel 54.2 a
6 kap. 43 §	artikel 54.2 b
6 kap. 44 §	artiklarna 53 och 54.1
6 kap. 45 §	artikel 53
6 kap. 46 §	artikel 54.1
6 kap. 47 §	artikel 55
6 kap. 48 §	artikel 57.1
6 kap. 49 §	artikel 57.2 första–tredje stycket
6 kap. 50 §	artikel 37.3
6 kap. 51 §	artikel 56.1 och 3
6 kap. 52 §	artikel 56.2 första stycket
6 kap. 53 §	artikel 56.2 andra stycket
6 kap. 54 §	artikel 56.2 andra stycket
6 kap. 55 §	artiklarna 58.1 första stycket och 59c.1
6 kap. 56 §	bilaga II och artiklarna 58.1 andra stycket och 24.2
6 kap. 57 §	artikel 59 a–h
6 kap. 58 §	artiklarna 59 och 59a b
6 kap. 59 §	artikel 59a b
6 kap. 60 §	artikel 59a a
6 kap. 61 §	artikel 59c.1
6 kap. 62 §	artikel 58c.2
6 kap. 63 §	artikel 59c.3
6 kap. 64 §	artikel 59c.3
6 kap. 65 §	artikel 60

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
6 kap. 66 §	artikel 61
6 kap. 67 §	artikel 61
7 kap. NML	
7 kap. 1 §	–
7 kap. 2 §	–
7 kap. 3 §	artikel 62.1
7 kap. 4 §	artikel 63
7 kap. 5 §	artikel 64.2 första stycket
7 kap. 6 §	artikel 64.2 andra stycket
7 kap. 7–10 §§	–
7 kap. 11 §	artikel 66a
7 kap. 12 §	artikel 68
7 kap. 13 §	artiklarna 70 och 71
7 kap. 14 §	–
7 kap. 15 §	artikel 63
7 kap. 16 §	artikel 66 b
7 kap. 17–23 §§	–
7 kap. 24 §	artikel 66 a och c
7 kap. 25 §	–
7 kap. 26 §	artikel 69
7 kap. 27 §	–
7 kap. 28 §	–
7 kap. 29 §	artiklarna 67 första stycket och 251 a
7 kap. 30 §	artiklarna 63, 64.2 andra stycket och 65
7 kap. 31 §	–
7 kap. 32 §	–
7 kap. 33 §	artiklarna 66 b och 167a
7 kap. 34 §	artiklarna 66 b och 167a
7 kap. 35–46 §§	–
7 kap. 47 §	artikel 41 andra stycket
7 kap. 48–54 §§	–
8 kap. NML	
8 kap. 1 §	–
8 kap. 2 §	artikel 73
8 kap. 3 §	artikel 73
8 kap. 4 §	artikel 73a
8 kap. 5 §	artikel 74

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
8 kap. 6 §	–
8 kap. 7 §	artikel 75
8 kap. 8 §	–
8 kap. 9 §	–
8 kap. 10 §	–
8 kap. 11 §	artikel 76
8 kap. 12 §	artikel 83
8 kap. 13 §	artikel 83
8 kap. 14 §	artikel 78
8 kap. 15 §	artikel 79 a och b och artikel 90.1
8 kap. 16 §	artikel 90
8 kap. 17 §	artikel 90
8 kap. 18 §	artikel 80.1 första stycket a
8 kap. 19 §	artikel 80.1 första stycket b och c
8 kap. 20 §	artikel 80.1
8 kap. 21 §	–
8 kap. 22 §	artikel 91.2
8 kap. 23 §	artikel 91.2
8 kap. 24 §	artikel 91.2
8 kap. 25 §	artikel 85
8 kap. 26 §	artikel 86.1 a
8 kap. 27 §	artikel 86.1 b
8 kap. 28 §	artikel 86.2
8 kap. 29 §	artikel 88
8 kap. 30 §	artikel 88
8 kap. 31 §	artikel 88
9 kap. NML	
9 kap. 1 §	–
9 kap. 2 §	artiklarna 94 och 96
9 kap. 3 §	artiklarna 94 och 98 och p 1 i bilaga III
9 kap. 4 §	artikel 98 och p. 12 i bilaga III
9 kap. 5 §	artikel 98 och p. 12a i bilaga III
9 kap. 6 §	artikel 98 och p. 19 i bilaga III
9 kap. 7 §	artikel 103.1 och 103.2 a
9 kap. 8 §	artikel 98 och p. 5 i bilaga III
9 kap. 9 §	artiklarna 94 och 98 och p. 6 i bilaga III
9 kap. 10 §	artiklarna 94 och 98 och p. 6 i bilaga III
9 kap. 11 §	artiklarna 94 och 98 och p. 4 i bilaga III

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
9 kap. 12 §	artiklarna 94 och 98 och p. 4 i bilaga III
9 kap. 13 §	artikel 98 och p. 6 i bilaga III
9 kap. 14 §	artikel 98 och p. 7 i bilaga III
9 kap. 15 §	artikel 98 och p. 7 i bilaga III
9 kap. 16 §	artikel 98 och p. 9 i bilaga III
9 kap. 17 §	artikel 98 och p. 9 i bilaga III
9 kap. 18 §	artikel 98 och p. 13 och 14 i bilaga III
10 kap. NML	
10 kap. 1 §	–
10 kap. 2 §	–
10 kap. 3 §	–
10 kap. 4 §	artiklarna 132.1 a och 135.1 h
10 kap. 5 §	artikel 132.1 a
10 kap. 6 §	artikel 132.1 b och c
10 kap. 7 §	artiklarna 132.1 b, c och p samt 131
10 kap. 8 §	artiklarna 132.1 b och c samt 131
10 kap. 9 §	artiklarna 132.1 b och c, 134 samt 131
10 kap. 10 §	artikel 131
10 kap. 11 §	artikel 132.1 e
10 kap. 12 §	artikel 132.1 d
10 kap. 13 §	artikel 111 b
10 kap. 14 §	artikel 132.1 g och h
10 kap. 15 §	artikel 131
10 kap. 16 §	artikel 132.1 i och j
10 kap. 17 §	artikel 132.1 i och j
10 kap. 18 §	artikel 132.1 i
10 kap. 19 §	artikel 131
10 kap. 20 §	artikel 131
10 kap. 21 §	artikel 132.1 f
10 kap. 22–28 §§	–
10 kap. 29 §	artikel 111 b
10 kap. 30 §	–
10 kap. 31 §	artiklarna 132.1 m och 380
10 kap. 32 §	artiklarna 132.1 m och 134
10 kap. 33 §	artiklarna 132.1 m och 131
10 kap. 34 §	artiklarna 380 och 132.1 n
10 kap. 35 §	artikel 135.1 a
10 kap. 36 §	artikel 135.1 b–g

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
10 kap. 37 §	artiklarna 135.1 e, 135.1 i och 152
10 kap. 38 §	artiklarna 135.1 j–l och 380
10 kap. 39 §	artikel 135.2
10 kap. 40 §	artikel 136
10 kap. 41 §	artikel 136
10 kap. 42 §	artiklarna 136 och 131
10 kap. 43 §	artiklarna 136 och 131
10 kap. 44 §	–
10 kap. 45 §	–
10 kap. 46 §	artikel 138.1 samt del av artikel 138.2 a och b
10 kap. 47 §	artiklarna 138.1 a och b och 138.1a
10 kap. 48 §	artikel 138.2 b
10 kap. 49 §	artikel 138.2 a
10 kap. 50 §	artikel 138.2 c
10 kap. 51 §	artikel 139.1 andra stycket
10 kap. 52 §	artikel 140 a
10 kap. 53 §	artikel 140 c
10 kap. 54 §	artikel 141
10 kap. 55 §	artikel 142
10 kap. 56 §	artikel 143.1 a
10 kap. 57 §	artikel 143.1
10 kap. 58 §	artikel 143.1 d
10 kap. 59 §	artikel 143.2
10 kap. 60 §	artikel 143.1 l
10 kap. 61 §	artikel 143.1 ca
10 kap. 62 §	artikel 143.1 fa
10 kap. 63 §	–
10 kap. 64 §	artikel 144
10 kap. 65 §	artikel 146.1 a och b
10 kap. 66 §	artiklarna 146.1 b och 147
10 kap. 67 §	artikel 146.1 b och 147
10 kap. 68 §	–
10 kap. 69 §	artikel 146.1 d
10 kap. 70 §	artikel 146.1 e
10 kap. 71 §	artikel 148 c och f
10 kap. 72 §	artikel 148 c och f
10 kap. 73 §	artiklarna 148 a och 150
10 kap. 74 §	artiklarna 148 a och 150

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
10 kap. 75 §	artikel 148 b
10 kap. 76 §	artikel 148 c och f
10 kap. 77 §	artikel 148 d och g
10 kap. 78 §	artikel 153
10 kap. 79 §	–
10 kap. 80 §	artikel 37.3 andra stycket
10 kap. 81 §	artikel 151.1 första stycket a och aa och andra stycket
10 kap. 82 §	artikel 151.1 andra stycket jämförd med artikel 151.1 första stycket a och aa
10 kap. 83 §	artikel 151.1 andra stycket jämförd med artikel 151.1 första stycket a och aa
10 kap. 84 §	artikel 151.1 andra stycket jämfört med artikel 151.1 första stycket a och aa
10 kap. 85 §	artikel 151.1 andra stycket jämförd med artiklarna 151.1 första stycket a och aa samt 140 a
10 kap. 86 §	artikel 151.1 andra stycket jämfört med artikel 151.1 första stycket a och aa
10 kap. 87 §	artikel 151.1 andra stycket jämförd med artikel 151.1 första stycket a och aa
10 kap. 88 §	artikel 151.1 första stycket a, aa och b och andra stycket
10 kap. 89 §	artikel 151.1 första stycket a
10 kap. 90 §	artikel 151.1 första stycket aa
10 kap. 91 §	artikel 151.1 första stycket b
10 kap. 92 §	artikel 151.1 första stycket aa och b
10 kap. 93 §	artikel 151.1 första stycket b
10 kap. 94 §	artikel 151.1 andra stycket
10 kap. 95 §	artikel 151.1 första stycket d
10 kap. 96 §	artikel 151.1 första stycket e
10 kap. 97 §	artikel 153 första stycket
10 kap. 98 §	artikel 157.1 b och 2 och 158.1 a, 2 och 3
10 kap. 99 §	artikel 136a
11 kap. NML	
11 kap. 1 §	–
11 kap. 2 §	artikel 154
11 kap. 3 §	bilaga V
11 kap. 4 §	artiklarna 157.1, 159, 160.1 och 162

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
11 kap. 5 §	artikel 155
11 kap. 6 §	artiklarna 155 och 163
11 kap. 7 §	artikel 202
11 kap. 8 §	artikel 155
11 kap. 9 §	–
11 kap. 10 §	artikel 154
11 kap. 11 §	–
12 kap. NML	
12 kap. 1–31 §§	artiklarna 137.1 d, 137.2 och 184–192
13 kap. NML	
13 kap. 1 §	–
13 kap. 2 §	–
13 kap. 3 §	–
13 kap. 4 §	artikel 168
13 kap. 5 §	–
13 kap. 6 §	artikel 168
13 kap. 7 §	artikel 172.1
13 kap. 8 §	–
13 kap. 9 §	artikel 169 a
13 kap. 10 §	artikel 169 b
13 kap. 11 §	artikel 169 c
13 kap. 12 §	artikel 170
13 kap. 13 §	artikel 168a.1
13 kap. 14 §	–
13 kap. 15 §	artikel 168a.1
13 kap. 16–28 §§	–
13 kap. 29 §	artiklarna 173.1 första stycket och 173.2 c
13 kap. 30 §	artikel 173.2 e
13 kap. 31 §	artikel 178
13 kap. 32 §	artikel 178 a och c
13 kap. 33 §	artiklarna 178 f och 181
13 kap. 34 §	artikel 178 d
13 kap. 35 §	artikel 178 e
13 kap. 36 §	–
14 kap. NML	
14 kap. 1–6 §§	–

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
14 kap. 7 §	artikel 170
14 kap. 8–31 §§	–
14 kap. 32 §	artikel 171.2 första stycket
14 kap. 33 §	–
14 kap. 34 §	artikel 171.2 andra stycket
14 kap. 35 §	artikel 170
14 kap. 36 §	–
14 kap. 37 §	artikel 171.3
14 kap. 38–48 §§	–
14 kap. 49 §	artikel 20 andra stycket
14 kap. 50–58 §§	–
14 kap. 59 §	artikel 146.1 c och 146.2
14 kap. 60 §	artikel 151.1 första stycket a och 151.2
14 kap. 61 §	artikel 151.1 första stycket a och andra stycket samt 151.2
14 kap. 62 §	artikel 151.1 första stycket a och andra stycket samt 151.2
14 kap. 63 §	artikel 151.1 första stycket a och andra stycket samt 151.2
14 kap. 64 §	artikel 151.1 första stycket aa
14 kap. 65 §	artikel 151.1 första stycket aa
14 kap. 66–73 §§	–
15 kap. NML	
15 kap. 1–31 §§	artiklarna 184–192
16 kap. NML	
16 kap. 1 §	–
16 kap. 2 §	–
16 kap. 3 §	artikel 192a
16 kap. 4 §	artikel 193
16 kap. 5 §	artikel 194
16 kap. 6 §	–
16 kap. 7 §	artikel 195
16 kap. 8 §	artikel 196
16 kap. 9 §	artikel 197.1
16 kap. 10 §	artikel 198.2
16 kap. 11 §	artikel 199.1 a och b
16 kap. 12 §	artikel 199.1 d

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
16 kap. 13 §	artikel 199a.1 a och b
16 kap. 14 §	artikel 200
16 kap. 15 §	artikel 201
16 kap. 16 §	artikel 201
16 kap. 17 §	artikel 201
16 kap. 18 §	artikel 203
17 kap. NML	
17 kap. 1 §	–
17 kap. 2 §	–
17 kap. 3 §	–
17 kap. 4 §	artikel 219a.1
17 kap. 5 §	artikel 219a.2 a i
17 kap. 6 §	artikel 219a.2 a i
17 kap. 7 §	artikel 219a.2 a ii
17 kap. 8 §	artikel 220.1.1
17 kap. 9 §	artiklarna 220.1.2, 220.1.3 och 221.1
17 kap. 10 §	artiklarna 220.2 och 221.3
17 kap. 11 §	artiklarna 220.1.4 och 220.1.5
17 kap. 12 §	artikel 224
17 kap. 13 §	artikel 222
17 kap. 14 §	artikel 222
17 kap. 15 §	artikel 222
17 kap. 16 §	artikel 223
17 kap. 17 §	artikel 232
17 kap. 18 §	artikel 236
17 kap. 19 §	artikel 219
17 kap. 20 §	–
17 kap. 21 §	artikel 226
17 kap. 22 §	artikel 226a
17 kap. 23 §	artiklarna 220a.1 och 238
17 kap. 24 §	artikel 220a.2
17 kap. 25 §	artikel 226b
17 kap. 26 §	artikel 230
17 kap. 27 §	artikel 233
17 kap. 28 §	artikel 244
17 kap. 29 §	–
17 kap. 30 §	artikel 241
17 kap. 31 §	artikel 249

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
17 kap. 32 §	artikel 242a.1
17 kap. 33 §	artikel 242a.1
17 kap. 34 §	artikel 242a.2
18 kap. NML	
18 kap. 1 §	–
18 kap. 2 §	artikel 287
18 kap. 3 §	artikel 283
18 kap. 4 §	artikel 283
18 kap. 5 §	–
18 kap. 6 §	–
18 kap. 7 §	artikel 288
18 kap. 8 §	artikel 288
18 kap. 9 §	artikel 288
18 kap. 10 §	artikel 288
18 kap. 11 §	artikel 288
18 kap. 12 §	–
18 kap. 13 §	–
18 kap. 14 §	artikel 289
18 kap. 15 §	artikel 139.1 första stycket och 139.2
18 kap. 16 §	artikel 290
19 kap. NML	
19 kap. 1 §	–
19 kap. 2 §	artikel 306
19 kap. 3 §	artikel 307 första stycket
19 kap. 4 §	artikel 307 andra stycket
19 kap. 5 §	artikel 308
19 kap. 6 §	artikel 308
19 kap. 7 §	artikel 309
19 kap. 8 §	artikel 310
19 kap. 9 §	–
19 kap. 10 §	–
20 kap. NML	
20 kap. 1 §	–
20 kap. 2 §	artikel 314
20 kap. 3 §	artikel 313.2
20 kap. 4 §	artikel 316

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
20 kap. 5 §	artikel 319
20 kap. 6 §	artikel 311.1 första ledet
20 kap. 7 §	artikel 311.1 andra ledet och del A i bilaga IX
20 kap. 8 §	artikel 311.1 tredje ledet och del B i bilaga IX
20 kap. 9 §	artikel 311.1 fjärde ledet och del C i bilaga IX
20 kap. 10 §	artikel 311.1 femte ledet
20 kap. 11 §	artikel 315
20 kap. 12 §	artikel 317
20 kap. 13 §	–
20 kap. 14 §	artikel 318
20 kap. 15 §	artikel 318
20 kap. 16 §	artikel 323
20 kap. 17 §	artikel 322
20 kap. 18 §	artikel 320
20 kap. 19 §	artikel 324
20 kap. 20 §	artikel 325
20 kap. 21 §	artikel 321
20 kap. 22 §	artikel 139.3 första stycket
20 kap. 23 §	artikel 35
21 kap. NML	
21 kap. 1 §	–
21 kap. 2 §	artikel 344.1
21 kap. 3 §	artikel 344.2
21 kap. 4 §	artiklarna 344.3 och 345 sista meningen
21 kap. 5 §	artikel 346
21 kap. 6 §	artikel 347
21 kap. 7 §	artikel 348
21 kap. 8 §	artikel 349
21 kap. 9 §	artikel 350
21 kap. 10 §	artikel 198.2
21 kap. 11 §	artikel 354
21 kap. 12 §	artikel 355
22 kap. NML	
22 kap. 1 §	–

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
22 kap. 2 §	artikel 359
22 kap. 3 §	artikel 369b
22 kap. 4 §	artikel 369m.1
22 kap. 5 §	artikel 358
22 kap. 6 §	–
22 kap. 7 §	artikel 369l andra stycket 2
22 kap. 8 §	–
22 kap. 9 §	artiklarna 358a.2, 363 d, 369a.2, 369e d, 369l.3, 369r.1 d, 369r.2 c och 369r.3 d
22 kap. 10 §	artiklarna 358a och 359
22 kap. 11 §	artiklarna 369a och 369b
22 kap. 12 §	artiklarna 369a och 369b
22 kap. 13 §	artiklarna 369a och 369b
22 kap. 14 §	artiklarna 369l, 369m.1, 369m.3 och 369zc
22 kap. 15 §	artikel 369m.2
22 kap. 16 §	artikel 369a.2 andra stycket och artikel 369l.3 andra stycket
22 kap. 17 §	artikel 369a.2 tredje stycket
22 kap. 18 §	artiklarna 360, 369c och 369o
22 kap. 19 §	–
22 kap. 20 §	–
22 kap. 21 §	–
22 kap. 22 §	artiklarna 362, 369d och 369q
22 kap. 23 §	artikel 369d
22 kap. 24 §	artikel 369q
22 kap. 25 §	artiklarna 360, 361.2, 369c, 369o och 369p.4
22 kap. 26 §	artikel 363
22 kap. 27 §	artikel 369e
22 kap. 28 §	artikel 369r.1
22 kap. 29 §	artikel 369r.2
22 kap. 30 §	artikel 369r.3
22 kap. 31 §	artikel 369n
22 kap. 32 §	–
22 kap. 33 §	artiklarna 364, 369f och 369s
22 kap. 34 §	artiklarna 364, 369f och 369s
22 kap. 35 §	artiklarna 365, 369g.1 och 369t
22 kap. 36 §	artikel 369g.1 a–c

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
22 kap. 37 §	artiklarna 365 andra stycket, 369g.4 och 369t.2
22 kap. 38 §	artikel 369g.2
22 kap. 39 §	artikel 369g.2
22 kap. 40 §	artikel 369g.3
22 kap. 41 §	artiklarna 366.1, 369h.1 och 369u.1
22 kap. 42 §	artiklarna 364, 369f och 369s
22 kap. 43 §	artiklarna 367, 369i och 369v
22 kap. 44 §	artiklarna 365 andra stycket, 369g.4 och 369t.2
22 kap. 45 §	artiklarna 365 andra stycket, 369g.4 och 369t.2
22 kap. 46–61 §§	–
22 kap. 62 §	artiklarna 368 och 369w
22 kap. 63 §	artiklarna 369j och 369w
22 kap. 64 §	artiklarna 368, 369j och 369w
22 kap. 65 §	artiklarna 368 och 369w
22 kap. 66 §	artiklarna 368 och 369w
22 kap. 67 §	artiklarna 368 och 369w
22 kap. 68 §	artiklarna 369j och 369w
22 kap. 69 §	artiklarna 369j och 369w
22 kap. 70 §	artiklarna 369j och 369w
22 kap. 71 §	artiklarna 369j och 369w
22 kap. 72 §	artiklarna 369j och 369w
22 kap. 73 §	–
22 kap. 74 §	artikel 219a.2 b
22 kap. 75 §	artikel 220.1 andra ledet
22 kap. 76 §	artikel 219a.2 b
22 kap. 77 §	artiklarna 369.1, 369k.1 och 369x.1
22 kap. 78 §	artiklarna 369.2, 369k.2 och 369X.2
22 kap. 79 §	–
23 kap. NML	
23 kap. 1 §	–
23 kap. 2 §	artikel 369y
23 kap. 3 §	artiklarna 369z och 369zb.1 och 2
23 kap. 4 §	artikel 369zb.3
23 kap. 5 §	artikel 369zb.3
23 kap. 6 §	artikel 369zc

Bestämmelse i NML	Bestämmelse i mervärdesskattedirektivet
24 kap. NML	
24 kap. 1–7 §§	–

Statens offentliga utredningar 2020

Kronologisk förteckning

1. Översyn av yrket personlig assistent – ett viktigt yrke som förtjänar bra villkor. S.
2. Skärpta regler om utländska månggiften. Ju.
3. Hållbar slamhantering. M.
4. Vägen till en klimatpositiv framtid. M.
5. Fler rut tjänster och höjt tak för rutavdraget. Fi.
6. En begriplig och trygg sjukförsäkring med plats för rehabilitering. S.
7. Brott mot djur – Skärpta straff och ett mer effektivt sanktionssystem. N.
8. Starkare kommuner – med kapacitet att klara välfärdsuppdraget. Fi.
9. Kunskapsläget på kärnavfallsområdet 2020. Steg för steg. Var står vi? Vart går vi? M.
10. Stärkt lokalt åtgärdsarbete – att nå målet Ingen övergödning. M.
11. Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om utländska direktinvesteringar. Ju.
12. Nya kapitaltäckningsregler för värdepappersbolag. Fi.
13. Att kriminalisera överträdelse av EU-förordningar. N.
14. Framtidens teknik i omsorgens tjänst. S.
15. Strukturförändring och investering i hälso- och sjukvården – lärdomar från exemplet NKS. S.
16. Ett effektivare regelverk för utlänningsärenden med säkerhetsaspekter. Ju.
17. Grönt sparande. Fi.
18. Framtidens järnvägsunderhåll. I.
19. God och nära vård. En reform för ett hållbart hälso- och sjukvårdssystem. S.
20. Skatt på modet – för att få bort skadliga kemikalier. Fi.
21. Sveriges museum om Förintelsen. + Holocaust Remembrance and Representation. Documentation from a Research Conference. Ku.
22. Motorfordonspooler – på väg mot ökad delning av motorfordon. Fi.
23. Hälso- och sjukvård i det civila försvaret – underlag till försvarspolitisk inriktning. S.
24. Tillsammans för en välfungerande sjukskrivnings- och rehabiliteringsprocess. S.
25. Ett nationellt biljettsystem för all kollektivtrafik. I.
26. En sjukförsäkring anpassad efter individen. S.
27. Högre växel i minoritetspolitiken. Stärkt samordning och uppföljning. Ku.
28. En mer likvärdig skola – minskad skolsegregation och förbättrad resurstilldelning. U.
29. En ny myndighet för att stärka det psykologiska försvaret. Ju.
30. En moderniserad arbetsrätt. A.
31. En ny mervärdesskattelag. Del 1 och 2. Fi.

Statens offentliga utredningar 2020

Systematisk förteckning

Arbetsmarknadsdepartementet

En moderniserad arbetsrätt. [30]

Finansdepartementet

Fler ruttjänster och höjt tak för rutavdraget. [5]

Starkare kommuner – med kapacitet att klara välfärdsuppdraget. [8]

Nya kapitaltäckningsregler för värdepappersbolag. [12]

Grönt sparande. [17]

Skatt på modet – för att få bort skadliga kemikalier. [20]

Motorfordonspooler – på väg mot ökad delning av motorfordon. [22]

En ny mervärdesskattelag. Del 1 och 2. [31]

Infrastrukturdepartementet

Framtidens järnvägsunderhåll. [18]

Ett nationellt biljettsystem för all kollektivtrafik. [25]

Justitiedepartementet

Skärpta regler om utländska månggiften. [2]

Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om utländska direktinvesteringar. [11]

Ett effektivare regelverk för utlänningsärenden med säkerhetsaspekter. [16]

En ny myndighet för att stärka det psykologiska försvaret. [29]

Kulturdepartementet

Sveriges museum om Förintelsen. + Holocaust Remembrance and Representation. Documentation from a Research Conference. [21]

Högre växel i minoritetspolitiken. Stärkt samordning och uppföljning. [27]

Miljödepartementet

Hållbar slamhantering. [3]

Vägen till en klimatpositiv framtid. [4]

Kunskapsläget på kärnavfallsområdet 2020. Steg för steg. Var står vi? Vart går vi? [9]

Stärkt lokalt åtgärdsarbete – att nå målet Ingen övergödning. [10]

Näringsdepartementet

Brott mot djur – Skärpta straff och ett mer effektivt sanktionssystem. [7]

Att kriminalisera överträdelse av EU-förordningar. [13]

Socialdepartementet

Översyn av yrket personlig assistent – ett viktigt yrke som förtjänar bra villkor. [1]

En begriplig och trygg sjukförsäkring med plats för rehabilitering. [6]

Framtidens teknik i omsorgens tjänst. [14]

Strukturförändring och investering i hälso- och sjukvården – lärdomar från exemplet NKS. [15]

God och nära vård. En reform för ett hållbart hälso- och sjukvårdssystem. [19]

Hälso- och sjukvård i det civila försvaret – underlag till försvarspolitisk inriktning. [23]

Tillsammans för en välfungerande sjuk-skrivnings- och rehabiliteringsprocess. [24]

En sjukförsäkring anpassad efter individen. [26]

Utbildningsdepartementet

En mer likvärdig skola

– minskad skolegregation och för-
bättrad resurstilldelning. [28]